



Torsdag den 31. maj 2012 (D)

1

91. møde

Torsdag den 31. maj 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 40 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand om regeringens nye strategi for dansk udviklingssamarbejde.

Af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Christian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF).

(Anmeldelse 11.05.2012. Fremme 15.05.2012. Forhandling 29.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 69 af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Christian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger. (Fremryk- ket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejebo- ligbeboere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremstilling 21.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 29.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger. (Startboliger m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremstilling 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 29.05.2012).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger m.v., lov om finansiel virksomhed, skattekонтроlloven, aktieavancebeskat- ningsloven og kursgevinstloven. (Indførelse af værdipapirfonde og selskaber for investering med kapital, der er variabel, (SIKAV'er) og regler om indberetning af afkast fra værdipapirfonde m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).
(Fremstilling 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 10.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om dummebøder.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremstilling 06.12.2011. 1. behandling 03.02.2012. Betænkning 24.05.2012).

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede straffe for seksuelle overgreb mod børn.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremstilling 25.01.2012. 1. behandling 29.03.2012. Betænkning 24.05.2012).

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om at give fodboldklubber på divisi- onsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremstilling 24.02.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 24.05.2012).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af sommerhusreglen.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremstilling 21.02.2012. 1. behandling 30.03.2012. Betænkning 25.05.2012).

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af trakta- ten af 2. marts 2012 om stabilitet, samordning og styring i Den Øko- nomiske og Monetære Union (finanspagten).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremstilling 11.04.2012. (Omtrykt). 1. behandling 26.04.2012. Be- tænkning 29.05.2012).

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om at afholde folkeafstemning om Danmarks tilslutning til den internationale traktat om en styrket øko- nomisk union.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.

(Fremstilling 25.01.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 30.04.2012).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v. (Civile bevæbnede vagter på danske lastskibe m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremstilling 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 24.05.2012).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomssko- ler. (Aldersgrænsen for førere af lille knallert).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremstilling 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 24.05.2012).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab. (Ægteskab mellem to personer af samme køn).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr og lov om dyrlæger. (Godkendelse af mærker til dyr, beredskab ved kemisk forurening af dyr, indberetning af laboratoriefund, ungkvæg m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betænkning 23.05.2012).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om mægling- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd.

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Justeringer af udligningssystemet).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 22.05.2012).

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om at sidestille skibsbevaring med bygningsbevaring.

Af Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 25.04.2012).

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af EU-oplysningsmidler.

Af Eva Kjer Hansen (V) og Lene Espersen (KF).

(Fremsættelse 02.05.2012).

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om momsafløftning på 100 pct. for hotelovernatninger.

Af Hans Kristian Skibby (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.05.2012).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 17.04.2012).

22) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til fødevareministeren om behandling af dyr.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.04.2012. (Omtrykt). Fremme 17.04.2012. Eventuel afstemning udsættes til onsdag den 6. juni 2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Mødet er åbnet.

Medlemmer af Folketinget Henning Hyllested (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre lodspligt for fragtskibe, der passerer en eller flere af Limfjordsbroerne. (Beslutningsforslag nummer B 69).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 40 [afstemning]:**Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand om regeringens nye strategi for dansk udviklingssamarbejde.**

Af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Christian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF).

(Anmeldelse 11.05.2012. Fremme 15.05.2012. Forhandling 29.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 69 af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Christian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF)).

Kl. 10:00

Afstemning**Formanden :**

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 69 af Jakob Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Hans Kristian Skibby (DF), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Christian Juhl (EL), Mette Bock (LA) og Per Stig Møller (KF), og vi stemmer nu.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 106 stemmer.

[For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger. (Fremrykket huslejebetaling, husleje- og beboerklagenævnenes indberetning til nævnstatistik og opmagasinering af indbo efter afdøde plejeboligbeboere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 21.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 29.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger. (Startboliger m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 15.05.2012. 2. behandling 29.05.2012).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Afstemningen slutter.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer, og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger m.v., lov om finansiel virksomhed, skattekontrollen, aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven. (Indførelse af værdipapirfonde og selskaber for investering med kapital, der er variabel, (SIKAV'er) og regler om indberetning af afkast fra værdipapirfonde m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 10.05.2012. 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så vi går til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om dummebøder.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2011. 1. behandling 03.02.2012. Betænkning 24.05.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 32:
Forslag til folketingsbeslutning om skærpede straffe for seksuelle overgreb mod børn.**

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 29.03.2012. Betænkning 24.05.2012).

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Kl. 10:04

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om at give fodboldklubber på divisionsniveau mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger om kendte uromagere.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 24.02.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 24.05.2012).

Kl. 10:05

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Kl. 10:04

For stemte 18 (DG og LA), imod stemte 92 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Kl. 10:04

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af sommerhusreglen.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 21.02.2012. 1. behandling 30.03.2012. Betænkning 25.05.2012).

Kl. 10:06

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 103 (V, S, DF, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 70:
Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af
traktaten af 2. marts 2012 om stabilitet, samordning og styring i
Den Økonomiske og Monetære Union (finanspagten).**

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 11.04.2012. (Omtrykt). 1. behandling 26.04.2012. Be-
tænkning 29.05.2012).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er nogle, der ønsker at udtale sig. Fru Pia Adelsteen som
Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. 35.410 underskrifter blev afleveret i tirsdags til forman-
den for Europaudvalget, fru Eva Kjer Hansen. Det er underskrifter
fra danske borgere, som ønsker en folkeafstemning om finanspagten.
Dansk Folkeparti er på lige fod med de 35.410 danske borgere af
den opfattelse, at finanspagten bør sendes til folkeafstemning. Fi-
nanspagten er et stort skridt hen imod en fælles europæisk finanspo-
litik, hvilket den danske befolkning ved tidligere folkeafstemninger
om dansk deltagelse i euroen klart har afvist. Respekten for det dan-
ske euroforbehold og den danske befolknings ret til at blive hørt ved
den folkeafstemning om denne vigtige beslutning vejer for Dansk
Folkeparti væsentlig tungere end den omstændighed, at Justitsmini-
steriets jurister har vurderet, at der ikke er tale om afgivelse af suve-
rænitet i henhold til grundlovens § 20. Den danske befolkning har
ved flere afstemninger tilkendegivet, at man ikke ønsker en tilslut-
ning til euroen, og ifølge flere meningsmålinger er der ikke noget,
der tyder på, at danskerne har ændret holdning.

Uagtet dette ønsker unionspartierne her i Folketinget Danmark
tilsluttet euroen og arbejder konstant på en tættere tilknytning til den
fælles, overordnede finanspolitik, som er nødvendig at have, når
man har en fælles valuta. Dette er i Dansk Folkepartis øjne udtryk
for manglende respekt for euroforbeholdet. Dansk Folkeparti er im-
od dansk deltagelse i euroen og ønsker derfor ikke en tilknytning til
en fælles, overordnet finanspolitik. Det er noget, som finanspagten
er udtryk for.

Endvidere er det Dansk Folkepartis opfattelse, at da udregnings-
metoden for den strukturelle balance ikke er fastsat i aftalen, betyder
det, at et flertal i Folketinget i tilfælde af en tilslutning til finanspag-
ten reelt tilslutter sig en aftale, de ikke kender konsekvenserne af.
Man hævder ganske vist, at de tiltrædende lande kan bruge deres
egen beregningsmetode, hvilket i parentes bemærket så også gælder
Grækenland, men en reel garanti for det har regeringen ikke.

Igen vil jeg gerne nævne tallet 35.410. Så mange danskere har sat
deres underskrift for at få en folkeafstemning om finanspagten, og vi
vil da i Dansk Folkeparti helt klart opfordre til, at man afholder en.

Så vil jeg også bede om, at sagen kommer tilbage i udvalget. Vi
har stillet nogle spørgsmål under udvalgsbehandlingen, og når man
får svar, skal jeg ærligt indrømme, at jeg som medlem af det danske
Folketing forventer at få svarene på dansk. Ikke desto mindre får

man dokumenter på engelsk oversendt. Og når man beder om en
oversættelse, kan der gå 2 til 4 uger. Det synes jeg såre simpelt at jeg
ikke vil finde mig i. Vi er i det danske Folketing, og der er ikke no-
get krav om, at man skal være engelsk-, fransk- eller tyskspecialist
for at sidde her, hvilket jeg også senere i dag vil gøre opmærksom på
i et brev til Præsidiets. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man, når
man ønsker at få et svar, skal præcisere, at svaret selvfølgelig skal
være oversat, så alle kan forstå det. Derfor beder jeg også om at sag-
en bliver trukket tilbage til udvalget.

Kl. 10:10

Forslag om standsning af sagens behandling

Formanden :

Jeg forstår denne anmodning som et forslag om at afbryde behand-
lingen af forslaget. Skal det forstås på den måde? Den eneste måde
at få forslaget tilbage i udvalget på er ved at afbryde den sidste be-
handling. Det må vi så forhandle om. Det foregår efter reglerne om
korte bemærkninger. Er der nogen, der vil udtale sig? Ellers går vi til
en afstemning om det. Ønsker ministeren at udtale sig? Økonomi- og
indenrigsministeren.

Kl. 10:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er vores helt klare holdning, at der er blevet svaret på de spørgs-
mål, der er blevet stillet, på en ordentlig og retvisende måde. Derfor
ser vi fra regeringens side ingen grund til at genoptage udvalgsbe-
handlingen.

Kl. 10:11

Formanden :

Er der andre, der ønsker at udtale sig om dette procedurespørgsmål?
Ellers går vi til afstemning. Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 10:11

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak. Tak for ordet. (*Formanden:* Det er kun til proceduren,
altså om vi skal afbryde behandlingen lige nu). Det er lige præcis
det, jeg gerne vil tale om. (*Formanden:* O.k., godt).

Men det er en tilføjelse til og en udvidelse af det, som Dansk Fol-
keparti har påpeget i forhold til problemerne. Problemet og grunden
til, at Enhedslisten gerne vil bede om udsættelse af andenbehandlin-
gen af finanspagten, er, at vi gentagne gange har stillet spørgsmål til,
hvordan Europa-Kommissionen forudses at ville bruge sine beføjel-
ser til at fastlægge retningslinjerne for, hvordan de enkelte, tilslutte-
de lande skal implementere finanspagten. Vi har bedt regeringen om
at fremsende eventuelle dokumenter fra Kommissionen, som kan be-
lyse dennes holdning til, hvorledes en korrekt national implemente-
ring af finanspagten bør se ud.

I svaret fra økonomi- og indenrigsministeren siger man, at Kom-
missionen ikke har redegjort nærmere for sin holdning, men det er
desværre efter alt at dømme ikke korrekt. Efter alt at dømme er rege-
ringen desværre også klar over, at det ikke er korrekt. Ad andre ka-
naler er Enhedslisten nemlig kommet i besiddelse af et dokument fra
Europa-Kommissionen, hvor Kommissionen gør rede for sin fore-
løbige holdning til, hvordan korrektionsmekanismerne skal udfør-
mes. Dokumentet er skrevet før den 4. maj, hvor det her blev be-
handlet i et tysk udvalg i forbundsdagen, altså længe før Enhedsli-
sten stillede spørgsmål, og længe før der blev afgivet svar i Folketin-
get. Dokumentet er under behandling i en arbejdsgruppe i Det Euro-
pæiske Råd, og det må således være regeringen bekendt. Det er med
andre ord stærkt tvivlsomt, om vores spørgsmål er blevet besvaret
korrekt.

Enhedslisten mener, at det må blive afklaret, om regeringen har forholdt Folketinget oplysninger i den her sag, og at det må belyses fuldt ud, inden vi skrider til anden behandling af forslaget. Kommissionens holdning til gennemførelse af finanspagten er afgørende i forhold til vurderingen af, om den danske budgetlov vil blive godkendt eller ej, om vi skal ændre budgetloven, eller om vi vil blive stillet for EU-Domstolen, hvis det skulle være tilfældet. Derfor vil jeg bede Folketinget om at få en ordentlig behandling, hvor man kan få dokumentet, som den tyske forbundsdag har fået tilsendt, sendt til Folketinget, så vi kan blive lige så velinformeret, som man åbenbart er ude i Europa, og så vi kan få afklaret, hvad konsekvenserne kommer til at blive for Danmark.

Kl. 10:14

Formanden :

Ønsker flere at udtale sig til forslaget om at afbryde behandlingen? Ja, hvis ministeren vil replicere på dette, meget gerne.

Kl. 10:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er fra regeringens side svaret på et antal spørgsmål, for så vidt angår beregningen af strukturelt underskud. Det er sådan, at finanspagten er en mellemstatslig aftale, og derfor har aftalen en anden karakter end EU-traktaten. Og derfor er der givet de svar, der kan gives. Det er muligt – hvis det nogen sinde skulle komme dertil, at traktaten bliver inkorporeret i den europæiske traktat eller de europæiske traktater – at vi på et tidspunkt har en ny situation. Det har vi bare ikke i dag. Der er svaret på de spørgsmål, som er stillet. Regeringen kan stå fuldt inde for de svar, som er givet.

Kl. 10:15

Formanden :

Må jeg lige sige, inden antallet af hænder ryger op: Det vil være normal procedure, sådan har det i hvert fald været tidligere, at når vi har en procedurediskussion, er der en ordfører for hvert parti, der får mulighed for at ytre sig om afstemningstemaet, og derfor vil jeg alle give ordet til forslagsstilleren fru Pia Adelsteen for en replik.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Jeg må så indrømme, at jeg ikke helt forstår proceduren, for det er jo normalt sådan, at når nogle partier beder om at få sagen tilbage i et udvalg, plejer det ikke at være ved afstemning, men så plejer det at ske. Så jeg forstår simpelt hen ikke, at man bruger en procedure, hvor man nu siger, at der skal være en afstemning om, om det skal tilbage i udvalget. Vi er tre partier, som helt klokkeklart mener, at vi mangler informationer. Jeg er i hvert fald dødtæt af at få et svar på to sider på engelsk. Det er ikke rimeligt, at man i Folketinget i Danmark skal sidde med to sider på engelsk og så forholde sig til det. Det kan godt være, man kan engelsk, men der er altid nuancer, især i tekniske svar, som er vigtige at forstå på ens eget sprog.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man nede i Bruxelles har en bedre oversætterordning, end man har i Danmark. Altså, der kan man godt få tingene oversat til sine 27 forskellige sprog, men det kan vi altså ikke. Vi kan ikke få tingene på dansk i Danmark. Jeg synes ikke, det er rimeligt, og jeg synes, det er en mærkelig procedure, at vi nu skal i gang med en afstemning om, om det skal tilbage. Sådan plejer det ikke at være.

Kl. 10:16

Formanden :

Det er fuldstændig op til Folketingets medlemmer, om der skal være en afstemning her. Det er ikke noget, jeg bestemmer. Men jeg forstår

på ministerens replik, at man fra ministerens side ønsker forslagets behandling fortsat, og derfor sætter jeg det til afstemning.

Men nu er det fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

På Liberal Alliances vegne vil jeg gerne støtte Enhedslisten i deres kritik af, at vi i Europaudvalget ikke kan få oversendt alle nødvendige informationer. Det er jo sådan, at Danmark er et af de allerallerførste lande til at ratificere finanspagten. Det er mærkeligt, at regeringen har så travlt, at vi ikke kan få alle informationer, når nu der ligger et nyt dokument, som tyskerne har kendt til, og som vi i Danmark ikke har kendt til; at vi ikke kan få oversendt det, så vi i ro og mag kan sætte os ned og finde ud af, hvad det er, der står i det dokument om Kommissionens måde at kontrollere medlemslandenes implementering af finanspagten på, så vi kan være sikre på, at vi har alt på rette plads, inden vi ratificerer. Jeg giver Enhedslisten min fulde opbakning, og jeg må sige, at jeg er en anelse rystet over, at ministeren på den her måde tilsidesætter behovet for information.

Kl. 10:18

Formanden :

Jeg betragter procedurediskussionen som afsluttet og vil gå til afstemning om det stillede forslag om at afbryde behandlingen. Hvis debatten fortsætter bagefter, er der selvfølgelig mulighed for at få ordet efter de helt normale regler. Dette er en procedureafstemning om, om vi skal afbryde behandlingen. Hvis behandlingen afbrydes, fortsætter diskussionen i udvalget, og derefter ved en ny genoptaget behandling i salen. Hvis forslaget ikke vedtages, får man ordet efter de almindelige regler om at få ordet. (*Kommentar fra salen*). Jamen sådan er reglementet her (*Kommentar fra salen*). Ja, ja. Nu skal vi foreløbig have afgjort, om behandlingen fortsætter, og der er stillet forslag om at afbryde den.

Det vil sige, at dem, der mener, at vi skal afbryde behandlingen, skal stemme for. Dem, der mener, at vi skal fortsætte behandlingen, skal stemme rødt. Er det klart? Godt.

Kl. 10:19

Afstemning om standsning af sagens behandling

Formanden :

Så går vi til afstemning.

Afstemningen slutter.

For stemte 26 (DF, EL og LA), imod stemte 83 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Dermed er forslaget forkastet, og vi genoptager forhandlingen efter de normale regler.

Kl. 10:19

Forhandling

Formanden :

Jeg skal høre, hvem der vil have ordet. Fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Danmark bliver i dag et af de første lande, der ratificerer finanspagten. På den måde udmærker vi os igen som EU's flittigligst. Vi skriver under på alt, hvad der kommer fra Bruxelles uden at stille for

mange spørgsmål, og vi er de første til at implementere regler og reguleringer, også selv om det skævvrider dansk landbrugs og danske virksomheders konkurrenceevne i forhold til vores nabolande.

Danmark har et flertal af EU-venlige ja- og hurrapartier i Folketinget. Med det mener jeg partier, der ønsker at diskutere 3 mio. kr. til folkeoplysning om EU, men forpasser enhver chance til at forklare, hvor EU er på vej hen og fortælle, hvorvidt de mener, at Danmark skal med hele vejen ind i euroen og i så fald hvorfor. Det er partier, der bevidstlöst lægger sig i slipstrømmen fra eurozonen uden at overveje rationelt, om det er en god idé for Danmark, og om danskerne er enige i denne strategi. V, K, R og S ønsker dansk deltagelse i euroen. I dag stemmer alle partier undtagen DF, Enhedslisten og LA ja til at deltage i finanspagten.

Finanspagten er et redskab, der skal regulere den økonomiske politik i eurozonen. Danmark er ikke et euroland, og vi behøver ikke at opføre os som flittigiser. Vi har muligheden for selv at tage ansvar for vores egen økonomiske politik. Vi kan bevare den direkte demokratiske kontrakt mellem danske borgere og politikerne i Folketinget og dermed borgernes mulighed for uden mellemregninger at straffe de politikere, der ikke leverer varen. Og vi kan holde os på afstand af en eurozone, der er tungt behæftet med gæld, og hvor der har været udvist en historisk mangel på økonomisk ansvarlighed blandt en række af medlemslandene. For i modsætning til det, der var intentionen, ser euroen ud til at fostre ansvarsfraskrivelse frem for fremgang.

EU bevæger sig hastigt mod en egentlig finanspolitisk union. Finanspagten er et stort skridt i retning af en europæisk superstat. Jeg savner i den grad, at ja- og hurrapartierne tager stilling til denne udvikling og forklarer borgerne, hvorfor Danmark skal pantsætte vores politiske suverænitet i eurozonen. Finanspagten løser ikke de strukturelle udfordringer i Sydeuropa. Finanspagten løser ikke de iboende problemer, der ligger i, at lande med forskellige forudsætninger og kulturer deler valuta. Og finanspagten tager ikke hensyn til det banale faktum, at Europa stadig består af nationalstater, hvor der afholdes valg. Danmark er ikke en del af euroen, og vi kan frit vælge at tage fornuftige initiativer på egen hånd helt uden overvågning og ansvarsfraskrivelse. Danmark skal ikke bytte selvstændighed og politisk suverænitet væk for deltagelse i en finanspolitisk union, der knap kan holde sig selv oppe. Og vi skal hellere navigere frit i stedet for at lægge os ind i et regelsæt, der reducerer fleksibiliteten og kan forhindre os i at træffe rigtige og ansvarlige valg i fremtiden.

Kl. 10:23

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Nikolaj Villumsen, og jeg undskylder, hvis hr. Nikolaj Villumsen i virkeligheden markerede før, men i hvert fald: Ordet er dit.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak for det. Altså, i betragtning af, hvor stor en beslutning det er at ratificere finanspagten, så har der jo ikke været afsat særlig meget tid til behandling i Folketinget.

Ratificeringen er uansvarlig, hvis der ikke har været en forudgående tilbundsående behandling, hvor regeringen så grundigt som muligt har svaret på de spørgsmål, der bliver stillet fra Folketinget. Regeringens håndtering i den her proces har været under al den standard, som jeg mener at Folketinget må kræve, og det er selvfølgelig også derfor, at vi lige før krævede, at man skulle udsætte behandlingen, hvilket ville have været normal procedure i Folketinget, hvis nogen beder om at få afklaret ting.

Man må sige, at det da er beskæmmende, at vi kan stå her med et papir fra den tyske forbundsdag, hvori det klagøres, hvordan Kommissionen har tænkt sig at sikre, at landene overholder kravene i fi-

nanspagten, men at det dokument ikke er kommet Folketinget i hænde, selv om der er blevet spurgt direkte til, om Folketinget kunne få det. Hvis det her nævnte forslag fra Europa-Kommissionen var blevet oversendt til Folketinget i ordentlig tid, så ville det jo ikke bare have forbedret behandlingen, men havde også kunnet svare på de spørgsmål, vi konkret havde stillet, og det ville kunne have affødt nye og bedre spørgsmål, som Folketinget havde haft mulighed for at stille. Og det ville have hjulpet til en lang række af de andre spørgsmål, der har været i behandlingen.

Derfor foreslog vi jo lige før, at vi kunne udsætte behandlingen, og jeg synes, det ville have klædt alle parter, hvis man havde gjort det. For Enhedslisten har jo adskillige gange spurgt til de ømme punkter, der er i ratifikationen og i indholdet af finanspagten. Vi har spurgt til, hvad det er, der kommer til at være situationen, når vi har en situation, hvor Europa-Kommissionen på en bestemt måde udregner, hvordan den økonomiske situation i Danmark ser ud i 2013, og hvor den danske regering regner på en anden måde.

I det dokument, vi har fra Europa-Kommissionen, understreges det, at de nationale korrektionsmekanismer, altså budgetlovene, skal bygge på de begreber og regler, der kendes fra EU. Jeg ved ikke, hvad de konkrete og hundrede procent præcise konsekvenser er af det, som Kommissionen indikerer. Jeg ved ikke, om det umuliggør, at man kan imødegå det krav, der har været – den forudsætning, som den danske regering har stillet op – nemlig at Danmark skulle have lov til at regne på sin egen måde, før vi kunne ratificere finanspagten.

Men jeg synes, at det står lysende klart, at når der i Folketinget har været stillet spørgsmål til regeringen, så skal regeringen selvfølgelig også svare, før vi skrider til en behandling.

Jeg synes derfor, det er pinligt, at folketingsflertallet i dag omgår den normale procedure for at tvinge en finanspagt igennem, som man ikke tillader den danske befolkning at få lov at stemme om. Det synes jeg ikke klæder folkestyret, og det klæder særligt ikke folkestyret i lyset af, at vi taler om en pagt, der vil få vidtgående konsekvenser for, hvad for en økonomisk politik vi må føre i Danmark. Det er en rigtig, rigtig skidt dag for det danske folkestyre.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Finn Sørensen har bedt om ordet som privatist. Og derefter er det i øvrigt hr. Per Clausen, også som privatist.

Kl. 10:27

(Privatist)

Finn Sørensen (EL):

Som Folketinget kan se af forslaget til vedtagelse og betænkningen, er der en meget, meget lang række spørgsmål, som er stillet af forskellige partier for at få opklaret konsekvenserne af den her finanspagt. Det er jo ikke, fordi vi beskylder regeringen for, at den ikke har svaret på spørgsmålene. Men der er to helt afgørende spørgsmål, når man skal tiltræde en sådan traktat, som må afklares, og som må klargøres fuldstændig.

Det ene er spørgsmålet: Har regeringen sikret sig gennem en garanti eller en aftale eller på anden vis, at det er regeringens måde at beregne det strukturelle underskud på, der holder vand hele vejen igennem?

Det andet spørgsmål er: Hvordan kommer vi ud af den finanspagt, for der står ikke noget i den om, hvordan vi gør?

Regeringen har fremsendt svar på de spørgsmål, ja, men det er efter vores opfattelse ikke klare svar. Hvis vi tager det første spørgsmål, så henholder regeringen sig til, at der jo ikke står noget i finanspagten om, hvordan det her strukturelle underskud skal beregnes. Dermed mener man, at man så har sikret sig, at man kan beregne det, som man gerne selv vil. For man kan jo ikke henvise til en klar aftale med Kommissionen eller til en anden form for garanti for, at det

er sådan, det skal være fremover. Det er jo så her, hvor jeg må sige, at det er overordentlig pinligt, at ministeren ikke af sig selv siger: Hvis det er sådan, at Enhedslisten har fundet frem til et dokument, som sætter spørgsmålstejn ved, om vores svar nu også er rigtigt, så vil jeg af mig selv sige, at yes, det må vi da undersøge nærmere.

Hvad er det så, der er så interessant i det papir? Nu bliver jeg jo nødt til at trætte Folketinget lidt med det, når vi ikke kunne få det tilbage i udvalget. Det interessante er, at det er et udkast fra Europa-Kommissionen til de almindelige principper for de nationale reguleringsmekanismer. Det vil sige, at Kommissionen er ved at skrive et papir om, hvordan de nationale reguleringsmekanismer skal være. Omdrejningspunktet i dem er lige nøjagtig beregningen af det strukturelle underskud. Der står en sætning – og ingen kan jo vide, om det er rigtigt, hvad jeg siger, og det er derfor, det havde været godt at få det tilbage i udvalget, men der er mulighed for at offentliggøre det senere – og den lyder:

De nationale reguleringsmekanismer kan – og det er min klumpe- oversættelse – styres efter EU-kriterier eller de nationale kriterier ...

Det kunne jo underbygge regeringens opfattelse. Men så står der i forlængelse af det:

... i det omfang, at de lever op til de ovennævnte betingelser.

Hvad er det så for nogle betingelser, der henvises til? Ja, det er europapolitikken, for at sige det ganske kort.

Det er noget, som burde undersøges rigtig grundigt, for det underbygger jo Enhedslistens opfattelse af, at der er fuldstændig frit spil, hvad det her angår. Og når der er fuldstændig frit spil i en aftale, som også henviser bedømmelsen af, om landene har levet op til finanspagten, til EU-Domstolen, så skal der ikke meget fantasi til at forestille sig, at også det her spørgsmål i den sidste ende kan have hos EU-Domstolen.

Det korte af det lange med det her spørgsmål er, at regeringen ikke har sikret sig nogen garanti for, at den danske regering kan fastholde sin beregning af det strukturelle underskud. Det er et meget afgørende spørgsmål, for det er jo det, der i sidste ende kommer til at afgøre, hvor meget der skal skæres i de offentlige ydelser; hvor meget der skal skæres i vores fælles velfærd.

Hvad det andet spørgsmål angår, handler det jo om, hvordan vi kommer ud af pagten. Der er det jo en ren tilståelsessag fra regeringens side, nemlig at det ved man simpelt hen ikke. Og man kan ikke udelukke, at det kan komme til at medføre nogle omkostninger for Danmark, fordi det efter almindelige internationale traktatregler vil kræve, at de andre lande er enige i, at vi kan komme ud. Hallo! Det er da også noget, man skal have klarlagt, inden man siger ja.

Vi er fuldstændig klar over, at der er et klart flertal i det her Folketing for, at vi skal tilslutte os den finanspagt. Men det er dog en stor alvorlig pligt som forvaltere af Folketinget at sikre, at det sker på et fuldt oplyst grundlag, ellers underbygger man jo bare den fremherskende stemning og mening ude i befolkningen, altså at det der med EU er noget, man bare kører hen over hovedet på befolkningen. Uanset om de er kritiske eller ej – kan de ikke finde ud af at stemme rigtigt første gang, ja, så tager vi bare et par gange til, til pengene kommer til at passe. Tak for ordet.

Kl. 10:32

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:32

(Privatist)

Per Clausen (EL):

Nu har vi jo heldigvis en forespørgselsdebat på onsdag om god regeringsskik, så derfor behøver jeg ikke at sige mere om det i dag. Men jeg må nok sige, at min opfattelse af, hvordan den sag skal håndteres

på onsdag, måske har ændret sig en lille smule efter det, vi har set i dag.

Det andet, jeg vil sige, er, at det her er en vigtig sag. Det fremgår jo også, når EU-ministrene mødes og diskuterer finanspagtens betydning for en løsning af EU- og eurokrisen, for så handler det jo altid om, at denne finanspagt er en rigtig, rigtig vigtig del af løsningen, fordi den sikrer øget budgetdisciplin i EU-landene, fordi den sikrer, at EU får mere styr på økonomien i EU-landene. Det er den danske regering rigtig glad for, har den givet udtryk for – i hvert fald når det handler om andre lande. Da man jo nok er klar over, at begejstringen i den danske befolkning for at få underlagt den danske økonomi en stærkere styring fra EU er til at overse, har man imidlertid forsøgt at sælge en historie i Danmark om, at dette gælder for alle andre lande med undtagelse af EU, for den danske regering har nemlig været så dygtig, at de har fået EU-Kommissionens godkendelse af, at man selv bestemmer, hvordan man regner – i hvert fald næste år. Når man så går ind og undersøger det lidt nærmere, viser det sig, at de forhandlinger, der skulle være foregået på et meget højt politisk plan, og under hvilke den danske regering har fået det her tilsagn, kender Kommissionen ikke noget til – i hvert fald ikke officielt. Det, man kan henvise til, er et brev fra en medarbejder ved EU-Kommissionen, der understreger, at han *ikke* udtaler sig på Kommissionens vegne, men mener at vide, at Kommissionen nok mener, at det nok går – i hvert fald i første omgang.

Så realiteten er jo, at vi langt, langt hen i den her proces har diskuteret finanspagten og Danmarks tilslutning til den på et forkert grundlag. Det må medgives, at det er kommet klart frem i de svar, vi har fået i udvalgsbehandlingen, at det er sådan, at Kommissionen bestemmer, og i den udstrækning, Kommissionen har givet den danske regering nogen som helst løfter, er det sket, ved at en embedsmand, der ikke udtaler sig på EU-Kommissionens vegne, har tolket, hvad han tror Kommissionen nok mener. Det er jo en dejlig, sikker garanti at få, vil jeg nok sige.

Det andet spørgsmål, som selvfølgelig også rejser sig, er spørgsmålet om, hvordan man kan komme ud, hvis man gerne vil ud. Det er såmænd meget enkelt. Hvis de andre synes, vi skal have lov til at komme ud, kan vi komme ud, ellers kan vi ikke. Jeg tror bare, at den danske befolkning skal være klar over det, det skal det danske Folketing være klar over. Og det er altså i den situation, det danske Folketing beslutter sig: Nej, vi har ikke brug for at se, hvad den tyske Forbundsdag mente var rigtig, rigtig vigtigt at se, før vi træffer en beslutning. Det, den tyske opposition insisterede på at se i Tyskland, er der et stort flertal i det danske Folketing, der ikke har brug for at se, det har man ikke brug for at lade indgå i overvejelserne.

Så er jeg sikker på, at vi også efter den her diskussion vil høre, at det er EU-modstandere, der hele tiden skaber myter om, hvordan processerne er. Men lad mig så bare stille det enkle spørgsmål: Hvad er forklaringen på, at den danske regering, det danske Folketing ikke kan vente 1 uge på at vedtage det her beslutningsforslag? Hvad er forklaringen? Tak.

Kl. 10:35

Formanden :

Er der flere, der ønsker ordet? Er det til anden omgang? Ja. Værsgo. Fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg må også ærligt indrømme, at jeg synes, det er besynderligt, at et flertal af partier, unionspartierne her i Folketinget, bare siger: Pyt, skidt med, at man ikke har fået oversat dokumenterne, for alle kan da forstå engelsk. Det er jo rigtigt, at der sådan set er svaret på spørgsmålene, men det dokument er altså på engelsk. Det forud-

sætter, at alle her i Folketinget er så gode til engelsk, at de kan læse et dokument på to sider på engelsk.

Kl. 10:36

Formanden :

Vi bliver nødt til at have lidt mere ro til ordføreren, så samtalerne må gerne foregå bagved.

Værsgo.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Det forudsætter, at alle her i Folketinget er så gode til engelsk, så man kan læse et dokument på to sider på engelsk og forstå de små nuancer, der nu engang er i det. Da jeg så det, bad jeg med det samme om at få en oversættelse, og den kan jeg så få om ca. 4 uger – det kunne alt andet lige nok klares hurtigere, hvis man ville – og det synes jeg simpelt hen er under al kritik. Jeg synes, at det er for dårligt, at man ikke kan få tingene på dansk, at man specielt skal bede om at få tingene på dansk. Jeg synes, at det er for dårligt, når Enhedslisten har bedt om dokumenter, som man ved eksisterer, at de så ikke kommer.

Så ministeren kan lige så godt forberede sig på samråd. Det tror jeg at der kommer, for jeg vil i hvert fald gerne vide noget om, hvad vi kan forvente fremover i forhold til at få dokumenter, i forhold til den måde, man behandler den her sag på, nemlig med mangel på respekt for, at nogle partier ønsker at få den tilbage i udvalget, fordi vi simpelt hen finder, at vi mangler oplysninger. Så det er hermed sagt til ministeren, så der er lidt forberedelsestid.

Kl. 10:37

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Nikolaj Villumsen, også som ordfører i anden omgang.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg kunne jo forstå under proceduredebatten, at ministeren mener, at der er svaret klart på alle spørgsmålene. Det er jo interessant. Det kan vi jo grundlæggende ikke vide i Folketinget, når vi ikke har set alle papirer og dermed ikke ved, om vi sågar kunne finde på at stille ekstra spørgsmål, og ikke ved, hvad indholdet er.

Derfor synes jeg, at det ville være på sin plads, at ministeren kom herop, redegjorde for, hvad indholdet er af det dokument, som den tyske forbundsdag har fået, og redegjorde for, hvorfor det ikke har nogen som helst konsekvenser, hvorfor det selvfølgelig ligger fuldstændig inden for alt det, som regeringen har svaret hidtil. Jeg synes da, at det må være det mindste, som regeringen kan give som svar til Folketinget, når man nægter videre udvalgsbehandling, fordi så må det jo være så lysende klart, at der ikke er behov for en udvalgsbehandling, så lysende klart, at alle folketingsmedlemmer kan gå fra salen her i dag og være fuldstændig overbevist om, at der har været svaret på alle spørgsmål, der har været fremlagt alt, der var relevant for Folketinget. Hvis ikke det er tilfældet, er det jo rigtig, rigtig trist. Det er jo rigtig, rigtig trist, hvis vi har en situation, hvor regeringen ikke ønsker at fortælle alting til folkestyret.

Så jeg håber meget, at ministeren vil komme herop og forklare indholdet af dokumentet og fortælle os, hvorfor vi selvfølgelig har fået svar på alle vores spørgsmål.

Kl. 10:39

Formanden :

Tak til ordføreren. Økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg ville ønske, at jeg kunne sige tak for debatten. Jeg havde forberedt mig på en substantiel debat om finanspagten, om dens indhold, om dens betydning for dansk økonomi, men i stedet har vi fået en proceduredebat, en debat, som synes at være designet, tilrettelagt, orkestreret med henblik på at så tvivl om, hvorvidt regeringen tager tilslutningen til og ratifikationen af finanspagten med den alvor, som der selvfølgelig ligger i at tilslutte sig en mellemfolkelig aftale.

Der er et par ting, som jeg tror er helt afgørende. Det er først at gøre det lysende klart, at der med ratifikation af finanspagten er fuld respekt for euroforbeholdet. Det er en banalitet, for det giver sig selv, fordi enhver ændring af euroforbeholdet kun kan gennemføres med en folkeafstemning i Danmark – bare så det er slået helt og umisforståeligt fast. Dermed jo også sagt, at det, at vi ikke anbefaler en folkeafstemning, intet har at gøre med euroforbeholdet. Det har noget at gøre med, hvorvidt vi finder, at en folkeafstemning er nødvendig i forhold til den juridiske baggrund.

Det andet er det spørgsmål, som er blevet til et meget stort spørgsmål, nemlig spørgsmålet om regnemethoden. Jeg kan forstå, at de partier, som er imod tilslutning og ratifikation af finanspagten, er meget stærke tilhængere af den måde, som Finansministeriet beregner den strukturelle saldo på. Det tror jeg vil glæde Finansministeriet og finansministeren, for af og til har der jo været stillet spørgsmål til den måde, der bliver regnet på, men jeg tror, vi herefter kan antage, at Finansministeriets regneregler er som mejslet i granit. De er nu sakrosante, de er nu det, som vi for alvor ønsker skal gælde i al fremtid uantastet af nogen eller noget. Det er bare til bogen.

Der er det ved det, at det, som finanspagten gør, sådan set er gribende enkelt, fordi de ting, vi forpligter os til i finanspagten, er sådan set ting, vi har lovet at gøre for lang tid siden, nemlig at have orden i vores økonomi, at sørge for, at når vi lægger budgetter, så holder vi budgetter. Der er jo så bare det ved det, at hvis man ser tilbage i den moderne europæiske økonomisk-politiske historie, så viser det sig, at respekten for de løfter, som er givet, ikke altid har været lige stærk.

Derfor er det en god idé, at parlamenterne i de lande, som tilslutter sig finanspagten, tager de løfter med hjem og gør dem til national lovgivning, for jeg tror, at det er ubetvivleligt, at nationale folkevalgte har respekt for deres egen lovgivning alle døgnets timer og alle ugens dage. Det er sådan set det, der er den egentlige forskel, for når det kommer til diskussionen om, hvordan vi regner, så er det fuldstændig kendt stof. Det er helt, ligesom det er i dag i sagens natur, fordi de mellemfristede mål, som vi skal opfylde, nu engang er de mellemfristede mål, som vi skal opfylde. Det følger af vækst- og stabilitetspagten, og dermed jo også sagt, at vi har et grundlag for at svare på spørgsmål om, hvordan man beregner strukturelsaldo. Det er vigtigt, at vi gør det på en dansk måde og i en fortsat diskussion om, hvorvidt den måde er korrekt, bl.a. fordi der er ting, der påvirker den danske strukturelle saldo, som ikke påvirker andre landes strukturelle saldo, og derfor er det meget afgørende.

En af Enhedslistens mange ordførere sagde, at der var fuldstændig frit spil. Til det må man spørge: for hvem, for hvad og hvordan? For det at stå på Folketingets talerstol og vifte med et papir og skabe mistillid og ligesom antyde med en halv sætning, at der er fuldstændig frit spil, er ikke egnet til at skabe respekt for en ratifikation af finanspagten, og det er nok heller ikke meningen. Når vi har svaret på spørgsmålene, så har vi svaret på baggrund af den viden, vi har, og den substans, der ligger bag. Det har vi gjort, og det kan vi stå inde for. Det er også det, der ligger bag regeringens forslag til budgetlov, herunder også korrektionsmekanismer, sanktionsmekanismer, og at Det Økonomiske Råd kigger os over skulderen for at vurdere, om vi er på rette vej. Dermed blot sagt, at det er regeringens stærkeste og varmeste anbefaling, at vi i dag ratificerer finanspagten

og glæder os over at være et land, hvor man kan have fuld tillid til den førte økonomiske politik med det, der deraf følger af lave renter og høj beskæftigelse og dermed også en sund og stærk økonomi. Vi kan kun ønske os, at andre lande går samme vej til gavn for dansk eksport og dermed også danske arbejdspladser og ro om den europæiske økonomi som helhed.

Jeg glæder mig meget til fortsatte diskussioner i Europaudvalget. Jeg har stor respekt for Europaudvalgets indsigt og håndtering, og jeg vil bare sige, at jeg også tror, vi havde fået et problem, hvis ikke vi havde oversendt originalen af det brev, som Kommissionens embedsmænd har skrevet. Vi har selvfølgelig svaret på dansk på de spørgsmål, som er stillet, og dermed også på, hvad det er, der står i det brev, nemlig at vi har en entydig forventning om, at vi naturligvis kan bruge en dansk metode til beregning af det strukturelle under- eller overskud, fordi det afspejler, at der er ting i dansk økonomi, som er relevante for os, men som ikke er relevante for hverken Tyskland eller Spanien eller andre europæiske lande for den sags skyld.

Kl. 10:45

Formanden :

Jeg skal bede ministeren om at blive heroppe på talerstolen.

Og jeg skal bede om, at samtalerne ikke støjer, for så kan vi prøve at afvikle de korte bemærkninger, der er bedt om, fra pladserne, hvad jeg synes er det mest smidige.

Jeg har foreløbig noteret tre til korte bemærkninger, nu har jeg noteret fire: fru Pia Adelsteen, hr. Per Clausen, hr. Finn Sørensen og fru Merete Riisager. Først er det fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:45

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg var også lige ved at sige, at det jo ville have været rart, hvis man sagde tak for debatten, om ikke andet har ministeren debatteret, men der er da bestemt ikke nogen andre fra unionspartierne, der er med i debatten. De holder som sædvanlig mund, var jeg ved at sige.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Mener ministeren, at det er rimeligt at forlange, at folketingsmedlemmer skal kunne engelsk?

Kl. 10:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg mener, at det er rimeligt at forlange, at papirer bliver oversendt på originalsproget, sådan at dem, der kan originalsproget, kan orientere sig på originalsproget. Jeg mener også, at de spørgsmål, som er stillet, er stillet på dansk ud fra det papir og er besvaret på dansk, sådan at det, som står i papiret, er lagt åbent frem.

Kl. 10:46

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:46

Pia Adelsteen (DF):

Betyder det så, at når man fremover stiller et spørgsmål om at se det originale dokument, skal man altid sige, at man egentlig gerne vil have det oversat? For det er jo ret væsentligt for det fremtidige arbejde, når man sidder som folketingsmedlem her i Folketinget. Skal man altid sige: Jeg vil gerne se originalpapiret, men jeg vil faktisk gerne have det oversat? For ellers forudsætter ministeren jo, at man skal kunne engelsk, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Kl. 10:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg forudsætter ikke noget, og jeg blander mig ikke i, hvordan udvalgene tilrettelægger deres arbejde, og hvad det er for nogle spørgsmål, man stiller på hvilke sprog. Det overlader jeg trygt til udvalgsformanden og Folketinget som helhed. Regeringen gør selvfølgelig sit yderste for at betjene udvalgene på den måde, som udvalgene ønsker det.

Kl. 10:47

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Per Clausen (EL):

Jeg tror i grunden, at økonomiministeren er enig med mig i, at proceduren, når man træffer vigtige beslutninger, er ganske vigtig, og at det derfor kan være helt berettiget at bruge lidt tid på at diskutere den.

Når nu ministeren er lige så optaget, som jeg er, af at skabe respekt om de beslutninger, vi træffer her i Folketinget, vil jeg bare spørge, om ministeren mener, at det gavner den respekt for den beslutningsproces, der fører frem til Danmarks ratifikation af finanspagten, at man på det afsluttende møde kan præsentere et dokument, som den tyske forbunds dag har stiftet bekendtskab med, og som den danske regering har benægtet eksistensen af, og at ministeren så, når man gerne vil have en særlig seriøs udvalgsbehandling af det dokument, afviser det og desværre får et folketingsflertal til at støtte sig i det. Mener ministeren, at det er gavnligt for processen og troværdigheden?

Kl. 10:48

Formanden :

Jeg vil lige sige, at nu er der for meget støj igen. Og det kan ikke nytte noget, at man står og taler med hinanden lige ved siden af den, der har ordet for en kort bemærkning. Der er for meget støj, også i det hjørne, hvor Det Konservative Folkeparti sidder.

Det er økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:48

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan ikke genkende den fremstilling, hvor spørgeren siger, at regeringen har benægtet, at et dokument findes. Jeg ved ikke, hvad spørgeren bygger det på. Det er helt nyt for mig, at regeringen skulle have benægtet, at der findes et sådant dokument.

Vi har svaret på de spørgsmål, der er stillet, ud fra tilgængelig viden. Der er ikke noget substantielt at tilføje. Det forekommer mig, at Enhedslisten ikke er helt tilfreds med indholdet af de svar, som er givet. Indholdet af de svar, som er givet, ændrer sig ikke af at spørge en gang til eller en gang til eller en gang til eller en gang til. Man får det samme svar på det samme spørgsmål, også hvis man ændrer ordlyden af det.

Der er mange papirer rundtomkring i de europæiske parlamenter. Jeg tror også, at andre parlamenter ville kunne finde papirer her hos os, som de ville kunne lægge for dagen med interesse og stå og vifte med fra deres parlaments talerstole, men jeg tror, at det er gavnligt for hele processen at anerkende, at regeringen har svaret substantielt på de spørgsmål, som er stillet, uden at skjule noget og med den substans, vi nu engang kan give det.

Kl. 10:49

Kl. 10:52

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:49

Kl. 10:52

Per Clausen (EL):

Nu er det ikke mit ansvar, at vi fører den her diskussion på det grundlag, vi gør. Vi kunne nemlig have ført den her diskussion på et afklaret, opklaret grundlag for hele Folketinget, hvis ministeren havde været indstillet på at udsætte vedtagelsen af tilslutningen til finanspagten en uge.

Det er fuldstændig ubegribeligt for mig, hvorfor det er så vigtigt, at det sker i dag. For kendsgerningen er jo, at havde man udsat det, havde vi ikke haft nogen procedurediskussion. Vi synes jo bare, at når der kommer et dokument, som har været meget vigtigt for den tyske opposition, og hvor i hvert fald et enkelt af partierne har nære forbindelser til et af regeringspartierne i Danmark – når vi opdager, at der er sådan et papir – og som i hvert fald tilsyneladende siger noget andet end det, regeringen har sagt, så vil vi gerne have det undersøgt.

Jeg vil bare spørge ministeren, om hun mener, at det er klogt af hensyn til beslutningsprocessernes troværdighed at afvise det.

Kl. 10:50

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:50

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg havde sådan set håbet, at spørgeren ville tage ordet for at afkræfte sin beskyldning fra det første spørgsmål om, at regeringen har benægtet eksistensen af det dokument, som spørgeren stod og viftede med heroppefra.

For det er jo desværre en meget god – eller dårlig – illustration af, at det her måske handler mindre om procedurer og mere om at skabe myter. Og jeg ved godt, at spørgeren forsøgte at vaccinere mod lige præcis det i sin tale, men det er jo det, der sker. Det er jo det, der sker, når spørgeren først siger, at regeringen har benægtet eksistensen af et dokument, og så ikke trækker sin beskyldning tilbage, når han får at vide, at det har regeringen ikke. I stedet for fremturer han.

Det undrer mig meget, at vi ikke har haft en debat om indholdet i dag. Til gengæld er jeg desværre blevet bekræftet i, at vi ikke kan have en debat om indholdet, men at modstanderne altid vælger en debat om proceduren.

Kl. 10:51

Formanden :

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Merete Riisager (LA):

Tak. Det er jo altid rart at få at vide af økonomi- og indenrigsministeren, hvordan vi skal forstå tingene, og at der ikke er nogen tvivl, og at vi ikke skal skabe myter. Således korrekset er der alligevel nogle af os, der tillader os at være i tvivl, både om indholdet og om proceduren. For det her handler jo i høj grad om legitimitet, og hvis der er noget, der er underskud af i øjeblikket i hele processen omkring finanspagten og den måde, som EU udvikler sig på, så er det jo legitimitet. Mener ministeren virkelig, at det, som ministeren gør i dag, nemlig ikke respekterer tre partiers helt venlige henstilling om at få al information oversendt, styrker den legitimitet, der er omkring finanspagten?

Formanden :

Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg skal slet ikke motivforske i de tre partiers gøren og laden. Jeg kan stå inde for det, som er regeringens ønske, og for tilrettelæggelsen af den her proces og for de svar, som er givet til Europaudvalget. Vi har diskuteret finanspagten i meget lang tid, fra ideen i første omgang blev fostret. Og mens den blev forhandlet som mellemfolkelig aftale har vi diskuteret: Hvad er dens indhold? Hvordan vil den virke for Danmark? Hvad vil det betyde i fremtiden, at vi faktisk gør det, vi siger vi gør, nemlig at når vi lægger et budget, så holder vi det til gavn for de borgere, der ellers skal betale regningen for en måske alt for stor gældsætning?

Det har været lagt fuldstændig åbent frem i hele processen, at det var det, det handlede om. Det er en aftale, som er indgået mellem lande, det er en mellemfolkelig aftale, og dermed har den et helt særligt forhold til de europæiske traktater og til den måde, tingene kan foregå på. Det kan man have forskellige holdninger til, altså om man synes, det er i orden, at der bliver lavet mellemfolkelige aftaler. Jeg synes, det er i orden. Jeg synes, det er godt, at man også kan lave mellemfolkelige aftaler, uden at det hele skal være inden for Unionen, og derfor mener vi fra regeringens side, at processen er helt legitim.

Kl. 10:53

Formanden :

Nu bliver jeg nødt til igen at prøve at undertrykke støjniveauet.

Fru Merete Riisager.

Kl. 10:54

Merete Riisager (LA):

Men som sagt mener jeg stadig væk, at der er en række tvivlsspørgsmål, ikke alene om proceduren, men også om indholdet. Så når nu fru Margrethe Vestager selv påpeger det, vil jeg stille et spørgsmål angående indholdet. (*Formanden:* Man tiltaler ministrene ved deres titel. Det står der i forretningsordenen at man gør.) Ministeren siger her i dag, at vi jo blot vedtager noget, vi allerede har lovet, men hvorfor er det så, at vi skal vedtage det igen? Hvorfor er det, vi skal skrive under, og hvorfor er det, vi skal ratificere, hvis vi blot vedtager noget, vi allerede har lovet? Hvad er det, der forhindrer regeringen i at føre en fornuftig økonomisk politik? Hvilke processer, hvilke partier, hvilke scenarier er det, som ministeren forsøger at undgå med finanspagten? Hvad er det, vi skal have luget ud i for at kunne opføre os fornuftigt? Hvorfor er det, at vi ikke af egen drift kan træffe de fornuftige valg, men har behov for, at EU sætter nogle skarpe rammer for os?

Kl. 10:55

Formanden :

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:55

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Vi er også EU. Vi er en del af et fællesskab. EU er ikke noget fremmed. EU er ikke noget langt væk. EU er her, lige præcis her. Vi bruger mange gode debatter på at gøre ting, som er til gavn for Det Europæiske Fællesskab, også for national lovgivning. EU er lige her. Noget af det, der er den store glæde ved EU, er at være en del af noget – en del af noget, som vi også hører til. Og jeg tror, det er meget tydeligt i den måde, vi debatterer det på, at det er i forskellen i det

grundsyn om, hvorvidt EU er noget fremmed, der kommer og tager os, eller om EU er os, at den her debat har sin rod.

Jeg har en kritisk holdning til nogle ting, er i tvivl om andre ting og støtter nogle tredje ting – fuldstændig ligesom det gælder forslag, som i øvrigt bliver fremlagt her i Folketingssalen. Sådan har jeg det med EU, og sådan har jeg det med demokratiet her. Og det er måske det, der er den grundlæggende forskel, hvor fru Merete Riisager ligesom foregiver, at her skal alting være hugget i granit. Og dermed er der blot det lidt ærgerlige, at det, der i dag kunne have været en substansdebat, blev til en proceduredebat med et formål, som jeg ikke skal kloge mig på, men som jeg sådan set ikke mener tjener formålet, nemlig at få frem, at vi fører en ansvarlig økonomisk politik i Danmark, og at det er til en gigantisk fordel for os, hvis det er billedet i hele Europa.

Kl. 10:56

Formanden :

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Christian Juhl (EL):

Ministeren ærgrer sig over, at der er gået procedure i sagen. Procedure er jo en vigtig ting, hvis man diskuterer f.eks. afgivelse af suveræniteten. Jeg mener også, at procedurer er vigtige i den daglige sagsbehandling her i Folketinget, ellers ville det jo være vilkårligheder, der bestemte, hvornår man kunne det ene og det andet.

Så siger ministeren: Jeg skal ikke motivforske. Og alligevel indledte hun med at påstå, at de tre partier har orkestreret og konstrueret en situation, som skulle skabe mistillid. Det er sådan set op til ministeren selv at skabe noget tillid og noget fornuft omkring det her. Jeg har set små lovforslag i den her sal blive sendt tilbage til udvalget for at blive tygget igennem en gang til, uden at nogen blinkede med øjnene, selv om vi godt vidste, at vi havde travlt.

Hvorfor er lige præcis det her så følsom en sag for ministeren, når man om andre sager godt kan sige, at – o.k. – dem tygger vi ordentligt igennem? Hvorfor kan man vel ligefrem mærke på ministeren, at det dirrer, når hun snakker om de her ting? Hvorfor kan man ikke stille og roligt sige, om det var rigtigt eller forkert, at den procedure blev fulgt, og så prøve at skabe tillid ude i befolkningen?

Kl. 10:57

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:57

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg står jo lige her med fødderne solidt plantet på talerstolen og klar til at svare på de spørgsmål, som Enhedslisten har stillet en række gange, for at give det svar, som vi nu engang kan give, nemlig at når det kommer til regnemethoden, er vi faste i overbevisningen om, at vi kan regne på en måde, som er retvisende, sådan at vi kan tilrettelægge en økonomisk politik, som der ikke bliver fiflet med eller manipuleret med, men som er ordentlig, og som er fast. For det er til gavn for alle at have den stabilitet. Vi har svaret, som vi nu engang kan svare, at det her er en mellemfolkelig aftale, og at den kommer man ud af, eller ind i, for den sags skyld, som man nu kommer ind og ud af mellemfolkelige aftaler.

Det gør Enhedslisten til et meget stort mysterium og et meget stort problem, at det forholder sig på den måde, men i givet fald må man jo sige, at det så må gælde for alle mellemfolkelige aftaler, at Enhedslisten ikke mener man kan ratificere dem, hvis ikke det entydigt angives, hvordan man kommer ud af dem. Men da det jo er karakteren ved mellemfolkelige aftaler, er det sådan, det er.

Jeg tager det bare ad notam, at der åbenbart er forskel på, hvad aftalen indeholder, og hvor vigtigt det er, om der er en klar udgangs-

vej eller ej. Det her er, som det er, når det kommer til mellemfolkelige aftaler.

Kl. 10:59

Formanden :

Hr. Christian Juhl.

Kl. 10:59

Christian Juhl (EL):

Så er det, at ministeren siger, at det er undersøgt, om en folkeafstemning er nødvendig. Den bemærkning har vi hørt før.

Nogle gange kunne man jo, hvis man var meget sikker i sin sag og kunne mærke, at befolkningen ikke helt var med, tage en afstemning af pædagogiske grunde, altså for at få debatten og for at være sikker på, at befolkningen nu har forstået tingene. Jeg synes, at mange af EU-spørgsmålene netop bliver taget med den lidt arrogante holdning, at det skal vi nok bestemme herinde. Man er jo ikke tvunget til at lade være med at tage en folkeafstemning. Man har jo ret til at tage en folkeafstemning, selv om alle regler er fulgt og Folketinget kunne beslutte det. Der står ingen steder, at man ikke har lov til at sige: Det her spørgsmål ønsker vi en folkeafstemning om, fordi vi gerne vil have befolkningen med.

Hvis det er så vigtig en sag, som ministeren antyder, så kunne det måske være en rigtig, rigtig god idé at tage en folkeafstemning – og ikke bare sige: Er det her nødvendigt rent juridisk? Jeg tror, at det er dér, dilemmaet og forskellen på elitens og almindelige menneskers opfattelse af EU i Danmark opstår.

Kl. 11:00

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:00

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det kan godt være, at det mislykkes for mig – det er der noget der tyder på. Jeg forsøger at gå ind i en debat, hvor vi er uenige. Jeg klistrer ikke mærkater på hr. Christian Juhl. Jeg siger ikke, at man ikke vil påtage sig ansvaret som folkevalgt, som repræsentant for nogle i den periode, hvor man nu engang har ansvaret. Det synes jeg er vigtigt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi påtager os det ansvar – det er det, vi har fået. Vi har været på valg, vi har lagt vores holdninger åbent frem, og vi nyder den tillid, som vi nu engang er blevet vist af de vælgere, som har stemt på os.

Jeg synes på ingen måde, at det er udtryk for arrogance. Jeg synes, det udtryk for, at vi tager vores opgave alvorligt, og hvis ikke der skal være en folkeafstemning, skal der ikke være en folkeafstemning. Så må Folketinget være sig sit ansvar bevidst og tage det på sig og tage debatten, som vi har gjort i dag ved første behandling, i udvalgsbehandling, og før finanspagten overhovedet blev færdig.

Det er en forskel i grundsyn, det er jeg klar over, men den uenighed må vi så have imellem os.

Kl. 11:01

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg var også ked af, at jeg var nødt til at stå og vifte med det der stykke papir fra Folketingets talerstol – et stykke papir, som ingen andre i salen kender. Men det er man jo nødt til, når man ikke kan få efterkommet et ganske simpelt ønske om, at sagen kommer tilbage i udvalget, så man kan behandle det stykke papir. Det var bare lige for at svare på den kritik, som vistnok var møntet på mig.

Men jeg skal lige have afklaret én ting. Jeg hørte ministerens svar tidligere på den måde, at ministeren *er* bekendt med det stykke papir, som Enhedslisten taler om. Er det rigtigt forstået?

Kl. 11:02

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:02

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg skal gentage det, som jeg sagde til hr. Per Clausen, nemlig at jeg helt må afvise beskyldningen om, at regeringen har benægtet eksistensen af et givet papir. Det var det, som hr. Per Clausen bragte til torvs, altså at regeringen har benægtet eksistensen af et papir. Det har vi ikke. Vi har svaret på de spørgsmål.

De embedsmænd, som hjælper mig med at svare på spørgsmålene, før jeg tager ansvaret for deres ordlyd, bygger på den viden, de har, og sådan som jeg er informeret, ændrer det papir ikke på det, der er substansen, nemlig at landet må tilrettelægge sin korrektionsmekanisme fuldstændig, som landet vil.

Der, hvor vi kan blive stillet til regnskab, er naturligvis i forhold til, om vi gør det, vi siger vi vil med ratifikationen af finanspagten, nemlig indføre den i lokal lovgivning, altså i national lovgivning for vores vedkommende. Det er sådan set det, der er kernen, og det er derfor, jeg synes, det bliver en meget underlig debat, når Enhedslisten hellere vil stå på Folketingets talerstol og vifte med et papir end at lægge det i udvalget og tage den naturlige, synes jeg, parlamentariske vej.

Kl. 11:03

Formanden :
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:03

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu har vi først fået kendskab til det stykke papir i går, så alene af den grund kunne vi jo ikke gøre det tidligere, end at vi i dag møder op og beder om, at sagen bliver sendt i udvalg. Jeg forstår på ministeren, at hun kender papiret, fordi hun svarer, at det ikke ændrer på substansen. Det kan man jo ikke svare, hvis man ikke kender papiret.

Så vil jeg godt undre mig lidt over forløbet: Den 3. maj stiller hr. Nikolaj Villumsen spørgsmål nr. 8, som går ud på, at ministeren bedes fremlægge eventuelle dokumenter fra Kommissionen, som kan belyse dennes holdning til, hvorledes en korrekt national implementering af finanspagten bør se ud. Den 10. maj modtager vi et svar fra ministeren, der efter et indledende afsnit bl.a. konkluderer sådan her: Kommissionen har ikke redegjort nærmere for sin holdning til, hvilke kriterier Kommissionen vil lægge til grund for konklusionerne i den nævnte rapport.

Men den 4. maj bliver der fremlagt et dokument – jeg er nødt til at vifte med det igen, for vi kan åbenbart ikke få det tilbage i udvalget; det løb er kørt – som behandles i den tyske forbunds dag, og som er Kommissionens udkast til almindelige principper for de nationale reguleringsmekanismer. Det havde dog været passende, at udvalget havde fået kendskab til det dokument, og det havde været endnu mere passende, at ministeren her i dag uden den åndssvage slåskamp havde sagt: Selvfølgelig skal det undersøges nærmere.

Til slut vil jeg rent indholdsmæssigt sige – for vi vil gerne diskutere indhold, det gjorde vi jo også under førstebehandlingen – at det dog vel ikke er uvæsentligt, at der er et tocifret milliardbeløb til forskel mellem Kommissionens regnemåde og den danske regerings regnemåde i forhold til det strukturelle underskud. Og det er jo det, der afgør, om vi kan fastholde det i det lange løb – det har vi ikke fået en garanti for, og det kan vi åbenbart heller ikke få. Men jeg vil

gerne have ministerens svar på, om det svar, som vi fik den 10. maj, stadig væk holder vand. Tak.

Kl. 11:05

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg bliver nødt til at frabede mig hr. Finn Sørensens manipulation. Jeg var særdeles præcis, da jeg henviste til hr. Per Clausens spørgsmål og mit svar, nemlig at regeringen ikke har benægtet eksistensen af et dokument. Vi er ikke blevet spurgt til eksistensen af et dokument og har derfor i sagens natur heller ikke benægtet det.

Jeg har ikke haft det papir i hånden. Jeg kan forstå på mine embedsfolk, at de ved, at der ikke er nogen substantiel ændring i forhold til de svar, som er afgivet, og det er jeg fuldstændig tryk ved – det har jeg fuld tillid til.

Når hr. Finn Sørensen indleder sit spørgsmål med at antyde, at vi har haft det papir, men ikke har stillet det til Folketingets rådighed, så må jeg bare sige, at jeg blev bekræftet i en mistanke om, at det her ikke handler om procedurer; det handler om, at man gerne vil sætte foden ned for at demonstrere sin modstand mod noget, der er belyst, og hvor der er svaret.

Kl. 11:06

Formanden :
Fru Lykke Friis for en kort bemærkning.

Kl. 11:06

Lykke Friis (V):

Tak til ministeren, og også tak for at aflive udtrykket: nede i EU. Der har været nogen bekymring, kan man forstå, med hensyn til muligheden for at komme ud igen af finanspagten. Det var lige før, det lød, som om man gik ind i et lokale, og så blev nøglen smidt væk efterfølgende. Nu er jeg udmærket godt klar over, at ministeren har besvaret det spørgsmål skriftligt, men bare for at undgå myter, kunne ministeren så ikke gentage det? Tak.

Kl. 11:07

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:07

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det vil jeg meget gerne. Det gælder ikke specifikt for finanspagten, det gælder i det hele taget for mellemfolkelige aftaler, at man, når man er indtrådt i dem og parlamenterne har ratificeret dem, er en del af de mellemfolkelige aftaler. Hvis man gerne vil træde ud, meddeler man sine parter, at man gerne vil træde ud, og så forhandler man om vilkårene for den udtræden. Jeg kan i hvert fald sagtens forestille mig, at man har fået fordele ud af at være en del af en aftale. Det er jo tit derfor, at vi tilslutter os mellemfolkelige aftaler, for vi synes, det er en fordel for Danmark at gøre det. Derfor er det også fuldstændig rimeligt og i virkeligheden meget nøgternt at sige, at når man ønsker at træde ud, forhandler man selvfølgelig vilkårene for den udtræden.

Kl. 11:07

Formanden :
Fru Lykke Friis.

Kl. 11:07

Lykke Friis (V):

Det var jo så en mellemstatslig aftale. Det er jo sådan, at selve EU-traktaten er en overstatslig aftale. Kan ministeren også bekræfte, at

det også dér er muligt at komme ud, så selv hvis man her i Folketinget beslutter sig for at træde ud af EU, vil det altså også være muligt?

Kl. 11:08

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, det kan jeg bekræfte. Jeg ved så ikke, hvilke andre spørgsmål Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance ville kunne samles om, den dag de måtte have flertal for at bede om, at Danmark træder ud af Den Europæiske Union og finanspagten. Men det kan vi jo så se frem til, den dag vælgerne giver dem det mandat.

Kl. 11:08

Formanden :

Hr. Morten Marinus for en kort bemærkning.

Kl. 11:08

Morten Marinus (DF):

Jeg kan forstå på ministeren, at hun er lidt ærgerlig over, at hun her ved andenbehandlingen skal tale procedure og diskutere procedure. Jeg må indrømme, at jeg synes, at andenbehandlingen er et glimrende tidspunkt at tale procedure i den her forbindelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at der har været en første behandling, hvor der er blevet talt masser af indhold, hvor der virkelig er blevet diskuteret indhold, så ministeren ikke behøver at gå og være ærgerlig over, at der ikke bliver diskuteret indhold.

Kl. 11:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at man kan rejse et hvilket som helst procedurespørgsmål i en debat som den her. Jeg havde bare det indtryk, at man er optaget af, hvordan finanspagten vil virke. Og jeg havde forberedt mig på at have en diskussion på baggrund af de spørgsmål, som er blevet besvaret. Jeg synes, der er svaret så godt, som vi nu kan, fra regeringens side, og derfor havde jeg forventet, at der ville blive en diskussion om det, som der faktisk også var tilløb til, herunder om en eventuel udtræden af aftalen på et tidspunkt og om en beregning af den strukturelle saldo. Der er forskellige ting, der har været rejst undervejs i debatten.

Men det blev så til en procedurediskussion, fordi det åbenbart er det vigtigste på den her dag, hvor vi skal ratificere en finanspagt, som jo faktisk betyder, at det, vi har lovet som en del af et europæisk samarbejde, også skal gøres til virkelighed i en dansk sammenhæng. Det er vigtigt for mig, fordi jeg har meget stor respekt for de love og regler, som vedtages i det danske Folketing. Det synes jeg sådan set er stort, også selv om det dybere liggende indhold forhåbentlig ikke ændrer sig så meget, fordi Danmark jo fører en ansvarlig økonomisk politik. Jeg synes bare, at det er større end at diskutere procedure.

Kl. 11:10

Formanden :

Hr. Morten Marinus.

Kl. 11:10

Morten Marinus (DF):

Jamen så finder jeg det bare underligt, at retssproget i de danske retssale, hvor man arbejder under de love, vi vedtager her, er dansk,

og at dokumenter dér skal fremlægges på dansk. Hvorfor er det så, at vi herinde, hvor vi laver lovene, kan få dokumenter på engelsk og ikke på dansk?

Jeg har hørt, at ministeren har sagt, at man har svaret på spørgsmålene, og man har beskrevet, hvad der står i dokumentet, men man ville gerne sende originaldokumentet. Det har jeg fuld forståelse for. Men jeg synes, det er underligt, når man sender originaldokumentet, at man ikke også sender den korrekte oversættelse til dansk, og at man kun svarer på spørgsmålet ud fra sit synspunkt om, hvad der står. Jeg synes, det burde være normal procedure, at man også får vedhæftet en dansk oversættelse, når man får udenlandske dokumenter.

Kl. 11:11

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det er bestemt en mulighed. Jeg synes, at man må tage det forslag med Folketingets Præsidium om den måde, udvalgene skal fungere på, hvis man i fremtiden ønsker, at alle dokumenter, som i deres originale version er på et andet sprog end dansk, skal oversendes i en oversat udgave. Hvis det er et ønske, tror jeg, man skal tage det op de rette steder.

Det, der har været vigtigt for regeringen, er naturligvis at give Folketingets medlemmer adgang til den originale version på det originale sprog, og vi har så svaret på de spørgsmål, der er blevet rejst, derudfra. Jeg kan se på de spørgsmål, der er blevet stillet om dokumentet, at uanset at det var på engelsk, har det været muligt at stille spørgsmål på dansk om indholdet af dokumentet, ligesom der er svaret på dansk om indholdet i dokumentet.

Kl. 11:11

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak. Altså, jeg må jo sige, at jeg synes, det er lidt underligt. Man skal ikke kaste om sig med store ord, det skal man passe meget på med, og derfor er jeg også lidt ked af, at ministeren snakker om manipulation, for det er overhovedet ikke det, som vi på nogen måde har tænkt os. Vi har stillet en masse spørgsmål, og der har været problemer med at få nogle svar. Så endte vi med at få nogle svar, og så i går dukkede der et dokument op ad anden vej, som er blevet behandlet i den tyske forbunds dag, og som vi har spurgt til og fået udleveret. Eller det vil sige, at vi har spurgt helt konkret, om vi kunne få oversendt, hvad der er, i forhold til hvad Kommissionen har af holdninger til, hvordan der skal være en korrekt national implementering af finanspagten i de tilsluttede lande. Så svarer ministeren:

»Kommissionen har ikke redegjort nærmere for sin holdning til, hvilke kriterier Kommissionen vil lægge til grund for konklusionerne i den nævnte rapport. Det er muligt, at vurderingen bl.a. vil tage udgangspunkt i de fælles principper, når disse foreligger.«

O.k., det er interessant, men hvorfor er det, at vi den 3. maj kan stille et spørgsmål og den 10. maj få det svar, at der ikke foreligger nogen papirer, når man i den tyske forbunds dag den 4. maj kan diskutere det? Altså, ministeren siger her, at hun ikke selv har set det. Det er da interessant. Hendes embedsfolk vurderer så ikke, at det er spændende for os andre. O.k., det er også interessant, men hvis vi nu havde fået det tilsendt, så kunne vi jo vurdere det, så hvorfor må vi ikke få det? Hvorfor er det, at ministeren kan garantere, at der ikke er noget her i det papir, som hun åbenbart ikke har set, som kunne være relevant for Folketinget?

Kl. 11:13

Kl. 11:16

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:13

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror, det vil være interessant for hr. Nikolaj Villumsen, som helt fralægger sig overhovedet at ønske at manipulere med den her debat, at læse referatet, for jeg tror, at i spændet fra en andens spørgsmål til det, hr. Villumsen nu lægger frem, vil det være meget tydeligt, at det, man forsøger, er at fange regeringen på det forkerte ben, at fange os et sted, hvor man kan digte en historie om, at vi har lagt låg på en debat, at vi ikke har ønsket at fremsende papirer, at vi ikke har gjort vores arbejde ordentligt, og at vi ikke har villet fremlægge ting i forbindelse med Enhedslisten spørgsmål, som man med rette kunne forvente.

Det må jeg afvise. Der er blevet svaret på spørgsmålene, fuldt in-formeret på det grundlag, som man nu engang har haft til rådighed, og jeg er fuldstændig sikker på – eller så sikker, som man nu engang kan være, for jeg synes, man skal være særdeles forsigtig med at gi-ve garantier i politik; jeg forsøger i hvert fald altid selv at undgå det i enhver form – at der vil findes dokumenter i alle parlamenter, som kan være af interesse for hr. Villumsen, i alle parlamenter. For der er en stor debat om det her, der er mange forskellige tilgange til det, men jeg må bare i al fredsommelighed sige, at nej, regeringen har ik-ke tilbageholdt noget for hr. Villumsen. Vi har svaret på spørgsmåle-
ne, vi har fremsat forslag til budgetlov, lov om sanktioner og lov om de økonomiske vismænds kiggen over skulderen i en absolut for-ventning om at gøre det, der skal gøres, uden en forventning om at blive korrekset siden hen.

Kl. 11:15

Formanden :
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:15

Nikolaj Villumsen (EL):

Altså, det er jo ikke sådan, at vi overhovedet ønskede, at vi skulle stå i den her situation, tværtimod. Vi bad om en udvalgsbehandling. Det nægtede flertallet i Folketinget os efter opfordring fra ministeren. Hvis vi havde fået en udvalgsbehandling, går jeg da ud fra, at vi selvfølgelig havde fået nogle fyldestgørende svar, men det kan vi jo så ikke få. I stedet fremtvinger man nu her en afstemning om, at vi tilslutter os finanspagten, uden at have tilsendt det, som Folketinget har bedt om at få, nemlig alle de forslag, der kunne ligge fra Kom-missionen. Det har den tyske forbundsdag fået, det kan det danske Folketing ikke få, før vi skal tilslutte os finanspagten. Det synes jeg da er en smule beskæmmende, hvis jeg må være så ærlig og tale lige ud.

Altså, hvad er det, kunne ministeren så ikke fortælle os helt præ-cis, hvorfor det er, at indholdet af det papir her hundrede procent svarer på alle vores spørgsmål? Ministeren siger, at hun ikke er be-kendt med det, og at hun bare stoler på embedsmændene. Det er jo interessant, men kan det virkelig være rigtigt, er vi er i den situation, at ministeren har bedt Folketinget om at ratificere noget, selv om hun ikke har kendskab til et papir, som ligger til grund for debatten i Tyskland? Så er vi da virkelig ved at være ude på relativt meget glat is.

Kl. 11:16

Formanden :
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, der vil være papirer i de forskellige europæiske parlamenter, som ligger til grund for deres ratifikation, som jeg ikke har kendskab til. Det er sådan, det vil være. Og hvis hr. Villumsen er blevet skuffet over, at vi ikke har bedt Kommissionen om at udlevere alle papirer, hvori ordet finanspagt forekommer, så er jeg ked af, at den skuffelse er opstået. Jeg synes ikke, det er vores opgave. Jeg synes, det er vo-res opgave fra regeringens side at svare på de spørgsmål, som bliver stillet, på den måde, som vi synes vi kan stå inde for, og med det indhold, som vi mener er retvisende, og det har vi gjort.

Kl. 11:17

Formanden :

Der er tilbage at tage to korte bemærkninger, før vi antagelig går til afstemning. Den næstsidste er fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 11:17

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver mere og mere forundret for hver gang, ministeren har or-det. Det papir, vi snakker om, som tilgik den tyske Forbundsdag, gi-ver jo et svar, som ministeren ikke kunne give den 10. maj.

Jeg skal bare lige spørge ministeren: Har det papir ligget på mini-sterens bord? Har ministeren læst det, eller er der nogle embeds-mænd, som har læst det? For som udgangspunkt er det her papir jo svar på spørgsmål nr. 8, så det ville have været fantastisk, hvis man havde givet det svar til hr. Nikolaj Villumsen den 10. maj. Altså, har ministeren læst det papir? Har ministeren set det, eller har embeds-mænd læst det eller set det?

Kl. 11:18

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Af de oplysninger, som jeg har fået, fremgår det, at der ikke er no-gen substantiel ændring i forhold til de svar, som er afgivet i det pa-pir, som Enhedslisten ikke har ulejliget sig med at vise til Europaud-valgets formand, da man fik det i hånden. Jeg ved ikke, hvornår man har fået det i hånden; det virker, som om at man har haft kendskab til det i stykke tid, men det skal jeg slet ikke kloge mig på, for der er jo som bekendt fuldstændig frihed i det parlamentariske arbejde. Men de oplysninger, som jeg har, siger klart, at der ikke er nogen sub-stansforandring, og vi kan fuldt ud stå inde for de svar, som er afgi-vet.

Kl. 11:18

Formanden :

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 11:18

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu fik jeg jo ikke noget svar på mit spørgsmål, altså om ministeren havde set det her stykke papir. Men jeg kan sige noget, som måske kan løfte sløret lidt for det, for efter at det her stykke papir har været behandlet i Tyskland, er det faktisk tilgået en arbejdsgruppe under Rådet. Så derfor *må* regeringen have vidst besked om det; jeg tror, at ministeren har haft kendskab til det her stykke papir. Det må mini-steren da har haft, når man forhandler det i en arbejdsgruppe under Rådet. Så derfor vil jeg spørge igen: Har ministeren nogen sinde set det her stykke papir?

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:19 fremmede sprog, skal ledsages af en oversættelse«. Hvad er det, ministeren er i tvivl om ved det her?

Kl. 11:22

Kl. 11:19 **Formanden :**
Ministeren.

Kl. 11:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det spørgsmål har jeg besvaret en gang, og jeg glæder mig over tilliden til min og regeringens arbejdskapacitet, som om det er os, der personligt sidder i alle arbejdsgrupper under Rådet. Det er det ikke. Det er ikke os, der er over det hele, hverken i klonet forstand eller i personlig forstand.

Det er sådan, at vores demokratier fungerer på den måde, at der er mennesker, embedsfolk, som er ansat i ministerierne, som gør arbejdet. De papirer, de får i hånden, er ikke ét papir eller to papirer; det er hundredvis af papirer.

På baggrund af deres gennemgang af det arbejde kan de hjælpe regeringen med at skrive svar. Vi har tillid til de embedsmænd, som skriver de svar, fordi vi hverken kan eller vil læse alle papirer selv. Den tillid er hos mig fuldstændig intakt efter dagens debat, og jeg har fuld tillid til, at de svar, som jeg bliver givet, og som jeg tager et ansvar for ifølge ministeransvarlighedsloven, er i overensstemmelse med sandheden, og derfor vil jeg tilbagevise den insinuation, som jeg synes der ligger i hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål.

Kl. 11:20

Formanden :

Sidste korte bemærkning til fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 11:20

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Ministeren har givet klart udtryk for, at det er helt o.k. at oversende dokumenter på fremmedsprog, så længe vi folketingsmedlemmer har muligheden for at stille spørgsmål til ministeren om det. Der vil jeg også høre, om ministeren også gerne vil have oversendt dokumenter på kinesisk, græsk, urdu eller et andet sprog uden samtidig at vedlægge en oversættelse? Kan vi folketingspolitikere se frem til det?

Kl. 11:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:21

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det skal jeg faktisk ikke kunne besvare generelt. Jeg tror ikke, jeg har været i den situation, at der har været et dokument, der har ligget til grund for et spørgsmål i Folketinget, og som har været på andet end et europæisk sprog. Jeg synes på baggrund af debatten, at det vil være helt relevant, at det forslag, som spørgeren ved siden af den nuværende spørger stillede, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt alle oversendte dokumenter skal vedhæftes en autoriseret oversættelse, herunder den måde, som udvalgene fungerer på, bliver taget op med Folketingets Præsidium. For jeg synes, det er en generel debat, snarere end det er en debat, som er knyttet specifikt til det her beslutningsforslags behandling.

Kl. 11:21

Formanden :

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 11:22

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Det er venligt af ministeren, at hun gerne vil henvise os videre til Folketingets Præsidium. Så langt behøver vi dog ikke at gå, for det står i retsplejelovens § 149, stk. 2: »Dokumenter, der er affattede i

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kender ikke retsplejeloven i alle dens detaljer og heller ikke den nævnte paragraf. Jeg var heller ikke klar over, at vi var blevet bedt om at oversende en oversættelse af dokumentet. Tværtimod kan jeg konstatere, at det er lykkedes udvalgets medlemmer at stille endog særdeles mange spørgsmål til det dokument, og derfor har vi måske overfladisk og måske alt for hurtigt tilladt os at antage, at dokumentet faktisk kunne læses, da der kunne stilles spørgsmål på dansk ud fra dokumentet, og da der selvfølgelig er svaret på dansk ud fra dokumentet.

Kl. 11:22

Formanden :

Tak til ministeren.

Jeg har selvfølgelig noteret mig diskussionen om dokumenter. Den fortsætter vi i Præsidiet. Jeg tror ikke, at retsplejeloven gælder, men vi skal have en ordentlig forretningsgang. Det skal vi være enige om, og det taler vi om.

Jeg skal i øvrigt, da jeg nu et par gange har tysset på medlemmerne, takke for den ualmindelige gode ro og orden, der generelt har været i det her forløb. Jeg tænker ikke på indholdet, jeg tænker på opførslen. (*Munterhed*).

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 11:23

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 80 (V, S, RV, SF og KF), imod stemte 27 (DF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 11:24

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Før vi går videre, skal jeg oplyse, at efter anmodning fra ministrene udgår punkterne 13 og 14 – dvs. anden behandling af L 106 og L 105 om ægteskab mellem to personer af samme køn – af dagsordenen i dag.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 31:
Forslag til folketingsbeslutning om at afholde folkeafstemning
om Danmarks tilslutning til den internationale traktat om en
stærket økonomisk union.**

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 30.04.2012).

Kl. 11:24

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen ordet? Hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten, som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 11:25

(Ordfører for forslagsstillerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Flertallet i Folketinget har nu besluttet, at Danmark skal tilslutte sig finanspagten. Det må stå for flertallets egen regning, men jeg synes ærlig talt, at det ville klæde flertallet, hvis man havde mod til at spørge befolkningen, om befolkningen deler flertallet i Folketingets entusiasme for EU's økonomiske styring.

Det er jo ikke en ligegyldig traktat, vi her taler om. Det er med hovedarkitekten bag finanspagten, den konservative tyske kansler, Angela Merkels ord et krav, at traktaten og finanspagten og de budgetlove, som den kræver, skal være bindende og gyldige for altid, og de vil aldrig kunne ændres af et parlamentarisk flertal. Det er Merkels ord. Kommende flertal i Folketinget skal altså bindes til at føre en bestemt økonomisk politik. Det skal ikke længere være vælgerne, der fra valg til valg stemmer og vælger den økonomiske politik. Det skal ikke længere være skiftende folkevalgte regeringer, der lægger retningslinjerne for den økonomiske politik. Nej, den økonomiske politik er bestemt i finanspagten.

Jeg ved, at der er rigtig, rigtig mange danskere, der er utilfredse med det, som Folketinget gør i dag. Jeg har i den seneste tid været mange timer ude i de danske gader og stræder for at samle underskrifter for en folkeafstemning. Det er der rigtig, rigtig mange andre, der også har. Der er mange, der har gjort en stor indsats, og i samarbejde med Folkebevægelsen mod EU har Enhedslisten indsamlet 35.410 underskrifter med kravet om en folkeafstemning. Dem afleverede vi til Folketingets Europaudvalg i tirsdags. Kigger man på meningsmålingerne, er der 60 pct. af danskerne, der bakker op om, at vi skal have en folkeafstemning om finanspagten. Jeg synes ærlig talt, at Folketinget burde lytte til de rigtig, rigtig mange danske borgere.

Mens den nye socialdemokratiske regering i Danmark i år gennemfører en kickstart, der med offentlige investeringer skaber arbejdspladser, vil netop en sådan politik ikke være mulig for hverken den nuværende eller kommende regeringer efter 1. januar 2013, når Danmark nu har tiltrådt finanspagten.

Indholdet i finanspagten er borgerlig nedskæringspolitik, som lægger EU-landene i en økonomisk stram spændetrøje. Nedskæringspolitikken har det problem, at den ikke vil genrejse økonomierne og skabe beskæftigelse. Det ses desværre med al mulig alvorlighed lige nu i Europa. Arbejdsløsheden eksploderer som et resultat af års massive velfærdsforringelser. Den her politik vil gøre krisen værre. Den vil skabe mere fattigdom, og den vil skabe mere arbejdsløshed i Europa. Det ses i lande som Grækenland, Spanien og Portugal, men også i Irland – Irland, som jo er det land, der i dag som det eneste får lov at stemme om finanspagten. Indtil videre har befolkningerne i Frankrig og Grækenland ved de seneste valg afvist nedskæ-

ringspolitikken. Jeg glæder mig til og håber meget på, at irlanderne tør stemme nej, trods de skræmmekampagner der har været ført, så også de kan få lov at afvise nedskæringspolitikken.

I Enhedslisten mener vi, at det er den danske befolkning, som skal have muligheden for at sige nej. Derfor mener vi, der skal være en folkeafstemning. Den danske befolkning sagde ved sidste folketingsvalg nej til Dansk Folkepartis, Venstres og Konservatives nedskæringspolitik. Jeg synes derfor ærlig talt, at den danske befolkning har fortjent bedre end at få listet den selvsamme nedskæringspolitik ind ad bagdøren uden at blive spurgt.

Derfor skal der lyde en meget, meget klar opfordring lige nu til Folketinget: Jeg synes, vi skal respektere demokratiet, jeg synes, vi skal spørge befolkningen, om den også i fremtiden vil have mulighed for at investere for at skabe arbejdspladser, eller om den vil binde sig til den tyske konservative kanslers drøm om en permanent nedskæringspolitik. Jeg håber rigtig, rigtig meget, at Folketinget vil stemme for vores forslag om en folkeafstemning om finanspagten.

Kl. 11:29

Formanden :

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Helt lade være med at sige noget til den her sag kan man jo altså ikke. Jeg nævnte lidt om det under den forrige sag, men jeg synes også, at det er meget, meget flot, at 35.410 underskrifter er blevet afleveret i tirsdags. Det er rigtig mange underskrifter, der er samlet ind på meget kort tid, min skulle også gerne være blandt, vil jeg bare sige, for jeg synes nemlig, det er vigtigt, og jeg kan se, at der uden for de store vinduer bag ved mig står folk med noget, hvorpå de har skrevet »traktatafstemning«, og det er jo folk, der ønsker, at vi får en folkeafstemning om det her. Det er væsentligt.

Det, som jeg egentlig også gerne vil sige, er, at jeg faktisk studerede lidt over at se, da underskrifterne blev afleveret, at der rent faktisk er nogle EU-kritikere i unionspartierne herinde. Det var bl.a. Kristofer Beck, landsformand for Konservativ Ungdom, det synes jeg De Konservative skal lytte til, og det var Lave K. Broch, talsperson for Radikalt EU-kritisk Netværk, og det kan ministeren jo så lytte til. Man hører dem ikke herinde, men man hører dem udenfor. Det synes jeg er væsentligt at sige.

Så vil jeg gerne kommentere en enkelt ting, som ministeren sagde under det forrige emne, nemlig at hvis ikke der skal være en folkeafstemning, skal der ikke være en folkeafstemning. Der vil jeg så samtidig lige henvise til, at da vi talte betalingsring, var det ingen ringere end den nuværende økonomi- og indenrigsminister, der udtalte sig til Politiken.dk den 26. august 2011 under overskriften »Radikale kræver folkeafstemning om betalingsringen«.

Betalingsringen blev jo ikke til noget, fordi regeringen lyttede til folket, og det håber jeg sådan set også at man vil gøre i den her sag og så lave en folkeafstemning, for det er egentlig det, folket har bedt om. Folket har ikke sagt, om de siger ja eller nej. Folket har sagt: Vi vil have en folkeafstemning. Så lyt dog! Og lad os så få den.

Kl. 11:31

Formanden :

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Undskyld, det har ministeren. Ministeren.

Kl. 11:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det skal ikke hedde sig. Jeg har blot to bemærkninger. For det første har jeg en bemærkning til hr. Nikolaj Villumsen. Jeg vil bare sige

det meget enkle og fredsommelige, at den økonomiske politik ikke bliver bestemt af finanspagten. Jeg er faktisk helt sikker på, at Enhedslisten godt kunne føre en økonomisk politik, som ville passe Enhedslisten, hvis Enhedslisten havde flertal i Folketinget, under forudsætning af, at man synes, at man skal overholde sine budgetter. Jeg vil egentlig tro, at også Enhedslisten finder det rimeligt nok, at man overholder de budgetter, man har. Men der er ikke noget i finanspagten, der hindrer, at man kan opkræve meget høje skatter, hvis det var det, et parti ønskede at gøre. Og så kunne man bruge det provenu, som man ønsker det. Det, som finanspagten siger, er, at det handler om balance; det handler om at sørge for, at vi faktisk gør det, vi siger vi gør.

Derfor ophører den økonomisk-politiske debat om, hvilken vej vi skal gå, hvad vi vil investere i, og hvilke skatter vi vil have, på ingen måde med finanspagten. Det håber jeg i hvert fald ikke, for så ville jeg kende Enhedslisten meget, meget dårligt. Det er blot for at slå fast, at vi med den beslutning, Folketinget lige har truffet om at ratificere finanspagten, ikke har fastlagt den økonomiske politik i al evighed. Vi har ikke stoppet den politiske debat om, hvilken økonomisk politik der skal føres, men vi har fastslået noget, som jeg egentlig tror at også de partier, som er, hvad skal man sige, skeptiske over for Det Europæiske Fællesskab, er enige i, nemlig at det sådan set er en meget god idé, at der er balance mellem indtægter og udgifter.

Så har jeg bare en bemærkning til om spørgsmålet om afstemning. For jeg synes, det bliver en lidt underlig diskussion, hvis vi, der mener, at der ikke skal være en folkeafstemning, indirekte bliver beskyldt for ikke at respektere demokratiet. Jeg synes sådan set, at det også er i orden at respektere det repræsentative demokrati. Danmark afgiver ikke suverænitet ved at ratificere finanspagten ifølge grundloven. Dansk tilslutning til finanspagten forudsætter ikke en ændring af vores grundlov. Når der ikke afgives suverænitet, når en grundlovsændring ikke er nødvendig, er det op til Folketinget at træffe beslutning om dansk tilslutning med almindeligt flertal.

Det, som jo er lidt mærkeligt, og som vi også kunne tænke os at illustrere med det her forløb, er, at vi er EU. EU er ikke udenrigspolitik, EU er ikke noget fremmed. Det her er et spørgsmål ligesom mange, mange andre spørgsmål, store som små, nærværende som vidtgående, som Folketinget tager stilling til. Derfor mener jeg også, at det er rigtigt og vigtigt, at Folketinget tager stilling, som Folketinget har gjort i dag, og dermed også tager ansvaret i det repræsentative demokrati på sig. Tak for ordet.

Kl. 11:35

Formanden :

Der er et par korte bemærkninger til økonomi- og indenrigsministeren. Først er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:35

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak til ministeren. Selvfølgelig går Enhedslisten ind for at føre en ansvarlig økonomisk politik. Det er også derfor, vi lige præcis bl.a. har lavet en kickstart sammen med regeringen for at skabe arbejdspladser. Jeg tror, der er mange, der er enig med mig i, at det er det at skabe arbejdspladser, der er en ansvarlig økonomisk politik. Nu risikerer vi så for fremtiden her i Folketinget, fordi vi har tilsluttet os finanspagten, at hvis vi bryder med indholdet i finanspagten, kan vi få en bøde af Europa-Kommissionen.

Så jeg vil bare gerne bede ministeren om at bekræfte, at vi vil kunne gennemføre en kickstart efter den 1. januar 2013, når finanspagten træder i kraft. Vi har flere gange klart sagt, at det kan vi ikke. Jeg har lige sagt det i min ordførertale. Men hvis nu ministeren i dag kunne sige til danskerne, at vi, efter vi har tiltrådt finanspagten, faktisk kan vælge en regering – som man lige har gjort – der vil skabe investeringer og arbejdspladser, kunne det være rart. Jeg tror, det vil le berolige rigtig, rigtig mange danskere.

Kl. 11:36

Formanden : Ministeren.

Kl. 11:36

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest må jeg sige, at jeg ikke mener, at man har udtømt diskussionen om, hvad der er en ansvarlig økonomisk politik, ved at sige, at der skal skabes job. For hvis man gør det på de kommende generationers bekostning med en massiv gældsætning, som måske ikke er bæredygtig i et længere perspektiv, synes jeg, at man fører en særdeles uansvarlig politik. Det er det ene. Jeg går meget stærkt ind for, at der er balance i økonomien.

Det andet er, at jeg desværre bliver nødt til at bruge taletid på at sige, at jeg er helt uenig i vurderingen af, at Danmark får en bøde, hvis vi bryder med indholdet i traktaten. Jeg tror, det var spørgerens formulering. Spørgeren har nemlig stillet en række spørgsmål om finanspagten og dens indhold. Derfor tror jeg, at spørgeren lige så godt som jeg ved, at det, som er kernen, er, at vi er forpligtet til at lave en lov i Danmark. Det vil blive påset, om vi gør det. Det kan i yderste konsekvens i flere led ende der, hvor EU-Domstolen vil kunne give os en bøde. Men det er jo noget specifikt, som handler om, hvorvidt vi vil indføre en lov i Danmark. Det er ikke indholdet i finanspagten som sådan.

Jeg tror, at nogle af dem, der følger den her debat, kunne få det indtryk, at hvis vi ikke førte en bestemt økonomisk politik, som hr. Nikolaj Villumsen lige har udlagt på en måde, som jeg er helt uenig i, ville vi få en bøde. Det er jo forkert, og jeg tror, hr. Nikolaj Villumsen er udmærket klar over det.

Kl. 11:37

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 11:37

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu svarede ministeren jo meget belejligt ikke på, om vi ville kunne lave en kickstart efter den 1. januar 2013, så det ser jeg frem til at få svar på her i anden omgang.

Problemet ved finanspagten er jo, at den forudsætter en vedtagelse af en budgetlov, og hvis den budgetlov ikke lever op til kravene i finanspagten, kan Danmark få en bøde. Kan ministeren ikke bekræfte, at det vil være situationen? Altså, hvis et flertal her i Folketinget ikke vedtager en tilfredsstillende budgetlov i forhold til finanspagten, eller hvis Europa-Kommissionen eller andre EU-lande skulle være utilfredse med budgetloven senere hen, kan vi risikere, at der kommer en bøde dumpende ned her i Folketingssalen.

Det er en meget, meget ny situation. Det er jo ikke ofte, at vi sidder her i Folketinget og får dummebøder, hvis vi ifølge andre lande ikke fører en tilfredsstillende politik, sådan som det tydeligvis bliver nu med finanspagten.

Så jeg vil bare gerne have ministerens bekræftelse af, at det er rigtigt, at vi kan få en bøde, hvis ikke Europa-Kommissionen eller andre EU-lande er tilfredse med vores budgetlov. Og kunne ministeren ikke svare på mit første spørgsmål om, hvorvidt vi kan lave en kickstart efter den 1. januar 2013?

Kl. 11:39

Formanden :

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 11:39

Kl. 11:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er meget glad for, at ordføreren præciserer det, for det synes jeg er rigtigt at gøre i den her debat, i stedet for at brede det ud og, som en tidligere ordfører gjorde, sige lidt udefinerbart, at alt er på spil.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at hvis Danmark ikke vedtager en budgetlov, eller hvis vi vedtager en, som ikke er det papir værd, den er skrevet på, så har vi et problem, og så kan vi i sidste ende få en bøde. Det fremgår åbenlyst af de svar, som er givet, og det fremgår også af selve pagten. En anden ting er, at pagten giver mulighed for, at der kan skabes rum, hvis man kommer i uforudsete og ekstreme omstændigheder. Jeg synes, det er meget vanskeligt bagudrettet at vurdere, om den kickstart, som vi har gennemført, vil falde ind under den kategori.

En af de ting, som jeg synes er vigtig at bemærke sig, er jo dog, at den kickstart, som er blevet gennemført, er blevet gennemført, samtidig med at Danmark overholder den henstilling, vi har fået, om at bringe vores økonomi tilbage på sporet igen. Det synes jeg er godt og rigtigt, for det viser noget om de balancer, som vi fra regeringens side synes der skal være i den økonomiske politik, nemlig at man gør, hvad man kan, for at skabe job, men at man også gør det, uden at det sker på de næste generationers bekostning, ved at gøre det inden for rammen af, at vi stabiliserer vores økonomi og offentlige saldo.

Kl. 11:40

Formanden :

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Pia Adelsteen (DF):

Når man nu skal have respekt for det repræsentative demokrati, hvilket jeg for så vidt er ganske enig i, og det skal man nu, når vi har en debat som den om finanspagten, hvor var ministerens respekt for det repræsentative demokrati, skulle jeg måske spørge, da hun den 26. august 2011 sagde, at der skulle være en folkeafstemning om betalingsringen?

Kl. 11:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:41

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er jo selvfølgelig en helt åbenlys debat, om man skal gøre alting ufravigeligt i enhver sammenhæng. Nu blev der så ikke nogen betalingsring at stemme om, så derfor kan man sige, at det er blevet til en lidt hypotetisk diskussion. Men jeg synes, at det er en meget god idé, da en betalingsring jo vedrører en række forskellige demokratiske niveauer. Der var også en lang række kommuner, som stillede sig meget skeptiske over for den, der er også folkevalgte, som skal stå til regnskab for den måde, deres kommune bliver drevet på.

I den region, som bliver påvirket af en betalingsring, kunne man bede borgerne om at give en vejledning til politikerne specifikt om det spørgsmål. Vælgerne i hele landet stemmer jo til et nationalt valg, og det er ikke givet, at man har den samme interesse for betalingsringen her eller der, fordi det nu engang er mest relevant for dem, der vil bo uden for betalingsringen, og som skal krydse den for at komme på arbejde, og derfor kunne det være en måde for vælgerne at komme til orde på. Det kan jeg fuldstændig stå inde for, men jeg synes ikke, at det har noget at gøre med finanspagten.

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 11:42

Pia Adelsteen (DF):

Det her viser jo med meget stor tydelighed i mine øjne, at der, hvor man vil have en folkeafstemning, er der, hvor det passer en. Og det gør det ikke, når det drejer sig om EU-spørgsmål. Det ser vi gang på gang herinde. Vi så det med europluspagten, som også blev ratificeret. Vi ser det gang på gang, når det drejer sig om EU-spørgsmål, så ønsker man ikke at spørge befolkningen. Men om en betalingsring kan man da godt. Det er et spørgsmål om ens politiske holdning – det er jo så tydeligt at høre – og ikke et spørgsmål om respekt for det repræsentative demokrati.

Kl. 11:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er muligt. Det skal jeg slet ikke kloge mig på, for jeg ved i sagens natur ikke, hvad der er det inderste motiv hos fru Pia Adelsteen for at få en folkeafstemning. Mit bud ville være, at fru Pia Adelsteen ønsker sig en folkeafstemning for at få et nej. Nu synes jeg, at det ville være hensigtsmæssigt at få en folkeafstemning om en betalingsring for at få et ja, for det var sådan set det, der ville være min forventning, altså at folk ville stemme ja til det i modsætning til det, som var en del af kampagnen mod betalingsringen, nemlig, at det skulle man ikke have.

Men jeg vil bare sige en ting. Vi stemmer jo her i Folketingssalen om EU-spørgsmål ret ofte, fordi vi gør direktiver til dansk lovgivning, ligesom vi ratificerer internationale aftaler og gør dem til dansk lovgivning. Der er en lang, lang række tilfælde, hvor vi stemmer om ting, som er vedtaget og lagt på skinner og debatteret, f.eks. i Europa-Parlamentet og i Det Europæiske Råd, og der synes jeg ikke at Enhedslisten er der og synes, at vi skal have folkeafstemning hver eneste gang, også selv om det er helt åbenlyst, at det kunne man sikkert gøre af pædagogiske, vejledende grunde, tror jeg at en tidligere spørger sagde. Så derfor tror jeg egentlig ikke, at vi har noget at lade hinanden høre på det område.

Kl. 11:43

Formanden :

Fru Merete Riisager. Det er den sidste korte bemærkning, jeg har noteret.

Kl. 11:43

Merete Riisager (LA):

Tak. Nils Bernstein sagde til en høring, vi havde om finanspagten, at Europa er på vej til at bureaukratisere den økonomiske politik; udfordringen er, at fleksibiliteten ikke er tilstrækkelig til at imødesæ uventede udfordringer, og samtidig ville fleksibiliteten blive brugt til at smygge sig udenom. Er ministeren enig i, at finanspagten er en bureaukratisering af den økonomiske politik? Er ministeren også enig i Bernsteins betragtninger omkring fleksibilitet, det vil sige, at der ikke er tilstrækkelig fleksibilitet til at imødesæ uforudsete udfordringer?

Kl. 11:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager): Diskussionen om bureaukratisering er utrolig relevant, for det er klart, at det ville være det enkleste, hvis alle altid gjorde, som de havde lovet at gøre. Det, der jo bare er det kedelige, er, at vi har en forhistorie i forhold til stabilitets- og vækstpakten, som viser, at det ikke altid er tilfældet. Det er jo en del af baggrunden for finanspakten, at der har været brud på stabilitets- og vækstpakten tilbage i det første årti og givetvis også før det – brud, som der ikke er blevet fulgt op på, og som derfor har ført til, jeg tror, at et af de tidligere konservative medlemmer ville kalde det civil slinger i forhold til at holde kursen i den økonomiske politik.

Det havde da været bedre, hvis alle til enhver tid havde gjort, hvad de havde lovet. Det har de så bare ikke. Det har dels ført til finanspakten, det har dels ført til en reform af stabilitets- og vækstpakten, seks tungtvejende direktiver, som gør, at vi får mere regulering på området. Det er jo i lyset af, at mangel på politisk ansvar for den økonomiske politik, uanset i hvilket land det er, kaster borgerne ud i usikkerhed, både i forhold til deres arbejdspladser og i forhold til deres boliger. Derfor er spørgsmålet bestemt relevant, men der er bare det ved det, at det er her, vi er, og jeg mener, at det er en entydig dansk interesse, at finanspakten bliver ratificeret i så mange lande som overhovedet muligt.

Kl. 11:46

Formanden :

Så har jeg ikke noteret flere. Undskyld, værsgo.

Kl. 11:46

Merete Riisager (LA):

Tak. Vil ministeren ikke også give mig ret i, at der, hvor man bureaukratiserer, reducerer man også demokratiet?

Kl. 11:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det ved jeg ikke. I hvert fald er det så at sige med vilje, for vi har jo lige ved en demokratisk proces vedtaget, at vi har tænkt os at holde, hvad vi lover. Det synes jeg sådan set ikke er en reduktion af demokratiet. Der er en vigtig balance at holde mellem det bånd, vi så at sige er inden i, og så at have en fleksibilitet i forhold til det.

Som vi også lige før diskuterede ganske kort, er spørgsmålet, om man kan gøre noget ekstraordinært, hvis man er i en ekstraordinær situation. Og ja, det kan man. Det er meget illustrativt med den diskussion, der lige har været om kapitalkrav, fordi vi der gerne vil have fælles europæiske regler, så der er en ensartet konkurrence, men også at landene stadig væk har et meget stærk ejerskab til at sørge for, at deres finansielle sektor ikke er skyld i boligbobler eller aktiebobler, eller hvad det nu kan være. Derfor er der også i sådan nogle meget konkrete ting en balance imellem en national fleksibilitet og det at kunne tage nationalt ansvar og det at have fælles regler. Det er egentlig det, vi på forskellige niveauer, synes jeg, kan genkende i meget af den europæiske tænkning, og det, jeg synes der er unikt og godt ved Det Europæiske Fællesskab, nemlig at vi er ikke én union, vi er ikke en finanspolitisk union. Vi er også Det Europæiske Fællesskab, men vi er det som en dansk nation og med de rettigheder, vi har, og de pligter, det så påhviler os at tage på os.

Kl. 11:47

Formanden :

Så siger jeg tak til ministeren.

Jeg kunne måske gøre den lille praktiske bemærkning som en del af mine bestræbelser på at blive en endnu mere velfungerende formand, at der jo ikke er nogen forpligtelse til at bruge begge runder af de korte bemærkninger. Derfor vil jeg gerne have, hvis man vil have begge runder, at man så lige trykker på knappen igen. Det letter mit overblik. Det var ikke nogen bebrejdelse. Det var bare for, at jeg kan gøre det så godt som muligt.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 11:48

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 26 (DF, EL og LA), imod stemte 79 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v. (Civile bevæbnede vagter på danske lastskibe m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 24.05.2012).

Kl. 11:49

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler. (Aldersgrænsen for førere af lille knallert).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 10.04.2012. Betænkning 24.05.2012).

Kl. 11:49

Forhandling

Formanden :

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab. (Ægteskab mellem to personer af samme køn).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 11:49

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 11:49

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr og lov om dyrlæger. (Godkendelse af mærker til dyr, beredskab ved kemisk

forurening af dyr, indberetning af laboratoriefund, ungvæg m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betænkning 23.05.2012).

Kl. 11:50

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Vi går til afstemning.

Kl. 11:50

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3 tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om mæglings- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd.

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 28.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 11:50

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg skal blot anmode om, at dette lovforslag kommer tilbage til fornyet udvalgsbehandling af hensyn til nogle teknikaliteter, vi gerne lige skal have afklaret.

Kl. 11:51

Formanden :

Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:51

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-6, tiltrådt af et flertal (S, DF, RV, SF og EL)?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen kan vi ikke nå ret meget af inden pausen, men vi kan da starte, hvis ordførerne er til stede. Det kan jeg se de er.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 191:**Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Justeringer af udligningssystemet).**

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 22.05.2012).

Kl. 11:51

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Jeg ved godt, at det er tæt på frokost, så jeg skal forsøge at gøre ordføretalen kort og præcis. Ikke desto mindre er det jo et vigtigt område, som der har været en lang diskussion om vedrørende det indholdsmæssige, det forhandlingsmæssige og det proceduremæssige.

Udligningen mellem kommunerne er, som vi alle sammen ved, et nulsumsspil, hvor de, der betaler, synes at betale for meget, mens de, der får, synes at få for lidt. Sådan har det også været ved tidligere aftaler som sidst, hvor VK, Dansk Folkeparti og De Radikale lavede en aftale i 2006, i øvrigt en aftale, som er oplyst på Statsministeriets hjemmeside over indgåede forlig. Jeg kan forstå på regeringen, at hvis noget står på den liste på Statsministeriets hjemmeside, som f.eks. det med folkepensionens grundbeløb ikke gør, er det et forlig. Hvis det står på listen, må man derfor slutte, at så er det et forlig.

Normalt vil det jo være sådan, at et forlig er noget, der skal respekteres, i hvert fald hvis man ønsker at være en troværdig aftalepartner. Derfor mener vi også fra Venstres side, som vi også har givet udtryk for i hele den her proces, at det er helt uhørt, at man nu fra regeringens side har valgt at indgå en smal aftale med Enhedslisten og dermed bryde den aftale og det forlig, som blev indgået med VK, Dansk Folkeparti og De Radikale i 2006. Det vil ikke efter vores opfattelse være med til at skabe den tryghed om kommunernes situation, som man ellers argumenterede for var afgørende for at få den her aftale i stand på, hvis den siddende regering ikke vil respektere de indgåede aftaler med Folketings partier.

Ministeren har så i begyndelsen sagt, at der ikke var noget forlig, vi skulle respektere. Derfor spurgte vi så, hvordan det kunne være, at hverken Liberal Alliance eller Enhedslisten fra starten var indkaldt til forhandlingerne, hvis det var sådan, at det var en åben diskussion, hvor alle kunne være med. Hvorfor var det, at vi igen og igen under forhandlingsforløbet blev indkaldt som forligsparti og forligskreds, hvis det var sådan, at der ikke var noget forlig?

Vi havde så et samråd med ministeren for et par uger siden, hvor det så fra ministerens side blev gjort klart, at det med, at det var en forligskreds, kun var en diskussion om, at nu var vi nogle partier, der havde bestilt det stykke arbejde i finansieringsudvalget, og at der ikke var sådan noget andet politisk indhold. Men ministeren gav dog, følte jeg, den indrømmelse, at der var et forlig, vel at mærke efter ministerens opfattelse ikke et forlig med såkaldt vetoret. Så nu begynder man altså at operere med noget, der hedder et forlig uden vetoret og et forlig med vetoret. Efter vores vurdering er et forlig et forlig, og et forlig skal respekteres.

Vi har selvfølgelig også noteret os, jeg ved ikke, om man skal si-ge med tilfredshed, men vi i har hvert fald konstateret, at der fra regeringens side har været et behov for nu at sætte et arbejde i gang med Statsministeriet i spidsen for at få afdækket, hvornår der så er et forlig, og hvornår der ikke er et forlig, altså hvad det er for nogle spilleregler, vi arbejder efter. Det kan der sikkert også være behov for. Men vi kan under ingen omstændigheder være med til at støtte en aftale, som jeg vil kalde en forligsbrudsftale i den forstand, at vi er et parti, som man skal kunne indgå aftaler med, der skal være troværdighed omkring de aftaler, vi står bag, og når man så vælger at bryde den i den her sammenhæng, kan vi selvfølgelig i sagens natur ikke støtte op om den efter vores vurdering lemfældige omgåelse med indgåede aftaler. Det er derfor, vi ikke kan støtte det forslag, der ligger her.

Kl. 11:55

Formanden :

Hr. Simon Kollerup, en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Nu hørte jeg ordføreren for det næststørste kommunale parti her i landet være ude og tale meget om forlig. Jeg hørte faktisk ingenting om indholdet i den aftale, der er indgået. Jeg hørte faktisk ikke noget om, hvilke kriterier det er, man er utilfreds med i Venstre. Hvilke kriterier er det, man gerne vil have ændret i Venstre?

Det er jo tankevækkende, at man nu stemmer rødt og ikke giver kommunerne den tryghed i deres økonomi, som vi kunne give dem ved at stemme grønt i fællesskab og sikre kommunerne, at det her ikke er noget, der bliver lavet om, hvis regeringsmagten eventuelt måtte skifte. Man stemmer rødt, og man siger så, at det er, fordi der er tale om en eller anden form for forligsbrud.

Jeg kunne godt tænke mig på kommunernes vegne at spørge Venstres ordfører: Hvad er det substantielle i aftalen, der gør, at Venstre stemmer imod? Er det et substansproblem for Venstre, eller er det et taktisk problem for Venstre? Hvorfor stemmer man rødt?

Kl. 11:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:56

Jacob Jensen (V):

Jamen det håber jeg sådan set jeg gav meget klart udtryk for i mit indlæg. Det her er et spørgsmål om, at vi skal kunne stole på hinanden, når vi indgår aftaler, ikke mindst når det drejer sig, som ordføreren også selv var inde på, om kommunernes økonomi, altså hvad

det er, de kan lægge budgetter ud fra, for der skal laves økonomiaftaler, der skal laves mange ting, som netop er afhængig af de her ting.

Derfor kan det ikke hjælpe noget, at man indgår en aftale tilbage i 2006 og igen i andre sammenhænge indgår aftaler med brede flertal i Folketinget, hvis vi så ikke efterfølgende kan regne med, at de aftaler også overholdes. Det er derfor, jeg klandrer regeringen, for den siger først, at der ikke var noget forlig, så indrømmer man efterfølgende, at der var et forlig, og så er det, vi så skal stå og sige, at så vil vi i øvrigt godt støtte en ny aftale, når man nu har valgt at bryde den tradition. Og jeg vil sige, at det i øvrigt ikke kun er en tradition. Jeg vil ikke sige, at det er en hævdunden ret, men det er i hvert fald en situation, hvor man skal kunne være sikker på, at når man indgår en aftale med hinanden her både om økonomien i kommunerne og om alle mulige andre ting, kan vi også regne med, at den aftale gælder, medmindre man opsiger aftalen, og så træder en ny aftale i kraft efter et nyt folketingsvalg.

Det er den måde, man arbejder på, hvis man vil være en troværdig aftalepart. Og vi medvirker ikke til at støtte op om et forligsbrud, som der er tale om her, og som jeg næsten også kan fornemme ministeren ved – jeg ved godt, at hun ikke vil sige det selv, men hun var dog så tæt på at sige det under samrådet, nemlig at der var et forlig, og nu har man altså valgt at indgå en smal aftale med Enhedslisten, selv om forliget var gældende.

Kl. 11:58

Formanden :

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 11:58

Simon Kollerup (S):

Det stod klart for ordførerens parti lige fra dag et, at man ikke fra regeringens side betragtede det her som et forlig med vetoret. Derfor var det det grundlag, vi startede forhandlingerne på. Jeg vil nu ikke fordybe mig mere i debatten om forlig. Jeg håber også, at ordføreren vil gå mere ind i spørgsmålet, der handler om substansen i den her aftale, sammen med mig.

Nu stemmer Venstre så rødt, stemmer imod de her justeringer af udligningssystemet. Så må man jo, hvis man sidder ude i kommunerne, have en eller anden forventning om, at skulle regeringsmagten skifte, sådan som ordføreren selv ønsker det, går jeg i hvert fald ud fra, må det her jo blive ændret igen. Det må vel være det, man kan læse ud af det.

Hvis det er tilfældet, hvilke kriterier er det så, ordføreren vil ændre? Hvor er det, der skal pilles ved det her? Hvilke kommuner er det, der nu ikke længere skal modtage, og hvem skal så have? Altså, kan ordføreren ikke bare sige noget konkret om substansen i det politiske forslag, der ligger til behandling i dag? Hvilke kriterier er man uenig i, og som gør, at man stemmer nej til det her?

Kl. 11:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:59

Jacob Jensen (V):

Det er sådan set ganske enkelt. Altså, vi havde en aftale fra 2006, det er en aftale, som gælder, medmindre man i en forligskreds kan blive enige om at ændre den. Og hvis ikke man kan det, så er det det, der er i den gældende aftale, der fortsat gælder. Det er sådan set relativt enkelt.

Vi var i en situation, hvor vi forhandlede gennem flere uger, og hvor vi også gik ind substantielt og kiggede på, hvad det så var for et indhold, der lå i det udspil, regeringen kom med. Vi havde nogle ønsker forskellige steder, og det har også stået i pressen, lige så vel som andre partier havde nogle ønsker. Vi konstaterede så blot, at mi-

nisteren ikke løftede den opgave, der bestod i, at alle forligspartierne skulle kunne føle sig tilpas med den aftale, der så skulle laves.

Det er så det, vi tager konsekvensen af og siger: Jamen så kan vi selvfølgelig heller ikke som et troværdigt parti indgå en ny aftale. På den baggrund er det jo sådan set relativt enkelt at svare, at det ville være den aftale, der var indgået, der stadig skulle gælde, i givet fald man ikke kan indgå en ny aftale. Det er sådan set svaret.

Kl. 12:00

Formanden :

Tak til Venstres ordfører.

Jeg skal hermed udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00 med fortsat behandling af L 191. Og det er den socialdemokratiske ordfører, der skal på talerstolen til den tid.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:00).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er genoptaget, og vi er nået til Socialdemokraternes ordfører, hr. Simon Kollerup. Værsgo.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Udligning af kommunernes skattegrundlag og udgiftsbehov er en helt grundlæggende forudsætning for, at alle kommuner ved en rimelig beskatning også kan levere et serviceniveau, som imødekommer borgernes behov. Udligningen skal selvfølgelig være baseret på et retvisende grundlag, der afspejler kommunernes reelle udgiftspres og faktiske opgaver. Derfor har det udvalg under Økonomi- og Indenrigsministeriet, som har fået navnet finansieringsudvalget, gennemført den analyse af kommunernes udgiftsbehov, som blev beskrevet og bestilt af den forhåndenværende borgerlige regering. Analysen svarer på den kritik, som kommunerne har haft af udligningssystemet, og analysen viser, at udligningssystemet kan gøres mere retvisende. Vi har lyttet til kritikken, og vi skaber med dagens lovforslag et mere retvisende grundlag for udligningen mellem kommunerne.

Men i dag justerer vi ikke bare det generelle udligningssystem, vi skaber også nye muligheder for kommunerne. Regeringen og Enhedslisten er enige om, at vi skal fastholde en stor særtilskudspulje på 400 mio. kr., som kommuner med særlige vanskeligheder, der ikke bliver opfanget af udligningsjusteringerne, fortsat kan søge fra. Det har været vigtigt for Socialdemokraterne, at det ville indgå i vurderingen af kommunernes ansøgninger om særtilskud, hvis en kommune har oplevet udsving i økonomien på grund af f.eks. større efterreguleringer vedrørende beskæftigelsestilskud, og vi har også sikret, at virkningerne af udligningsjusteringerne på samme måde kan indgå i en sådan samlet vurdering, når der skal fordeles særtilskud næste år.

Derudover har vi erstattet de tidligere snævre udviklingsaftaler, hvor særlig udsatte kommuner har kunnet få en aftale om, at de skal nedbringe deres udgifter inden for nogle særlige konti på kommunens regnskab. De snævre udviklingsaftaler bliver med det her forslag til udviklingspartnerskaber. Vi vil nemlig gerne lave partnerskaber med en kommune eller en gruppe af kommuner, hvor fokus er på lokaludvikling og skabelse af nye arbejdspladser for på den måde at bedre den økonomiske situation i den eller de udsatte kommuner. Det mener vi er en meget mere positiv og fremadrettet måde at samarbejde mellem staten og kommunerne på, og så understøtter den re-

geringens målsætning om at skabe arbejdspladser ude i den enkelte kommune og målrette det de dele af landet, hvor der er særlige udfordringer, som jo mange gange typisk er i Danmarks yderområder.

Jeg vil derudover fremhæve den nye sociale særtilskudspulje. Som sagt er det en pulje på 400 mio. kr. Puljen skal bidrage til at løse de store sociale udfordringer, som findes i mange af landets kommuner. Det kan være udfordringer med psykisk sygdom, misbrug m.v., men også med lav indkomst, høj arbejdsløshed eller mange på førtidspension osv. Der er store udfordringer, og en høj koncentration af udfordringerne er i de store byer, men udfordringerne findes rundtom i landet, også i større omfang, og derfor kan alle landets kommuner søge fra den sociale særtilskudspulje.

Endelig vil jeg nævne en diskussion, som efter min smag har fået lov at fylde alt, alt for meget – alt for meget. Det er diskussionen om, hvorvidt der har været et forlig *med* vetoret eller et almindeligt forlig *uden* vetoret. Regeringen har fra dag et sagt, at der ikke var tale om et forlig med vetoret. Vi mødtes først med de partier, som kunne blive enige sidste gang. Det har nemlig været traditionen i forbindelse med udligningssystemet, at dem, som kunne blive enige, blev enige, så måske kunne vi blive enige i den kreds af partier igen. Det kunne vi ikke. De Konservative forlod forhandlingerne. Så kunne vi jo bare forhandle videre med Venstre, men de gik også, fordi De Konservative gik. Andre forklaringer fik vi ikke.

Jeg vil gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti blev tilbage og var klar til at lave en aftale, men desværre først på den anden side af et valg, så aftalen først ville træde i kraft om op til 4 år. Enhedslisten har forhandlet med regeringen, og vi har nået en fælles aftale. Min opfordring til Folketingets partier i dag er derfor, at vi gør med kommunernes økonomi, som vi gør med statens økonomi, finansloven, nemlig at vi stemmer sammen, når der er et flertal. Lad os nu lægge de her forligsdiskussioner til side og sammen vise kommunerne, at uanset hvad vi mener om forlig eller ikke forlig, skal kommunerne vide, at det ikke bare er noget, der bliver rullet tilbage, hvis regeringsmagten skulle skifte. Det gør mine gode kollegaer fra de andre partier ved ikke at stemme rødt, altså imod, ved ikke at stemme gult, altså hverken for eller imod, men ved at stemme grønt, altså for. Det gør vi. Tak.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:06

Leif Mikkelsen (LA):

Ja, tak for det. Forud for valget erindrer jeg at specielt Socialdemokratiet pegede på, at det nu skulle være slut med blokpolitik. Man kritiserede, og det har man gjort ofte, den blå side af salen for at have ført blokpolitik.

Jeg vil såmænd bare spørge: Når nu man vedtager det her lovforslag alene med den side af salen, vil det så kunne bære betegnelsen blokpolitik, eller hedder det noget helt andet?

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Simon Kollerup (S):

Jeg synes, det er tankevækkende at se på den tradition, man har inden for udligningssystemet, som jo er en ældre dame. Traditionen er nemlig, at de partier, der kan blive enige, bliver enige. Det er hele traditionen, det er den, vi bygger på, og det er også med den åbne fremstrakte hånd, at vi har sagt til de partier, der har lyst til at være med, at vi kan lave noget i fællesskab. Den fremstrakte hånd er der sådan set stadig væk.

Vi forstod så på et tidspunkt, at Det Konservative Folkeparti ikke kunne være med – de havde deres begrundelser – men vi var klar til at forhandle videre med de andre partier, som tidligere har vist, at de kunne blive enige, for at skabe en aftale, som kommunerne kunne regne med, og som de vidste ikke ville blive rullet tilbage, hvis regeringsmagten skulle skifte. Derfor havde vi håbet, at et parti som Venstre ville være blevet, have taget ansvar og forhandlet videre, men der gik som, havde jeg nær sagt, vanligt taktik i det, og Venstre forlod lokalet alene med den begrundelse, at De Konservative også gik.

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Leif Mikkelsen.

Kl. 13:07

Leif Mikkelsen (LA):

Det er ikke så tit, man oplever et svar, som mere omhandler, hvad Venstre gjorde, når jeg nu sådan set spørger direkte – og det er ikke på vegne af Venstre, det er sådan set på vegne af Liberal Alliance – om det her, det, at gennemføre det her med en skillelinje her ned midt gennem salen. Jeg spurgte såmænd bare i al stilfærdighed sådan af hensyn til fremtiden, hvor man sikkert også vil opleve, at partier forsøger at kritisere hinanden for at drive blokpolitik, som man har en tendens til at gøre, når man er i opposition. Så bare for sådan at kunne definere det i fremtiden og måske kunne afvise det spurgte jeg bare, om det, at man gennemfører det her alene med venstre side af salen, kan tåle at bære betegnelsen blokpolitik, eller om det ikke kan. Så er det jo lidt nemmere at tale om det i fremtiden. Især Socialdemokratiet har ført sig frem på det område, og derfor ville det være godt, hvis den socialdemokratiske ordfører ligesom kunne slå fast, om det er blokpolitik, eller om det ikke er blokpolitik. Det er såmænd bare spørgsmålet, og jeg er villig til at gentage det, det er klart.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Simon Kollerup (S):

Jamen jeg er nødt til sige det, som jeg også sagde i mit tidligere svar til hr. Leif Mikkelsen: Den her regering har strakt hånden helt frem og åbnet den og sagt til alle partier her i salen, at der er mulighed for at være med, der er mulighed for at tage et ansvar, der er mulighed for at lave en bred aftale. Og der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg som kommunalordfører for Socialdemokratiet gerne havde set, at vi gør, som vi gør, med finansloven, når det gælder statens økonomi, og altså gør det samme, når det handler om kommunernes økonomi, nemlig at vi, når vi konstaterer, at der er et flertal, stemmer for sammen, for så ved kommunerne, hvad de har, og så skal de ikke leve i uvished om, hvad der vil ske efter et eventuelt valg. Den uvished synes jeg er blevet større for kommunerne i dag, og jeg synes, det er de borgerlige, blå partier, der bidrager til den, og det synes jeg ikke er klædeligt over for vores kommuner.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Jacob Jensen (V):

Hr. Kollerup siger, at man laver en aftale med dem, man er enige med. Det er sådan set rimeligt nok, det gør man jo gerne. Så siger hr. Kollerup også, at regeringen har strakt hånden ud, så alle partier kan

være med. Det synes jeg er lidt underligt, når vi tænker på, at det så-dan set ikke var alle partier, der blev inviteret til de her forhandlinger, nemlig hverken hr. Leif Mikkelsens parti, Liberal Alliance, eller Enhedslisten. De var heller ikke inviteret fra starten. Så synes hr. Simon Kollerup ikke, at det er påfaldende, at man starter med at invitere kun et vist antal, men ikke alle partier i Folketingssalen, og at man oven i købet også har udligningsreformen som en del af det, man kalder forligsaftaler på Statsministeriets hjemmeside, og at vi under forhandlingsforløbet bliver indkaldt som forligskreds? Synes hr. Simon Kollerup ikke, det er påfaldende, at man så efterfølgende siger, at åh, det er forresten godt nok et forlig, men nu kalder vi det lige noget andet, så vi kan slippe ud af den her kattepine?

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Simon Kollerup (S):

Jeg tror ikke, at ordføreren lagde mærke til, hvad jeg sagde i min ordførelse. Jeg sagde nemlig, at traditionen på udligningsområdet, som jo går langt tilbage, og som jeg vist kom til at sige var en ældre dame i det her system, jo er, at de partier, der kan blive enige, bliver enige, og så laver man et forlig, hvor der ikke er vetoet, for traditionen har vist, at det er de partier, der kan blive enige. Så det forlig har vi haft uden vetoet. Det har stået klart fra dag et, og derfor er det selvfølgelig også de partier, man starter med at forhandle med for at se, om de, der kunne blive enige sidste gang, måske så også ville kunne blive enige den her gang.

Der forstod jeg så, at hr. Jacob Jensens parti, Venstre, valgte at gøre det, som jeg efterhånden synes at partiet mestrer flot, nemlig at lade der gå taktik i spørgsmålet i stedet for politik i spørgsmålet. Jeg har endnu ikke hørt, hvad partiet Venstre mener der substantielt er galt med de kriterier, der er lagt til grund, og som er kommet ud af den analyse, som hr. Jacob Jensens parti selv var med til at bestille, da man sad i regering sidste gang. Så substansen er helt væk, og vi strandede på en diskussion om taktik frem for politik, og det synes jeg ærlig talt ikke er klædeligt.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jacob Jensen.

Kl. 13:11

Jacob Jensen (V):

Jeg ved godt, at Socialdemokraterne ikke kan lide den her diskussion, fordi man jo inderst inde godt ved, at man har brudt en aftale, at man har brudt en tradition for, at når man har indgået en aftale, skal man også kunne regne med, at den holder, medmindre man opsiges aftalen, og der så kan træde en ny aftale i kraft efter et folketingsvalg. Det ved jeg godt at Socialdemokraterne inderst inde godt ved er det, der er sket, og derfor bryder man sig selvfølgelig ikke om den diskussion, som vi insisterer på.

For Venstres vedkommende er det her ikke et spørgsmål om det indholdsmæssige, det er et spørgsmål om, at vi er et parti, som man skal kunne stole på. Og derfor klandrer jeg Socialdemokraterne, som også er et stort kommunalpolitisk parti – det er vel i øjeblikket trods alt det største indtil næste kommunalvalg, så bliver der nok lavet om på det – for, at man alligevel går ind og laver en smal aftale her i Folketinget, til trods for at det på Statsministeriets hjemmeside er noteret som et forligsområde, at man indkalder partierne, dvs. undtagen Liberal Alliance og Enhedslisten, som forligskreds. At man også undervejs i forløbet har det oppe som en diskussion, hvorfor det kun er nogle af partierne, der er med, og ikke alle, er jo, fordi vi har det synspunkt, og det har vi også gjort klart fra starten, at vi opfatter det

her som et forlig, og så kunne man have gjort klart, at det ikke er det, vi forhandler ud fra.

Det synes jeg faktisk at hr. Simon Kollerup burde forholde sig til i stedet for hele tiden at tale udenom og sige, at nu skal vi tale indhold. Det er selvfølgelig også vigtigt, men det er så sandelig også vigtigt at vide, hvor vi har hinanden, når vi laver den slags aftaler her, ikke mindst af hensyn til kommunernes sikkerhed for, hvad det er, der sker fremadrettet.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Simon Kollerup (S):

Jeg synes, det er tankevækkende, at diskussionen om substansen og kriterierne fuldstændig udebliver. Der er jo ikke nogen begrundelse for de kommuner, der sidder og følger med i dag, for når partierne fra den blå blok i Folketinget stemmer imod, så handler det om taktikken, det handler om diskussionen om processen, mere end det handler om kriterierne og indholdet i aftalen. Vi kan slet ikke få gang i den diskussion, der handler om indholdet, og det synes jeg er skammeligt.

Så siger ordføreren, at regeringen bryder en tradition. Nej, regeringen fortsætter en tradition. Regeringen fortsætter en tradition inden for udligningssystemet, hvor de partier, der kan blive enige, bliver enige. Den enighed kalder man et forlig, så langt er vi enige, men som det har været traditionen, er det de partier, der kan blive enige, der bliver enige, og det vil sige, at der ikke er vetoet. Partierne fik jo også meget klart at vide, at det var regeringens holdning at fortsætte den tradition, da vi indledte forhandlingerne. Det var det grundlag, vi forhandlede på, og det var alle partierne orienteret om, da vi startede det her.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Mike Legarth (KF):

Da den her aftale blev indgået, var det blandt forligspartier – det var det ord, man nævnte, og det var det ord, man brugte til at beskrive samarbejdskredsen. Da vi indledte forhandlingerne, var det forligspartierne, der blev inviteret; man inviterede ikke Enhedslisten og Liberal Alliance, som ikke var med i den oprindelige forligskreds. Jeg vil gerne spørge hr. Simon Kollerup: Hvorfor er det ikke et forligsbelagt område?

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Simon Kollerup (S):

Jeg synes egentlig, jeg gav svaret til hr. Jacob Jensen, men jeg skal gerne gentage det. Regeringen vælger at følge den tradition, der ligger på udligningsområdet, og det vil sige, at de parter, der kunne blive enige om aftaler tidligere, er blevet inviteret til at starte forhandlingerne op. Det har været den forligskreds, der har været. Men det stod meget klart på møde nr. 1, hvor hr. Mike Legarth også selv deltog, at regeringen ikke anser det her for at være et område, hvor der er vetoet til nogen partier. Sådan har det ikke været før, og den tradition har vi fortsat, og det har været det, vi har forhandlet ud fra.

Så jeg synes, det er tankevækkende, at man nu ikke som kommuner, der sidder og følger med derude – kommunalpolitikere eller bor-

gere for den sags skyld – kan få et svar i forhold til substansen. Hvor er det, partierne i den blå side af salen er uenige i indholdet? Hvad er det i den her aftale, der ligger foran os nu, som partierne ikke kan tilslutte sig? Vi strandede på i diskussionen – sådan som det efterhånden er blevet en tradition i den blå blok – om taktik frem for politik, og jeg tror ikke, det er det, vores kommuner eller borgerne derude har behov for.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:16

Mike Legarth (KF):

Det synes jeg er noget vrøvl, for vi har jo helt klart og tydeligt tilkendegivet vores position. Hr. Jacob Jensen har været på talerstolen og har orienteret om, hvad Venstres synspunkt er, og det samme gør jeg, når jeg går på talerstolen på vegne af Det Konservative Folkeparti. Og jeg er sikker på, at det også gælder Dansk Folkeparti, der sidder klar til at entre talerstolen. Så det er jo ikke rigtigt. Alle ved – dem, der har fulgt den her debat – hvad vores forskellige synspunkter er i den her sag. Da vi sad i regering, VK med støtte fra O, havde vi den klare opfattelse, at når vi indgår forlig, så holder vi de aftaler og lever op til dem. Og det bryder Socialdemokratiet altså nu med, når de afgiver den vetoret, altså at når man har indgået en aftale, har man også medbestemmelse med hensyn til den ændring, der skal foretages – i hvert fald skal den så opsiges efter et valg, og så kan man frit derefter handle. Så man bryder med en parlamentarisk tradition, og det synes jeg er for ringe og skuffende, og jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet medvirker til det.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Simon Kollerup (S):

Nu kan vi jo godt blive ved med at diskutere processen, og vi kan for den sags skyld også diskutere, hvem der vrøvler mest. Men det, der er sagen her, er, at der er en relativt lang tradition inden for udligningssystemet, som går tilbage til i hvert fald 1990'erne, hvor forskellige partier op gennem årene har kunnet blive enige om at ændre i udligningssystemet. Og det er den tradition, vi fortsætter, altså at de partier, der kan blive enige, er de partier, der bliver enige. Det er den forligskreds, man indkalder, og man gør det klart, at ifølge traditionen mener man ikke, at der er vetoret, og det har været regeringens udgangspunkt for forhandlingerne.

Det, jeg savner på vegne af de borgere, der sidder og følger med her, er spørgsmålet om: Hvad sker der så efter et eventuelt valg? Lad os bare lege med den syndige tanke, at der skulle komme et regeringsskifte: Jamen så er der ingen, der ved, hvad der sker. Hr. Jacob Jensen antydede, at så ville man rulle det hele tilbage til situationen, før den her aftale blev lavet. Og der er ingen, der helt ved, hvad man får på udligningsområdet, hvis der skulle ske et regeringsskifte efter et valg. Det synes jeg må være bekymrende, når man sidder og følger med i debatten.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Marinus.

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Det forslag, vi behandler her i dag, er jo regeringens forslag til en tilretning af det kommunale udligningsreformsystem. Der er indgået en smal aftale mellem regeringen og Enhedslisten. Det er vi kede af i Dansk Folkeparti. Vi ville gerne have forhandlet videre med regeringen om en reform, men regeringen valgte altså at vælge Dansk Folkeparti fra til sidst i disse forhandlinger, selv om vi gentagne gange har bekræftet over for regeringen, at vi ønskede at fortsætte med at forhandle.

Det skete jo – som den socialdemokratiske ordfører allerede har været inde på – på baggrund af, at regeringen ikke var enig med de blå ikkesocialistiske partier om, at der lå et forlig på området med vetoret. Det mente vi jo sådan set også i Dansk Folkeparti at der var, så det, vi lagde op til, var jo, at ministeren opsagde det gældende forlig, og at man så derefter forhandlede videre med dem, der måtte ønske det.

Dansk Folkepartis mål med dette skulle være mere udligning, altså at hæve den generelle udligningsprocent mellem kommunerne. Også selv om det først kunne træde i kraft efter et nyt folketingsvalg.

Det kan undre – som det også har undret hr. Leif Mikkelsen – at en regering, der i den grad har tordnet mod blokpolitik de sidste mange år og har postuleret, at man går ind for et bredt samarbejdet folkestyre, på den måde har kortsluttet igangværende forhandlinger med en konstruktiv forhandlingspartner. Dermed forhindrer regeringen også, at der kunne være kommet endnu mere udligning, end den tilretning vi ser her i dag.

Når det så er sagt, hilser vi det dog velkommen, at regeringen vil lave et generelt aftalekodeks om, hvilke aftaler man laver hvordan, og hvilke forventninger partierne kan have til hinanden efterfølgende. Det er nemlig vigtigt, når man laver sådan nogle aftaler og forhandlinger, at man spiller efter samme regler. Det er jo ligesom i sport. Man får altid det bedste resultat, hvis man spiller efter de samme regler. Så det arbejde, der nu bliver sat i gang i statsministeriet, hilser vi velkommen.

I Dansk Folkeparti betragter vi også den her tilretning af det kommunale udligningssystem – jeg ved ikke, om jeg skal kalde det en udligningsreform – som et lille positivt skridt i den rigtige retning. Vi ville som sagt gerne have flyttet flere penge, men vi er glade for, at der trods alt bliver flyttet lidt. Vi er glade for de ca. 400 millioner, som bliver flyttet fra by til land. Det imødekommer en stor del af de udfordringer, der er ude i de tyndt befolkede områder. Vi mener som sagt bare ikke, det er nok. Vi mener ikke, det er nok, hvis vi skal følge den målsætning, som Dansk Folkeparti har, om, at der skal være et næsten lige højt serviceniveau over alt i Danmark.

Vi hilser også velkommen, at puljen til særlig vanskeligt stillede kommuner, stadig væk har en vis størrelse. Også her havde vi gerne set en lidt mere tydelig prioritering end den, regeringen er kommet med. Regeringen har jo udnævnt en såkaldt landdistriktsminister. Nogle kalder det også udkantsministeren. Jeg synes, at udtrykket Udkantsdanmark, for at sige det på rigtig godt jysk, er et træls ord. For nogle år siden var der jo en afstemning på Danmarks Radios P3 om et andet ord. Vinderforslaget blev baglandet. Jeg synes, det er et meget mere positivt ord at bruge. Man skal huske at spørge baglandet, man skal huske at have baglandet med sig og have baglandet i orden. Og det skal man altså også, når man laver politik herinde.

Men i forbindelse med den her pulje til særlig vanskeligt stillede kommuner vil vi gerne opfordre ministeriet – jeg ved, de er opmærksomme på det, men jeg vil gerne alligevel opfordre dem – til, at man, når man får ansøgninger ind, også gransker de ansøgninger fra de seks kommuner, som nu står til at blive tabere, altså seks kommuner, der tidligere har fået tilskud fra puljen, men nu står til at skulle betale, altså udligne mere, således at de også fortsat som vanskeligt stil-

Kl. 13:18

lede kommuner kan søge på den her pulje og få tilskuddet ind ad bagdøren, som man siger, i stedet for fordøren. Det drejer sig om Jammerbugt, Thisted, Morsø, Mariagerfjord, Haderslev og Middelfart kommuner.

Det virker nemlig helt skævt, at disse kommuner i de kriterier, der nu er opstillet, bliver ramt. Flere af dem er blandt Danmarks fattigste kommuner, men bliver nettotabere på den her reform.

Vi vil også gerne benytte lejligheden i dag til at række hånden frem mod regeringen. Vi foreslår, at man over en periode får undersøgt følgeudgifterne vedrørende udlændinge i kommunerne og forhåbentlig i løbet af nogle år får det ind i en aftale.

Afslutningsvis vil jeg igen gøre opmærksom på vores store utilfredshed med forløbet i denne forhandlingsproces. Det vigtige er nu ikke så meget processen, men det resultat, vi skal tage stilling til.

Alligevel må konklusionen på dagens behandling af dette lovforslag være, at disse ændringer på udviklingsområdet, som vi skal tage stilling til, er et lille skridt i den rigtige retning. Dansk Folkeparti synes, at det desværre er for lidt, og derfor vil vi i Dansk Folkeparti højst sandsynligt – når vi efterfølgende skal stemme om det her – stemme gult, altså undlade at stemme.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Simon Kollerup (S):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for ordførerens lyst til også at gå ind i substansen. Det synes jeg er positivt, og det vil jeg gerne kvittere for, for det har vi savnet hos den foregående borgerlige ordfører.

Jeg vil også gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti siger, at det her måske nok er et lille skridt, men et skridt i den rigtige retning. Og som jeg hører det, som ordføreren og Dansk Folkeparti foreslår, så er det, at vi skulle hæve udligningsprocenten endnu mere.

Nu vender jeg så lidt tilbage til, hvad borgerne har i udsigt derude, hvis regeringsmagten nu skulle skifte i det her land og vi igen får en regeringskonstellation med V, K og O. Jeg skal bare høre, om det er ordførerens indtryk, at der er samlet tilslutning i den blå side af salen til at øge udligningsprocenten.

Som jeg har forstået det, er det noget af det, som De Konservative er meget imod, og som man forsøger at bekæmpe. Så det var lige for at få det samlede billede, også hvis man som borger sidder derude og følger med.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Morten Marinus (DF):

Tak for spørgsmålet. Nu kan jeg står her og forsvare Dansk Folkepartis politik, og det agter jeg også at gøre. Der er jo ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti gerne så mere udligning mellem kommunerne. Derfor hilser vi også det her lille skridt velkommen. Det er et lille skridt i den rigtige retning. Hvad De Konservative mener, synes jeg, at den socialdemokratiske ordfører skal spørge hr. Mike Legarth om, når han skal på talerstolen og forsvare De Konservatives synspunkter i den her sag.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så siger jeg tak til Dansk Folkepartis ordfører og den socialdemokratiske spørger. Så går vi til den radikale ordfører, og det er hr. Hans Vestager.

(Ordfører)

Hans Vestager (RV):

Det er jo ikke meget ordfører, jeg sådan er, for jeg er vikar for fru Liv Holm Andersen. Men jeg skal da indledningsvis sige, at fra den tid jeg var i kommunalbestyrelsen i Ølgod, var det her et emne, som vi fulgte med stor interesse. Ølgod Kommune hørte i sin tid sammen med 38 andre kommuner, og hver gang vi var til årsmøde i Kommunernes Landsforening, gjorde vi, hvad vi kunne for at få lavet om på udligningsordningen. Og sandsynligvis ville vi alle sammen have været glade i Ølgod Kommune – om den fortsat havde eksisteret, og om vi fortsat havde fået penge – for dengang var der Venstremænd og socialdemokrater, men der var lokalpolitisk flertal, og vi var alle sammen enige om, at bare vi fik nogle flere penge, så ville det komme til at gå bedre.

Nu er Ølgod Kommune jo blevet en del af Varde Kommune, og vi må være blevet rigere eller have fået færre sociale problemer, eller hvordan det nu skal formuleres, for nu skal Varde Kommune til at betale. Og jeg må sige, at da det kom frem, at Varde Kommune skulle til at betale, så var der et pænt billede af både borgmesteren og kommunaldirektøren foran det gamle rådhus, og de beklagede sig, men de sagde, at de ikke helt vidste, om skatten ville stige.

Så gjorde vi årsregnskabet op, og det viste sig, at der nu her pr. 31. januar var 82 mio. kr. i kassen til de 50.000 indbyggere i Varde Kommune. Men jeg må hellere gå i gang med at læse.

Jeg skal hilse fra vores kommunalordfører, fru Liv Holm Andersen, og sige, at hun beklager, at hun ikke kan være til stede her i salen i dag. Men nu skal jeg læse ordførertalen højt.

I dag behandler vi lovforslag nr. L 191, som handler om kommunal udligning og derfor har et indhold, som partierne bag en aftale om ændringer i udligningssystemet står bag. Kort fortalt indeholder lovforslaget justeringer af særlige kriterier for kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov, justeringer, der bevirker, at vi får et udligningssystem, der rammer kommunernes faktuelle udgiftsbehov bedre. Eksempelvis udløser børn, der flytter meget, flere kroner, mens au pair-piger, ikke længere gør det. Hvorfor så det? Fordi børn, der flytter meget, har vist sig at være et bedre mål for socialt udsathed.

Dette er – indrømmet – det mest visuelle eksempel, men pointen er, at ændringerne af de socioøkonomiske kriterier med justeringerne samlet set rammer med større præcision. Derfor er ændringerne hverken tilfældige eller urimelige i objektiv forstand, sådan som nogle partier både under og efter forhandlingerne har påstået. Det er da også den tidligere regerings finansieringsudvalg, der blev nedsat i 2009, som har lavet det store stykke regnearbejde bag ændringerne. Og Finansieringsudvalget er netop nedsat for løbende at følge op på og ændre kriterierne til det bedre, hvis dette skulle vise sig nødvendigt. Og det har vist sig nødvendigt.

Der har været en lang række eksempler på en sådan endda meget saglig kritik hos kommunerne, så faktisk virker det på flere måder mærkeligt, hvis ikke man ønsker at lytte til det finansieringsudvalg, man selv har nedsat til at løse en opgave, som man dybest set selv har fundet på.

Som De Radikale ser det, er det vigtigt netop at understrege, at vi nu ikke får et perfekt udligningssystem – og fremtidige rettelser er nok også nødvendige – men et system, der trods alt rammer mere præcist i forhold til det socioøkonomiske udgiftsbehov.

Som noget nyt foreslås der en ny social tilskudspulje til kommuner, hvor der i visse dele af kommunen er overrepræsentation af borgere med sociale problemer, og således kan man sige, at justeringen både overordnet set og i tillægsværkerne har en social profil, og det er De Radikale også meget glade for. Således kan Det Radikale Venstre med glæde støtte lovforslaget. Så vidt fru Liv Holm Andersen.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Vi går straks videre til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I dag behandler vi en lov om justering af kommunal udligning. Udligningssystemet er komplekst og en smule uforståeligt for de fleste. Der er utallige kriterier og mange niveauer for vægtning. Men bag kompleksiteten ligger der jo egentlig et meget smukt og simpelt princip om, at Danmark er ét land, og at der ikke må være for stor forskel på den velfærd, borgerne oplever i Brønderslev og i Gentofte. Vi kan ikke ændre på alle forskelle, og penge løser ikke alle strukturelle problemer, men for os i SF er det et spørgsmål om rimelighed og solidaritet.

Grundlaget for den aftale om justering af udligningssystemet, vi behandler i dag, er som bekendt fra den rapport fra Finansieringsudvalget, som blev sat i søen af VK-regeringen i 2009. Alene derfor undrede det mig, at et så stort kommuneparti som Venstre har nægtet at medvirke og dermed har været med til at skabe usikkerhed om grundlaget for den kommunale økonomi, i første omgang i 2013, men for så vidt også i de følgende 3 år.

I SF bakker vi selvsagt forslaget op, da det for det første forfiner det nuværende udligningssystem, ved at der tilføjes tre nye udgiftsbehovskriterier, og ved at man justerer fem af de eksisterende, og for det andet fordi forslaget er med til at skabe en bedre social balance i Danmark, ved at der føres yderligere 400 mio. kr. til yderkommunerne, der i disse år slås med fraflytning, arbejdsløshed og lavvækst.

Hvis man skulle tage Venstres rigtig mange fine ord om landdistrikterne for gode varer, burde de alene af den grund være blevet ved forhandlingsbordet. Vi ville gerne have strakt os for at finde en fælles løsning, men det ville de ikke. Her vandt, i hvert fald for Venstres vedkommende, lysten til at holde hånden over de politiske venner i kommunerne i Nordsjælland over hensynet til at skabe et Danmark i bedre social balance. Heldigvis viste Enhedslisten ansvar og kom ind i forhandlingerne, hvor de fik sat nogle rigtig gode aftryk, bl.a. med den sociale særtilskudspulje i forhold til de kommuner, der slås med problemer som borgere med psykisk sygdom, misbrug, arbejdsløshed, lave indkomster, høj kriminalitet. Tak for det.

Afslutningsvis vil jeg sige, at udligningssystemet ikke er perfekt, og det vil aldrig nogen sinde lykkes os at lave justeringer af udligningssystemet, uden at man oplever utilsigtede effekter i forhold til enkeltkommuner. Derfor er vi også glade for, at forligsparterne har været enige om at fortsætte med den særtilskudspulje på 400 mio. kr. i 2013 og 2014, så økonomi- og indenrigsministeren har mulighed for at yde tilskud til kommuner, der står med særlige økonomiske udfordringer.

SF støtter naturligvis forslaget.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Den første er fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:33

Jacob Jensen (V):

Jeg ved godt, at sådan noget med troværdighed og det, at man skal kunne regne med de aftaler, man indgår, ikke er noget, der ligger SF specielt meget på sinde. Det er i hvert fald den slutning, man må komme til på baggrund af det her forløb. Jeg vil godt spørge ordføreren, om ikke ordføreren synes, det er bemærkelsesværdigt, at regeringen i forbindelse med skattereformdiskussionen her i går selv argumenterer med, at folkepensionens grundbeløb ikke er omfattet af

noget forlig, for det står ikke på Statsministeriets hjemmeside med den liste over de indgåede forlig, der er. Så må man jo bare konstatere, at der faktisk på den samme liste står, at der er en aftale om udligningssystemet. Hvordan kan det så være, at når man argumenterer med, at hvis ikke det står på den liste i Statsministeriets regi, er det ikke et forlig, og når det så står på listen, er det heller ikke et forlig. Eller hvordan skal man forstå det?

Jeg synes, det er lidt underligt, at man vender argumentationen fuldstændig modsat, afhængigt af hvordan man selv ser det. Man bruger det fuldstændig efter forgodtbefindende i den rækkefølge, det passer en, og siger: Her har vi en aftale, den blæser vi højt og flot på. Hvorfor? Jo, for der er ikke noget forlig. Hov, den stod på den samme liste på Statsministeriets hjemmeside, hvor man selv argumenterer med, at folkepensionens grundbeløb ikke står og derfor ikke er et forlig.

Kl. 13:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil som min socialdemokratiske kollega sige, at den tradition, der har været inden for udligningssystemet, har været, at der har været nogle partier bag den store udligningsreform. Så blev der ændret på beskæftigelsestilskuddet, som hænger uløseligt sammen med det, og der var Det Radikale Venstre ikke med, og nu har vi så lavet en aftale med Enhedslisten, som heller ikke er et forlig. Men jeg synes, det er rigtig godt, at der nu bliver taget hånd om den uklarhed, som jeg også personlig synes der har været om mange forlig.

Som ny i Folketinget tænker man, at forlig næsten lyder som noget, der er lidt juridisk. Det er selvfølgelig en aftale, og det er vigtigt, at vi får skabt klarhed over, hvor bindende det er; om man har vetoet, om man kan gå ind og ødelægge det videre arbejde for de andre partier, eller hvad det nu er. Så jeg synes faktisk, det er rigtig godt, at vi nu får sat fokus på, hvordan forlig skal hænge sammen; om det skal skrives ned, og hvor formelt det skal gøres. For vi skal jo ikke have den her diskussion hver eneste gang. Men jeg må bare sige, at Venstre selv har været med til at bryde det, de mener er et bindende forlig, da man lavede beskæftigelsestilskudsændringerne uden Det Radikale Venstre.

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:35

Jacob Jensen (V):

Nu har de to ting slet ikke noget med hinanden at gøre, så det vil jeg sådan set ikke kommentere. Jeg vil bare sige, at det jo ikke er os, der har bedt om, at Statsministeriet nu skal i gang med at udrede, hvad det er for nogle aftaler, man egentlig føler sig bundet af. Det er jo Statsministeriet og regeringen, der har gjort det, og derfor må jeg tage det som udtryk for, at regeringen selv er i tvivl om, hvad det egentlig er, man føler sig bundet af. Jeg kan kun konstatere, at det er det, der er tilfældet. Jeg må også konstatere, at det tilsyneladende er på baggrund af hele det forløb, vi har haft omkring udligningssystemet.

Jeg synes igen, at det er meget, meget bemærkelsesværdigt, at man også som SF-parti kan gå ind og støtte en aftale smalt, samtidig med at man – man kan kalde det en tradition eller kalde det, hvad man vil – bryder den aftale, der faktisk ligger. Det skal kunne forventes, at man holder den aftale, man indgår, medmindre man opsigter den, og så kan man lave en ny aftale med virkning efter et folketingsvalg. Jeg troede faktisk, på trods af megen anden skepsis over

for SF, at SF var et parti, som gik ind for, at man skulle holde de aftaler, man selv indgik.

Kl. 13:39

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Leif Mikkelsen (LA):

Nu spurgte jeg sådan set ikke, hvad fru Lisbeth Bech Poulsen lavede – heller ikke efter midnat, det jeg var ikke en gang i nærheden af. Det var sådan set ikke tidsforløbet og tidsforbruget, jeg spurgte til, men alene spørgsmålet om resultatet, endemålet. Nu kan vi høre på alle bemærkningerne her, hvad det ender med, nemlig at det snævrere mulige flertal i dette Folketing, det røde flertal, vedtager en udligningsreform. Fred være med det, det har man ret til, det har man flertal for, går jeg ud fra. Så spørger jeg bare, om det ville være noget, man kunne kalde blokpolitik i den verden, hvor man normalt siger sådan noget. Det er bare det, altså om det indholdsmæssigt ligger helt væk fra det, man råbte efter den blå blok, og som man kaldte blokpolitik. Det var bare det, og så ved vi det i fremtiden. Det er meget rart, at vi så ved, hvad vi skal sige både før og efter midnat.

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det gør vi også, og derfor synes jeg også, det er rigtig godt, at vi nu får noget mere klarhed over, hvordan aftaler ser ud, hvordan forlig ser ud, og hvordan forholdet er mellem de to ting. Man må bare i al fredsommelighed sige, at vi rigtig, rigtig gerne ville have haft Venstre med, og det havde faktisk også været nemmere for os, fordi Venstre er et rigtig stort kommunalt parti. Jeg ved også, der er mange Venstrefolk ude i kommunerne, der har været rigtig ærgerlige over, at Venstre ikke ville fortsætte. Ordføreren siger, at beskæftigelsestilskud og udligning ikke hænger sammen og ikke har noget med hinanden at gøre, men der må jeg bare sige, at det ikke passer. Ministeriets egne folk havde overvejet at putte det ind i det samme system, så at sige – det bliver lidt teknisk – men så havde det haft nogle andre negative konsekvenser. Men faktum er, at beskæftigelsestilskud og udligning hænger uløseligt sammen, og hvis der fra Venstres side var en opfattelse af, at der var et klokkeklart forlig, så vil jeg bare igen sige, at man selv har brudt det, da man lavede beskæftigelsestilskud uden De Radikale.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg er enig med fru Lisbeth Bech Poulsen i, at klarhed er godt. Jeg fik desværre overhovedet ikke noget svar fra den socialdemokratiske ordfører. SF har jo ikke tidligere holdt sig tilbage med at råbe blokpolitik efter den anden side af salen, og det vil være meget nyttigt i forhold til det her at få skabt klarhed, så vi i fremtiden ved, om vi kan tillade os at råbe blokpolitik efter hinanden eller ej. Derfor vil jeg bare spørge, om det, man nu er i gang med, nemlig med det snævrere mulige flertal at vedtage en udligningsreform, som vedrører alle kommuner i Danmark, kan benævnes blokpolitik eller ikke kan benævnes blokpolitik. Eller er det noget helt andet? Kan vi få klarhed over det?

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Kære hr. Leif Mikkelsen, ordføreren har jo selv en fortid ude i kommunerne og ved, hvor vigtigt det er at få den her klarhed. Men når ordføreren spørger ind til, om det er blokpolitik eller ej, må jeg bare sige, at vi har brugt timer og uger, vi har brugt 9 uger, hvor vi nogle gange har siddet adskillige dage i træk, søndage efter midnat, og forhandlet for at prøve at finde frem til en fælles løsning med bl.a. Konservative og Venstre. Vi har siddet til efter midnat i weekender osv. Vi har strakt os, og fra SF's side har vi strakt os rigtig, rigtig langt. Vi var parate til at æde nogle ting, som vi måske ikke syntes var så gode, fordi vi syntes, det her var så vigtigt, og fordi det er så vigtigt for kommunerne at vide, at der er bred opbakning. Men man ville ikke, man nægtede, man sagde nej, og man smækkede med døren. Man kan altså ikke lave politik på den måde. Undskyld.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes bare, at jeg gav et svar på ordførerens spørgsmål om, om det var blokpolitik. Når jeg siger, at vi har brugt enormt lang tid på at forhandle, er det udtryk for, at vi ville gå rigtig, rigtig langt for at få et meget bredt flertal bag det her. Det var derfor, jeg fortalte, hvad vi lavede efter midnat. Det var for at fortælle, hvor langt vi var villige til at strække os, hvor meget tid vi ville bruge på at besvare over 70 konkrete spørgsmål, og at vi ville æde nogle ting, selv om vi måske syntes, at det var at gå rigtig langt fra vores side. Det ville vi, fordi vi syntes, det var så vigtigt at have et bredt flertal bag. Så når ordføreren spørger, om det er sådan, det skal være fra nu af, siger jeg: Hvis man ikke vil, vil man jo ikke. Vi ville gerne have et bredt flertal, men der blev smækket med døren. Det kan vi ikke ændre på.

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Mike Legarth (KF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg synes, det er en meget mærkelig retorik at sige, at beskæftigelsestilskuddet og udligningen hænger uløseligt sammen. Forhandlingsforløbet beviser altså det modsatte. Vi delte det op i to helt separate forhandlingsforløb. Der var fuldstændig enighed om ændringerne i beskæftigelsestilskuddet, som handlede om, at kommunerne i 2010 overtog de ledige, og det blev der lavet en enstemmig aftale om. Men vi kunne ikke blive enige om udligningen. Det er jo forskellen. Der er vandtætte skotter imellem de to ting. Der er ingen sammenhæng.

Det, der var lagt op til fra den tidligere regerings side, var, at vi skulle have en reform af udligningssystemet, fordi vi havde konstateret, at det, som vi havde forventet skulle virke, ikke var det, der var sket i praksis. Derfor skulle det ændres. Vi var ikke alene. Der var jo også et andet parti, der ønskede en reform og gik til valg på en reform, og hvem var det? Det var Socialistisk Folkeparti. Det går jeg ud fra fru Lisbeth Bech Poulsen ved. Og kan man sige, at det at flytte 400 mio. kr. ud af et beløb på 11 mia. kr. er en reform?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:42

tive ikke ville. Det første, de råbte, var: Vi nedlægger veto. Vores syn på den sag var så, at der ikke var noget at nedlægge veto om. Vi må forhandle og så se, hvad der sker. Men derfor var Konservatives udgangspunkt jo også klart fra starten; det her ville man ikke gå med til.

Kl. 13:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej, det er ikke en reform. Det er en justering af en reform. Som ordføreren også godt ved, var De Konservative selv med til at skrive det kommissorium, som Finansieringsudvalget skulle lave en rapport ud fra. Derfor kan det jo også undre, når De Konservative selv har siddet med ved bordet under den tidligere regering og skrevet kommissoriet og sat Finansieringsudvalget på en opgave, som kom frem til et resultat, at man åbenbart ikke synes, det er godt nok. Den rapport, som kom fra Finansieringsudvalget, kom jo med nogle forskellige løsningsmodeller, som gav lidt forskellige resultater. Men model tre, som vi endte med at lave det ud fra, er netop en justering.

Vi overtog den opgave, som lå og ventede efter den tidligere regering, som ordføreren var en del af. Det arbejde ville vi gerne lave færdigt. Vi havde ikke lyst til at sige: Øv bøv, vi vil lave vores eget kommissorium, vi vil nedsætte vores eget udvalg, så nu starter vi fuldstændig forfra og spilder ministeriets embedsfolks tid ved at sætte dem på en opgave i endnu 3 år. Vi sagde: Nej, det her er en bunden opgave, og vi vil gerne gøre det arbejde færdigt, som den tidligere regering har lagt op til. Det er det, jeg synes vi har gjort.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mike Legarth.

Kl. 13:43

Mike Legarth (KF):

Her fik vi jo en klar indrømmelse. I sin tale siger ordføreren, at udlicningssystemet ikke er perfekt. I svaret til mig siger ordføreren: Nej, vi fik ikke en reform. Altså et løftebrud! Et nyt løftebrud fra den røde regering! Det er da ubegribeligt. Det er jo helt indlysende.

Men jeg vil gerne holde fast i, hvorfor Socialistisk Folkeparti synes, det er fair. Den almindelige parlamentariske tradition er, at når partierne bruger deres stemmer til at lave en aftale og skaffe et politisk flertal, har de også råderet; de har lov til at være med til at bestemme, hvilke ændringer der skal foretages. Det har været traditionen. Hvorfor brød man med det her? Hvorfor respekterede man ikke forligssituationen og gav varetøret til partierne, hvis de ikke var enige? Så kan man gå til valg på det og ændre det, efter at vælgerne har haft mulighed for at forholde sig til det. Hvorfor bryder man sådan en parlamentarisk tradition?

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vi kan godt diskutere retorik, og om det var en lille reform eller en stor justering. Det kommer lidt an på temperament, men selvfølgelig var det i meget mindre skala end den store reform, som kom med den tidligere regering. Det er klart, der var nogle ting, der skulle justeres, og vi synes, at det er gået i den rigtige retning. Selv om det er et meget kompleks system, kan man jo regne ud, at det er gået fra 70 til 72 pct. i retvisenhed. Det er igen ret teknisk, men det viser, at der er et mere retvisende billede af virkeligheden efter den her justering.

Men igen må jeg sige til ordføreren: Vi har jo siddet sammen med De Konservative og de andre partier og forhandlet i rigtig mange timer, dage og nætter, og vi har været villige til at strække os rigtig langt, men det har været udgangspunktet fra starten, at Konserva-

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Morten Marinus for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

Morten Marinus (DF):

Jeg vil gerne spørge Socialistisk Folkepartis ordfører om de her nattemøder. Jeg har kigget i min kalender, jeg har gransket min hukommelse, jeg er også en ældre herre på 34 år, så det kan jo være, det er smuttet, men jeg kan altså hverken huske eller se nogen steder, at der skulle have været natteforhandlinger mellem VKO og regeringen om det her. Så kan SF's ordfører ikke be- eller afkræfte, at der har været forhandlingsmøder med VKO efter midnat?

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det kan godt være, det var, da Enhedslisten kom med, at vi sad til efter midnat, men vi har i hvert fald siddet på helligdage og andre skæve tidspunkter og forhandlet med VKO. Vi har forhandlet på rigtig mange skæve tidspunkter, meget tidligt om morgenen osv., for at blive færdige. Vi var jo, som ordføreren selv ved, presset tidsmæssigt til det sidste, for at det her kunne nå at virke fra den 1. januar 2013 og dermed give kommunerne noget sikkerhed og overblik i god tid, også inden et kommunalvalg.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Morten Marinus.

Kl. 13:47

Morten Marinus (DF):

Jamen så er det jo ikke min hukommelse, der spiller mig et puds. Men det, der så kunne være interessant at vide noget om, er det, som fru Lisbeth Bech Poulsen siger med, at man også har siddet og forhandlet vidt og bredt efter midnat og på søndage, og det har vi så nu fået klarlagt har været med Enhedslisten, så jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvis ordføreren vil svare på det, om disse forhandlinger har været skyggeforhandlinger, mens der har været forhandlet med VKO, eller om de først er foregået til slut.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg ved ikke, om det er god stil at berette om sådan noget, men jeg tror da ikke, at Enhedslisten har noget imod, at jeg fortæller, at da vi ikke kunne komme videre med VKO og vi kunne se, at det simpelt hen ikke kunne blive til noget lige nu, fordi DF, som DF's ordfører også ved, kun ville være med, hvis det kom til at virke engang ud i fremtiden, og vi sagde, at det blev nødt til at skulle virke nu, fordi kommunerne skulle vide, hvad de havde at forholde sig til, og Venstre og Konservative smækkede med døren, så spurgte vi Enhedslisten: Har I lyst til at lave det her sammen med os, for det vil vi rigtig gerne have, vi vil gerne forhandle med jer, så vi kan få det her på

plads, så kommunerne kan få at vide, hvad de har at gøre godt med? Og det var i ellefte time, og jeg vil gerne sige tak til Enhedslisten for at træde til. Så: Ja.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi til Enhedslistens ordfører, hr. Lars Dohn.

Kl. 13:48

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Som det fremgår af SF's ordførertale, er Enhedslisten altid parat. Vi har jo ikke nogen religiøse forhindringer for at forhandle om søndagen, og vi har konstateret, at vi som medlemmer af Folketinget ikke er omfattet af arbejdsmiljølovens 11-timers-regel, så send bare bud.

I modsætning til det, vi hørte fra den borgerlige opposition her i aftes under den såkaldte afslutningsdebat, hvor man ynkede Enhedslisten, fordi den ikke var blevet inddraget, er det jo sådan, at det her er den fjerde større aftale, vi indgår. Så jeg må sige, at det i hvert fald skal med i det billede, man bør have af Enhedslistens rolle i forbindelse med det nye flertal.

Vi kom med i allersidste øjeblik, og for os var det, der allerede på det tidspunkt hed Robin Hood-aftalen, rigtig vigtigt, nemlig det, at man kunne indfri løfterne til Tønder, til Lolland, til Bornholm og til Brøndby. Det var rigtig vigtigt for os. Og vores opgave var så at lave den her aftale til en Robin Hood-plus-aftale, og det synes jeg også er lykkedes ganske godt i et rigtig godt samarbejdsklima. Så det handlede jo altså om at tage fra de rige og give til de fattige og sikre et Danmark, der hænger sammen, og hvor der ingen markante forskelle er på landdistrikter og storbyer. Alle områder i Danmark skal løftes, f.eks. på det boligsociale område. Noget af det, som står i regeringsgrundlaget, og som vi senere skal have udmøntet, er jo netop, at der ikke er nogen kommuner, f.eks. nord for København, som skal slippe for at sørge for at løse boligsociale opgaver, lave almen bebyggelse. Så det ligger også i tråden af den her aftale.

Ud over problemerne i landdistriktskommunerne er det vigtigt for os at løse de særlige problemer, som er i storbyerne, og at give dem et løft i forbindelse med den her aftale. Det vil sige, at de områder, de kommuner og de byer, som har en overrepræsentation af borgere uden bolig, psykisk syge, misbrugere og folk, der er ude i kriminalitet, vil få mulighed for at blive bakket op af en særtilskudspulje på 400 mio. kr. Samtidig ændrer vi også fordelingen, sådan at de vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet får en fordel af, at man i stedet for at beregne ud fra indbyggertal beregner ud fra indtægt. Det synes jeg også er et rigtig godt grundprincip.

For os var det også vigtigt at få nogle andre ting med, f.eks. det, at vi her i landet har en galoperende stigning i antallet af udsættelser, altså lejere, der bliver sat ud af deres bolig. Der har vi fået med i aftalen, at der i finanslovaftalen skal lægges an til lovgivning, som sætter nogle kraftigere ting i værk end dem, som boligministeren indtil nu har excelleret i, altså noget, der rigtig virker. Og det er også noget af det, som måske ikke har været så tydeligt i aftalen, men som har haft betydning for os.

Ligeledes havde vi et ønske om, at kommuner med små øer ville få mulighed for at udvide deres periode med gratis persontransport, så de kunne agere med noget mere turisme, og at de også kom ud over den der særlige situation, der er, nemlig at lige så snart et bygemarked har en eller anden vare, de skal sælge, så står der: Undtaget er ikkebrofaste øer. Altså vil vi afhjælpe den urimelighed, at de skal betale ekstra, og det vil også være med til at hjælpe det erhvervsliv, der er ude på de øer, sådan at f.eks. landmanden ikke skal betale ekstra for at få mælken bragt ind.

Så samlet set er det en forbedring med tydelige Robin Hood-aftryk, så Enhedslisten kan tilslutte sig forslaget. Men samtidig vil vi

også understrege, at det her jo ikke løser danske kommuners problemer. Det løser jo ikke det, at kommunerne har fyret i bundter, og at kommunerne på grund af de stramme økonomiske vilkår ikke er i stand til at levere en ordentlig service. Så derfor drejer det sig om, at borgmestrene, byrådene og befolkningerne ude omkring presser på ved de forestående kommuneforhandlinger. Det er jo der, man kan ændre noget, for her bliver kagen ikke større. Men man skal presse på i forhold til kommuneforhandlingerne, for det er der, det sner, når det gælder bedre forhold for kommunerne. Tak.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en række medlemmer med korte bemærkninger, først er det hr. Morten Marinus.

Kl. 13:53

Morten Marinus (DF):

Jeg er slet ikke i tvivl om, at Enhedslisten gerne vil arbejde om søndagen, og jeg er heller ikke i tvivl om, at Enhedslisten ser stort på både de kristne og de danske traditioner, hvis der senere skal fjernes helligdage, som skal laves om til arbejdsdage. Men det er jo en helt anden snak. Jeg hørte Enhedslistens ordfører sige, nærmest med begejstring i stemmen, at det her var den fjerde aftale, man havde lavet med regeringen. Jamen er det virkelig ambitionsniveauet? Er det virkelig det, der skal være kendetegnende for den succes, man har haft i en folketingssamling, hvor Enhedslisten er det parlamentariske grundlag for en regering? Er fire aftaler virkelig det, som det kan blive til? Man udgør det parlamentariske grundlag, og man har fået et styreskifte. Føler Enhedslisten sig ikke bare en gang imellem lidt snydt?

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Lars Dohn (EL):

Jeg sagde, at det var sådan, at det var noget, der skulle med ind i billedet, med ind i det samlede billede. For hvis Dansk Folkepartis ordfører fulgte med i medierne, så ville man kunne se, at det er sådan, at vi af og til giver udtryk for, at det ikke er godt nok, og at man kunne lave nogle flere aftaler og bedre aftaler med Enhedslisten. Så må jeg lige rette en lille misforståelse. Hvis det drejer sig om at fjerne helligdagene, så får man altså ikke Enhedslistens støtte. Vi har tværtimod sat en kampagne i gang for, at man ikke skal stjæle af folks helligdage. Man har allerede betalt; lønarbejderne har allerede betalt.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Morten Marinus.

Kl. 13:55

Morten Marinus (DF):

I forhold til det sidste vil jeg sige, at jeg faktisk var klar over det; det var også det, jeg gerne ville have ordføreren til at sige, så det kvitterer jeg for. For der er nemlig i befolkningen en stor utryghed med hensyn til det med de helligdage. Så derfor vil jeg da gerne kvittere for, at Enhedslisten også her fra Folketingets talerstol – godt nok i en helt anden sammenhæng – gør det klart, at det er noget, man ikke ønsker.

Så takker jeg for det andet svar. Jeg må jeg bare sige, at vi jo kommer fra en situation, hvor Dansk Folkeparti var parlamentarisk grundlag for en VK-regering, og der er det altså bare mit indtryk, at det, at der i løbet af en folketingssamling er fire større aftaler, ikke helt var noget, der ville have været nok til at få det ambitionsniveau,

der er i forhold til det at være støtteparti, til at blomstre. Men situationen er jo nu en anden.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Lars Dohn (EL):

Jo, men det, jeg siger, er, at det er noget, der skal ses i et samlet perspektiv, og at det billede, som den borgerlige opposition forsøger at tegne af, at Enhedslisten er sat uden for, altså ikke er rigtigt. Der er det så rigtigt, at vi ikke har fået den indflydelse, vi havde fortjent, og den fremgang, som Enhedslisten fik ved valget, har vi endnu ikke fået udmøntet, men der er der jo fremover nogle muligheder. Der er jo noget, der hedder kommuneforhandlinger, og noget, der hedder en skattereform, og så må vi se, hvad det bringer med sig.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:56

Jacob Jensen (V):

Hvordan opfattede Enhedslisten det egentlig – nu er man jo parlamentarisk grundlag for regeringen – at vi skulle forhandle et område, som ifølge regeringen ikke var omfattet af et forlig, som man skulle respektere, for alle partier kunne sådan set være med, og alligevel blev det parlamentariske grundlag, Enhedslisten, ikke inviteret til forhandlingerne? Var man ikke en lille smule fornærmet over det i Enhedslisten?

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Lars Dohn (EL):

Jo, det er man vel altid, men vi var så til gengæld parate, da muligheden bød sig i allerallersidste øjeblik. Og jeg gad da også vide, hvad de Venstreborgmestre og de Venstremedlemmer ude i netop de kommuner, som er allerdårligst stillet, ville have sagt, hvis ikke vi havde stødt til og lavet den her aftale, så de 400 mio. kr. kommer ud i landet.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:57

Jacob Jensen (V):

Det kan være, at det er nogle af de kommuner, som i forvejen var vanskeligt stillet, som faktisk med den aftale her kommer til at leve endnu mere, men det vil jeg så ikke kommentere. Hr. Lars Dohn skal selv forklare, hvordan han så kan få det til at betyde, at det er en Robin Hood-aftale – sådan tror jeg det var man beskrev det.

Men jeg vil bare vende tilbage til, hvordan Enhedslisten så opfattede det, at man ikke blev inviteret. Forventede man ikke, at man blev inviteret, hvis det var sådan, at man var parlamentarisk grundlag og der i øvrigt ikke var et forlig, man skulle respektere? Eller havde Enhedslisten det indtryk, at der faktisk var et forlig, og at man derfor kunne sætte sig tilbage uden at være specielt fornærmet over det og sige: Jamen det er jo så den tradition, der er, og regeringen må selvfølgelig lege med den forligskreds, der nu engang er på det her område, og så kan vi ikke søge indflydelse på det?

Hvordan opfattede Enhedslisten det, at man ikke blev inviteret til forhandlingerne fra starten af?

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Lars Dohn (EL):

Vi kan jo se, at vi har en mindretalsregering, og hvis den vil leve et sikkert liv, gør den jo også klogt i at lave sonderinger, inden den går i gang med forhandlinger, så den er på nogenlunde sikker grund, hvor den er. Så det kan da være vores råd til regeringen, at den gør det.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Vel vidende at det sikkert kan virke lidt trættende på nogen, synes jeg alligevel, det ville være fantastisk vigtigt, hvis vi kunne gå herfra i dag efter at have sat et væsentligt aftryk på folkestyrets spilleregler ved at få klart defineret, hvornår vi kan tillade os at sådan at råbe efter hinanden med ord som blokpolitik osv. Jeg har ikke kunnet få noget svar at to regeringsbærende partier. Nu kan det jo være, at støttepartiet kan svare, for det er jo ikke, fordi Enhedslisten har holdt sig tilbage på den banehalvdel. Man har været vældig flittig, men man må jo have en klar definition af, hvornår det finder sted.

Derfor kunne det være rart at høre Enhedslistens synspunkt på, om det, der nu er på vej med den her sag, og som vedrører alle kommuner i Danmark, kan kaldes blokpolitik eller ikkeblokpolitik.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Lars Dohn (EL):

Nu er det sådan, at Enhedslisten meget gerne ser, at det flertal, som udmøntede sig ved valget, også kommer til at udmønte noget mere politik. Ordet blokpolitik lyder så belastende, men det er jo så et nyt flertal, som manifesterer sig gennem en ændret politik. Og med hensyn til det indhold, jeg har præsenteret her i dag, er vi ikke spor flove over at møde frem med det.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:59

Leif Mikkelsen (LA):

Jamen det er da spændende, for det vil jo sige, at vi går herfra i dag med et klart håndtryk på, at det er vi færdige med at høre på. Vi har allerede hørt den socialdemokratiske ordfører spå om, at vi snart får et regeringsskifte, og hvad man så vil gøre. Men så må vi forvente, at Enhedslisten er færdig med at pege fingre ad den anden side af salen og beskyldte den for at føre blokpolitik, fordi den bruger sit flertal til at gennemføre den politik, man er gået til valg på. Det opfatter Enhedslisten som helt legalt, og det skal der ikke peges fingre ad, og der skal ikke råbes blokpolitik efter nogen.

Det er det, vi har fået ud af i dag at snakke udligning. Det er faktisk en stor dag for folkestyret, og det håber jeg virkelig trænger ud gennem de her tykke mure, for det er en helt ny stil fra Enhedslistens

side. Jeg går ud fra, at man også hilser både hr. Per Clausen og hr. Frank Aaen, og hvem man nu ellers synes det er vigtigt at hilse at sige det til, men det sørges der sikkert for.

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Lars Dohn (EL):

Nu er jeg jo ikke ung og uerfaren, jeg er kun uerfaren i det parlamentariske arbejde, og derfor ser jeg da også frem til, at vi får en udrædning. Jeg synes faktisk, at jeg nok er den forkerte at spørge. Jeg tror, at hr. Per Clausen ville kunne give et meget mere uddybende svar på det spørgsmål, men jeg efterlyser faktisk også noget baggrundsmateriale om, hvornår et forlig forpligter og hvornår det ikke gør.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Mette Hjerminde Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Enhedslisten har jo været med til at indføre – og jeg tror faktisk også det var Enhedslistens idé – det her med, at der skulle være gratis godstransport fra de små øer til fastlandet samt gratis persontransport i april og september, hvilket vi i Dansk Folkeparti også synes er rigtig god idé. Vi kunne bare godt tænke os, at der også var midler til det.

Jeg har her et regnestykke fra en dejlig ø ud for Aarhusbugten, der hedder Tunø. Odder Kommune, som Tunø hører under, kommer til at miste 750.000 kr. om året i indtægter fra godstransport og 250.000 kr. om året i billetindtægter for april og september. Dertil skal man også regne, at de sommerhusejere, der ville have besøgt deres sommerhus i første uge af oktober, selvfølgelig lige rykker besøget til september. Så man kommer med til at miste billetindtægter i oktober og marts. Det vil sige, at for den ø med 112 beboere koster det 1 mio. kr.

Enhedslisten har kun 15 millioner at fordele til 27 øer, så hvordan i alverden får man det til at gå op?

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Lars Dohn (EL):

Der står jo ikke, at kommunerne skal effektuere de tre ting, der er nævnt: det med udvidelse af sæsonen, det med godstransporten og det med færgesekretariatet. Det kan eksempelvis være det.

Men det skulle jo nødig være sådan, at man, når man får tilført nogle flere penge – altså i det her tilfælde 15 mio. kr. – så bliver dårligere stillet, men det kan ministeren formentlig uddybe noget mere, end jeg kan.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 14:02

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Ordføreren har jo helt ret i, at der ikke står, at det skal gøres, men at der står, at det kan gøres. Men når det kan gøres, skal der jo også være midler til det, og 15 mio. kr. til 27 småøer og de forslag, som de kommer med her, er jo i den grad noget, der vil give et bragende

underskud for kommunerne, og det vil komme til at koste kommunerne rigtig mange penge.

Der kunne vi godt tænke os i Dansk Folkeparti at finde en løsning, hvor finansieringen i hvert fald var lidt bedre. Vi er helt enige i problemstillingen, og det vil vi også gerne gøre noget ved, men vi er simpelt hen nødt til finde en bedre finansiering og også et mere specifikt begreb end det her med, at det kan gøres.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Lars Dohn (EL):

Nu har vi fået tilført 15 mio. kr. mere, og nu passerer vi 100 mio. kr. i de der færgebloktilskud, så det her må jo være udtryk for en forbedring. Hvordan det så kan udmøntes, kan vi forhåbentlig med Dansk Folkepartis indsats i udvalgsarbejdet måske få nærmere belyst. For sigtet med at føre flere penge ud til øerne har ikke været at forringe forholdene, men tværtimod at forbedre dem.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:04

Mike Legarth (KF):

Tak. Jeg vil gerne høre Enhedslistens ordfører, som jo kom med nogle gode synspunkter tidligere i debatten om den her vigtige sag om kommunernes finansiering, om det ikke er korrekt opfattet, at hvis det her stof ikke var forligsbelagt, ville det være underligt, at Enhedslisten ikke var inviteret med til det første møde.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Lars Dohn (EL):

Det er jo altid ministerens ret at træffe forkerte valg. Som vi sagde, da vi skulle skrive aftalen under: Jamen Margrete, I kunne da have indkaldt os først, så havde der også været bedre tid til at lave andre politiske ting. Så det er jo et råd til ministeren om først at prøve med Enhedslisten, for på den måde sparer man tid og får bedre løsninger.

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:05

Mike Legarth (KF):

Det synes jeg jo var et godt svar, og det vil jeg så give ordføreren mulighed for at stikke med en ekstra trumf. Hvis nu det var hr. Lars Dohn fra Enhedslisten, der havde været minister og skulle tage stilling til den her sag, ville ordføreren og Enhedslisten så ikke have betragtet det her som forligsstof og have ment, at det skulle behandles som forligsstof, når nu ordføreren, som er mægtig godt inde i sagerne, kender præmisserne?

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Lars Dohn (EL):

Jeg har forstået, at der, inden vi gik ind i forhandlingerne, havde været lavet aftaler på kryds og tværs, og at man derfor ikke kunne udlæde, at der var tale om en håndfæstning eller et forlig. Det er med den forudsætning, at vi er gået ind i forhandlingerne.

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det er jo et mærkeligt forløb, vi er udsat for, både her i dag og måske også forspillet, for jeg har ikke før kendt til det begreb, at der var nogle forlig med vetoret og andre uden, og var egentlig ret opstemt over at blive inviteret til ministeren til en kop kaffe og en orientering, og hvor jeg så gav udtryk for, at det, da vi hørte det, ikke forskrækkede os helt voldsomt. Vi tillod os endda det i vores parti at forberede os grundigt og invitere ministeriets ypperste person på området til et gruppemøde for at sætte gruppen godt ind i – vi har mange nye gruppe medlemmer – et vanskeligt område, for vi skulle virkelig vide, hvad det drejede sig om. Det var så sådan set det sidste, vi hørte til det forløb fra ministerens side. Det var det sidste, vi hørte fra det forløb.

Derfor lyder det fantastisk hult her i dag, at man står og siger, at man gerne ville have haft bredere flertal. Man har endda siddet til efter midnat, og jeg ved ikke hvad for at få et bredere flertal end det, vi vel efterhånden har fået defineret i dag. Det resultat kan næsten ikke benævnes andet end blokpolitik. Så jeg ved ikke, om det er min deodorant, det er galt med, eller hvad der nu er, der er årsag til, at vi egentlig aldrig fik invitationen. Hvis det ikke var forliget, der bandt på nogen måde med vetoret, må der være en anden årsag til, at Liberal Alliance ikke blev inviteret til forhandlingerne. Det kan jeg sådan set kun tage som et udtryk for, at denne regering rent faktisk ønskede at gennemføre det her med det flertal, der nu tegnede sig, for ellers ville man have spurgt, om vi havde en interesse.

Vi efterlyste sådan set et mere forenklet udligningssystem, et mere gennemsigtigt udligningssystem, hvor man i langt højere grad kunne vide, hvad man fik, i stedet for, at det sådan set er forbeholdt næsten en enkelt person i Indenrigsministeriet og så måske en i KL at gennemskue og gennemregne det der meget indviklede system. Vi har sådan set peget på, at vi gerne medvirkede, hvis det var muligt at forenkle og gøre det gennemsigtigt og gøre det bedre, sådan at man også derude kunne forstå hvorfor, og måske også ligefrem byrådsmedlemmer kunne nå så vidt som til at forstå det. Det var, hvad jeg arbejdede med. Det var faktisk det, jeg nævnte over for ministeren. Det var det, der var debatten, da min gruppe fik undervisning, og så har vi sådan set kunnet holde fri lige siden også efter midnat, indtil andre så havde lavet den aftale.

Så hvis det er samarbejdsformen her, skal man jo ikke forvente, at vi så i dag skulle sige, at det dog var helt fantastisk, og derfor vil vi også gerne bakke op om det bare for at forhindre, at der ikke alene er et rødt flertal for det her. Så vi kan sagtens gå ind i substansen nu, men jeg synes bare, at forløbet har været mærkeligt. Man har så opfundet et begreb, der hedder med eller uden veto. Jeg har da været herinde et stykke tid, og jeg har ikke lige oplevet, at det var på den måde. Jeg var for resten også med til at forhandle udligningsreformen sidste gang på vegne af et andet parti, og jeg har ikke kendt til de her begreber. Dem kender vi så nu. De er måske meget smarte at have, hvis man skal undgå at være alt for forpligtet eller den slags, men det får vi så udrett.

Så det er et dårligt forløb, der må ende med at være blokpolitik, og hvis indhold ikke er blevet mere gennemskueligt overhovedet og mere forståeligt, og der er præcis det resultat, der i øvrigt altid kommer ud af det her, nemlig at dem, der skal aflevere noget, selvfølgelig er utilfredse, og dem, der får, får for lidt. Så udligningsreformen er et farligt, sprængfyldt område. Vi havde sådan set haft modet til at gå ind i det, men fik ikke muligheden. Det beklager vi, så vi støtter ikke forslaget.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Kollerup.

Kl. 14:09

Simon Kollerup (S):

Ordførerens deodorant må formanden jo så hjælpe med – han sidder lidt tættere på, i forhold til hvordan det forholder sig.

Det, jeg godt kunne tænke mig at børe lidt i, er substansen. Nu brugte ordføreren ikke hele sin taletid, og så er det også svært at komme ned i substansen; det hørte vi slet ikke noget til, så jeg er jo lidt interesseret i at prøve at finde ud af at stykke sammen, hvad de partier, der nu ikke rigtig vil være med til at lave det her, mon i grunden mener. For det, vi har fået at vide tidligere på dagen, er jo, at skulle regeringsmagten skifte i det her land, så bliver det her lavet om. Og så kunne man godt – i hvert fald når man er borger ude i kommunen eller har med kommunalpolitik at gøre, hvilket ordføreren selv har prøvet – være interesseret i at vide, hvad der så kommer i stedet for. Og i den sammenhæng kunne det måske være godt, hvis ordføreren lige gad at sætte et par ord på: Hvad er det inde i systemet, hvad er det nede i substansen af det her udligningssystem, man gerne vil have lavet om fra Liberal Alliances side? Hvilke kriterier er det, der skal ændres? Det synes jeg da måske var meget rart at få at vide for borgerne og for kommunalpolitikere i det her land.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:10

Leif Mikkelsen (LA):

Det var ikke formanden, der skulle blande sig i min brug af deodorant. Det var ministeren, der undlod at invitere, så det er til hende, man må stille spørgsmålet om, hvordan det forholder sig med det.

Så vil jeg sige med hensyn til det med, om vi fik mulighed for at være med eller ej, at der har jeg vist slået helt fast, at muligheden for, at vi kunne gå ind i debatten eller i substansen for den sags skyld og påpege, hvad vi gerne ville have, ikke har været til stede. Den mulighed har simpelt hen ikke eksisteret i det her forløb. Sådan er det. Og derfor vil jeg selvfølgelig heller ikke her rulle ud, hvad vi kunne tænke os, hvis vi fik den mulighed. Der skal åbenbart et andet flertal til, for at vi får mulighed for det.

Jeg har peget på, at vi ønskede så gennemsigtigt og så forenklet et system som muligt, for jeg tror, at alle er enige om, at det er et meget indviklet system. Hver gang man har fjernet en i det her forslag, er der kommet tre nye til, og det gør det ikke nemmere eller mere forenklet. Så det er kun det, vi efterlyser. Det var sådan set min indgangsreplik til det her, og det var den indgang, vi ville have. Det fik vi ikke muligheden for at få, og derfor er der jo ingen mening i at pege fingre ad, at den her regering har valgt de og de elementer i et forslag, som vi aldrig kom i nærheden af.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 14:11

Simon Kollerup (S):

Jamen det ved jeg nu ikke rigtig. Hvis folk sidder og følger med i den her debat og man måske er, lad os bare antage en borgmester, der skal lægge sit budget, og man måske sidder og planlægger lidt langt frem i tiden – det er der mange af vores meget ansvarlige kommunalpolitikere i det her land der gør – så kunne man måske godt have lyst til at vide: Hvad har vi egentlig i udsigt, hvis nu hr. Leif Mikkelsen og Liberal Alliance skulle lægge stemmer til en anden regering end den, der sidder nu? For jeg forstår på Venstres ordfører, at så skal det her laves om, og at man vil gå tilbage til det system, der var før.

Så jeg fisker egentlig bare efter, om ordføreren ikke kunne oplyse os alle sammen en lille smule om, hvad det er, der skal ændres. Man har jo godt kunnet deltage i debatten. Alle medieplatforme har jo været åbne, og man har kunnet deltage i debatten. Jeg tror også, at ordføreren er på Facebook, ellers er partiet det. Man kan jo godt fortælle, hvad man gerne vil, for der er jo helt åbent for debat. Kunne vi ikke få et lille bud på: Hvad er det for nogle kriterier, man gerne vil have ændret? Hvor vil Liberal Alliance gerne hen med det danske udligningssystem? Så kunne vi regne lidt på det, og så kunne kommunerne også se, hvor vi egentlig er på vej hen. For jeg synes, at det, der sker i den blå side af salen, stritter i alle retninger.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Leif Mikkelsen (LA):

Det er jo ret fantastisk – nu har hr. Simon Kollerup to gange i dag sagt: når og hvis vi får en blå regering, en ny regering, et andet flertal. Det er interessant, at ordføreren for det største regeringsparti er så optaget af et andet flertal, her godt et halvt år efter at regeringsmagten er skiftet. Så det kunne da tyde på, at man er meget usikker, og at man måske også er ved at lægge kimen til det ved at føre den her blokpolitik, der er så snæver, at man ikke evner at få andre med. Og oven i den her række af løftebrud, der har været, kan det godt være, at hr. Simon Kollerup ser det billede fremadrettet meget tydeligt og klart.

Med hensyn til hvad borgmestre og kommuner kan regne med, vil jeg sige, at de jo kan regne med, at det her bliver vedtaget af de partier, der nu har været med i det, og at det gælder fremadrettet. Og der går jeg ud fra at man laver nogle klare aftaler om, hvad det er, og at man er helt enige med hinanden om, om det nu er noget bindende, altså hvor der er forlig, og om man har vetoret eller ej, og hvor langt det rækker frem. Det går jeg ud fra at man har afklaret fuldstændig i den kreds, som nu vedtager det her. Så kender borgmestrene præcis de præmisser, og derfor gælder det jo, indtil den dag, det flertal ikke eksisterer længere. Og jeg håber, det bliver snart, men det er noget helt andet, og det synspunkt deler vi nok ikke. Men så skal vi meget klart fortælle, hvad det er, vi vil røre ved. Jeg har sagt her, at et forenklet og mere gennemsigtigt udligningssystem vil være godt for alle kommuner i Danmark.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Liv Holm Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. I går under afslutningsdebatten berørte vi jo kort ordførerens kollegas holdning til det her med udligning, og hr. Joachim B. Olsen har skrevet følgende:

»Så har alle de ineffektive og i forvejen møg forkælede snylter kommuner fået endnu flere penge! Håber du får Café latten galt i halsen Margrethe!«

Jeg kunne bare godt tænke mig at høre, om det er Liberal Alliances officielle holdning til udligning, eller om det kun er holdningen til de ændringer, som regeringen foreslår, eller hvordan det forholder sig.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Leif Mikkelsen (LA):

Det må man jo spørge hr. Joachim B. Olsen om. Nu er virkeligheden den, at mit partis folketingsgruppe jo ikke fik anledning til at forholde sig til det her forslag, fordi vi ikke var en del af hele forløbet. Hvis vi havde været en del af det, havde der været en klar partholdning til spørgsmålet, men det er der selvfølgelig ikke nu, og derfor må enkeltpersoner gerne forholde sig til, hvad de mener, ud fra hvor de er henne og hvad de kender til spørgsmålet. Så det spørgsmål skal stilles til hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:15

Liv Holm Andersen (RV):

Jamen så prøver jeg igen. Min socialdemokratiske kollega, hr. Simon Kollerup, prøver jo også ihærdigt at få at vide, hvad Liberal Alliance politisk substantielt synes om det forslag, der er fremsat nu. Det er jo sådan set forhandlinger om dette forslag, vi har gang i her i salen, og det ville jo være dejligt, hvis de ordførere, der var sat på forslaget, faktisk også havde en politisk holdning til det, der foregik, fremfor til noget christiansborgfnidder, som er sådan noget, der foregår uden om det egentlige politiske arbejde.

Så synes jeg også, at citatet fra hr. Joachim B. Olsen bærer præg af, at man tilskriver det her lovforslag, at det rammer fuldstændig tilfældigt, og at tallene bare er hevet ud af den blå luft, og det er jo ikke det, der er tale om; det er faktisk et finansieringsudvalg, som er nedsat af den tidligere regering – en regering, som ordførerens parti har tænkt sig at støtte, såfremt der kommer et regeringsskifte. Derfor kunne jeg bare godt tænke mig at få at vide, om man egentlig har tillid til, at udligningen er båret af nogle bedre kriterier nu, og om man har tillid til det arbejde, som finansieringsudvalget har udført, og hvordan man forholder sig til hele spørgsmålet om udligning, såfremt regeringsmagten skulle skifte. Det synes jeg sådan set er meget rimeligt at ønske et svar på. Så et politisk substantielt svar kunne da være rigtig dejligt.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Leif Mikkelsen (LA):

Nu går jeg ikke ud fra, at vi forhandler forslaget her. Jeg går ud fra, at virkeligheden er den, at der er et antal partier, der er mødt op her i Folketingssalen med det forslag, de har forhandlet for lukkede døre før og efter midnat, og siger: Det er det, der nu kan siges ja eller nej til. Jeg går ikke ud fra, at det er en forhandling om, at vi kan flytte rundt med tingene i dag.

Det forligsarbejde, der er foregået, er jo foregået, og forslaget er derefter blevet lagt på bordet her i Folketinget. Jeg går ud fra, at det alene er det, der er spørgsmål om.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så giver jeg til sidst ordet til Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Lovforslaget her udmønter en smal aftale, som regeringen har indgået med Enhedslisten uden om den borgerlige opposition, herunder altså i særdeleshed Det Konservative Folkeparti.

Det er en kendt sag, at selv om vi fra konservativ side forsøgte at gøre os så lange som muligt, så lykkedes det altså ikke at nå helt over til en stejl økonomi- og indenrigsminister på den anden side af forhandlingsbordet. Uden yderligere omsvøb skal jeg gøre det helt klart, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kan følge økonomiministerens anbefaling om en velvillig behandling af lovforslaget.

Først undlader regeringen at tage hensyn til det faktum, at rådighedsbeløbet – det beløb, en familie har tilbage til sig selv at leve for – for to tilsvarende familier ofte er langt mindre i de bidragende kommuner end i de kommuner, som er nettomodtagere. Derfor skal leveomkostningerne indgå i en beregning af udligningen, hvis systemet skal være rimeligt. Regeringen har ikke villet imødekomme det ønske og krav om inddragelse af leveomkostninger i udregningen af udligningen, på trods af at folks rådighedsbeløb som sagt i de kommuner, der bidrager mest, i mange tilfælde er mindre end hos folk i de kommuner, der modtager fra ordningen. Vi kan jo ikke lægge stemmer til en model, der er mere eller mindre retfærdig og rimelig i en udligningsordning, men det har altså ikke været muligt at opnå en rimelighed uden inddragelse af dette ellers helt naturlige kriterium. Man skal jo også passe på, at man ikke i sin iver efter at give den som Robin Hood overudligner, altså gør rig fattig og omvendt. Det Konservative Folkeparti vil ikke være med til mere omfordeling mellem kommunerne, hvor familier i de bidragende kommuner skal straffes yderligere ved at betale endnu flere penge, end de allerede gør i dag. Samtidig er det afgørende for os, at udligningssystemet ikke straffer de kommuner, der skaber vækst og mulighed for altså at betale til dem, der mangler.

Jeg er helt på det rene med, at udlægningen i pressen og fra regeringens side har været – i hvert fald fra mange – at Det Konservative Folkeparti kun tænker på at beskytte de rige, konservative kommuner, især i Nordsjælland. Regeringen optræder som Robin Hood, og vi bliver så den onde Prins John eller Sheriffen af Nottingham. Det er en belejlig, men også helt forkert udlægning af virkeligheden, for de såkaldt rige betaler jo altså allerede 11 mia. kr. årligt i udlignings-skat til de dårligt stillede kommuner – 11 mia. kr. Det er faktisk et system, som vi selv har været med til at indføre, fordi vi synes, det er rimeligt, at vi hjælper hinanden i det her land, men vi kunne bare se, at det ikke virkede i praksis, som det var hensigten, da vi lavede aftalen. Derfor lagde vi op til at lave på det.

De justeringer, der nu er lagt op til, kan vi ikke se visdommen i. De hjælper ikke til at nå de behov og mål, som vi sådan set er enige med regeringen i at vi gerne vil opnå. Vi er enige i, at der er behov for at styrke vækstmuligheder i landets kommuner, og vi anerkender, at der er særlige udfordringer i udkantsskæbenerne. Det kan såmænd også være, at der er andre og yderligere behov for bedre hjælp til socialt udsatte borgere. Alle de udfordringer medvirker vi gerne til at håndtere, men der er ikke noget, der tyder på, at øget udligning er det, der skal til. Vi skaber ingen vækst, og vi løser ingen sociale udfordringer ved at fastholde kommuner og borgere i afhængighed af de offentlige overførsler i den model, der er valgt. Det skaber heller

ingen arbejdspladser bare at omfordele skattekrone fra den ene kommunes borgere til den anden kommunes borgere. Vi skal derimod gøre det interessant at investere, også for kommunerne, men det har jo aldrig ligget i venstrefløjens dna. Her er løsningen altid mere omfordeling, mere skat.

Samlet set kan vi ikke acceptere det, og vi er, som vi også har gjort klart her under debatten, skuffede over, at det ikke er at betragte som et forlig. Når man indgår aftaler og betegner det som en forligskreds, mener vi, at der altid har været tradition for, at man holder sammen, indtil man bryder et forlig og går til valg på det, og så er man frit stillet efter et valg. Det bryder man her, man bryder en parlamentarisk tradition. Det er vi kede af, det er vi skuffede over, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Simon Kollerup (S):

Nu vil jeg jo gerne starte med at sige nogle pæne ord til ordføreren. Jeg synes på ingen måde, at ordføreren minder om den slemme sheriff fra Robin Hood-historierne. Det være sagt som en ros til at starte med.

Jeg ved jo også, at ordføreren faktisk selv har en fortid i det kommunale Danmark som kommunalpolitiker, og derfor hæfter jeg mig sådan lidt ved, hvad det er for et grundlag, man står på ude i kommunerne, når man fremover skal lægge budgetterne, og den sikkerhed, der er for de aftaler, der kommer herinde fra Christiansborg. Vi har en tradition herinde for, at hvis der er flertal for regeringens finanslov, altså statens budget, stemmer vi bredt for den, fordi vi viser sammenholdet, vi viser, at vi bredt kan bakke op om sådan en aftale. Mener ordføreren ikke i kraft af ordførerens egen baggrund, at det ville være et pænt træk over for landets kommuner, at vi gjorde det samme for kommunernes økonomi, som udligningen jo vedrører, altså konstaterer, at der er et flertal, og så stemmer det bredt hjem i fællesskab?

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Mike Legarth (KF):

Nej, det synes jeg var en meget mærkelig argumentation at jeg skulle lægge navn og stemme til. Der skal selvfølgelig være en forklaringskraft og en logik. Tyngden af argumenter skal holde for det, vi skal støtte, og det, der er lagt op til her, er en justering på 400 mio. kr., som ikke giver nogen mening. Der er ikke hoved og hale i det. Man kan ikke forklare, hvorfor man gør det. Jeg vil da gerne tage hr. Simon Kollerup med ud til Esbjerg Kommune, til Varde Kommune, til Mariagerfjord og Jammerbugt, som altså er nogle af dem, der skal betale meget mere, og som jeg ikke synes kan betragtes som rige kommuner, og så kan vi jo spørge kommunalbestyrelserne derude, om de synes, at det er rimeligt, at de skal til at betale nogle flere penge i udligning, sådan at de må levere en dårligere service til deres borgere. Det vil jeg gerne medvirke til.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Simon Kollerup.

Kl. 14:23

Simon Kollerup (S):

Så må man jo næsten udlede det samme, som man kunne udlede af hr. Jacob Jensens kommentar, at så er det, fordi man vil ændre det her, hvis man får magten til det – at man vil ændre det, som regeringen lægger frem i dag. Så synes jeg måske, at vi skulle hoppe i bilen og køre til f.eks. Vesthimmerland og forklare dem, at de penge, som de får ud af den her reform eller justering, er noget, som man som konservativ politiker her på Christiansborg ikke synes skal være længere. Den historie kunne vi jo tage ud og fortælle i fællesskab.

Når man så vil have et andet system, som jeg forstår at man vil, skal jeg bare spørge til en enkelt detalje, som jeg hæfter mig lidt ved. Den er ret central i det her spørgsmål. Den handler om udligningsprocenten. Vi hørte Dansk Folkeparti, der gerne vil have udligningsprocenten væsentligt op, jeg har hørt helt op til 70 pct. Vil ordføreren støtte den målsætning om at hæve udligningsprocenten, eller mener ordføreren, at udligningsprocenten i Danmark skal ned?

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Mike Legarth (KF):

Lad mig starte med den glimrende kommune Vesthimmerland. Der tager jeg gerne med op, jeg kender jo den gode borgmester, Knud Kristensen, deroppe, og da jeg selv har borgmestrerfaring, er jeg sikker på, at vi kan få en god snak om det. Han er også konservativ. Så den rejse deltager jeg gerne i. Jeg er også sikker på, at vi kan få nogle gode synspunkter deroppefra.

Men med hensyn til om jeg synes, at de forskellige procenter, der er valgt, er rimelige, vil jeg sige: Nej, det synes jeg ikke. Det er derfor, vi ikke medvirker. Jeg kan også forstå, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti gik til valg på en reform, og det kan man i hvert fald ikke kalde det, der er lagt op til her. Her ændrer man med 400 mio. kr. Det er det samme som ingenting ud af 11 mia. kr. Så man har ikke fået det, man har bedt om, så egentlig undrer det mig da lidt, at hr. Simon Kollerup er tilfreds med det.

Men i øvrigt vil jeg sige, at når man tjener over en vis topskattegrænse – lad os kalde det det – så skal man altså betale 92 kr. ud af hver 100 kr., man tjener, i udligning, og så kan man beholde de 8 kr., og det er da en høj udligning. Det er da en ordning med en meget høj grad af solidaritet, og hvis man vil til at kræve mere, synes jeg, at man går langt for vidt. Jeg bryder mig ikke om den form for fordeling.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Lars Dohn (EL):

Jeg vil godt sige tak til ordføreren for klar tale, for efterhånden er det blevet sådan, at der er en forståelse af, at vi jo er en stor familie her i landet. Der er faktisk ikke rigtig nogen rige tilbage, de er plukket osv., så der er ikke rigtig noget at komme efter. Det var der faktisk et af regeringspartierne, der meldte ud forleden dag. Derfor er det dejligt, når en er klar i mælet og siger: Jamen altså, de, der meget har, skal have lov at beholde det.

Jeg har så bare et spørgsmål: Når der står i regeringsprogrammet, at alle kommuner skal være med til at løfte boligsociale opgaver – altså, der kunne lige så godt have været skrevet, at nord for København især, selvfølgelig også enkelte andre steder, skal man også have almen bebyggelse og sørge for, at der kan bo mennesker med al-

mindelige indtægter – hvordan vil De Konservatives holdning så være? Jeg ved godt, det er at foregribe Konservatives holdning til det, men har man en indstilling til det? Skal disse kommuner også friholdes for sådan en belastning?

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:27

Mike Legarth (KF):

Nu kender jeg Enhedslisten igen. Nu havde jeg ellers lige rost ordføreren, fordi han var overraskende positiv i sine tilkendegivelser under debatten her, men det faldt til jorden med et brag. Altså, skal vi ikke komme ud af den der polemik om, at De Konservative kun arbejder for rige nordsjællandske kommuner. Det er jo løgn og latin og helt hen i hegnet. Fordelingsmæssigt betaler de, der har det bedst, 11 mia. kr. til dem, der ikke har det så godt. Det er fint. Vi går ind for kommunal udligning. Og er der nogen derude i yderområderne, der har brug for en ekstra hånd, så medvirker vi gerne til at finde penge. Vi kan også godt finde finansiering til dem, hvis opgaven er målrettet socialt udsatte børn eller andre, hvortil der behøves flere penge for at kunne løse den kommunale opgave. Det gør vi gerne. Men man løser det jo ikke med en omfordelingsmekanisme, som bare giver nogle penge i kassen, for der er ikke nogen, der siger, at de penge bliver brugt til det, de var sendt derud til, og det vil vi gerne være sikre på, for vi vil gerne løse de specifikke behov, der er.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Lars Dohn.

Kl. 14:28

Lars Dohn (EL):

Nu nåede ordføreren jo så ikke lige at få svaret på spørgsmålet. Hvad kan man forvente fra De Konservative, når nu regeringen, gerne med Enhedslistens støtte, vil effektivere den del af regeringsprogrammet, der består i, at alle kommuner skal være med til at løfte boligsociale problemer? Hvad kan vi forvente vil være De Konservatives reaktion på det?

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Mike Legarth (KF):

Årsagen til, at jeg ikke svarede fuldstændig klokkeklart på det, er, at jeg ikke helt nøjagtig forstår, hvad det er for et spørgsmål, jeg bliver stillet. Men send det skriftligt til mig, så skal jeg nok svare klokkeklart, når jeg har fundet ud af, hvad det er, det betyder.

Men vi er jo et folkeparti. Vi er et landsdækkende parti. Så vi går ind for udligning. Vi går ind for ordentlighed. Vi går ind for solidaritet. Men vi går ikke ind for den der idé, som også og især kommer fra Enhedslisten, med at dem, der har lidt over et gennemsnit, skal pelses, og de skal bare betale noget mere – hvor man forsøger at sige, at det er udyrene, og det er dem, der bare skal betale noget mere til kasserne, sådan at andre, der ikke gider og ikke kan, kan få osv. Den retorik går jeg ikke ind i. Den gider jeg ikke deltage i, for jeg mener ikke, at den har et sandfærdigt grundlag.

Vi vil gerne levere et ordentligt grundlag for, at vi kan løse de kommunale opgaver, der er. Vi har jo fremført et krav til, at vi kan fortsætte forhandlingerne, og det har vi også klart og tydeligt meddelt ministeren, og det er, at rådighedsbeløbet skal have en effekt. Vi kan jo se, at CEPOS uafhængigt af Folketinget har lavet undersøgelse-

ser. Penge & Privatøkonomi har lavet en undersøgelse, der viser noget om borgere i kommuner, der betaler mest – et eksempel var Frederiksberg Kommune. Når de har betalt deres skat og deres boligudgifter, har de det halve til rådighed til leveomkostninger, end nogen af borgerne har i de kommuner, der ligger i yderområderne. Det er da ikke retfærdigt. Det er vi da nødt til at tage højde for. Der må da være en vis retfærdighed i, at dem, der betaler mest, også kan forvente, at deres egen kommune har de samme penge til at levere offentlig ydelse og kommunal service.

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Liv Holm Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:30

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Praktikken virker ikke efter hensigten, sagde ordføreren i sin egen ordførtale om det nuværende udligningssystem, altså det system, som er før de foreslåede ændringer. Det var også derfor, at Venstre og Konservative, da de selv sad i regering, netop nedsatte et Finansieringsudvalg, som løbende kunne se på kriterierne og se på at få gjort dem bedre og mere hensigtsmæssige. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvorfor ordføreren for Det Konservative Folkeparti pludselig med sine egne ord ikke længere kan se visdommen i Finansieringsudvalgets arbejde.

Kl. 14:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Mike Legarth (KF):

Jeg kan meget vel se visdommen i det, vi gjorde. Vi konstaterede, at der var ting, der ikke virkede, og det var det, jeg henviste til. Vi kunne jo se, at den udligning ikke virkede helt præcis sådan, som vi gerne ville have den til at virke. Derfor blev der nedsat et Finansieringsudvalg til at se på, om de kunne komme med et oplæg, der kunne forbedre det.

Så skiftede regeringsmagten, og så ligger serveretten og ansvaret hos ministeren, og det er nu fru Margrethe Vestager. Det er så ministeren, der kommer med et oplæg. Det er sket, og det har ikke imødekommet vores ønske. Jeg har jo klart og tydeligt tilkendegivet, hvad det er, vi gerne vil have, og hvordan modellen skal være. Det er det, vi gerne vil forhandle om. Men vi har nogle krav for at indgå i de forhandlinger. Så jeg synes egentlig, at vores forhandlingsposition er ganske klar, helt tydelig.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Liv Holm Andersen.

Kl. 14:31

Liv Holm Andersen (RV):

Så kunne jeg godt tænke mig bare lige at spørge sådan lidt mere konkret ind til det. For det blev også sagt fra talerstolen i går af Det Konservative Folkepartis politiske ordfører, at de foreslåede ændringer virker helt vilkårlige. Og det er de jo ikke. Ændringerne bygger netop på Finansieringsudvalgets foreslåede ændringer. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre sådan helt konkret – ja eller nej kan der egentlig svares med – om ordføreren er enig eller uenig i, at de foreslåede ændringer medvirker til et mere retvisende udligningssystem.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Mike Legarth (KF):

Nej, det synes jeg ikke. Jeg synes ikke, at der er hoved eller hale i det ændringsforslag, der er fremsat. Det giver for mig at se ingen mening. Jeg synes ikke, at forklaringskraften øges. Det kan fru Liv Holm Andersen jo sidde og have sin mening om og smile lidt af og ryste lidt på hovedet af, dak dak, men gå venligst ud i befolkningen og prøv at argumentere for de 15 kriterier, der er valgt, og den vægtning, de har. Er der nogen derude, der forstår det mindste af det? Nej, det er der ikke. Det er fuldstændig uforståeligt. Det er sort tale. Det oplæg, der er lavet til ændringer, forbedrer ikke udligningssystemet, og derfor medvirker vi ikke.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne sige tak til den konservative ordfører for en egentlig indholdsmæssig behandling af spørgsmålet om udligning. For det er jo en politisk sag, det er en politisk holdning, hvordan man synes udligningen skal være mellem vores kommuner. Jeg synes til fulde, at den konservative ordfører har levet op til det, man må forvente under førstebehandlingen af et lovforslag, nemlig at tilkendegive sin holdning til lovforslaget. Dette er jo i en meget – hvad skal man sige? – direkte modsætning til de første 5 kvarter af lovforslagsbehandlingen, som vi har brugt på at diskutere christianborgske procedurer, endda efter et timelangt samråd om præcis det samme spørgsmål.

Jeg vil sige, at jeg faktisk er i tvivl om Venstres, Dansk Folkepartis og Liberal Alliances holdning til det lovforslag, som er til første behandling i salen i dag. Jeg kender efterhånden grundigt, indgående og i detaljen holdningen til og vurderingen af processen, der har ledt frem til lovforslaget, men hvis jeg var en kommune og sad og overvejede, hvordan mit budget ville se ud i fremtiden, ville jeg nok være lidt i vildrede.

Det, vi behandler i dag, er et lovforslag, som sikrer, at der sker en justering af det nuværende udligningssystem. Det er på ingen måde en reform, det er en fagligt, sagligt baseret ændring af den måde, som vores udligning fungerer på, fordi der fra kommunal side har været rejst en berettiget kritik af en række af kriterierne. Det er jo det, der gør, at regeringen har taget udgangspunkt i den rapport, som er blevet fremlagt og forhandlet med henblik på at finde et flertal, for at sørge for, at nogle af de kriterier, som er blevet vejet og fundet for lette, er blevet ændret, at et er udgået, for at komme tættere på at kunne forklare kommunernes udgifter. Det er jo det, der er udligningssystemet i al sin gribende enkelthed, nemlig at komme tættere på at kunne sige noget om, hvad kommunernes udgifter er, og hvordan man kan dække dem i forhold til de gennemsnitlige forventede skatteindtægter, og hvad der så er at udligne i henhold til det system, vi har. For vi har et system, og vi har ikke rørt ved nogen af de grundlæggende mekanismer i det system, hverken udligningen på 58 pct., grænsen for overudligning på 92 pct., den specielle udligning for de særlig vanskeligt stillede kommuner eller i hovedstaden for den sags skyld, for de procentgrænser syntes vi sådan set var en del af selve udligningssystemet, og vi har formået at lave en justering – en socialt afbalanceret, ordentlig justering. Der vil jeg meget gerne kvittere for Enhedslistens vilje til at gå ind i forhandlingerne på et sent tidspunkt og sørge for, at det her kan blive bragt på plads, så kommunerne ved, hvad de har med at gøre. Det er sådan, det skal være, for der er brug for handling, og det, at kommunerne får sikkerhed for deres budgetter, for så vidt angår udligningssystemet, gør, at

de kan træffe langtrækkende, fornuftige, velovervejede beslutninger i stedet for at handle i hast.

Dermed også sagt, at jeg synes, det ville have været afklarende, at kommunerne – og vælgerne som sådan – vidste, hvad der var holdningen til lovforslaget. Det, jeg sådan kan høre i debatten, er jo, at Det Konservative Folkeparti ønsker et andet udligningssystem, et udligningssystem, som er baseret på disponibel indkomst hos borgeren i stedet for på kommunens udgifter. Det er et helt andet udligningssystem end det, man har i dag. Der er i øvrigt ingen af Finansieringsudvalgets forskellige modeller, der repræsenterer det udligningssystem. Man kan så undre sig lidt over, at man fra konservativ side ikke bad Finansieringsudvalget om at se på det i sin tid, så det kunne være blevet en model, men det er så en anden sag. De Konservative vil have et helt andet udligningssystem.

Dansk Folkeparti, hvor ordføreren faktisk også – i en bisætning – var inde på, hvad der var Dansk Folkepartis ønsker til udligning, ønsker meget, meget mere udligning. Ikke nu ganske vist, først efter næste valg, men man ønsker *meget* mere udligning.

Jeg er faktisk ikke helt klar over, hvor Venstre står mellem de to synspunkter, altså om man ønsker en markant øget udligning, som Dansk Folkeparti står for, eller om man ønsker en helt anden udligning, som er det, Det Konservative Folkeparti står for.

Kl. 14:37

Det, der i hvert fald er svært at se, er, hvor der tegner sig et flertal for at lave det nuværende udligningssystem grundlæggende om. Så man kan jo diskutere langt og bredt, om det er dristigt at sørge for, at kommunerne får vished om deres budgetter pr. den 1. januar, for så vidt angår udligningssystemet, ved at sørge for, at forhandlingerne kan føres til ende efter særdeles langstrakte forhandlinger med de partier, som var involveret i Finansieringsudvalgets kommissorium. Jeg synes, det er helt rimeligt at give den sikkerhed, og jeg må indrømme, at jeg i hvert fald efter dagens behandling har svært ved at se, hvor det flertal, der vil noget andet, skulle komme fra.

Derfor synes jeg, jeg med sindsro kan gentage de ord, som er skrevet i den skriftlige fremsættelse: Jeg anbefaler Tingets velvillige behandling af forslaget.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Der er tre korte bemærkninger. Først er det hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:38

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Jeg må indrømme, at jeg følte mig lidt ramt. Ministeren sagde, at de første, nu kan jeg ikke huske, om hun sagde tre kvarter eller fem kvarter af behandlingen – det er sådan set underordnet – kun handlede om proceduren og ikke om indholdet, og så nævnte hun Venstre, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti. Nu har jeg siddet og talt linjer, mens ministeren holdt tale, i min ordførertale i skriftstørrelse 20. Hvis man regner det om til sideantal, handlede omtrent to sider af de fem sider om – det er korrekt – at det var forligsbrud, om det var med eller uden vetoet, altså kritik. Jeg ved godt, vi har haft et samråd om det. Der blev ministeren og jeg også enige om, at vi var enige om, at vi var uenige. Så langt, så godt. De tre andre sider var altså tilkendegivelser. Det var håndsrækninger til regeringen. Det var tilkendegivelser om, at det her var et lille stykke i den rigtige retning.

Det er rigtigt, at Dansk Folkeparti gerne vil mere, men når vi så opvejer de her to sider mod de tre sider, er det, at vi erkender, at vi bare bliver nødt til at stemme gult, fordi vi stadig væk mener, at der var forlig på området uden vetoet. Men jeg føler mig bare lidt ramt, når ministeren siger, at vi slet ikke snakkede indhold, for tre sider ud af fem sider i min ordførertale var ren indholdssnak.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:39

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der vil jeg godt give en ligeud beklagelse til ordføreren, fordi det er fuldstændig rigtigt, at ordføreren sagde fra talerstolen, at det, der var Dansk Folkepartis konklusion, var, at man ville stemme gult. Jeg synes, det er ærgerligt, fordi gult er for mig, at man ikke tager stilling til det fremsatte forslag. Det er selvfølgelig et spørgsmål om politisk temperament, men jeg synes, at hvis et forslag så at sige går i ens retning og det er svært at finde ting, som man i det væsentlige er uenige i, så bør man stemme for det. Her er der jo netop ingen binding på. Man kan sige fuldstændig, hvad man vil i forhold til udligningssystemet, dagen efter at det er justeret ved tredjebehandlingen. Lige præcis i respekt for den særlige karakter, som udligningssystemet har, er den aftale, der er lavet med Enhedslisten, jo også en aftale om, at vi inddrager hinanden i en opfølgning, men det er uden vetoet.

I øvrigt således påmindet vil jeg gerne sige vedrørende spørgsmålet om udligningssystemet, for så vidt angår ekstraudgifter for borgere med etnisk minoritetsbaggrund, at det jo sådan set er en del af det, som Finansieringsudvalget vil gå videre med, fordi vi jo har haft nogle fuldstændig ligefremme udvekslinger om, at de data, som vi har, er forældede, og derfor vil det være væsentligt at se på det igen. Det, som jo bare var sværheden i vores diskussion om det emne, var, at Finansieringsudvalget skriver fuldstændig ligeud, at på det foreliggende grundlag kunne man faktisk ikke tage stilling til, hvordan det skulle se ud fremadrettet. Men der bliver så en fornyet behandling, og hvis Dansk Folkeparti er interesseret i det, er det klart, at når vi åbner den forhandling og har inddraget Enhedslisten, som vi har aftalt, kan vi selvfølgelig tage diskussionen om det.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger derfra. Den næste i rækken er hr. Jacob Jensen fra Venstre for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Jacob Jensen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om den kendsgerning, at vi har reageret voldsomt på det her, altså at vi har sagt, at det her er et forligsbrud, ikke er noget, der gør bare den mindste smule indtryk på ministeren. Der er det jo sådan, at vi ikke bare er et parti der siger det, men at vi faktisk er hele den samlede borgerlige blok, hvis man må bruge det udtryk, med hr. Leif Mikkelsens velvilje, som har sagt, at der altså her er tale om, at der er et forlig, og at det er et forlig, der skal respekteres. Der er også eksperter, der har sagt det samme, gentagne gange, hele vejen igennem, så er det ikke noget, der gør bare den mindste smule indtryk på ministeren? Jeg tror oven i købet også, det er sådan, at ministeren selv har været ude at diskutere, hvornår der var et forlig, og hvornår der ikke var et forlig, og det gælder også i forbindelse med den fremlagte skattereform, hvor man går ind og kigger på folkepensionens grundbeløb. Her har ministeren sagt at der ikke var noget forlig, og det fremgår så heller ikke af statsministerens hjemmeside, at det var noget, der skulle ligge blandt de aftaler, som man havde indgået forlig om. Der ligger til gengæld på den samme hjemmeside noget om en udligningsreform, hvor man, når man ser på det, så må antage, at det er noget, der betyder, at der er et forlig om det. Men er den kendsgerning, at vi er kommet med den reaktion på det, som vi er kommet med, ikke noget, der gør bare den mindste smule indtryk på ministeren?

Kl. 14:42

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det gør da bestemt indtryk; det gør i den grad indtryk. Jeg synes så bare, jeg må sige, at det er et indtryk, det gør, at vi har noget at tale om, altså at vi kan tale om, hvordan man egentlig skal forstå det med forligene, sådan at man ikke kan bruge det som en barriere for at indgå i det, der er de egentlige substantielle og indholdsmæssige drøftelser om det, der ligger på bordet. For jeg må indrømme, at jeg har en oplevelse af, at der er meget stor forskel på, hvad Venstre vil, og hvad Det Konservative Folkeparti vil, når det kommer til spørgsmålet om udligning. Og der er det spørgsmål, der handler om forligene og forligsrettighederne, blevet til det spørgsmål, som man i det, som hr. Jacob Jensen beskriver som hele den samlede borgerlige blok, kan være enige med hinanden om; det, der samler hele den borgerlige blok, er så åbenbart spørgsmålet om procedurerne på Christiansborg. Jeg havde sådan set forestillet mig, at den aftale, som regeringspartierne har lavet med Enhedslisten, ville komme til at fremgå på statsministerens hjemmeside som en aftale, fordi det er sådan, at vi har lavet en aftale om det, der er indholdet i det her lovforslag, og vi har lavet en aftale om, hvad vi synes at Finansieringsudvalget skal gå videre med, og vi har aftalt, at vi inddrager hinanden, når Finansieringsudvalget er færdige med det. Men vi har lavet det som en aftale uden vetoret. For det ville jo være en underlig ting, hvis det var sådan, at det partout skulle være en bestemt kreds af partier, der så at sige kom til at vogte over udligningssystemet, når der er andre kredse af partier, der kan lave nogle egentlige, substantielle ændringer andre steder, som selvfølgelig kan komme til at påvirke udligningssystemet.

Så selvfølgelig gør det indtryk. Det gør da altid indtryk, hvad partierne siger på Christiansborg, og jeg skulle ellers hilse og sige, at det også er noget, vi har diskuteret grundigt.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Jacob Jensen (V):

Nu er der flere ordførere fra venstrefløj, der har været inde på, at der jo her er tale om en tradition, som regeringen bringer videre, altså at der skulle være et forlig, men uden en vetoret. For mig at se er det altså noget nyt, at man nu både opererer med noget, der hedder et forlig uden en vetoret, og et forlig med en vetoret, som sådan nogle forskellige niveauer, der er i forhold til, hvor man ligger henne. Jeg ved godt, at det her er en diskussion, der er enormt ubehagelig for ministeren. For vi kan jo se, at det har været sådan, at man om nogen, ikke mindst i regeringen i det hele taget, har slået sig op på, at man skulle være en regering, der var troværdig, og at man skulle kunne samarbejde bredt og alle de her fine ting, og at man så nu står i den situation, at der er et stort, stort mindretal – ja, hvis vi tæller Enhedslisten med, som jeg næsten kunne fornemme også var lidt skuffet over ikke at være blevet inviteret til de indledende forhandlinger, så er der faktisk nærmest tale om et flertal – der undrer sig over, hvordan procedurerne i forhold til det her forløb har været. Så kan ministeren ikke prøve at gøre os lidt klogere med hensyn til, hvornår den tradition om, at man nu kun kan operere med et forlig uden en vetoret og med et forlig med en vetoret, er startet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg tror ikke, der er noget, jeg kan tilføje til alle de udmærkede ting, der allerede er blevet sagt af regeringspartierne ordførere, og som er blevet sagt i et samråd, som vist i øvrigt var et åbent samråd. Jeg tror, der er tale om, at det er noget, som vil kunne blive fundet frem og blive sendt over i en frokostpause. Der vil man i en evig båndsløjfe kunne se at spørgsmålet om forlig og ikke forlig og spørgsmålet om vetoret og ikke vetoret er spørgsmål, som vi allerede i den grad har diskuteret. Det, som jeg til gengæld synes var noget, som det ville være særdeles påkrævet at få at vide, var, hvad det er, Venstre mener om udligning. Hvad mener Venstre om kommunernes økonomi? Hvad mener Venstre om de kriterier, som ligger til grund for udligningen? Deler Venstre det konservative ønske om, at det skal være sådan, at udligningen er baseret på købekraften og på den disponible indkomst hos borgerne i den enkelte kommune? Eller er det sådan, at Venstre deler Dansk Folkepartis ønske om, at udligningen skal øges markant, og at udligningsprocenten skal sættes op, fra 58 pct. til 70 pct.? Jeg respekterer Venstre. Venstre er det største oppositionsparti, som står markant og stærkt, men det, vi ved om Venstre, når det kommer til spørgsmålet om udligning, er, at det, som Venstre brænder for, er det, der er med hensyn til proceduren. Men det, der er med hensyn til proceduren, er ikke noget, der gør, at man ude i en kommune kan levere mange lønninger, det er ikke noget, der gør, at man kan holde mange børnehaver åbne. Jeg synes derfor, jeg må sige, at det, hvis der er nogen, der skylder noget, så er Venstre.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 14:46

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det, formand. Jeg har nogle meget konkrete spørgsmål til ministeren. Det er således, at i forslaget her har man forhøjet den økonomiske ramme, man giver til kommuner med småøer. Der er 19 kommuner, der har småøer. De får yderligere 15 mio. kr., hvad der så skal ind i rammen.

Men så står der også, hvad de skal bruges til, nemlig gratis gods-transport til de 27 øer, gratis persontransport i april og september måned for at forlænge turistsæsonen, og så er der for det tredje etableringen af et færgesekretariat. Alt sammen er meget godt, men 15 mio. kr. rækker jo ikke ret langt. Hvad vil ministeren med disse småpenge til disse tre områder her? Er det ikke bare en narresut, at det er kommet med i forslaget?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:47

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det her er jo et spørgsmål, som hr. Flemming Damgaard Larsen og jeg har drøftet nogle gange, også i forbindelse med direkte spørgsmål. Og jeg kan forstå, at det er et emne, som er særlig udvalgt fra Venstres side til at være et emne, hvor der ikke er nogen grænser for, hvor mange penge man kan bruge.

Jeg må indrømme, at det, at vi i dag giver 88,5 mio. kr., tror jeg, hvis jeg husker rigtigt – i hvert fald lige knap 90 mio. kr. som et særtilskud til kommuner, som har øer inden for deres kommunegrænse – er et udtryk for, at der er en anerkendelse af, at det kan medføre øgede udgifter, og at der er en national solidaritet kommunerne imellem i det forhold.

Når vi så øger beløbet med 15 mio. kr., og det er vel en øgning på omkring 15 pct., vil være mit slag på tasken, synes jeg ikke, man kan sige, at det er en ubetydelig øgning. Jeg tror, at der er rigtig mange ting, i forbindelse med hvilke man ville sige, at det sandelig var en betydelig øgning at øge noget med 15 pct.

Jeg synes, at det gør en meget stor forskel. Og hvis Venstre ikke er tilfreds med de 15 mio. kr., synes jeg, at Venstre skulle være blevet ved forhandlingsbordet og have forhandlet det op til 20 eller 25 mio. kr. eller et beløb, som jeg er helt sikker på at hr. Flemming Damgaard Larsen nu vil stille til rådighed, og som vil være det, Venstre ønsker at kommuner med øer inden for kommunegrænsen skal have øget deres tilskud med.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu synes jeg ikke, at der er noget demokratisk forkert i, at der er nogle i det her Folketing, der interesserer sig en lille smule for de danske småøer, som er en væsentlig del af den danske identitet. Det er så det, jeg gør, og det er derfor, jeg spørger til det. For der er altså nogle mennesker og nogle små samfund her, der virkelig er i klemme på den ene eller den anden måde. Derfor fortjener de at få en ordentlig behandling. Det er kun det, jeg er interesseret i.

Men her er der 15 mio. kr. Det er selvfølgelig godt, at beløbet er blevet forhøjet, og omregnet til procent er det jo en ikke så lille stigning i procent. Men der står jo i forslaget, at de skal bruges til gratis godstransport til de 27 øer, de skal bruges til gratis persontransport i april og september måned og så til etablering af et færgesekretariat.

Der er det, at jeg siger, at det er tre så store økonomiske klumper, vi her taler om, at der rækker 15 mio. kr. ikke langt. Og det er derfor, jeg så spørger, hvad perspektivet er med de 15 mio. kr. i forbindelse med disse tre store klumper her. For hvis det var 15 mio. kr. til blot den ene del af det, kunne man måske rykke en lille smule, men det kan ikke rykke ret meget, når det er 15 mio. kr. til tre så store områder, som vi her taler om.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:49

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen først og fremmest vil jeg slå fast, at vi helt deler interessen for en ordentlig behandling, for så vidt angår de kommuner, som har den særlige opgave at sørge for, at vores øer kan blive ved med at være beboede. Det var slet ikke det, tværtimod tror jeg faktisk, at det er en interesse, som deles meget bredt i Folketinget. Der bliver nikket fra Dansk Folkepartis side. Så det er sådan set slet ikke det, det handler om.

Men jeg synes sådan set, at 15 mio. kr. er et passende beløb. Det vil gøre det muligt måske at lave nogle mere retvisende fordelingskriterier. Der er flere repræsentanter for de berørte øer, som har været i deputation i Landdistrikts- og Øudvalget, og har haft det andragende, at de synes, at fordelingen er forkert. Og det er jo en af grundene til, at vi har sat i værk, at man skal se på den fordeling, se på, om der skal være mere retvisende eller moderne fordelingskriterier.

Om pengene så rækker kort eller langt, skal jeg ikke kloger mig på, for selv om vi faktisk har diskuteret færgedrift en del, og det håber jeg Enhedslistens ordfører vil kunne bekræfte, skal jeg ikke gøre mig klog på, hvor langt man kan komme. Men jeg synes, at Venstre skylder at sige, hvor meget Venstre vil øge tilskuddet til kommuner med øer inden for kommunegrænsen, da jeg oplever, at Venstre er meget kritisk over for, at et beløb på 15 mio. kr. skulle være nok.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance for en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå, at ministeren følte sig kaldet til at bruge lidt af sin taletid på at korrigere vi ordførere, og det er selvfølgelig ministerens eget valg at gøre det.

Jeg havde således forventet at få et svar på, hvad der har ligget til grund for ministerens valg om at invitere til forhandling. Hvad var det, der gjorde, at det ikke var alle Folketingets partier? Det er jo sådan set interessant at vide, om nogle af os har gjort noget forkert, eller hvad det er, der er årsagen til, at nogen er blevet særligt udvalgt, for jeg har ligesom hørt i dag, at der har været ønsker og også udfordringer til Venstre om, hvorfor de dog ikke var med, altså hvorfor det her ikke var bredere. Og så lægger man ud med ikke at invitere alle partier og dermed ikke gøre forsøget.

Er der nogen særlig begrundelse for det? Det er sådan set bare det, som jeg i al venlighed og uskyldighed spørger om, altså om der er nogen særlig begrundelse for, hvad der har ligget bag ministerens valg om ikke at invitere alle.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:51

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Men i al venlighed og uskyldighed forsøger jeg på ingen måde at korrigere nogen. Jeg har bare siddet og fulgt debatten og har egentlig tænkt, at det ville være rart for dem, der også følger debatten, at vide, hvad partierne mener om udligning. Ordførerens spørgsmål kaster ikke rigtig noget lys over det. Det er igen spørgsmålet: Blev vi inviteret, eller blev vi ikke inviteret?

Jeg synes sådan set, at vi havde en udmærket sondering tidligt i forløbet. Så gjorde vi det, at vi valgte at invitere den kreds, som havde sat finansieringsudvalget i gang i sin tid. Men da det så viste sig, at det, partierne i den borgerlige blok minus et parti – må man antage, da Liberal Alliance jo ikke var der – kunne blive enige om, var, at man mente, at man kom sammen, og man gik sammen, og så gik man på konservativ foranledning, så synes vi, at det var rimeligt og i orden at spørge, om regeringens støtteparti var interesseret i at gå videre med en aftale. Og det var Enhedslisten.

Som det også fremgår meget tydeligt af aftaleteksten, så er det selvfølgelig åbent for andre at tilslutte sig og dermed også blive inddraget i det videre forløb, men som sagt uden vetoet, for det synes vi ikke er rimeligt. Ligesom det jo heldigvis her i Folketingssalen står enhver frit for at stemme for lovforslag, som man synes er fornuftige, uanset om man synes, at man har været inde over undervejs eller ej.

Det er jo dog trods alt det forslag, som er fremsat, som vi drøfter i salen i dag, selv om vi har brugt en del tid på at drøfte forløbet frem til forslagens fremsættelse.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Når jeg siger det her, er det jo, fordi jeg har svært ved at finde en forklaring på, at man starter med at indsnævre feltet, hvis man gerne vil have partier med. Altså, hvad er meningen ellers, når jeg nu forstår, at der ikke lå noget vetoforlig, der kunne forhindre ministeren i at invitere bredt? Er det ikke sådan – bare for at vi får det helt på det rene – at det er ministerens valg? Er det ikke korrekt opfattet? Det er bare for sådan at kende procedurerne og spillereglerne og vide, hvad man kan forvente en anden gang. Altså, når der ikke ligger et forlig, som binder, så går vi ud fra, at det var ministerens suveræne ret at vælge, hvem man så ville invitere. Er det ikke korrekt opfattet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den aftale, som regeringen har lavet med Enhedslisten, er en aftale, som indebærer, at vi vil mødes, når Finansieringsudvalget er færdigt med sine analyser, og vi vil også mødes og gøre status over aftalen, som vi har lavet. Men vi gør det uden en veto, og andre partier er meget velkomne til at tilslutte sig den aftale, som er lavet, og dermed jo også træde ind i præcis det samme. Regeringspartierne har ikke nogen veto, og det har Enhedslisten, som er det konkrete parti i den her forbindelse, heller ikke.

Der er forskellige måder at tilrettelægge forhandlingsforløb på. Det her har nu været tilrettelagt på den her måde på baggrund af den meget tungtvejende rapport, som Finansieringsudvalget kom med, og det efterfølgende tidspres, som der blev, fordi vi jo først brugte endog særdeles god tid i den kreds af partier, som stod bag den opgave, som Finansieringsudvalget havde fået. Man kan godt diskutere, om man havde foretrukket, at det skulle have været på en anden måde, men jeg tror, at hr. Leif Mikkelsen vil finde, at forløb bliver tilrettelagt på forskellig måde, alt efter hvad det drejer sig om, og alt efter hvad der er forhistorien, og at man derfor skal være forsigtig – det er jeg i hvert fald selv – med at generalisere fra én situation til hele verden.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er der to korte bemærkninger mere. Hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Mike Legarth (KF):

Som det er ministeren bekendt, så vi Konservative jo gerne et nyt kriterium, nemlig leveomkostninger, og da vi under forhandlingerne konstaterede, at det var der ikke mulighed for at opnå en frivillig aftale om, havde vi håbet, at vi kunne gå til valg på det og få borgerne med i debatten og måske få nogle overbevist om, at det var en god idé at gøre det efter et valg. Men det forhindrede ministeren jo ved at sige, at her var der ikke et forlig, her var der ingen veto.

Nu har ministeren og jeg jo også lavet finanslovaftale, bl.a. om velfærdsforlig, efterlønsreform og tilbagetrækningsalder, og hvor er formuleringsforskellen i selve indholdet af den aftale og aftalen om udligning? For det har altid været min opfattelse, at når vi taler om

Kl. 14:53 velfærdsmodellen, om tilbagetrækning og efterløn, var der veto. Så må der være en forskel. Kunne ministeren anvise, hvor den er?

Kl. 14:56

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:56

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Altså, der er jo intet i den aftale, som regeringen har lavet med Enhedslisten, som forhindrer, at Det Konservative Folkeparti går til valg på, at borgernes disponible indkomst skal være et tungtvejende element i et udligningssystem i stedet for kommunernes udgifter til dårligt stillede børn eller mange ældre i en udsat position, eller hvad det nu kan være. Det er der jo intet der forhindrer.

Der er vel heller ikke noget, der forhindrer, hvis Det Konservative Folkeparti skulle komme i en position, hvor man har indflydelse på partierne i – hvad var det den hed? – den samlede borgerlige blok i øvrigt, at man så får sat igennem, at man skal have et nyt udligningssystem. Det er der intet i den her aftale der forhindrer.

Der er jo det ved det, at aftaler må ses i deres konkrete sammenhæng, og fra vi – en kreds af partier bestående af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre – lavede selve udligningsreformen, er der flydt rigtig meget vand gennem åen, herunder er der et helt nyt beskæftigelsestilskud, som er en egentlig og grundlæggende ændring i udligningsloven. Og der hørte jeg ingen kvababbelser eller noget som helst andet, hvad angår overvejelser om, hvorvidt man var forligsbundet eller ej.

Alt dette og meget mere er foldet ud, endog særdeles grundigt, i et åbent samråd, som jeg endda tror blev tv-transmitteret, men hvor Det Konservative Folkeparti desværre ikke havde mulighed for at være til stede. Så derfor tror jeg egentlig, at det spørgsmål er foldet rigtig grundigt ud.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Mike Legarth (KF):

Ja, men der er jo mange, der ikke har set det. Og det er jo ikke alle borgere derude, der har mulighed – som jeg og andre, der ikke lige kunne være til stede den dag, fordi der var andre presserende opgaver – for at se det.

Derfor synes jeg, at det er meget vigtigt her at få ministerens klare tilkendegivelse af regeringens og De Radikales syn på sådan nogle ting. Og ministeren kan være helt rolig: Selvfølgelig har Det Konservative Folkeparti valgt at gå til valg næste gang på den model.

Men som ministeren ved, det behøver jeg ikke at belære ministeren om, er det noget nemmere at sætte en valgdaysorden, når der er noget, der skal tages stilling til umiddelbart efter et valg. Det nød ministeren jo godt af, da vi i den tidligere regering respekterede, at når man indgår forlig, bryder man det ikke inden et valg. Der nød fru Margrethe Vestager om nogen fordel af, at vi ventede og respekterede og anerkendte det parlamentariske princip om, at man selvfølgelig bindes af forlig, og at der er veto til efter et valg, og hun scorede big time på det. Fint nok. Jeg har egentlig ikke et nyt spørgsmål, bare en kommentar: Kan ministeren ikke godt se, at det i fremtiden bliver sværere at lave aftaler, hvis man ikke er sikker på, at det, man har aftalt og medvirket til, har man også indflydelse på efterfølgende?

Kl. 14:58

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg skal lige minde spørgeren om, at man tiltaler ministeren som minister.

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:59

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Mange tak, formand. Det første er, at jeg er fuldstændig sikker på, at Folketingets formand vil være imødekommende, hvis spørgeren ønsker, at det tv-transmitterede samråd kommer til at køre i en båndsløjfe. Jeg er helt sikker på, at det kan imødekommes. Det vil muligvis skubbe andre vigtige debatter væk fra tv-fladen, men jeg er sikker på, at det kan lade sig gøre, sådan at man kan se, at det her spørgsmål er foldet fuldt ud.

Det andet er, at jeg sådan set ikke kan se nogen grund til, at den – hvad var det nu? – hele den samlede borgerlige blok skulle ønske at ændre på udligningssystemet efter et valg, for det ved vi sådan set ikke noget om i dag. Vi ved, at Dansk Folkeparti vil stemme gult. Vi ved, at Det Konservative Folkeparti har vidtgående ønsker til en anden måde at have et udligningssystem på. Så jeg kan ikke se, at der er noget i vejen for, at man fra konservativ side stiller det krav, at udligningssystemet bliver ændret umiddelbart efter et valg, i hvert fald ikke, hvis man har den ambition, at de nuværende regeringspartier og det parlamentariske flertal, der er der, bliver sat på porten i det forhold.

Det, der er det særlige ved det her forløb, er jo, at der er begivenheder i det her forløb. Jeg kan ikke komme i tanker om begivenheder i forbindelse med velfærdsaftalen af 2006, der gør, at man kunne argumentere for at tilsidesætte den. Der har vi jo et helt anderledes, konkret forløb, for så vidt angår udligningen, fordi den daværende regering, Venstre og De Konservative, med støttepartiet Dansk Folkeparti, ikke syntes at have nogen form for kvababelser over at have lavet meget væsentlige ændringer, når det kom til den kommunale udligning.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er der en sidste spørger på listen her. Det er hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Når man har siddet og lyttet til debatten, fremgår det klart, at ministeren synes, at man i højere grad skal spørge ind til substansen, altså detaljen, i lovforslaget. Det vil jeg så prøve at gøre. Når jeg ser på side 13, kan jeg læse noget om et tema, som i øvrigt tidligere er blevet vendt af min kollega, hr. Flemming Damgaard Larsen. Det er jo blevet diskuteret, at man fører flere penge over til øerne, og da jeg selv har fornøjelsen af at være formand for Udvalget for Landdistrikter og Øer, er det klart, at det er et synspunkt, jeg er stødt på før. Vi har også haft ministeren i samråd om det.

Men inden jeg forholder mig til det, vil jeg sådan set bare gerne vide en ting: Når man skriver, at forhøjelsen kan bruges til finansiering af f.eks. gratis godstransport, gratis persontransport i turistydernesæsonen – april og september – samt etablering af et færgesekretariat, hvad koster de elementer så? For man kan jo ikke vurdere, om 15 mio. kr. er mange penge, uden at man ved, hvad det, vi taler om, koster.

Så da man jo godt vil ind og diskutere noget substans, vil jeg lige spørge ministeren: Hvad er udgiften til de her tre områder? Og så vil jeg godt bede ministeren om også at medtage, i hvor høj grad vejkrateriet spiller ind her.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 15:01

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Hvis man læser teksten, som der bliver henvist til, vil man se, at der står, at forhøjelsen *kan* bruges til finansiering af f.eks. gratis godstransport, gratis persontransport i turistydernesæsonen, april og september, samt etablering af et færgesekretariat. Og det er selvfølgelig valgt med omhu, for vi gør os ikke i den kreds af politikere, der har lavet den her aftale, til herre over den type vurderinger i detaljen. Det kræver en helt anden type af arbejde, og det kræver naturligvis også, at de kommuner, som har det konkrete ansvar for færgedriften, tager det konkrete ansvar.

Jeg ved ikke, om Venstre mener, at man skal nationalisere færgedriften til småøerne og sige, at kommunerne ikke længere skal have ansvaret for det. I givet fald synes jeg, at Venstre skal melde det ud. Jeg synes, det ville være særdeles klædeligt, hvis man gjorde det. Men jeg har det nu engang sådan, at når ting stiger med 15 pct. – altså fra knap 90 mio. kr. til 105 mio. kr. – så betragter jeg det som en anselig stigning. Jeg har stor respekt for, at de kommuner, som skal varetage den opgave at sørge for, at man også bliver ordentligt betjent som øbo, tager det ansvar alvorligt. Og jeg håber så, at de med den her aftale vil have en lidt bedre økonomi at have det ansvar i.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kan konstatere, at jeg ikke fik svar på et eneste af mine substantielle spørgsmål. Jeg fik en bekræftelse fra ministeren på, at jeg havde læst rigtigt op. Det er jeg selvfølgelig glad for. For præcis det, jeg læste op, var jo følgende: Forhøjelsen kan bruges til finansiering af f.eks. gratis godstransport, gratis persontransport osv. Det var jo præcis det, jeg læste op. Det fik jeg så ministerens svar på, som var en konstatering af, at jeg havde læst rigtig op. Det er jeg jo glad for.

Nu vil jeg så gerne have svar på mit spørgsmål, som gik på, hvad de her tre elementer koster. Når man skriver, at man vil bruge nogle penge til det, og man gerne vil diskutere, om det er nok, og hvor meget det er, så kræver det da, at man ved, hvad det koster. Så nu beder jeg igen ministeren om at forklare mig, hvad de her tre elementer koster, sådan at jeg kan forholde mig til, om jeg synes, det er mange penge, få penge, nok penge eller hvad, det nu måtte være.

Det sidste var, at jeg som svar på et helt substantielt spørgsmål bare gerne ville have at vide, hvor stor en rolle vejkrateriet spiller i det lovforslag, vi har her?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 15:03

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes, det er godt, at spørgsmålet om færgedrift i den grad kan bringe sindet i kog. Jeg troede egentlig, det kun var togdriften, der havde de samme kvaliteter.

Jeg synes, det bliver en lidt vanskelig diskussion, for jeg tror med stor rimelighed, at Venstre kunne være blevet ved bordet og have inddraget ordføreren, hr. Hans Christian Schmidt, i debatten. For jeg kan høre, at hr. Hans Christian Schmidt har en endog særdeles detal-

jeret indsigt i de her forhold. Det har jeg ikke. Og jeg mener heller ikke, det er min opgave at have det, fordi vi har kommunal færge-drift. Jeg tror ikke, hr. Hans Christian Schmidt er interesseret i svaret.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om at sidestille skibsbevaring med bygningsbevaring.

Af Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 25.04.2012).

Kl. 15:04

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren har ordet.

Kl. 15:05

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Tak for det. Beslutningsforslaget har til formål at sidestille skibsbevaring med bygningsbevaring. Forslaget pålægger regeringen, at der i indeværende år iværksættes tiltag, der i højere grad sidestiller skibsbevaring med bygningsbevaring, bl.a. gennem en omprioritering af midler til Skibsbevaringsfonden og fritagelse for visse afgifter.

Bygninger fredes og bevares efter Bygningsfredningsloven. Loven har til formål at værne om landets ældre bygninger af arkitektonisk, kulturhistorisk og miljømæssig værdi. Bygninger skal bevares efter de regler, som er specificeret i loven, og det påhviler ejeren af en fredet bygning at holde den i forsvarlig stand. Bygningsfredningsloven skelner mellem to former for beskyttelse af bygninger: Bygninger kan fredes, eller de kan være bevaringsværdige. Fredede bygninger har særlige arkitektoniske eller kulturhistoriske kvaliteter af national betydning, og det er staten, der beslutter fredningerne, mens det er kommunerne, der har ansvaret for de bevaringsværdige bygninger.

I forhold til den maritime kulturarv og dermed også træskibene eksisterer der som på bygningsbevaringsområdet en todeling i arbejdet med bevaringen. Det nationale ansvar for at bevare skibene og den maritime kulturarv løftes i medfør af museumsloven, mens Skibsbevaringsfondens indsats retter sig mod de sejlene skibe i privat- eller foreningseje. De skibe, som findes i museernes samlinger, bevares som museumsgenstande efter museumsloven. Museer med ansvar for den maritime kulturarv, herunder Nationalmuseet, fokuserer på at bevare hjemtagne fartøjer i deres samlinger. Flere af disse maritime museer har desuden også sejlene fartøjer som en del af deres samling. Det sidste nævner jeg, fordi jeg ved, at nogle skelner mellem sejlene og ikke-sejlene træskibe, men det er altså ikke en museumsfaglig skelnen.

Udvælgelsen af, hvilke skibe der skal bevares som museumsgenstande eller dokumenteres for eftertiden ved hjælp af tegninger, fotos m.m., sker på baggrund af en museumsfaglig vurdering på museerne. Grundlæggende er dokumentationen af centrale dele af den maritime kulturarv således sikret tilfredsstillende. Vi bevarer et udvalg af skibe, som dokumenterer vores kulturarv, mens de skibe, der i praksis er uoverkommelige og kostbare at bevare, f.eks. en storebæltfærge, er dokumenteret på anden vis via tegninger og fotos. Museernes arbejde med at bevare den maritime kulturarv er støttet af staten såvel som kommunerne. Det sker via direkte statslige og kommunale tilskud til museerne med maritimt ansvarsområde. Derudover findes der også en indirekte støtte, f.eks. i form af ordninger om gratis havneleje og beddingpladser.

Nationalt set findes der ca. 1.000 skibe i museernes samlinger. Følgende 8 museer har særligt ansvar for den maritime kulturarv, herunder skibsbevaring: M/S Museet for Søfart – det tidligere Handels- og Søfartsmuseet – Vikingemuseet i Roskilde, Limfjordsmuseet, Fiskeri- og Søfartsmuseet, Nordjyllands Kystmuseum, Museum Østjylland, Marstal Søfartsmuseum og Museum Sønderjylland. Disse museer modtager et årligt statsligt driftstilskud. Dertil kommer Nationalmuseet, der også løfter væsentlige opgaver i forhold til den maritime kulturarv. I alt 15 museer inklusive Nationalmuseet har sejlene skibe i vandet.

Jeg vil gerne understrege, at jeg har fuld tillid til museernes faglige vurdering, kompetence og arbejde på området, og det er Kulturstyrelsens faglige vurdering, at den maritime kulturarv indsamles og bevares på et tilfredsstillende niveau, ligesom det er Nationalmuseets vurdering, at opgaven løses på bedst mulig vis inden for museets rammer.

Museernes arbejde suppleres af Skibsbevaringsfonden, hvis formål er at fokusere på at bevare de gamle træskibe ved at bidrage til sikring af deres fortsatte sejlads. Fonden modtager hvert år ca. 3,6 mio. kr. fra staten til arbejdet med de privatejede bevaringsværdige, gamle træskibe. Statstilskuddet anvendes til både konsulentbistand og rente- og afdragsfrie lån til et stort antal restaureringsprojekter for disse skibe. Fonden har siden 1990 ydet 266 lån og har i dag pant i 91 skibe for et samlet beløb på ca. 51 mio. kr. Kulturstyrelsen har meddelt mig, at det er deres vurdering, at Skibsbevaringsfondens arbejde fungerer godt.

Vi har sådan set nogle velfungerende rammer i museumsloven, der sikrer vores nationale maritime kulturarv. Jeg synes derfor ikke, at der er grund til at ændre eller udvide de lovgivningsmæssige rammer. Hvad angår vilkårene for de privatejede skibe, er vi i dag ikke i en økonomisk situation, hvor det lader sig gøre at prioritere yderligere statslige midler til formålet, hvad enten der er tale om direkte tilskud eller særlige fradragsmuligheder knyttet til de private ejerskaber. Jeg er indstillet på, at staten fortsat løfter en del af ansvaret for den maritime kulturarv, herunder skibene, gennem Skibsbevaringsfonden og museerne. Jeg finder derfor ikke, at der aktuelt er anledning til at ændre lovgivningen eller tilskudsniveauet.

Jeg skal derfor meddele, at regeringen ikke kan støtte op om beslutningsforslaget, men jeg forstår jo godt forslagsstillernes ønske om at støtte op omkring Skibsbevaringsfonden. Fonden gør et meget stort og vigtigt stykke arbejde, som har væsentlig betydning for bevaringen af de privat- og foreningsejede træskibe. De midler, som fonden deler ud, kommer mange gange igen i form af et kæmpe stykke frivilligt arbejde, og det tiltrækker også andre fondsdonatorer. Skibsbevaringsfonden er også med til at formidle viden om bevaringsprincipper og arbejder i det hele taget meget professionelt. Det kan vi slet ikke være uenige om. Jeg synes, der kunne være gode perspektiver i, at samarbejdet mellem museerne på den ene side og Skibsbevaringsfonden, bådebyggerne, der mestrer håndværket, og alle de mange frivillige på den anden side bliver styrket endnu mere – også til gavn for bevaring af det maritime håndværk. Den maritime

kulturarv, herunder skibene, er et vigtigt stykke dansk kulturarv, og det er klart, at denne arv må sikres på bedst mulig vis. Det skulle være mit formelle svar.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til kulturministeren. Der er en spørger, der gerne vil have en kort bemærkning, og det er hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:11

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak til ministeren for redegørelsen, som var som forventet. Nu er beslutningsforslaget jo formuleret således, at vi ikke beder om nye midler. Det, der står, er, at vi beder Kulturministeriet om at igangsætte forhandlinger med Skibsbevaringsfonden, så vi kan finde nogle midler og omprioritere dem, og så peger forslaget på, at man f.eks. kunne kigge på Skibskredit Danmark, som man tidligere har taget penge fra og lagt over i Den Danske Maritime Fond. Så vi beder ikke i forslaget om nye midler.

Mit spørgsmål er, om ministeren vil være med til at tage en snak med Skibsbevaringsfonden for at se, om man kan finde nogle flere midler end de 3,5 mio. kr., og det kan være mange steder fra; det kan også være fra tips- og lottomidlerne. Mit første og indledende spørgsmål er: Vil ministeren være med til at igangsætte en undersøgelse sammen med Skibsbevaringsfonden og finde midler i eksisterende midler på statens budget eller andre steder?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Kulturministeren.

Kl. 15:12

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Nu er det et lidt bredt formuleret spørgsmål, men jeg anerkender en fælles ambition om at styrke arbejdet med de her gamle træskibe.

Som jeg også sagde i mit allerførste svar, synes jeg, at der foregår et rigtig godt stykke arbejde, og den pågældende fond gør en meget, meget flot indsats og er med til både at generere et frivilligt engagement derude og sikre ekstern donation. Så det, jeg gerne vil love spørgeren, er, at vi gerne vil se på sagen og finde ud af, hvordan vi styrker hele området. Jeg vil dog ikke love, at det også vil være en økonomisk styrkelse, for det er altid en prioriteringssag, og som sagt vurderer vi for øjeblikket, at der er høj kvalitet i det arbejde, der allerede udføres, men vi vil gerne bakke op om det arbejde, der foregår derude. Økonomisk set vil vi ikke tage stilling på nuværende tidspunkt, men vi vil altid gerne tage diskussionen.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Alex Ahrendtsen (DF):

Der er jo brug for flere penge. Jeg ved ikke, om ministeren er klar over det, men der findes ca. 200 bevaringsværdige træskibe, som er i forenings- eller privateje, og der er 3,5 mio. kr. om året fra fonden at gøre godt med, og det forslår jo som en skrædder i helvede. Det er ganske enkelt ikke nok, så vi bliver nødt til at finde nogle penge.

Jeg er glad for de indledende, venlige bemærkninger, men så er det bare, at jeg spørger: Vil ministeren virkelig ikke være med til sammen med Skibsbevaringsfonden at finde nogle alternative finansieringskilder, så vi kan få øget fondens midler fra de 3,5 mio. kr. til et niveau, der gør, at vi sikrer den sejlene kulturarv og støtter op om de mange frivillige, som hver dag bruger masser af tid og penge på at holde den sejlene kulturarv ved lige? Vil ministeren virkelig

ikke være med til at se, om der ikke kunne findes nogle penge et eller andet sted? Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke kan love her i salen, at han finder nogle penge, men vil han dog ikke i det mindste tage et møde med Skibsbevaringsfonden og se, om man ikke kunne finde nogle penge et eller andet sted? Det ville da være åbent.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Kulturministeren.

Kl. 15:15

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Hr. Alex Ahrendtsen ved jo godt næsten på forhånd, hvad jeg vil svare, og det er, at i forhold til den samlede økonomiske situation, som landet som sådan befinder sig i og dermed også Kulturministeriets ressortområde befinder sig i, går vi hver eneste dag ind og laver skarpe prioriteringer, i forhold til hvad vi vægter. Og på det her område med de gamle træskibe er det sådan, at fredningen af relevante skibe foregår på et godt niveau. Det er en klar vurdering fra Kulturstyrelsen, at vi lever op til det kvalitative niveau, vi skal være bekendt. I forhold til de træskibe, som er bevaringsværdige, og som enten er privatejede eller foreningsejede, har vi som sagt den pågældende fond, og de laver et fortrinligt stykke arbejde. Det er vi begge enige om. Spørgsmålet er så, hvordan vi styrker området som sådan. Kunne man forestille sig, at det kunne udløse en positiv synergi til gavn for alle, hvis man fik museerne, de frivillige foreninger og fonden til at arbejde tættere sammen? Der er det, jeg siger, at det kan jeg sagtens gå ind i en dialog om, for jeg synes også, at der foregår et rigtig godt stykke arbejde derude, men jeg vil ikke på nogen måde stå her på talerstolen og love, at der kan findes ekstra penge, for vi befinder os i en ekstremt udfordrende økonomisk situation.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste spørger, der er kommet på, er hr. Kim Andersen fra Venstre for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Kim Andersen (V):

Tak for det. Når jeg beder om ordet, er det, fordi det her område gennem årene har interesseret mig. Jeg synes, det er interessant, det er en del af vores kulturarv og en del af vores identitet som gammel søfartsnation. I et nutidigt perspektiv med Danmark som eksponent for søfarten og de maritime erhverv forestiller jeg mig, at der er en sammenhæng – ikke bare en sammenhæng tilbage i tiden, men også en sammenhæng, der rækker frem og kan være med til at skabe en synergi omkring den blå klynge, som vi kalder det, altså hele det maritime erhverv både til vands og til lands. Der synes jeg at det er så vigtigt at have historien og kulturen med.

Derfor vil jeg bare spørge ministeren, om han kan identificere sig lidt med det, jeg siger her, og se den sammenhæng og dermed også, at vi har en forpligtelse – og jeg er helt med på, at økonomi er noget svært noget – til at søge at hjælpe med til at bevare og levendegøre den kulturarv, vi har, som ligger i havnene og de indre farvande, og som udgøres af store og små træskibsfartøjer.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Kulturministeren.

Kl. 15:18

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jo, og som jeg også gav udtryk for i mit første indlæg, har vi en fælles forståelse for og interesse i området. Jeg er faktisk også glad for at se, hvor seriøst der bliver arbejdet med det, når vi snakker om fre-

dede træskibe og dermed museernes arbejde. Vi har otte museer ud over Nationalmuseet, som har det som en særlig forpligtelse, og derudover har vi som sagt den pågældende fond, som støtter op om træskibe i privateje og foreningseje. Så der er et fælles ambitionsniveau for både at bevare vores kulturarv og faktisk holde et fag i live. Det er også derfor, at jeg sagde til den tidligere spørger, at man kunne gå ind og kigge på, om der kunne være tiltag, der styrkede det inden for den pågældende økonomiramme. Kunne man forestille sig nye måder at arbejde sammen på inden for det her område, som alle kunne se sig i, og kunne vi som sagt gøre arbejdet endnu bedre end det arbejde, vi allerede gør rigtig godt i dag?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Kim Andersen (V):

Jeg er glad for, at ministeren i svaret også nævner en styrkelse af de gamle håndværk, der er involveret i det maritime og her i træskibsflåden. Men vil ministeren så sætte sig i spidsen for nu at prøve at omorganisere det, han taler om her, også inden for de museer, der arbejder med træskibe, og de foreninger, der er aktive på området, og så i øvrigt se på, om der på andre områder kan allokere mindre beløb, som kan generere en mere funktionel offentlig indsats til gavn for træskibene og deres bevaring? Vil ministeren sætte sig i spidsen for det?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Kulturministeren.

Kl. 15:20

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det, jeg vil love hr. Kim Andersen, er, at jeg lige om et øjeblik sætter mig ned og lytter til de indlæg, der kommer fra de forskellige kulturordførere. Afhængigt af udfaldet af det og af, hvordan processen så skal være i forhold til andenbehandlingen af forslaget her, kan jeg tage stilling til, om vi lander på en fælles beslutning eller beretning, kan man sige, eller om jeg selvstændigt som minister skal sætte mig i spidsen for det her. Jeg vil sætte mig ned og lytte godt og grundigt, og jeg tager de forskellige indlæg særdeles seriøst, også, fordi det er et område, som interesserer mig. Så jeg vil lytte, og så skal der nok ske handling. Hvilken form for handling der kommer bagefter, vil vise sig.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og der er kommet flere til med korte bemærkninger. Den næste er fru Mai Henriksen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:21

Mai Henriksen (KF):

Jeg er rigtig glad for en minister, som lytter til lige nøjagtig det her punkt, for der er ikke nogen tvivl om, at det her er konservativt hjer-teblod. Selvfølgelig er jeg – det tror jeg faktisk vi alle sammen er – bevidst om den økonomiske situation, som vi står i, men jeg hørte ikke hr. Alex Ahrendtsen efterspørge en check eller et bestemt beløb eller en klar tilkendegivelse af, hvor meget der skulle sættes af i kroner og øre. Jeg hørte egentlig bare en efterlysning af en politisk holdning til, om man vil prioritere det her og sætte sig, netop som ministeren siger, i spidsen for rent faktisk – også når der kommer penge igen og det bliver muligt at opprioritere det – at prioritere det og give det klare tilsagn til det i dag og måske endda lave en målret-

tet strategi for, hvordan man kan komme hen i retning af at få beva-ret mere af den her maritime kulturskat.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 15:22

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg håber, at det også fremgår af mit tidligere svar, at der foregår et rigtig, rigtig flot bevaringsarbejdet allerede både på museumsniveau og ude i de frivillige organisationer, så vi skal ikke, kan man sige, gøre problemet større, end det er. Til gengæld vil jeg gerne gøre am-bitionen større forstået på den måde, at det er et vigtigt område, og ikke mindst i forhold til den diskussion, vi havde lige før om de her gamle håndværk, så de her håndværk ikke uddør. Jeg tror, der er et potentiale i det både håndværksmæssigt og turistmæssigt, som er in-teressant, og som vi skal have tænkt igennem. Derfor er jeg også glad for, at vi får den her debat, som så kan motivere os alle sammen til at fastholde et fokus på området.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Mai Henriksen (KF):

Det synes jeg er rigtig rart at høre. Så vil jeg egentlig bare spørge ministeren – for det er jo en meget klar udmelding, der kommer, og det er jeg i hvert fald personligt meget begejstret for: Hvornår kan vi så forvente, at ministeren har taget stilling og får anlagt den her stra-tegi, som forhåbentlig kan bringe os i nærheden af at bevare en end-nu større del af vores maritime kulturarv? Kan ministeren måske sætte noget tid eller omfang på?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Kulturministeren.

Kl. 15:23

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Nej, det vil jeg ikke gøre, og det vil også være useriøst. Men det se-riøse, jeg vil gøre, er som sagt at tage den her diskussion med kultur-ordførerne og sørge for, det bliver behandlet i udvalget. Jeg vil i den grad love, at ikke bare jeg som minister, men også ministeriet som sådan vil tage det her seriøst, og så må vi i fællesskab finde ud af, hvordan vi finder nogle gode løsninger.

Som sagt foregår arbejdet på et kvalitativt højt niveau allerede i dag. Museerne løfter det flot, der er en fond, der støtter gode projek-ter, og der er gode resultater på området. Spørgsmålet er: Kan det gøres endnu bedre? Det er jeg selvfølgelig åben over for at diskutere.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Vi har endnu en kort bemærkning, og det er fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten.

Kl. 15:24

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan godt forstå på kulturministeren, at han mangler penge, selv om det er lidt fattigt i så rigt et samfund, at kulturen mangler penge. Men jeg vil spørge ministeren: Hvis vi gør det, at vi giver Skibsbe-varingsfonden flere penge – uanset hvorfra de kommer – giver det så et underskud, eller giver det et overskud? Hvis vi giver penge til vedligeholdelse af træskibe, giver vi penge til folk, der arbejder på de små værfte, og der er masser af træskibe, som er en del af turist-

sæsonen. Derfor tror jeg, at selv om vi bevilger flere penge, får vi pengene flerdobbelt igen. Kan ministeren give mig ret i det?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Kulturministeren.

Kl. 15:25

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det er også den argumentation, jeg plejer at bruge over for finansministeren – siger jeg med et smil. Det er jo det, der har været argumentet i mange kulturpolitiske debatter, nemlig at hvis vi har et stærkt kulturliv, vil det have afledte positive konsekvenser for en lang række erhverv. Det, som vi diskuterer her, er jo specifikt de gamle træskibe, og der synes jeg, bl.a. også i kraft af at debatten nu bliver taget op på foranledning af hr. Alex Ahrendtsen og Dansk Folkeparti, at der er nogle aspekter i det, som også har vækket min nysgerrighed, og det går specielt på de gamle håndværk og turisme-dimensionen af det. Vi kan selvfølgelig godt idéudvikle her fra talerstolen, men jeg ser mere frem til, at vi også tager den diskussion i udvalget, og så finder vi ud af, om vi sammen kan skærpe vores fokus på det og finde ud af, hvor udviklingsmulighederne er.

Så ja, det er fuldstændig rigtigt, som Enhedslistens ordfører siger, at hvis man prioriterer kulturlivet, har det en lang række positive afledte effekter. Det kan jeg kun nikke bekræftende til.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til kulturministeren og går over til ordførerrækken. Den første ordfører er hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Dette beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti omhandler at iværksætte tiltag, der i højere grad sidestiller skibsbevaring med bygningsbevaring. Venstre er meget positiv over for, at den særdeles vigtige kulturarv, som de danske træskibe repræsenterer, bevares og sikres.

Danmark har en tusindårig tradition for skibskonstruktion og skibsbygning, som i særlig grad forpligter os til at sikre det helt unikke, som de tilbageværende 184 træskibe repræsenterer. Det er træskibe som f.eks. skonnerter, galeaser, jagter, fragtskibe, fiskefartøjer, postbåde, slæbebåde, dampskibe m.fl. Det siger en hel masse om dansk skibsbygningskultur og traditioner, noget, vi som stolt søfartsnation ikke kan tillade os at negligere.

De gamle skibe er også en levende historiefortælling, når de sejler rundt i de danske farvande og tjener mange også turistmæssige formål. Det er mange privatpersoner, fonde, foreninger, interesse-skaber og andre, der som ejere står bag skibene og gør en meget stor og rosværdig indsats for at bevare og sikre skibene og også for, at de stadig spiller en aktiv kulturel og nutidig rolle. Der er virkelig grund til at lette på hatten for denne store indsats.

Som sagt støtter Venstre forslaget og vil gøre en aktiv indsats under udvalgsbehandlingen for at finde en økonomisk model, der både tilgodeser skibene og samfundets økonomiske interesser.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste er hr. Flemming Møller Mortensen som ordfører for Socialdemokraterne.

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Socialdemokraterne støtter ikke forslaget, og det er faktisk ikke med baggrund i det indholdsmæssige, men med baggrund i økonomien. Vi vil imidlertid rigtig gerne i udvalgsarbejdet, altså i udvalgsregi, arbejde videre på at prøve at sikre noget indholdsmæssigt, som kan være med til understøtte den problemstilling, som forslagsstillerne her rejser.

Hvorfor vil vi så egentlig det? Har historiske skibe værdi for andre end dem, der ejer dem? Hertil er svaret helt klart ja. De har værdi for vort land, de har værdi for vores identitet. Vores lillebitte lands udvikling og rigdom har i århundreder i høj grad været understøttet af skibserhvervet og vores vandveje, altså vores farvande omkring os. Så såvel fornuftsmæssigt som følelsesmæssigt og museumsfagligt er det væsentligt, at vi får sikret og også politisk understøttet vores historiske skibe.

Kan det gøres bedre, end det bliver gjort i dag? Ja, det kan det sikkert, og derfor håber jeg også, at vi i udvalgsarbejdet her fremover kan få udarbejdet en fælles beretning, som kan være med til at trække nye muligheder op for fremtidens bevaring af de her skibe, som helt klart udgør en maritim kulturarv. Jeg vil også rigtig gerne, at en forhåbentlig fælles beretning kan være med til i højere grad at sikre, at skibene også beholdes på danske hænder.

Vedligeholdelsesmæssigt set har træskibe altid udgjort en stor kontinuerlig udfordring. Lad os prøve at se eksemplet for os. Lad os prøve at kigge 100 år tilbage på en træskonnert, hvor besætningen måske var i størrelsesordenen mellem 20 og 60 mand. Besætningen fik lov til at sove en gang imellem, men hvad lavede de ellers om bord, lige så snart de havde fået sat sejlene eller den anden vej havde fået rebet sejlene? Ja, de vedligeholdte skibet indvendigt og udvendigt fra morgen til aften. Det var en kæmpe udfordring dengang at holde et skib sejlene. I dag er det nøjagtig den samme udfordring, både økonomisk og mandskabsmæssigt.

Det er utrolig gunstigt, og det er glædeligt og gavnligt, at der findes organisationer som eksempelvis Skibsbevaringsfonden og Træskibs Sammenslutningen – Træskibs Sammenslutningen har altså omkring 400 medlemmer – som varetager de her interesser. Det er også vigtigt og væsentligt, at de er med til at italesætte det politisk, og det må jeg anerkende deres arbejde for. Det har de været dygtige til.

Så altså, samfundsmæssigt såvel som politisk er der en interesse for den maritime kulturarv, ikke alene fordi det har en decideret og direkte kulturel værdi, fordi det understøtter oplevelsesøkonomien og de institutioner, der gør brug af den, men også fordi det erhvervs-kompetencemæssigt – og det har flere ordførere og ministeren allerede været inde på – er med til at bibeholde kompetencerne i de erhverv, hvor man restaurerer og opbygger træskibe. Men det gælder også beskæftigelsesmæssigt, og der er jo ikke noget, der fra denne talerstol og i denne sal bliver talt mere om end den beskæftigelsesmæssige situation i vores land.

Så der er god grund til at håbe på, at vi får lavet en beretning, som vi kan give til kulturministeren, og som kulturministeren vil kunne arbejde målrettet videre med. Det skal være Socialdemokraternes ønske. Jeg må jo også samtidig sige, at det er ensbetydende med, at vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, men der er rakt en meget positiv og udstrakt hånd frem til, at vi i samarbejde i Kulturudvalget kan nå frem til at sætte nogle faste mål.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning. Det er hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:32

Kl. 15:35

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for de pæne ord, men der er noget, jeg lige skal have på plads. Socialdemokratiet støtter intentionen og egentlig også indholdet af beslutningsforslaget, men bl.a. på grund af økonomien kan man ikke være med. Så er det, at jeg ikke helt forstår det, fordi forslaget, hvis jeg lige kort må læse op, går ud på, at ministeriet »igangsætter forhandlinger med Skibsbevaringsfonden om at omprioritere midler til fordel for skibsbevaring«. Og så foreslår vi nogle ting, man kunne gøre.

Hvad er der i det her forslag, som Socialdemokratiet ikke kan støtte?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Der er det i det, at sådan som formuleringen er lavet, synes vi fra socialdemokratisk side, at det giver en for stram binding. Vi synes, at det er gunstigt og forhåbentlig med en meget stor bredde, at vi i Kulturudvalgets regi kan lave en beretning, som også måtte vende flere aspekter end det, der er vendt i beslutningsforslaget her fra Dansk Folkeparti, og derefter kan levere en beretning til kulturministeren med den tyngde, der måtte være, at et forhåbentlig meget bredt flertal i Kulturudvalget bakker beretningen op.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:34

Alex Ahrendtsen (DF):

Skal jeg så forstå det sådan, at hvis vi nu kan finde en formulering, som betyder, at vi måske er lidt bredere i vores hensigtserklæringer, så vil Socialdemokratiet være med? Og vil Socialdemokratiet så også være med til måske at finde nogle penge til dette område, hvis vi kan finde fælles fodslag i udvalgsbehandlingen?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, jeg meget tydeligt giver udtryk for, og som er Socialdemokraternes holdning, er, at der bliver gjort et stykke arbejde i forhold til bevaring af træskibene og der skal gøres en indsats. Jeg siger i og for sig også indirekte i min ordførertale, at behovet sikkert er stigende. Det er sådan, at træskibe rådner. Det er en proces, der er i gang hele tiden, og det bliver ikke billigere at lave en bevaring af træskibene, uanset om det er skibe, der er i museumsregi, eller det er de skibe, som måtte være bevaringsværdige, og som er i privat- eller foreningsregi.

Så ja, der er lyttet rigtigt fra Dansk Folkepartis side til, at nu synes jeg, nu synes vi, at vi skal tage at prøve at arbejde på en formulering til en beretning, som kan leveres til kulturministeren, og som er rettelinjen og rettesnoren fra Folketinget.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er kommet endnu til en kort bemærkning. Det er hr. Kim Andersen fra Venstre.

Kim Andersen (V):

Jeg vil i og for sig gerne sige tak til den socialdemokratiske ordfører for den tilgang, han som ordfører for et regeringsparti udviser her, for det bliver jo helt klart sagt, at man er bevidst om, at der er et øget behov, og at man er villig til at imødekomme det for at bevare den del af vores kulturarv, som udgøres af træskibe. Det vil jeg gerne takke for, for det synes jeg er et nyttigt statement. Jeg tror ikke, at jeg overfortolker. Jeg tror, at den er nogenlunde samlet op.

Så lytter jeg mig også til, at hr. Flemming Møller Mortensen siger: Lad os så prøve at samles i Kulturudvalget om det, vi herinde lidt teknisk kalder for en beretning. Og hvad er formålet med at lave en beretning? Det er jo altså, at man vil noget med den. Det er jo noget ud over det, der er, og det vil jeg også gerne kvittere for. Det er altså en nyorganisering, og det er en åbenhed over for at afsøge mulighederne for at tilføre området nye penge.

Jeg går ud fra, at det er en rimelig fortolkning af det, ordføreren her har sagt, og til det vil jeg gerne sige, at det synes jeg er en rigtig fornuftig tilgang til det, og så skal vi alle sammen bevare benene på jorden og være realistiske. Men det, at vi erkender, at her er en væsentlig kulturarv, at der skal gøres mere, end der bliver gjort i dag, at vi skal afsøge mulighederne for at få tilført nye midler, og at vi skal finde ud af en ny organisering af området, så vi kan få en synergi, synes jeg er en god begyndelse for en beretning i kulturudvalgsregi.

Er det rigtigt forstået?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg synes, at det vigtigste og det rigtigste, vi kan gøre her fra Folketingets side, er at sende de rigtige signaler til dem, der skal handle. Jeg synes, at vi med en beretning, forhåbentlig med en bredde i Kulturudvalget, kan sende et rigtigt signal til alle de interessenter, ejere, foreninger og organisationer, som arbejder på det her område, om, at vi bredt politisk har forstået deres budskab, og at vores intentioner er sande og rigtige og jo også naturligvis skal munde ud i noget handlingsorienteret.

Jeg har lyttet med stor opmærksomhed til det, kulturministeren sagde i sin tale, nemlig, at kulturministeren vil lytte til os ordførere fra Folketingets partier og lytte til det, vi måtte komme frem til. Det er en rigtig gunstig og fornuftig måde at få bredde i politik. Kulturpolitik egner sig rigtig godt til bredde i beslutningerne, og derfor tror jeg også, at det må være det rigtige.

Det springende punkt, og der, hvor hr. Kim Andersen jo naturligvis forsøger sådan at få mig til at svare helt konkret, er i forhold til det økonomiske. Men her vil jeg tillade mig at sige, at jeg ved, at både hr. Kim Andersen og hr. Alex Ahrendtsen har erfaring i det politiske. Vi er alle sammen klar over, hvordan kulturbudgettet ligger, og det kan være vanskeligt, endog rigtig, rigtig vanskeligt, at lave prioriteringerne. Men hvis vi har intentionen og vi bruger alle gode kræfter på det både internt i forhold til det, der er finansloven, og også eksternt, i forhold til hvad der måtte være af eksterne midler, tror jeg at vi kan nå et yderligere stykke vej end det, man gør i dag.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Kim Andersen (V):

Nu må ordføreren ikke misforstå det. Det er ikke for at være unødigt skarp, men jeg bliver nødt til lige at være lidt præcis. Nu bevæger vi os jo væk fra den fase, hvor vi sender signaler, og hvor vi søger bred samling. Nu bliver vi lidt mere operationelle, når vi direkte og indirekte nikker til hinanden om en beretning i Kulturudvalget. Så bliver vi operationelle, og hvis det skal have et formål, er det, fordi man kvalificerer det, man vil.

Der må det, hvis der skal være indhold i ordførerens pænt fremførte tale, være sådan, at det er et tilsagn om at ville sætte nogle forpligtende ord på papir i en beretning om mulighederne for at afsøge midler til området – læg mærke til, at jeg siger mulighederne for at afsøge nye midler til området – og reorganisere området, sådan at man kan opnå en øget synergi i drift og vedligehold af det her område. Det burde ikke være en overfortolkning, ellers er vi jo derhenne, hvor det begynder at blive meningsløst at lave en beretning.

Det vil jeg gerne have at ordføreren bekræfter.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Flemming Møller Mortensen (S):

Det var også straks en mere rund formulering. Men det kan jeg godt bakke hr. Kim Andersen op i. Det, der skal være formålet med en beretning, skal være en styrkelse af det, der er intentionen bag Dansk Folkepartis beslutningsforslag her. Så enkelt er det. Men processen frem mod en beretning foregår naturligvis ikke her på talerstolen. Den foregår i Kulturudvalgets regi, det er næste skridt, og det vil jeg glæde mig rigtig meget til.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Hans Vestager, Radikale Venstre.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Hans Vestager (RV):

Johannes V. Jensen skriver et sted: Som barn skar jeg skibe og skød med bue, jeg holdt mig til midten af skiven. Der er jo ikke tid til, at jeg her læser hele digtet, men jeg citerer Johannes V. Jensen for at nævne hans optagethed af både det primitive og den nye teknologi. Og hvis der er noget, der gælder skibe, så er det jo netop det primitive og optagetheden af ny teknologi. Det er jo sådan, at skibe altid skulle udvikles, og skibe var i en lang periode noget af det mest kostbare, man havde. Det var det, der havde Frederik II's og Christian IV's store bevågenhed. Der var engang en admiral, som glemte at skyde den svenske flåde i sæk i Kielerbugten, og han blev efterfølgende halshugget, fordi han ikke havde passet sit arbejde. Jeg håber ikke, det skal gå på samme måde med os, fordi vi ikke sørger for at bevare de danske træskibe. Men jeg kan da sige så meget, som at vi, når det drejer sig om skibe, jo har museer, der skal tage sig af dem, og er noget først kommet ind under et museum, bliver det bevaret for eftertiden, for så hører det under museumsloven.

Derimod er det sådan med fredning, at det er noget lidt mere tilfældigt. Man kan frede bygninger, men ejeren kan misligholde dem, uden at man principielt kan gribe ind. Man kan altså have et pænt tegltag, og så kan man lægge blikplader på i stedet for, hvis man synes, det regner ind. Men med de skibe, som er kommet i museums-varetægt, er det anderledes, og derfor har de maritime museer egentlig gjort en bedre indsats, end man må sige der er sket inden for fred-

ningsområdet. Der søges også om mange penge til tilskud til fredning, men man får ca. 35 mio. kr. ud af det årlige behov på 160 mio. kr.

Med hensyn til Skibsbevaringsfonden og de 3,5 mio. kr. er det udtryk for, at staten anerkender det, og det er samtidig sådan, at disse skibe jo, til forskel fra bygningerne, har en helt anden funktion end en enkelt fredet bygning ude på landet, som er fredet af en eller anden grund. Så derfor er der meget større opmærksomhed omkring skibene, og derfor er en simpel løsning på problemet jo – som påpeget af forslagsstillerne – at der bare skal flere penge til. For det er jo finanskrisen, som pludselig har gjort det her tydeligere, så hvis finanskrisen kan skaffes af vejen, vil vi kunne fortsætte på den måde, som det hidtil er foregået på, nemlig ved en overordnet statslig støtte og så et stort og fantastisk samarbejde med frivillige, med fonde og med lokale turistorganisationer osv.

Derfor mener Det Radikale Venstre, at vi skal undersøge dette område og finde ud af, hvad der er op og ned, og hvor meget det er rimeligt at man bevarer. Har man bevaret nok? Skal der bevares mere? Kan man inddrage andre parter? Det er sådan, at Handels- og Søfartsmuseet i Helsingør i øjeblikket er ved at foretage en stor udbygning. Måske skal også flere af disse ting bevares digitalt, sådan som vi allerede har været nødt til at gøre det med hensyn til storebæltsfærgerne, som jo har været en væsentlig del af dansk kulturarv og dansk kultur i lange perioder.

Med hensyn til det med at bruge ordet kulturarv vil jeg sige, at for mig er det et farligt udtryk, for så kan alt jo pludselig blive betydningsfuldt. Vi bliver jo nødt til at efterlade noget bag os, og der er noget, som skal gå til grunde og vil gå til grunde. Goethe siger et sted, at alt, hvad der opstår, også en dag skal gå til grunde. Det synes jeg ikke helt om, for der er noget, som man elsker, og som man holder af. Og sådan opfatter jeg også det her forslag om sejlskibe, for jeg begyndte jo med at citere Johannes V. Jensen: Som barn skar jeg skibe og skød med bue. Jeg kan sige, at det var en stor oplevelse forleden dag at være inviteret til en dampbarkassesejllads i Københavns Havn med dampbarkassen fra fregatten »Jylland«. Og der lå også andre skibe. Så jeg tror, at det ikke kun er Johanne V. Jensen, der har denne glæde ved skibe, og det kan man jo også mærke, for der var mange, der gerne ville være frivillige, dengang »Havhesten«, tror jeg det var, sejlede hjem med rygvind fra England. Så det med skibe er noget, som optager mennesker, og derfor drejer det sig ikke kun om penge, men det drejer sig om hele det koncept, i hvilket skibene indgår.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:46

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for ordene. Nu er det ikke finanskrisen, der er skyld i den nuværende situation. Skibsbevaringsfonden har i mange år fået 3,5 mio. kr. hvert år, også før finanskrisen. Det, forslaget handler om, er de skibe, som er i privat eje eller i foreningseje. Forslaget går simpelt hen ud på, at vi finder nogle flere penge end de 3,5 mio. kr., så de private og foreningerne har nogle penge til at vedligeholde deres skibe. Det er ikke til driften; den klarer de selv. Næh, det er, hvis der pludselig opstår et akut behov for at vedligeholde. Det er det, forslaget går ud på.

Det, jeg så hører ordføreren sige, er, at man vil undersøge. Betyder det, at ordføreren og Det Radikale Venstre vil være positivt indstillet over for i fællesskab med andre partier at se, om vi kan finde nogle penge til Skibsbevaringsfonden? Er det rigtigt forstået?

Kl. 15:47

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Hans Vestager (RV):

For mig er det sådan, at jeg ikke vil udstede nogen løfter. Jeg vil vide, hvordan det her egentlig er, inden man begynder på det. Nu har vi jo, og det har vi fået beskrevet af det arbejde, som hidtil er blevet udført, siden 1990 ydet støtte til adskillige projekter, og denne Skibsbevaringsfond har pant for 50 mio. kr. Det er jo et godt stykke arbejde. Der står i bemærkningerne til forslaget:

»En lang række af de større bevaringsværdige skibe har hidtil tjent til deres eget vedligehold ved at udføre chartersejladser, men finanskrisen har været ødelæggende, og flere rederier er gået ned.«

Det var det, jeg henholdt mig til. Det er derfor, jeg er langsom til sådan at komme med bemærkninger om, at det er hjerteblod, og at det da skal støttes og sådan noget i den tankegang. Men når jeg begynder med at citere og fortælle om skibenes betydning, er det udtryk for, at her er der noget, som der skal være større viden om, og så må vi håbe på, at der er nogle, der vil komme med penge.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Alex Ahrendtsen (DF):

De »nogle«, der skal komme med pengene, er jo os, heriblandt også ordføreren. Så jeg håber da, at ordføreren vil være med til at presse ministeren og regeringen til at finde nogle penge. Grunden til, at nogle af de her skibe gik konkurs, var jo driftssiden, og det har Skibsbevaringsfonden ikke noget at gøre med. Det, vi taler om, er, hvordan vi bevarer dem, hvordan vi hjælper private og foreninger med at finde nogle penge, så de kan bevare deres skibe. Der er omkring et par hundrede bevaringsværdige træskibe i Danmark, og 3,5 mio. kr. er ganske enkelt ikke nok. Så mit spørgsmål skal egentlig igen bare være: Vil ordføreren sammen med os andre, de ordførere, der allerede i dag har talt, nemlig Socialdemokratiets og Venstres ordførere, være med til at finde nogle penge et eller andet sted, så vi kan hjælpe disse godhjertede frivillige?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Hans Vestager (RV):

For mig er det afgørende, at hvis man skal have penge, skal argumenterne være i orden. Argumenterne skal være i orden. Derfor kan man ikke nøjes med at sige, at der er 200 bevaringsværdige træskibe. Man kan ikke nøjes med at sige hjerteblod og kulturarv. Der skal større viden til for, at man kan sige, at det er dette område, der primært skal prioriteres frem for andre.

Som jeg gjorde opmærksom på, har vi jo otte museer, som har det maritime som en del af deres forpligtelse. Det var bare det, jeg ville minde om allerede på forhånd. Man kan nemt finde nogle folk, som har ansvaret for pengene i højere grad, end jeg har det, som jo vil komme med det argument, når vi forhåbentlig kommer og siger, at vi har brug for et større beløb. Man må gøre sig arbejdets omfang klart på forhånd, så man ikke går i gang med noget og bliver alt for skuffet på et senere tidspunkt. Jeg tror, der skal hårdere argumenter til. Så positivitet, men ingen løfter.

Kim Andersen (V):

Jeg vil blot gerne have lov til at sige tak til den radikale ordfører for det, som jeg opfatter som en positiv tilgang til og også interesse og måske endda veneration for den del af vores kulturarv, som ligger i den gamle træskibsflåde. Jeg må jo også anerkende og respektere, at ordføreren ikke vil stå og give nogen forpligtende tilsagn. Jeg har jo selv i mange år været regeringsordfører, så jeg kender til den rolle, og det har jeg respekt for.

Jeg vil så modsat også gerne sige, at når jeg skal forstå det, der står tilbage som substansen i ordførerens indlæg om at undersøge området og få mere viden om det og prøve at finde en fremadrettet løsning, må det også være sådan, at ordføreren mener, at det er et projekt, som Kulturministeriet og kulturministeren skal sætte sig i spidsen for. Det må være konklusionen, for ellers er der jo ingen substans tilbage. Men det tror jeg at der er. Tak.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Hans Vestager (RV):

Jeg regner da med, at kulturministeren kan høre efter, hvad der bliver sagt, for hvis han kan høre græsset gro, har han fremtiden for sig, og kan han ikke høre det, er det jo beklageligt.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Kim Andersen (V):

Jeg har ikke brug for at trække nogen hårde konklusioner op om kulturministeren. Jeg er helt tilfreds med, at den radikale ordfører er enig med mig i, at nu har Kulturministeriet og ministeren en opgave i at prøve at få det her område udredt med henblik på at få det styrket. Den tilslutning til dagens dagsorden er jeg glad for og siger tak for.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge, SF.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der er sagt rigtig mange fine ting om skibsbevaring fra talerstolen under behandlingen af det her forslag, så jeg vil ikke stå og gentage det, men bare sige, at vi også i SF har hjerter, der banker for den sejlene kulturarv, og vi har forståelse for dens betydning for Danmark som skibsfartsnation. Skibene fortæller en vigtig del af Danmarks historie og er unikke seværdigheder for landets turister.

Det er et meget sympatisk beslutningsforslag, men det er altså for dyrt at gennemføre i den økonomiske krisesituation, vi befinder os i. Det betyder, at vi i SF ikke kan støtte forslaget, for vi hverken vil eller kan være med til at udskrive en blankocheck til den sejlene kulturarv.

Bygninger fredes og bevares gennem bygningsfredningsloven, og skibe bevares som museumsgenstande efter museumsloven. I alt otte

museer, herunder Limfjordsmuseet i Løgstør, hvor jeg i parentes bemærket selv som ung har haft et fritidsjob som kustode, og Nationalmuseet, har et særligt ansvar for den her maritime kulturarv, herunder skibsbevaring. Den her indsats suppleres, som det også er blevet sagt af rigtig mange ordførere, på forbilledlig vis af Skibsbevaringsfonden. Vi er af den overbevisning, at museernes indsatser på nuværende tidspunkt på området faktisk er rigtig gode. Det er jo også samtidig Kulturstyrelsens vurdering, at den maritime kulturarv indsamles og bevares på et tilfredsstillende niveau.

Det er, som jeg sagde, særligt af økonomiske grunde, at vi ikke kan støtte det her beslutningsforslag, men vi vil selvfølgelig meget gerne være med til at bidrage konstruktivt til en eventuel fælles beretning i Kulturudvalget, så vi på den måde kan sikre, at der fortsat bliver gjort noget godt for området.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Den første med en kort bemærkning er Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:55

Alex Ahrendtsen (DF):

Ordføreren slipper ikke helt. Tak for de pæne ord. Jeg skal lige forstå det der, der står i forslaget, med, at det er for dyrt. Hvor er det præcis i forslaget, der står noget, der er for dyrt?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Man kunne jo vende det om og spørge: Hvor er det præcis i forslaget, der står, hvilke økonomiske konsekvenser det her kunne have i forhold til afgiftsfrigagelsen og de dele af forslaget, som måske står lidt uklare hen? Vi er bare ikke i en økonomisk situation, hvor vi sådan kan udskrive den her blankocheck og uden videre sidestille skibsbevaring med bygningsbevaring.

Jeg må sige, at en af grundene til, at vi ikke har råd til det, er, at den tidligere regering har efterladt landet i en økonomisk situation, der sammen med finanskrisen gør, at vi må prioritere pengene meget nøje. I den forbindelse må jeg også sige, at hvis det her punkt havde været rigtig vigtigt for Dansk Folkeparti, kunne det jo være, man ville have gjort noget i de 10 år, man var støtteparti til en regering, der nu som opposition tydeligvis støtter det her forslag varmt.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

En kort bemærkning igen fra Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:56

Alex Ahrendtsen (DF):

Nu sad jeg ikke i Folketinget på det tidspunkt. Jeg vil bare sige, at det der med den skattemæssige fritagelse for afgifter er noget rent faktisk, der står i forslaget. Det, forslaget går ud på, og det er egentlig meget uskyldigt, er, at vi igangsætter forhandlinger med Skibsbevaringsfonden om at finde nogle midler. Det er faktisk det, vi foreslår: Vi igangsætter sammen med Skibsbevaringsfonden og Kulturministeriet nogle forhandlinger om at finde nogle midler.

Hvorfor kan SF ikke tilslutte sig det? Det er jo egentlig meget uskyldigt.

Kl. 15:57

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det er helt o.k., at ordføreren understreger, at ordføreren ikke sad i Folketinget før valget, men jeg antager, at det her ikke er

en problematik, der er opstået i de 9 måneder, hvor der har siddet en ny regering. Men lad nu det ligge.

Når vi løfter et forslag ind i Folketinget, som også er udgiftsdrivende, antager jeg, at forslagsstilleren har en formodning om, at der også skal statspenge ind i det her. Her er det, jeg må sige, at hvis det bare handler om at finde midler andre steder, kan man jo gøre det til hver en tid. Hvis der skal statspenge ind i de her ting – og det tror jeg bl.a. er ordførerens intention med forslaget – har vi en udfordring, for der står ikke noget om, hvad det er for nogle statspenge, vi skal finde, og hvor meget det kan beløbe sig til. Og det synes jeg er problematisk.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:58

Kim Andersen (V):

Tak for det. Når jeg markerer, er det, fordi jeg synes, at SF's ordfører her bruger nogle vendinger, som jeg er ked af at høre bliver brugt omkring en herlig, skøn historisk del af vores kultur. Bare sådan uden videre og uden at vide synderligt, uden at have undersøgt det og prøvet med noget at sige, at det er for dyrt, pyt, væk med det, synes jeg er en lidt for flot tilgang at have, hvis jeg skal være helt ærlig – og flot i gaseøjne.

Jeg vil også gerne sige, at som jeg har læst forslaget her, kan jeg ikke se, at der er noget om nogen blankocheck, og jeg vil gerne understrege, at der ikke er tale om nogen blankocheck fra Venstres side. Der skal være måde med alting, og der skal være proportionalitet, men der skal være det med en positiv tilgang, og den savner jeg i SF's ordførers tale.

Jeg vil gerne spørge: Er ordføreren ikke enig med kulturministeren, som dog var positiv i sin tilgang til problemstillingen og var parat til også at søge at afdække nye muligheder og være fremadskuen- de med henblik på at bevare den flydende kulturarv?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jo, altså, når jeg står her på talerstolen og siger, at jeg finder beslutningsforslaget meget sympatisk og jeg meget gerne vil indgå i en konstruktiv dialog om en fælles beretning i Kulturudvalget, så betyder det lige præcis det, at jeg synes, at det er en fin intention, der ligger bag forslaget. Men som hr. Kim Andersen udmærket godt ved, foregår al politik i et prioriteringsrum, og jeg kan bare konstatere, at i de 10 år, hr. Kim Andersen havde muligheden for at øve indflydelse på det her område – en mulighed, der godt nok udløb for hr. Kim Andersens vedkommende for 9 måneder siden – har man fra Venstres side så ikke prioriteret at tage det her skridt i forhold til at sidestille skibsbevaring med bygningsbevaring, og det er jo nok så interessant. Så jeg kunne spørge tilbage, om hr. Kim Andersen ikke synes, at det er underligt, at man ikke har gjort noget ved det her område, som er så vigtigt, som hr. Kim Andersen understreger, i de 10 år, hvor hr. Kim Andersen havde mulighed for at øve indflydelse på området.

Kl. 16:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Kim Andersen for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:00

Kl. 16:03

Kim Andersen (V):

Det må fru Pernille Vigsø Bagge meget gerne spørge tilbage om, for det er jeg i stand til at svare helt klart på. Venstre og regeringen har styrket det her område i de 10 år, VK havde regeringsmagten, så det kan jeg svare positivt bekræftende på er sket, ikke i relation til det forslag, der ligger nu, men med kontanter. Vi har øget bevillingerne til området, og det tror jeg at træskskibsfolket er mindst lige så glade for som for nogle af de ting, der konkret er på tale her. Vi kan sagtens snakke om, hvad det er for en form, det drejer sig om. Det er vi meget fleksible over for at gøre.

Det, det drejer sig om, er, at vi får reorganiseret området, at vi får skabt nogle synercier, og at vi får tilført området nye midler, præcis som VK formåede at gøre. Og der er jeg glad for, at piben nu får en anden lyd, så SF er enig med kulturministeren og er parat til også at ville løfte området og tilføre det nye midler. Der er nemlig brug for det, og det her er en meget, meget vigtig del af vores kulturarv.

Kl. 16:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, at det er en meget, meget vigtig del af vores kulturarv, vi diskuterer her. Jeg kan bare konstatere, at i de 10 år, hvor Venstre havde muligheden for at sidestille skibsbevaring med bygningsbevaring, skete det ikke.

Kl. 16:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste korte bemærkning er fra fru Mai Henriksen, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:02

Mai Henriksen (KF):

Altså, for mig virker det mærkeligt, at debatten lige pludselig bliver sådan meget tilbageskuende, med hensyn til hvad man skulle have gjort, og hvad man ikke skulle have gjort. Ordføreren bruger udtryk, som at det er sympatisk, og at det er konstruktivt, og jeg tror, at det, som frustrerer i hvert fald mig lige nu, er, at jeg ikke oplever passionen, at jeg ikke oplever indlevelsen, med hensyn til at det her rent faktisk er hjerteblood, vi taler om.

Hvis man har passionen, hvis man har indlevelsen, vil man også gerne række hånden frem. Det oplevede jeg faktisk at kulturministeren gjorde i sin tale, som jeg synes var rigtig, rigtig god. Så rækker man jo netop hånden frem og siger: Vi vil gerne mødes i en forhandling om det her. Og det er jo faktisk det, hr. Alex Ahrendtsen og Dansk Folkeparti egentlig rejser som spørgsmål; det er jo ikke spørgsmålet om en blankocheck. Jeg skal gerne sige, at jeg ikke sætter mit navn under en blankocheck til bevaringsværdige træskibe, men jeg synes, at der er noget i selve indholdet i det her med at igangsætte den forhandling om at finde muligheder for en finansiering, altså, blødere kan det jo nærmest ikke være.

Jeg savner noget indlevelse, jeg savner noget engagement fra ordføreren med hensyn til at række hånden frem og sige: Ja, lad os nu finde en løsning på det her, lad os nu prøve at få nogle forhandlinger i gang, og så må vi se, hvad vi kan blive enige om. Det savner jeg at man gør, frem for at man pakker det ind i ord som konstruktivt og sympatisk, som bliver sådan meget monotone, uden egentlig at vise den store begejstring.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 16:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er simpelt hen så ked af, at jeg efter sådan en lang nat med afslutningsdebat her sidst på eftermiddagen ikke er i stand til at udstråle større begejstring, når jeg bruger ordene sympatisk og konstruktivt. Og jeg havde forsvoret, at jeg skulle til det her, men nu gør jeg det alligevel. Jeg er vokset op ved Limfjorden, jeg bor ved Limfjorden, og jeg har arbejdet i flere år på Limfjordsmuseet, som oven i købet i sin samling har et pennalhus, som min fars onkel, Svend Borbjerggaard fra Venø, har brødfødt en hel familie med i en hel menneskealder.

Hvis der er nogen, der har en veneration for det her område, hvis der er nogen, der virkelig engagerer sig i det her, så er det mig. Men jeg skal nok øve mig i på en eller anden måde at virke meget mere begejstret i forhold til den sejlede kulturarv, så jeg kan glæde den konservative kulturordfører.

Kl. 16:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Mai Henriksen for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:04

Mai Henriksen (KF):

Jeg kan kun sige tak, for der fik vi jo begejstringen frem i øjnene og i stemmen, og det glæder mig rigtig meget, for så er jeg da overbevist om, at så må vi kunne finde hinanden med hensyn til at finde en model, som rent faktisk kan være til gavn for alle, og som sørger for, at vi får taget hånd om den problemstilling, som Dansk Folkeparti rejser. Men tak for begejstringen i stemmen, det er jeg glad for.

Kl. 16:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen selv tak. Vi får lavet en beretning i Kulturudvalget, og der skal jeg byde ind med alle de superlativer, jeg overhovedet kan finde i mit vokabularium.

Kl. 16:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Efter denne forbrødring går vi videre til næste taler i ordførerrækken. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg må nok bedrøve forsamlingen med at sige, at jeg ikke er opvokset ved Limfjorden, men på Valbybakke, så jeg har ikke sejlet ret meget i mit liv. Men jeg bliver jo nok nødt til at sige noget positivt om et forslag fra Dansk Folkeparti. Det er nok første, eneste og sikkert også sidste gang, jeg som ordfører for Enhedslisten kan rose Dansk Folkeparti.

Sagen er jo, at forslaget tager udgangspunkt i problemerne med at bevare de ældre skibe, ikke mindst de gamle træskibe. Vi har de seneste år set, at disse skibe er for dyre at bevare. Det betyder, at nogle af dem enten bliver skrottet eller bliver solgt til udlandet. Det betyder, at en del af vores kulturarv går ned med mus og mænd, og det betyder, at vi mister en del arbejdspladser.

Via staten ydes nogle få penge til at bevare de gamle skibe. 3,5 mio. kr. ydes fra tipsmidlerne til Skibsbevaringsfonden, og af dem bruges ca. 2 mio. kr. til at yde rentefri og afdragsfri tilskud til vedligeholdelsesarbejde på skibene. Som udgangspunkt forslår det som en skrædder i helvede. Når jeg ser på forslaget indhold med at sammenligne skibsbevaring med bygningsbevaring, står dette for mig som et åbent spørgsmål, men som sagt går jeg ind for, at vi på den ene eller den anden eller den tredje måde bliver nødt til at finde nogle midler til at sikre bevarelsen af de gamle skibe.

Men koster det noget, eller er det en overskudsforretning? Vi ved jo, at de gamle skibe bruges til markedsføring over for turister, og de maritime skoler siger, at de gamle træskibe har betydning for søgningen til erhvervsuddannelserne, og ikke mindst betyder vedligeholdelse af de gamle skibe, at en lang række små værfter beholder skindet på næsten. Vi ved, at en lang række bådebyggere og skibstømrere har et arbejde, fordi de arbejder med vedligeholdelse af de gamle skibe. Det er jo sådan, at når et skib får tilskud til vedligeholdelse fra Skibsbevaringsfonden, er det lettere at få støtte fra andre fonde. Det betyder, at nogle beløb bliver større og større, og dermed skaber det mange arbejdspladser både på værfterne og hos underleverandørerne.

Alt i alt er jeg positiv over for, at vi sammen skal prøve at finde midler til for alvor at bakke op om skibsbevaringsfondens arbejde. Jeg tror nok, at vi skal tage udgangspunkt i bygningsbevaring, men jeg tror, at vi kan finde de nødvendige penge, ikke mindst når vi ved, at pengene kommer flere gange igen både via turister, og ved at der kommer flere i arbejde. Med det som udgangspunkt mener jeg, at vi skal lave en beretning i Kulturudvalget, og jeg håber på, at vi kan få et meget stort flertal for den, så vi kan finde de nødvendige midler, for det skal vi.

Kl. 16:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak, der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren, og den er fra hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Mange tak for den flotte tale. Jeg vil da gerne rose Enhedslisten, og jeg vil ikke love, at det bliver sidste gang. Det kan godt være, at der også kommer en anden gang, hvor jeg vil rose Enhedslisten. Men ordføreren har jo fuldstændig ret i, at det her ikke kun handler om at bevare skibene; det handler også om værfterne og arbejdspladserne. Det er godt set, og det er fuldstændig rigtigt. Jeg er også glad for tilsagnet om, at vi skal finde nogle penge.

Jeg ved ikke, om ordføreren allerede i dag kan svare på det, men mit spørgsmål er: Hvordan forestiller ordføreren sig at vi eventuelt kunne gøre det? Har man gjort sig nogen overvejelser? Skal det ske ved hjælp af omprioriteringer, eller hvad havde man forestillet sig? Hvis man ikke kan svare på det, er det også o.k.

Kl. 16:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som udgangspunkt kan jeg ikke svare på det, for når man laver omprioriteringer, når man flytter nogle midler over til noget, skal man huske, at så tager man dem fra nogle andre. Er det den rigtige måde at gøre det på? Jeg ved det ikke. Måske kan vi gøre det på den måde, men som udgangspunkt mener jeg, at hvis vi bevilger flere penge, får vi pengene flere gange igen, og jeg tror, for nu at sige det med kulturministerens ord, i virkeligheden, at det er finansministeren, vi skal snakke med om det.

Kl. 16:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen for anden korte bemærkning. Nej. Næste ordfører i talerækken er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for ordet. Jeg skal først meddele, at jeg holder denne tale på vegne af Liberal Alliances kulturordfører, hr. Simon Emil Ammitz-bøll.

I Liberal Alliance anerkender vi behovet for, at staten i et rimeligt omfang forpligter sig på at sikre den nationale arv. Det gælder i forhold til nogle af vores store og vigtige museer. Det gælder for en lang række bevaringsværdige bygninger over hele landet, og det gælder også for Danmarks flotte maritime historie. I det beslutningsforslag, vi behandler i dag, foreslår Dansk Folkeparti, at skibsbevaringen gives bedre finansieringsmuligheder gennem bl.a. en omprioritering af midler fra Skibsbevaringsfonden og en fritagelse for visse afgifter på skibsbevaringsområdet på linje med de muligheder, der allerede gælder på bygningsbevaringsområdet.

Jeg kan forstå, at forslagsstillerne forestiller sig, at Kulturministeriet igangsætter forhandlinger med Skibsbevaringsfonden om initiativerne. Det skal ske, fordi midlerne til skibsbevaring er så få, at det i dag næsten er umuligt at planlægge større vedligeholdelsesopgaver, da uforudsete udfordringer ofte standser arbejdet. Udfordringen er naturligvis særlig svær at løfte i en tid, hvor den økonomiske situation betyder, at de rederier, der før har kunnet finansiere skibsbevaring med bl.a. chartersejladser, ikke længere har den mulighed, da markedet stort set er forsvundet. Samtidig ved vi, at lånetilskud fra Skibsbevaringsfonden ofte skaber mulighed for, at private skibsredere også kan få del i private fondsmidler til arbejdet, hvorfor der også er en positiv effekt her ved forslaget.

Liberal Alliance tilslutter sig argumentationen og kan derfor støt-te beslutningsforslaget.

Kl. 16:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så vi vil gå videre til næste ordfører i talerækken, og det er fru Mai Henriksen fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Vores gamle skibe er en del af vores kulturarv. Danmark er en søfartsnation. Omgivet af havet, som vi er, har skibe og søfart altid været en del af vores livsbetingelse, og det har været afgørende for udviklingen af vort land, vores velstand og vores kultur. Det Konservative Folkeparti vil altid være at finde der, hvor der er brug for at forsvare de fælles danske værdier og vor fælles kultur. Derfor er vi selvfølgelig også optaget af at bevare vore gamle træskibe, ligesom vi skal bevare vore gamle bygninger.

Vi er meget opmærksom på det vigtige arbejde, der finder sted i Skibsbevaringsfonden, og det vil også fremover være et centralt omrejningspunkt for bevaringen af vore gamle skibe. Men det kræver naturligvis et budget af en rimelig størrelse. Derfor er det også naturligt, at vi i Folketinget pålægger kulturministeren at sætte gang i drøftelser med Skibsbevaringsfonden om at finde den nødvendige finansiering til det fremtidige arbejde. Og ikke mindst er det vigtigt, som dette forslag lægger op til, at vi sikrer en ligestilling med bygninger, for så vidt angår ikke mindst de skattemæssige fordele, der knytter sig til bevaring.

Lad mig give et rigtig godt eksempel på skibsbevaring, der har gjort en forskel. Ebbes Bådebyggeri i Marstal på Ærø har de seneste år arbejdet med at restaurere den historiske skonnert »Bonavista«. Arbejdet er foregået i autentiske omgivelser på Marstal Søfartsmuseum, hvor publikum har kunnet følge sejlskibets forvandling fra slidt og forfalden skonnert til nyrestaureret sejlskib frem til i lørdags, pinselørdag, hvor skibet løb af stabelen. Og jo, der er også arbejdspladser i netop sådan et udbud.

Selve udtrykket at løbe af stabelen er jo en henvisning til søsætningen af et skib, og vi kender i dag udtrykket som en begivenhed, der finder sted, og den søsætning, som fandt sted i lørdags, var virkelig en begivenhed og noget af et tilløbsstykke. Selve restaureringsarbejdet er foregået efter samme metoder, som da »Bonavista« blev bygget i 1914. Den eneste forskel er, at bådebyggerne i dag har lidt mere moderne værktøj at bruge i arbejdet, og kulturministeren var jo også inde på selve det håndværksmæssige.

Jeg vil sige, at det har været imponerende at følge arbejdet. Jeg besøgte første gang »Bonavista« sidste år sammen med daværende kulturminister hr. Per Stig Møller, og det har været imponerende at opleve, hvordan restaureringen også har været en turistattraktion på Ærø. Der er blevet bygget et særligt plateau, så turister og lokale kunne følge arbejdet. Mange lokale ærøboere har fulgt arbejdet og har endog været frivillige og har derfor også lagt mange timer og meget hjerteblod i at få »Bonavista« på ret køl, hvis man kan sige det.

Efter godt 45 års vindomsust sejlsads på det vilde Atlanterhav og i de mere fredsommelige danske farvande er »Bonavista« nu vendt hjem til Marstal. Herfra løb det stolte skib første gang i vandet i 1914 for at indgå i fragtsejlsadsen på Newfoundland og sejlede med klipfisk. Det er Nationalmuseet, der ejer »Bonavista«, og skonnerten er netop et godt eksempel på, hvorfor bevaringsværdige skibe er en anerkendt del af Danmarks kulturarv.

Som sagt var jeg til stede ved søsætningen af »Bonavista« i lørdags, og jeg oplevede kærligheden til søfarten. Jeg oplevede kærligheden til håndværket. Jeg oplevede kærligheden til historien og kærligheden til vores kulturarv, og det kan ikke undgå at gøre indtryk, når man er vidne til sådan en kærlighedsfortælling om den maritime kulturarv, og så giver det et udtrykt ønske om at bevare de kulturskatte af bevaringsværdige træskibe, som vi har her i Danmark. Derfor bakker Det Konservative Folkeparti varmt op om det beslutningsforslag, som er fremsat af Dansk Folkeparti.

Kl. 16:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Vi går videre til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:15

(Ordfører for forslagsstillerne)

Alex Ahrendtsen (DF):

I pinsen var jeg ligesom fru Mai Henriksen i Marstal. Der var 5.000 mennesker i den lille by, og der var indsat ekstra færger fra Rudkøbing. Hvorfor nu det? Det var der, fordi der var træskibstræf, og fordi man skulle søsætte »Bonavista«, et gammelt træskib. 5.000 mennesker havde ventet siden fredag på at se et skib løbe ud i havnen. Det tog ca. 1 minut eller 2. Det siger noget om den tiltrækningskraft, gamle træskibe har.

Derfor er jeg også glad for de mange fine og gode tilkendegivelser fra alle partier, nogle mere end andre. Især de borgerlige partier, Konservative, Liberal Alliance og Venstre, og på den anden side Enhedslisten har været usædvanlig positive – og det har været en fornøjelse – men også Socialdemokratiet, SF og De Radikale med visse variationer har talt positivt om det. Ministeren lagde lidt negativt ud, men endte dog med at være meget åben og imødekommende. Så det

lover godt for bevaringsværdige skibe, og det tror jeg faktisk at rigtig mange træskibsfolk vil være glade for at høre.

Det, der er vigtigt for mig at få sagt, er, at det ikke handler om museer; det handler ikke om skibe, der er ejet, styret eller bevaret af museer. Det handler om skibe, der er ejet af private og af foreninger. Det er dem, vi støtter. Det er den aktive sejlede kulturarv, altså skibe, der er i brug den dag i dag. Det er dem, vi kan gå ind at hjælpe og støtte. Enhedslistens hr. Jørgen Arbo-Bæhr sagde det jo meget smukt. Han sagde, at det handler om arbejdspladser, om værfte og om gammelt håndværk – og så handler det om turisme, som ministeren var inde på. Så det, vi gør ved på en eller anden måde at finde nogle midler, er, at vi støtter et gammelt håndværk, turisme, arbejdspladser, kulturarv. Sig mig, hvor tit behandler vi forslag i Folketingssalen, der forener alle de ting på en gang for forholdsvis få midler?

Derfor skal der lyde en varm tak fra min side i dag for debatten og for alle ordføreres taler, og så håber jeg, at vi kan nå frem til en eller anden form for enighed i udvalget og til sidst ende op med at finde nogle penge på finansloven for 2013. Der har vi jo alle sammen en udfordring. Tak for debatten i dag. Det har været en udsøgt fornøjelse.

Kl. 16:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så tak til hr. Alex Ahrendtsen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Dette forslag til folketingsbeslutning foreslås henvist til Folketingets Kulturudvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af EU-oplysningsmidler.

Af Eva Kjer Hansen (V) og Lene Espersen (KF).
(Fremsættelse 02.05.2012).

Kl. 16:19

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Først giver vi ordet til kulturministeren. Værsgo.

Kl. 16:19

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Tak for ordet. Forslagsstillerne opfordrer regeringen til at sikre, at udbetaling af alle EU-oplysningsmidler afsat på finansloven kun sker for én enhed, og den enhed er Nævnet til Fremme af Debat og Oplysning om Europa, kaldet Europa-Nævnet. Ligeledes opfordres regeringen til, at Europa-Nævnet placeres under det ministerområde, hvor EU-fagligheden er størst, og hvor koordinationen af regeringens EU-politik i øvrigt foregår.

Jeg vil godt understrege, at regeringen ligesom forslagsstillerne lægger stor vægt på at fastholde det brede og tætte europapolitiske samarbejde med involvering af alle interesserede partier. Vi vil gel-

rne fastholde det brede samarbejde både under den resterende del af formandskabet for EU og efter formandskabet, og det er vigtigt, at vi nu ser fremad.

Som led i forhandlingerne om finansloven for 2012 aftalte regeringen og Enhedslisten, at rammen for det danske formandskab skulle øges med 10 mio. kr. Heraf blev 3 mio. kr. efter aftale med Enhedslisten afsat til en ekstraordinær oplysningsindsats og folkelig debat om EU under formandskabet. De 3 mio. kr. blev afsat som et supplement til Europa-Nævnets ordinære midler som led i finanslovaftalen, og der var tale om ekstra midler i forbindelse med det danske EU-formandskab specifikt. Det er naturligt, at midlerne, på linje med alle de andre dele af finanslovaftalen, udmøntes af de partier, som har tilvejebragt finansieringen. Puljen har derfor også været juridisk adskilt fra Europa-Nævnet, idet den som sagt er tilvejebragt af regeringen og Enhedslisten i forbindelse med aftalen om finansloven for 2012.

Regeringen mener ikke, at sagen ændrer på eller bør have indvirkning på det brede politiske samarbejde om fremtidig EU-oplysning eller den bredt funderede europapolitik fremover generelt. De ekstra 3 mio. kr. er siden blevet fordelt med 1 mio. kr. til Europa-Nævnet og 2 mio. kr. i en ekstraordinær pulje, som forvaltes af Kulturstyrelsen. Styrelsens sekretariat betjener også Europa-Nævnet efter de generelle principper for styrelsens tilskudsadministration. Det er principper, som også omfatter Europa-Nævnets midler. Det er således samme personer i samme myndighed, der står for forvaltningen af midlerne. Opgaven er løst med de kompetencer, som Kulturstyrelsen i forvejen besidder. Jeg vil derfor gerne igen slå fast, at der ikke er oprettet en parallel administration eller en konkurrerende part til Europa-Nævnet.

Der er vigtige årsager til, at Europa-Nævnet er placeret i Kulturministeriet. Europa-Nævnet blev jo første gang nedsat efter afstemningen om Maastrichtaftalen i 1992. Målet var at ruste danskerne til at tage stilling til europapolitiske spørgsmål gennem upartisk støtte, oplysning og debatskabende initiativer i den danske offentlighed. For at nå så bredt ud som overhovedet muligt støtter nævnet inden for en bevilling afsat på finansloven både partier, organisationer og enkeltpersoners initiativer. Disse initiativer kan eksempelvis bestå af mindre debatomøder, tv-programmer, pjecer eller landsdækkende debatprojekter. Ud over støtte til partierne er Europa-Nævnets opgave af rent folkeoplysende karakter. Europa-Nævnet blev derfor placeret i Undervisningsministeriet sammen med øvrige folkeoplysende aktiviteter. I forbindelse med regeringsdannelsen blev folkeoplysningsområdet placeret i Kulturministeriet, hvilket som bekendt også indbefatter Europa-Nævnets aktiviteter.

Ressortplaceringen i Kulturministeriet hænger godt sammen med, at hele folkeoplysningsområdet og de institutioner, der varetager folkeoplysningen – eksempelvis biblioteker, lokalradio- og -tv, oplysningsforbund, museer m.v. – alle er placeret i Kulturministeriet. Regeringen finder det også demokratisk betryggende, at der er et armlængdeprincip mellem det organ, der uddeler midler til initiativer, der forholder sig til den danske indsats på området, og øvrige myndigheder med ansvar for Danmarks europapolitik.

Samlet set finder regeringen, at Europa-Nævnet er rigtig placeret i Kulturministeriet. På den baggrund kan regeringen ikke anbefale forslaget.

Kl. 16:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:24

Lene Espersen (KF):

Tak til ministeren for talen i første omgang. Vi får jo lejlighed til nu at få uddybet, hvad begrundelsen er for, at man mener, at Kulturmi-

nisteriet skulle være et så fortræffeligt sted at placere noget, der vedrører EU-området; et område, der ellers suverænt styres og koordineres fra Udenrigsministeriet. Men det må vi jo dykke videre ned i.

Mit første spørgsmål til kulturministeren skal være: Hvorfor fandt man det nødvendigt at lave en særlig pulje, der skulle uddelles efter særlige regler? For efter at have hørt kulturministeren synes jeg, at det stadig væk fremstår særdeles uklart. Hvad er begrundelsen for, at der skulle laves en særlig pulje? Var der bestemte projekter, som man ikke troede at Europa-Nævnet ville have mulighed for at kunne støtte?

Kl. 16:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

I forhold til det sidste spørgsmål vil jeg allerførst understrege, at der var tale om en ekstra bevilling i forbindelse med vores formandskab for EU, og det må alle, der interesserer sig for EU og europarelaterede spørgsmål, kun kunne være glade for. Derfor undrer den her debat mig faktisk også, men nu tager vi den.

Jeg var rigtig glad for, at der blev afsat de pågældende 10 mio. kr., og at der så ud af de 10 mio. kr. blev afsat 3 mio. kr., som blev fokuseret på folkeoplysende aktiviteter i forbindelse med EU og EU-formandskabet. Så jeg var ikke selv personligt med i de her forhandlinger, men jeg er meget glad for resultatet. Man valgte som sagt at lave en særlig indsats, og man valgte at lave en særlig pulje. Det skal så også understreges – som sådan en indskudt bemærkning – at der ikke er blevet taget penge fra Europa-Nævnet. Det her er penge oveni, og der valgte man så som sagt at lave den her ekstra pulje. Min vurdering af det – jeg har selvfølgelig også undersøgt rationalet bag at lave en ekstra pulje og lægge den, som den ligger – var faktisk også at afsøge muligheden for at finde ud af, om der ville komme nye typer af ansøgninger til det. Ville der være nye grupper, der ville finde det her interessant?

Erfaringen viser, at der rent faktisk er langt flere, der har ansøgt den her pulje i forhold til den sammenlignelige ansøgningsproces til Europa-Nævnet. Så jeg tror, der er en masse gode erfaringer fra det, der er sket nu her, som jeg håber at Europa-Nævnet vil tage med ind i det fremadrettede arbejde. Og så skal vi bare glæde os over, at der er blevet afsat ekstra ressourcer.

Kl. 16:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren skal også glæde sig over, at vi har afsat lidt ekstra taletid. Normalt er det 1 minut.

Anden korte bemærkning fra fru Lene Espersen. Værsgo.

Kl. 16:27

Lene Espersen (KF):

Tak. Jamen det var jo ikke noget svar fra ministeren. Det eneste, vi hørte fra ministeren, var, at man ligesom havde fået en idé om, at man kunne lave en ny pulje, og så kunne det være, der kom nogle nye ansøgere. Altså, den nemmeste forklaring på, hvorfor der kommer nye ansøgninger, er jo, at man søgte om at lave noget under det danske formandskab, og det kunne sagtens være sket i Europa-Nævnets regi.

Grunden til, at Det Konservative Folkeparti er ganske optaget af den her sag, er jo, at vi igennem mange år har haft en drøftelse her i Folketingssalen af, hvordan vi kan få en større del af befolkningen og flere af de frivillige organisationer engageret i det europapolitiske arbejde. Men en ting, vi har været fuldstændig enige om, var, at arbejdet skulle forankres i Europa-Nævnet som omdrejningspunktet.

Derfor er det for mig stadig væk fuldstændig – jeg vil ikke engang kalde det uklart – uden svar, hvorfor regeringen i en sen natte-time i Finansministeriet valgte at sige, at en meget lille pose penge skulle bruges til Projekt Udenfor, Horsens Erhvervsråd, Horsens Kommunes Biblioteker og andre projekter, der efter min bedste overbevisning kunne være rummet inden for Europa-Nævnets virke.

Så kan jeg få et svar, ud over kulturministerens gætterier, på, hvad der var regeringens begrundelse for det?

Kl. 16:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:28

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jo, men det sagde jeg også i min indledende tale: De mennesker, som er med til at finde pengene, er også med til at udmønte dem. Der blev indgået et finanslovforlig mellem regeringen og Enhedslisten, der gjorde, at det var muligt at skaffe 3 mio. kr. ekstra. Derfor synes jeg ikke, der er noget underligt i forløbet.

Jeg vil så sige – og det skal man altid være varsom med, når man står her på talerstolen – at jeg ved, at argumentet har været, at man ville afsøge nye muligheder for at få nye typer ansøgninger til den her pulje. Det er derfor, det har set ud, som det har.

Kl. 16:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Eva Kjer Hansen, Venstre, værsgo.

Kl. 16:29

Eva Kjer Hansen (V):

Meget tyder jo på, at der skal stilles mange uddybende spørgsmål, for ministeren har selv i et svar til mig gjort opmærksom på, at der sådan set ikke er nogen forskel på at ansøge den ene pulje og den anden pulje, så derfor forstår jeg slet ikke ministerens svar nu.

Men jeg vil egentlig gerne spørge om, hvad det er for en faglig kompetence, kulturministeren mener Kulturministeriet har til netop at være det rigtige sted for placeringen af uddelingen af de her midler. Og jeg spørger, fordi der jo, da vi havde diskussionen om den her nye pulje, var en erkendelse i ministeriet af, at det her absolut ikke var et kernekompetenceområde. Jeg citerer en af kontorcheferne fra ministeriet:

Nu er vi jo ikke eksperter i europapolitik her i Kulturministeriet, men vi konstaterer, at man har lagt opgaven her, og det forvalter vi så efter.

Eller jeg kunne citere kulturministeren, der, da han måtte erkende, at han skulle skrotte det nye lovforslag om tipsmidler, sagde:

Tilbage står bare den udfordring, at Kulturministeriet nu fortsat skal bevilge penge på områder, som ligger uden for ministeriets fagområde.

Så hvad er det, der gør, at ministeren synes, det er så velplaceret i Kulturministeriet, når man jo faktisk erkender, at det er et fagområde, man ikke har nogen videre kompetence på?

Kl. 16:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:30

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det, som Kulturstyrelsen i den grad har erfaringer med og faglighed til, er at være sekretariat for udvalgene. Vi har hele folkeoplysningsområdet under os og har en flot administrativ måde at gribe det arbejde an på. Og jeg har ikke hørt nogen som helst form for kritik fra

Europa-Nævnet over den servicering, der er foregået fra Kulturstyrelsen. Vi leverer som sagt god administrativ backup til sekretariatet og nævnet, og det har vi også gjort i forhold til puljen.

Så i forhold til det her konkrete eksempel er der stor faglighed bag ved det. Og jeg synes faktisk også, at det er rigtig, rigtig fint, at Europa-Nævnet ligger under Kulturministeriet sammen med alle de øvrige folkeoplysende aktiviteter. Jeg har klart en oplevelse af, at Europa-Nævnet udvirker folkeoplysning på det her område, og derfor passer det rigtig, rigtig fint ind i forhold til de øvrige aktiviteter, der er under Kulturministeriet specifikt i forhold til folkeoplysning.

Kl. 16:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Fru Eva Kjer Hansen har vist ikke – jo, ønsker hun en anden kort bemærkning? Det er o.k., værsgo. Fru Eva Kjer Hansen skal lige trykke på knappen, så tænder mikrofonen lige om lidt – der var den.

Kl. 16:31

Eva Kjer Hansen (V):

Så jeg kan forstå på ministerens svar, at ministeren ikke mener, der er behov for nogen EU-faglig kompetence for at stå med ansvaret for EU-oplysning. Det vil jeg gerne have bekræftet.

Så vil jeg gerne spørge ministeren om, hvilken effektmåling der nu vil komme af de her midler? Altså, vil ministeriet levere en oversigt bl.a. til Europaudvalget, hvori man klart gennemgår, hvad der er opnået med de her ekstra midler, og hvor meget de har været involveret og skabt af aktiviteter? Det mener jeg vil være interessant for igen også at kunne måle effekten af de forskellige puljer.

Kl. 16:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jamen altså, igen vil jeg sige, at Kulturstyrelsen faktisk leverer fremragende sekretariatsbehandling, også i forhold til Europa-Nævnet. Så vidt jeg har hørt, har der ikke været nogen kritik fra Europa-Nævnet af den behandling, de har fået. Hvad angår de konkrete erfaringer fra aktiviteterne, med hensyn til hvilke projekter som den her ekstraordinære pulje har bevilget penge til, så skal Europaudvalget helt sikkert have en oversigt over, hvem der har søgt, og det vil vi meget gerne levere.

Kl. 16:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ministeren. Da fru Eva Kjer Hansen, Venstre, er ordfører for forslagsstillerne, springer vi Venstre over i første omgang og går direkte videre til den næste ordfører, og det er hr. Jens Joel fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 16:33

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for ordet og muligheden for også at vende den her sag i Folketingssalen. Det er jo en sag, som har været diskuteret flere gange. Der er blevet stillet spørgsmål både til europaministeren og til kulturministeren, og der har vist også været samrådsspørgsmål om sagen. Men den er også vigtig at få belyst, den handler jo om EU-oplysning – en indsats, som vi, der beskæftiger os meget med EU, er smerteligt klar over nødvendigheden af.

Normalt varetages oplysningsindsatsen af Europa-Nævnet, ikke udelukkende – vi har f.eks. også en ganske glimrende EU-oplysning

her i Folketinget – men for en stor dels vedkommende. Europa-Nævnet gør et godt stykke arbejde, et sammenhængende stykke arbejde, med at formidle hele det europæiske spørgsmål til danskerne. Og der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokraterne fortsat støtter helhjertet op om den indsats i nævnet. Det, vi diskuterer i dag, er altså hverken den løbende oplysningsindsats eller Europa-Nævnets virke; i dag diskuterer vi udelukkende en ekstra bevilling, der blev givet i forbindelse med finansloven og i forbindelse med det danske formandskab. Der valgte regeringen og Enhedslisten at afsætte ekstra 3 mio. kr. til oplysningsaktiviteter. Den ene million gik til nævnet, der jo også havde sin helt almindelige bevilling som alle de andre år, og de sidste to millioner blev udmøntet gennem en pulje i Kulturstyrelsen. Kulturstyrelsen har arbejdet sammen med Europa-Nævnet om puljen, fordi de grundlæggende laver det samme, nemlig folkeoplysning. Som kulturministeren også har pointeret flere gange i processen, er uddelingen af støttemidler sket i koordination med Europa-Nævnet. Jeg er sikker på, det er blevet gjort på ordentlig vis.

Vi har at gøre med en ekstraordinær oplysningsindsats, altså en pose penge, der uddeles én gang. Europa-Nævnet vil fortsat have sin centrale rolle, også efter formandskabet, og på den baggrund finder vi fra Socialdemokraternes side ikke, at det er nødvendigt, at der udarbejdes flere eller nye regler på det her område. Hvad angår organiseringen og placeringen af Europa-Nævnet under Kulturministeriet, ligger oplysningsindsatsen på nuværende tidspunkt sammen med de øvrige folkeoplysningsindsatser. Man kan sagtens – som forslagsstillerne gør – argumentere for, at Europa-Nævnet kunne ligge i Udenrigsministeriet, der jo koordinerer EU-politikken. Men man kan også – som vi og kulturministeren gør – argumentere for, at der kan være en fordel i at have et armslængdeprincip mellem dem, der uddeler pengene, og dem, der håndterer den politiske side af sagen.

Lad mig slå fast, at der fra Socialdemokraternes side absolut ikke er nogen intentioner om at bryde det brede samarbejde om europapolitikken, et samarbejde, der også er blevet slået fast, eksempelvis da formandskabets overordnede prioriteter blev vedtaget her i Folketinget. Derfor er det min forhåbning og min forventning, at vi også fremover kan have et godt og konstruktivt samarbejde om EU-politikken og om EU-oplysningerne i det hele taget.

Vi har ingen ønsker om, at oplysningsmidlerne fremover skal spredes, og jeg anser det, som jeg allerede har nævnt, ikke for nødvendigt, at der udarbejdes yderligere regler på det her område. På den baggrund kan Socialdemokraterne ikke umiddelbart støtte forslaget.

Kl. 16:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt, der har bedt om korte bemærkninger. Fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 16:36

Lene Espersen (KF):

Tak, og tak til den socialdemokratiske ordfører og sådan set også en forsinket tak til ministeren for dog at række hånden ud i forhold til fremadrettet at have et godt samarbejde. Jeg sidder tilbage og savner en forklaring på, hvorfor Socialdemokratiet har skiftet holdning på det her spørgsmål. For ikke så mange år siden valgte VK-regeringen at lave en aftale med Dansk Folkeparti om en alternativ fordeling af nogle EU-midler, og dengang protesterede Socialdemokraternes partiformand, den nuværende statsminister, kraftigt over dette sammen med de øvrige europapolitiske engagerede i Socialdemokratiet og sagde: Det bryder mange års uskrevne regler om, at vi holder sammen og sørger for at fordele midlerne via Europa-Nævnet.

Den daværende borgerlige regering lyttede til den socialdemokratiske kritik, trak det i sig igen, fik overbevist Dansk Folkeparti om, at det var en dårlig idé og valgte at forankre fordelingen af midler i Europa-Nævnet. Nu står hr. Jens Joel her i dag og siger præcis

det modsatte, nemlig at det nærmest ikke er noget problem, at man har lavet en særpulje, hvor man, som jeg kunne forstå det på kulturministeren, så også sammen med Enhedslisten kan sidde og dele penge ud til vennerne. Jeg synes, det er et brud på mange års tradition, og jeg vil spørge hr. Jens Joel, hvis det bare bliver mellem os her i salen i dag, om ikke Socialdemokratiet i bagklogskabens lys kan sige, at det var en dårlig beslutning.

Kl. 16:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 16:38

Jens Joel (S):

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan genkende fru Lene Espersens udlægning af, at man skulle have oprettet den her pulje med henblik på at uddele penge til nogle venner. Det er mig bekendt ikke noget, der har noget på sig. Der har ikke været nogen baggrund for at træffe den beslutning, og på den måde kan jeg sådan set kun henholde mig til, at vi stadig væk mener, at den oplysningsindsats, der foregår via nævnet, og det arbejde, de gør ganske fremragende, skal fortsætte. Det mener vi også fra socialdemokratisk side. Der er ikke oprettet nogen pulje med henblik på at støtte noget andet eller særligt, men med henblik på at gøre en særlig oplysningsindsats i forbindelse med det danske formandskab.

Kl. 16:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Lene Espersen for anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 16:38

Lene Espersen (KF):

Jeg vil sige til hr. Jens Joel, at grunden til, at jeg brugte formuleringen, at man deler penge ud til dem, man er gode venner med, sådan set var, at kulturministeren i sit svar til mig lige før sagde, at grunden til, at man havde valgt at lave den konstruktion, jo var – et frit citat fra kulturministeren: Med dem, man finder pengene, bliver man også enige om, hvordan de efterfølgende skal bruges. Forstået på den måde, at det var noget, regeringen og Enhedslisten skulle sidde og aftale med hinanden.

Det er en helt anden måde, tildelingen foregår på i Europa-Nævnet, og derfor har jeg brug for at få afklaret, om det også er Socialdemokraternes opfattelse, ligesom det var kulturministerens opfattelse, at de penge, der var i puljen, var nogle, som finanslovkredsen skulle sidde og fordele sammen.

Kl. 16:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:39

Jens Joel (S):

Mig bekendt har finanslovkredsen, hvis det skal forstås som partierne og politikerne, ikke siddet og fordelt de her penge. De er blevet fordeltovre i Kulturstyrelsen, og det synes jeg sådan set er meget fornuftigt. Jeg har i hvert fald ikke siddet med ved nogen forhandlinger, og jeg har heller ikke nogen som helst forventning om, at der er nogen, der har lagt dem i en særlig pulje, med henblik på at de så skulle kunne fordeles på en særlig måde eller til nogle særlige venner. Det er efter min bedste overbevisning frit efter fantasien. Hvis det så er en afkræftelse, har jeg hermed prøvet at give den.

Kl. 16:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 16:40

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge uddybende til, om den socialdemokratiske ordfører synes, at det var en god idé at lave den her aftale mellem regeringspartierne og Enhedslisten uden at inddrage V og K i forhandlingerne, eller om ordføreren hellere havde set, at man havde udvist et sammenhold mellem de EU-positive partier og i det mindste havde diskuteret det her med Venstre og Konservative. Så hvad er den socialdemokratiske ordførers holdning til det forløb, der har været? Var det en god idé at håndtere tingene på den måde?

Kl. 16:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:40

Jens Joel (S):

Jeg må sige, at jeg synes, det var en god idé, at vi afsatte nogle ekstra midler til formandskabet. Jeg synes, det var vigtigt, fordi vi havde en ekstra opgave at løfte, og selv om Europa-Nævnet har sin sædvanlige pulje og også fik lidt mere oveni, så synes jeg, det var godt, at det lykkedes os at få fundet nogle ekstra midler på finansloven.

Hvad angår sammenholdet: Selv om jeg, og det skal der ikke være nogen tvivl om, sætter stor pris på det sammenhold og det samarbejde, som vi har i de EU-positive partier i Folketinget, er det jo ikke sådan med EU-midler, at EU-oplysningen kun varetages af de EU-positive partier. Det er jo heldigvis sådan i et demokrati, at det også inkluderer andre bevægelser og partier, som ikke støtter så varmt op om EU-projektet. Derfor er det sådan set ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi holder sammen som EU-positive partier. Det synes jeg at vi gør med hensyn til det politiske indhold. Men det her drejer sig jo om et noget andet spørgsmål, hvor det handler om at sikre en bred folkeoplysende indsats, uanset hvad man på forhånd måtte mene om EU.

Kl. 16:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 16:41

Eva Kjer Hansen (V):

Selv om den socialdemokratiske ordfører er forholdsvis ny her i Tinget, tror jeg godt, at ordføreren kender historien, nemlig at der over årene har været et bredt sammenhold om bl.a. EU-oplysningsmidler. Så jeg skal bare gentage mit spørgsmål: Synes ordføreren, at det ville have været en god idé at inddrage V og K i drøftelserne om ekstra midler til EU-oplysningen?

Kl. 16:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Jens Joel (S):

Jeg kan bekræfte over for fru Eva Kjer Hansen, at jeg er væsentlig nyere og mere grøn i Tinget her end fru Eva Kjer Hansen. Derfor har jeg selvfølgelig også en begrænset erfaring.

Det er rigtigt, at der er et sammenhold, og at der er et godt samarbejde mellem de EU-positive partier, men det er jo ikke sådan – nu skal man også passe på, at man ikke får det til at lyde sådan – at der hidtil igennem Europa-Nævnets aktiviteter ikke er blevet uddelt nogen penge til partier og bevægelser, som ikke er så EU-positive. Så det er ligesom to forskellige sider af samme sag.

Hvis vi kan gøre noget som helst for fremadrettet at række hånden ud ved at sige, at vi gerne vil samarbejde og gerne vil gøre de her

ting endnu bedre, så lad os da tage de evalueringer, der kommer, af den pulje og det forløb, der har været i forbindelse med formandskabet, og lad os kigge på det og lad os så vurdere fremadrettet, om vi kan gøre det endnu bedre. Det er jeg faktisk sikker på.

Kl. 16:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerækken er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Hr. Jens Joel er noget højere end mig, kan jeg mærke på mikrofonen.

Jeg vil godt starte med at sige, at ordfører fru Merete Riisager fra Liberal Alliance desværre ikke kan være til stede, og jeg har lovet at meddele, at de støtter beslutningsforslaget. Så fik jeg i hvert fald klaret den pligt.

Det gør vi sådan set også i Dansk Folkeparti. Nu er der fortalt lidt historisk baggrund om, hvordan de her midler normalt bliver lagt hen, hvor de bliver lagt, nemlig i Europa-Nævnet, hvorfra de bliver uddelt både til positiv og negativ formidling. Sådan er det. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at i Dansk Folkeparti har vi faktisk haft det sådan, at vi egentlig synes, at de her oplysningsmidler skulle være mindre.

Jeg sad sådan ved de foregående taleres ordførertaler og tænkte, at ja, de 2 mio. kr. ekstra, hvad fik vi så ud af dem? Nu er formandskabet jo snart slut, og jeg tror, at hvis man spørger den almindelige dansker, vil vedkommende nok sige: Nå, har der været noget? Vi ved godt, at vi har haft EU-formandskab, men har der været noget ekstra? Jeg synes faktisk, at det er lidt bekymrende. Hvis man endelig sætter ekstra midler af, kunne det jo være dejligt, at der var mere opmærksomhed om EU, også fordi jeg synes, at der er for lidt debat om EU.

Men jeg må give forslagsstillerne ret i, at det er lidt mærkeligt, at man placerer det to forskellige steder. Nu nævner ministeren, at der har været flere, der har søgt. Det har også været nogle nye typer af ansøgninger, og det kan for så vidt jo være fint nok, men måske har det noget at gøre med, at Europa-Nævnet kører i den samme dyng. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal udtrykke det, men man gør, som man plejer. Det er tit sådan, når man har puljer, der ligger til ansøgning, at dem, der kender puljerne, søger, de ved, hvor de er, og dem, der ikke kender dem, opdager dem aldrig. Sådan er det jo ofte, så måske skulle man i stedet for at have delt det ud have sagt, at vi beholder det ét sted, men gør noget mere opmærksom på, at det sådan set er frit for alle at søge. Det ville jo være godt.

Så jeg støtter helt klart, at selvfølgelig skulle det have været ét sted, nemlig dér, hvor kompetencen er – helt klart.

Kl. 16:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre til næste taler i ordførerrækken, og det er fru Sofie Carsten Nielsen fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. I Det Radikale Venstre lægger vi ligesom regeringen og kulturministeren endda meget stor vægt på, at vi har et godt og et tæt europapolitisk samarbejde mellem regeringspartierne og V og K og andre, der i øvrigt vil være med. Det er et samarbejde, som jeg som EU-ordfører sætter meget stor pris på, og jeg vil godt sige her, at jeg

er oprigtigt glad for, at samarbejdet er med netop de ordførere fra oppositionens partier, som det nu er. Det er ikke et forsøg på at smigre. Det er bare sådan, jeg har det. Jeg synes, at vi har en rigtig god og konstruktiv dialog, og jeg synes, at vi bliver klogere af at samarbejde. Det vil jeg gerne kvittere for, og det vil jeg meget gerne fortsætte.

Som kulturministeren har redegjort for, blev der som led i forhandlingerne om finansloven for 2012 aftalt, at rammen for det danske EU-formandskab skulle øges med 10 mio. kr., og heraf blev 3 mio. kr. efter aftale med Enhedslisten afsat til en ekstraordinær oplysningsindsats og folkelig debat om EU under formandskabet. I Det Radikale Venstre var vi og er vi rigtig glade for, at det lod sig gøre i en økonomisk svær tid. Det havde vi arbejdet for. Vi mener, at det er vigtigt, at vi bruger anledningen med formandskabet til virkelig at få skabt debat og oplysning om EU i Danmark, og det er jo et mål, som jeg kan høre og også hele tiden har vidst at jeg deler med V og K's ordførere.

Som kulturministeren har gjort rede for, blev de 3 mio. kr. afsat som et ekstra supplement til EU-oplysning under formandskabet ved siden af bevillingen til Europa-Nævnet. De midler udmøntes, som det jo er normen, af de partier, der har tilvejebragt finansieringen, ikke sådan at forstå, at de sidder og udmønter de enkelte finansieringer, men konstruktionen af det. Så puljen har jo også været juridisk adskilt fra Europa-Nævnet, fordi den netop er tilvejebragt i finanslovaftalen.

Jeg mener, at Europa-Nævnet gør et meget fint arbejde. Jeg ønsker mig gerne endnu mere og endnu bredere debat, og derfor synes jeg faktisk også, at det er fint, at regeringen med den her ekstra pulje har forsøgt sig med endnu flere og lidt andre måder at skabe debat på. Det er mit indtryk, at den ekstra pulje har givet mulighed for, at en lidt bredere kreds af organisationer og aktører har kunnet søge og skabe debat andre steder end de vante, og det har vi givet mulighed for med en ekstrabevilling. Det tager ikke noget fra Europa-Nævnet – de fik også en ekstra million – og jeg forventer mig bestemt meget af Europa-Nævnet i fremtiden. Det er jo dem, der skal fortsætte EU-oplysningen og EU-debatten. F.eks. har vi også lige fået radikal repræsentation i nævnet igen efter en periode uden repræsentation, og det forventer jeg mig da bestemt meget af.

Men jeg vil gerne slutte med igen at appellere til, at vi fortsætter det gode og konstruktive samarbejde, som vi har på EU-området, og som jeg som nyt folketingsmedlem også har oplevet som utrolig berigende, men det her beslutningsforslag kan Det Radikale Venstre altså ikke støtte.

Kl. 16:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:49

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at takke fru Sofie Carsten Nielsen for de pæne bemærkninger. De er absolut gengældt. Jeg sætter meget stor pris på samarbejdet med den radikale ordfører.

Men nu til sagens substans. Ligesom hr. Jens Joel blev stillet et spørgsmål om Socialdemokratiets ændrede holdning, vil jeg naturligvis også gerne høre, hvad der er begrundelsen for, at Det Radikale Venstre også har ændret holdning til spørgsmålet om, hvorvidt der skal være flere forskellige konkurrerende puljer til at varetage det meget vigtige område og til at sikre, at der er en god debat om det europapolitiske arbejde, om europapolitikken. Den nuværende økonomi- og indenrigsminister var særdeles ophidset, da den tidligere borgerlige regering ønskede at lave lidt det samme nummer, som den nuværende regering har lavet sammen med Enhedslisten, og der-

for vil jeg gerne høre, hvad det er, der har fået Det Radikale Venstre til at skifte holdning.

Kl. 16:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu kender jeg den jo ikke i detaljer. Jeg mindes godt den konkrete sag, som fru Lene Espersen fortæller om, men jeg kender ikke den sag i detaljer. Jeg må bare sige, at det ikke er min oplevelse, at den her pulje er iværksat som en konkurrerende pulje. Det er et supplement under formandskabet, der lægges oven i det arbejde, som Europa-Nævnet gør godt og ordentligt, for at skabe debat på nogle lidt andre måder end den måde, det fungerer på i nævnet. Det er ikke min umiddelbare oplevelse, at det var det samme, som foregik dengang.

Kl. 16:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Lene Espersen for anden korte bemærkning.

Kl. 16:50

Lene Espersen (KF):

Jeg må sige, at det argument, som den nuværende økonomi- og indenrigsminister og den nuværende statsminister brugte sidst, var, at det var fuldstændig tosset at lave to forskellige puljer, når vi havde et ganske velfungerende Europa-Nævn, og herunder også lagde vægt på, at der var bred politisk tilslutning til, at Europa-Nævnet, der deler sol og vind lige, kunne varetage det arbejde. Der er det jo ikke noget svar at give at sige, at det her er et supplement. Altså, man kan sige, at 2 mio. kr., der faktisk skulle gives lidt på de samme præmisser, hverken gør fra eller til, og det, der for mig at se er fuldstændig uforståeligt, er, at den nuværende regering vælger at provokere samarbejdspartnere, den har haft igennem mange år i Folketinget, og står fast på en meget, meget tåbelig beslutning frem for bare at trække i land og erkende, at det simpelt hen ikke var det klogeste.

Derfor vil jeg gerne slutte af med at stille fru Sofie Carsten Nielsen det spørgsmål, om fru Sofie Carsten Nielsen tror, at der på næste finanslov eller i kommende finanslove vil komme et nyt initiativ om at lave nye puljer, eller om man vil forsøge at pulje ressourcerne i Europa-Nævnet.

Kl. 16:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:52

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for spørgsmålet. Først og fremmest vil jeg da i hvert fald på Det Radikale Venstres vegne beklage, at det her initiativ er blevet opfattet som en provokation. Det er jeg sikker på ikke har været intentionen. Det, som jeg opfatter som en af de markante forskelle i forhold til den sag, som fru Lene Espersen nævner, og som den nuværende økonomi- og indenrigsminister og andre har været involveret i, er, at det der handlede om at flytte nogle af de eksisterende midler fra Europa-Nævnet, og det er jo ikke tilfældet her. Vi har ikke på nogen måde ønsket at beskære Europa-Nævnet. Vi har for en afgrænset periode, som netop er det danske EU-formandskab, ønsket at gøre noget yderligere.

Jeg er rigtig glad for, at regeringen valgte at prioritere at afsætte yderligere midler til EU-oplysning. Der er jo ingen tvivl om, at valget i forhold til EU-formandskabet helt faktisk faldt meget sent, og derfor har det været svært at gøre endnu mere ud af det. Men jeg er

glad for, at der er blevet taget det initiativ, og der er mig bekendt ingen planer om at nedlægge nævnet eller gøre noget som helst for at begrænse nævnets EU-oplysningsaktiviteter.

Kl. 16:56

Kl. 16:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Næste korte bemærkning er fra fru Eva Kjer Hansen, Venstre. Værsgo.

Kl. 16:53

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Det, vi jo stadig væk mangler svar på, og det kunne være, at fru Sofie Carsten Nielsen så kunne give os det, er: Hvorfor en ekstra pulje? Når man nu gerne vil give en ekstra bevilling, hvorfor bliver det så ikke lagt oveni nævnets pulje? Jeg spørger, for da jeg spurgte kulturministeren, fik jeg at vide, at det stort set er de samme kriterier, der er lagt til grund. Så vi savner stadig væk et svar fra regeringspartierne på, hvorfor der skal en særlig administration, en særlig pulje til.

Fru Sofie Carsten Nielsen har så ganske ret i, at det her er blevet opfattet som en provokation. Det er jo interessant i dag at skulle høre alle disse forsikringer om, hvor gerne man vil fortsætte det gode og konstruktive samarbejde. Synes fru Sofie Carsten Nielsen, at man har optrådt konstruktivt og har understreget det gode samarbejde over for Venstre og Konservative i den her sag?

Kl. 16:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan sige, at jeg har gjort mit til at optræde konstruktivt og samarbejdsvilligt. Det skal jeg fortsætte med at gøre, og jeg opfordrer gerne alle omkring mig til det samme. Det tror jeg er til alles fordel.

Hvorfor en ekstra pulje? Jamen jeg synes sådan set, at det er ret fornuftigt at forsøge at få andre aktører og andre initiativer i gang – ud over dem, som Europa-Nævnet allerede havde midler til. De har også fået yderligere midler, men man havde 3 mio. kr., og så har man forsøgt at fordele, så der kom endnu flere aktører i spil for netop at få EU-oplysningsindsatsen endnu bredere ud. Vi må jo se på evalueringerne af det, hvorvidt det er lykkedes, men jeg har god fidus til initiativet.

Kl. 16:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Eva Kjer Hansen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 16:55

Eva Kjer Hansen (V):

Så bliver jeg nødt til lige at gentage over for fru Sofie Carsten Nielsen, at kulturministeren i et svar til mig netop siger, at der er et vist sammenfald i kriterier i både den ordinære pulje og den nye pulje. Hvad er så begrundelsen for, at man ikke bare lægger alle de 3 mio. kr. over i nævnets pulje og på den måde understreger den megen ros og anerkendelse, som ordføreren selv og ministeren i øvrigt også gav nævnets arbejde? Hvorfor lave alt det her besvær med en selvstændig pulje, hvis det ikke er, fordi der er nogle særlige forhold, der skal tilgodeses?

Kl. 16:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen de særlige forhold, som vi og – formoder jeg – regeringen har ønsket at tilgodeses, er at få debatten bredere ud og forsøge at nå flere aktører end dem, Europa-Nævnet i deres gode arbejde har forsøgt at nå hidtil. Derfor har man villet *mere* end det, og det er jo også det, der er afsat *flere* midler til. Det er et supplement, det er et forsøg på en yderligere indsats end den, som allerede fandtes.

Kl. 16:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerrækken er fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF, værsgo.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Med det fremsatte forslag ønsker forslagsstillerne at sikre, at udbetalingen af alle EU's oplysningsmidler kun sker fra én instans, nemlig Europa-Nævnet. Desuden lægger forslagsstillerne op til, at ressourtområdet flyttes fra Kulturministeriet til Udenrigsministeriet.

Der er jo bestemt ikke sparet på kritikken i fremsættelsestalen fra forslagsstillerne. Her beskyldes regeringen for at forpurre 20 års samarbejde om uddelingen af EU-oplysningsmidler. Men det billede kan vi i SF ikke genkende. Regeringen og Enhedslisten besluttede i forbindelse med finansloven at forøge den økonomiske ramme for EU-formandskabet med 10 mio. kr., hvoraf de 3 mio. kr. var øremærket til en ekstraordinær oplysningsindsats om det danske EU-formandskab. Det vil altså sige, at der er tale om en ekstraordinær bevilling ved siden af det oprindelige EU-oplysningstilskud. Det ekstraordinære tilskud til oplysning om det danske EU-formandskab forvaltes af Kulturstyrelsen, som ligeledes betjener Europa-Nævnet, så det er altså de samme embedsfolk, som forvalter de midler, der stilles til rådighed.

I forbindelse med regeringsdannelsen blev Europa-Nævnet placeret under Kulturministeriet ud fra den betragtning, at de apparater, der formidler EU-oplysning, alle ligger under Kulturministeriet som folkeoplysning generelt. Vores dygtige embedsfolk i Udenrigsministeriet er gode til at forhandle og koordinere den danske EU-politik, men formidlingen af EU er en anden sag, og derfor mener vi, at den opgave ligger godt i Kulturstyrelsen. Det mener vi er med til at sikre, at det er de rigtige initiativer – dem, der kan skabe en bred folkelig debat, og som kan finde nye vinkler på EU-oplysningen – som får de nødvendige bevillinger.

Fra SF's side har vi p.t. intet ønske om at ændre på Europa-Nævnets rolle, og vi er også meget glade for det europapolitiske samarbejde, vi har, og jeg er personligt også glad for det samarbejde, vi har i udvalget, men SF kan ikke stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 16:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er foreløbig en enkelt, der har bedt om korte bemærkninger. Det er fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:58

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at spørge fru Lisbeth Bech Poulsen, om fru Lisbeth Bech Poulsen kan komme med et eksempel på de eder, der er i beslutningsforslag nr. B 85.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 16:59 kunne ikke drømme om at fremsætte et beslutningsforslag, hvor der skulle indgå ord af en sådan karakter. Derfor vil jeg gerne bede ordføreren om at beklage den formulering, man kom med.
Kl. 17:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg har ikke taget beslutningsforslaget med herop, men jeg synes, sproget var lidt hårdt, i forhold til at der skulle ligge noget bag det, at der skulle ligge en eller anden plan om at ødelægge det samarbejde, der har været. Men jeg skal gerne finde den nøjagtige tekst frem. Jeg mener bare ikke, der er ... (*Eva Kjer Hansen (V) overrækker Lisbeth Bech Poulsen (SF) beslutningsforslaget*). Tak. Nu får jeg teksten, så jeg læser op:

»Forslagsstillerne konstaterer, at regeringen har brudt 20 års samarbejde om udmøntning af EU-oplysningsmidler på finansloven.«

I den ene sætning synes jeg at forslagsstillerne konstaterer, at man har brudt det her samarbejde. Men det, der er sket, er, at der er kommet en ekstrabevilling. De midler, som Europa-Nævnet forvalter, er jo, som de altid har været. Der er kommet en ekstrabevilling, som er gået til et bredere oplysningsarbejde, som den radikale ordfører også nævnte.

Kl. 16:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 17:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne beklage, at jeg brugte ordet eder, men jeg synes, at ordvalget i bemærkningerne til forslaget er meget, meget hårdt, i forhold til at det, der er realiteten, er, at der er tale om en ekstrabevilling, og der er ingen grund til at anklage regeringen for at ville bryde det europapolitiske samarbejde, som fungerer rigtig godt, og som vi er glade for. Jeg kan ikke se, at der på nogen måde skulle være nogen negative intentioner bag det, at der bliver givet en ekstra bevilling, og at det skulle være at bryde det samarbejde, som fungerer rigtig godt.

Kl. 17:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 17:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Anden korte bemærkning fra fru Lene Espersen, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:00

Lene Espersen (KF):

Jeg vil bare bede fru Lisbeth Bech Poulsen svare på mit spørgsmål. Den sætning, som fru Lisbeth Bech Poulsen læste op, indeholdt efter min opfattelse af det danske sprog ikke nogen eder. Så jeg vil gerne høre, hvor de eder er, som fru Lisbeth Bech Poulsen henviste til. Mig bekendt er der slet ikke kutyme for, at man bruger den slags i Folketingssalen, men jeg er sikker på, at formanden gerne vil gøre en undtagelse, hvis fru Lisbeth Bech Poulsen kan finde eder i dette beslutningsforslag.

Kl. 17:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 17:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg beklager, hvis den konservative ordfører blev stødt over mit sprog. Det var måske også forkert at bruge ordet eder, men jeg synes, sproget er lidt hårdt i bemærkningerne til forslaget: Man bryder samarbejde, og regeringen har ikke været indstillet på at sikre det brede sammenhold på området osv. Jeg synes, det er en lille smule konspiratorisk, fordi midlerne jo er, som de altid været. Der er blevet sikret nogle yderligere midler til yderligere folkeoplysning i forbindelse med formandskabet.

Kl. 17:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg kan oplyse, at det er rigtigt, at man ikke må bruge eder fra Folketingets talerstol, men man må dog godt bruge ordet ed eller eder.

Således går vi videre til næste korte bemærkning. Den er fra fru Eva Kjer Hansen, Venstre. Værsgo.

Kl. 17:01

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren over for forslagsstillerne vil beklage det, ordføreren sagde tidligere. Vi forslagsstillere

Eva Kjer Hansen (V):

Det er ikke, fordi forslagsstillerne har noget imod, at der er givet en ekstrabevilling. Det, vi har noget imod, er, at der ikke har været nogen som helst drøftelse, inddragelse eller orientering – der har ikke været nogen som helst kontakt til V og K. Det er, uanset om ordføreren kan lide det eller ej, at bryde med 20 års sammenhold om tildelelse af EU-oplysningsmidler, fordi der har været en tradition for, at man snakkede sammen om indsatsen. Det, der jo stadig udestår, er en forklaring på, hvorfor man har valgt ikke at tage kontakt til Venstre og De Konservative, men er gået enegang sammen med Enhedslisten. Måske kunne ordføreren give en forklaring på det? Det er ikke lykkedes indtil nu, men nu kunne vi måske få den.

Kl. 17:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 17:03

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg var ikke til de konkrete forhandlinger i forbindelse med finansloven. Jeg kunne måske forstå forslagsstillerens bekymring, hvis det var sådan, at de midler, der gives til Europa-Nævnets oplysningsarbejde, var blevet beskåret eller lagt et andet sted hen, men det er jo ikke realiteten. Jeg kan ikke se, hvordan man kan monopolisere folkeoplysningsarbejdet ét sted. Det er vigtigt, at der er et centralt sted, Europa-Nævnet, hvor man kan være sikker på at der er midler og bred politiske opbakning, så vi er sikre på, at der altid vil være EU-oplysning. Men jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man ikke inden for en finanslov måske diskutere og forhandle det hjem med Enhedslisten, når der er tale om ekstra penge i forbindelse med et formandskab og man ikke fjerner noget fra Europa-Nævnet. Det kan jeg ikke forstå.

Kl. 17:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre til den næste ordfører i talerækken. Det er hr. Nikolaj Villumsen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:04

Kl. 17:07

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordet. Fra Enhedslistens side vil vi gerne sige, at vi glæder os rigtig meget over, at der er kommet ekstra midler, som vi skaffede på finansloven, til EU-oplysning og folkelig debat. Derfor er vi selvfølgelig også imod det forslag, B 85, som Venstre og Konservative har fremsat.

Forslagsstillerne beklager et brud på 20 års samarbejde om fordelingen af EU-oplysningsmidler. I den sammenhæng vil jeg bare gerne understrege, som det også er blevet gjort tidligere her fra talerstolen, at der altså er tale om ekstra midler i forbindelse med EU-formandskabet, altså midler ud over dem, som Europa-Nævnet modtager.

Så er jeg lidt uforstående over for forslagsstillernes kritik. Det er vores klare holdning, at jo flere midler, der er til folkelig oplysning og folkelig debat om EU, jo bedre er det som udgangspunkt, og det, at vi på finansloven har sikret 3 mio. kr. ekstra her under det danske EU-formandskab, synes vi egentlig bare er enormt positivt. Det er vi glade for, og derfor er vi selvfølgelig også imod det forslag, der er fremsat.

Kl. 17:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 17:06

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne spørge Enhedslistens ordfører, hr. Nikolaj Villumsen, til ideen om at lave en særlig pulje. Vi diskuterer jo ikke, om det er godt at give flere penge til oplysning om EU – det er vi sådan set alle sammen enige om er en ganske fornuftig ting – men om det at lave en særlig pulje var Enhedslistens idé.

Kl. 17:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:06

Nikolaj Villumsen (EL):

Nej, det er sådan set ikke i synderlig grad Enhedslistens idé. Vi vil bare gerne have nogle ekstra midler til EU-oplysning, til folkelig debat, og det er vi rigtig glade for at vi har fået.

Kl. 17:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Lene Espersen for anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 17:06

Lene Espersen (KF):

Det er jeg glad for at få afklaret, for der har i hvert fald kørt en vandrehistorie om, at det var Enhedslisten, der ønskede puljen, og at regeringen derfor blev nødt til at give sig på det punkt. Men den myte har vi i hvert fald fået aflivet.

Så skal mit næste spørgsmål til hr. Nikolaj Villumsen være, hvad begrundelsen fra Enhedslistens side så er for at sige, at det kan være formålstjenligt at have to parallelle eller flere parallelle puljer kørende, hvor man kan søge midler, frem for at samle pengene et sted og på den måde også være med til at sikre en større mangfoldighed.

Kl. 17:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen jeg har det sådan, at jeg synes, det er fint, at vi har 2 mio. kr., som vi prøver at bruge på en ny måde. Jeg synes ikke, det kan være skidt at prøve at gøre noget nyt. Så må man jo se på det og evaluere, hvordan det fungerer. Så jeg synes sådan set ikke, at der er nogen synderlig grund til panik, og derfor er vi selvfølgelig også imod det forslag, der bliver fremsat her i dag.

Kl. 17:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Eva Kjer Hansen for den næste korte bemærkning.

Kl. 17:07

Eva Kjer Hansen (V):

Jamen så må jeg jo bede ordføreren om at forklare, hvori det nye består. For som jeg har refereret flere gange i dag, har kulturministeren jo netop gjort gældende, at man ikke kan sige, at et projekt hører hjemme i den ene pulje eller i den anden pulje, for det er stort set sammenfaldende kriterier, man stiller op. Så ordføreren må enten forklare, hvad det er for nogle nye ting, hvad det er for nogle anderledes kriterier, og ellers give et mere egnet svar på, hvorfor man fra Enhedslistens side har syntes, at det var nødvendigt med forskellige puljer.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Nikolaj Villumsen (EL):

Som jeg også sagde tidligere, er det ikke, fordi vi mener, der lige præcis skal være to forskellige puljer. Vi synes bare, det er positivt, at der kommer flere midler, og det er glædeligt, synes jeg, at der er en masse penge her, som vi har skaffet til folkelig debat, og så håber jeg, de bliver brugt på bedste vis. Jeg har ikke nogen indflydelse på, hvordan de bliver brugt, og det er jeg også rigtig glad for, for jeg mener ikke, det er mig, der skal bestemme den slags ting i de konkrete tilfælde. Så jeg synes, det er positivt, at vi her har fået ekstra penge, og jeg ser ikke nogen konflikt mellem det ene og det andet, da det jo lige præcis er ekstra penge.

Kl. 17:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Eva Kjer Hansen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 17:08

Eva Kjer Hansen (V):

Var det et krav fra Enhedslisten, at der skulle være en særskilt pulje på den her ekstra bevilling? Mit andet spørgsmål er: Var det et krav fra Enhedslistens side, at V og K ikke skulle inddrages?

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Nikolaj Villumsen (EL):

Nej, vi har ikke gjort andet end at sikre, at der kom ekstra penge, og jeg må sige, at det ikke har været et krav fra os, at hverken Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Venstre eller Konservative skulle være med til det, men nu er det jo engang bare sådan, at det, vi gjorde, var at skaffe 3 mio. kr. ekstra, og så blev de givet til Kulturministeriet. Det er fint, så prøver man det, og så ser vi, hvordan de bliver brugt. Jeg må godt nok sige, at jeg i den debat, der kører lige nu, synes, det

er lidt beskæmmende fra Venstre og Konservative at høre den her skuffelse over, at det lige pludselig ikke bare er de EU-positive partier, der sidder og fordeler pengene sammen. Jeg må indrømme, at jeg vil tænke over det i fremtiden, hvis det ligesom er den indgangsvinkel, man har til, hvordan man fordeler penge i Europa-Nævnet. Det håber jeg ikke det er, men jeg er da ked af det, hvis det skulle være sådan.

Kl. 17:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører i talerrækken er fru Lene Espersen fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Jeg vil også gerne indlede med at sige tak for en debat. Jeg ved ikke, om jeg vil sige, det var en god debat, for jeg synes ikke, vi er blevet meget klogere på, hvad der har været bevæggrunden for, at regeringen har valgt at bryde med årtiers lang tradition på EU-området. Jeg vil også gerne kvittere over for både ministre og ordførere, der har tilkendegivet, hvor vigtigt det er, vi har et godt samarbejde, også på tværs af de, man kan sige politiske uenigheder, vi måtte have. Noget af det, der er kendetegnende, er jo, at Danmark faktisk har kunnet have markant profil på EU-området, fordi vi har haft et godt samarbejde, og derfor er det også meget ærgerligt, at regeringen i forbindelse med finansloven for i år, altså under finanslovforhandlingerne sidste år, valgte at bryde den lange tradition og lige pludselig møde op med en ny pulje, der skulle til, og sammen med Europa-Nævnet, kan man sige, begynde at uddele midler som EU-oplysningsmidler. Det står stadig hen i det uvisse, hvad begrundelsen var for at gøre det, ud over at man ønskede at se, om der var andre grupper, der kunne have lyst til at søge. Jeg vil sige, at under et dansk EU-formandskab har man da en oplagt mulighed for via Europa-Nævnet faktisk at komme bredere ud, og jeg tror personlig på, at man havde fået langt mere ud af de midler, vi her taler om, hvis man havde valgt at bruge dem i Europa-Nævnet.

Hr. Nikolaj Villumsen valgte i afslutningen af sit indlæg for Enhedslisten at begynde at så tvivl om, hvorvidt Europa-Nævnet alene uddeler penge til EU-positive projekter, og til det kan jeg sige, at det har været fuldstændig fast praksis og noget politisk helt og aldeles fastcementeret, at sol og vind naturligvis skulle deles lige, når vi uddeler EU-oplysningsmidler. Det har faktisk været et bærende princip, så jeg kan berolige Enhedslisten med, at der aldrig har været tale om, at man kun ville støtte EU-positive projekter. Men de EU-positive partier har indtil finansloven for i år været enige om, at det sted, hvor pengene skulle uddeles fra, for netop at undgå, at der kommer alle mulige konkurrerende steder, men sikre, at sol og vind bliver delt lige, var fra Europa-Nævnet. Det er sådan set derfor, vil jeg sige til hr. Nikolaj Villumsen, at vi er ret forundrede over, at regeringen har valgt at bryde med den tradition.

Det er ikke lykkedes for os i dag at få nogen ordentlig forklaring på, hvorfor der skulle være en sådan pulje. Når vi ser på Kulturstyrelsens liste over, hvilke projekter der har fået penge fra puljen, er der jo tale om et par AOF-projekter, et par projekter fra et par socialdemokratiske kommuner, et projekt i forbindelse med en ungdomsskole. Men alt i alt er der i hvert fald ikke noget, der får mig til at sige, at de her projekter viser, at det at lave tingene på en anderledes måde har åbnet op for, at der er helt nye typer ansøgere, der lige pludselig er kommet ind i feltet. Med andre ord er der meget, der tyder på, at pengene i hvert fald om ikke andet har været spildt og i hvert fald ikke har bidraget med noget nyt. Derfor skal jeg igen sige, at jeg beklager utrolig meget, at det ikke lykkedes at få regeringen i tale endsige få regeringen til at komme i samtale om, hvorfor man

har valgt at tage det her skridt. Det er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre har fremsat et beslutningsforslag, der gerne skulle være med til at komme tilbage på sporet igen og sikrer, at Europa-Nævnet fremadrettet er den instans, der sikrer sig uddeling af EU's oplysningsmidler.

Jeg kan så forstå – og det er i hvert fald til stor undren for mig – at der også iblandt Folketingets partier, der ikke støtter beslutningsforslaget, er en enighed om, at Kulturstyrelsen, der mig bekendt intet har at gøre med EU-området, er det perfekte område at have placeret administrationen på det her område frem for at lade det ministerium, som varetager al koordination af EU-politik, nemlig Udenrigsministeriet, varetage opgaven med også at sikre, at det navn, der uddeler midler, der har med EU-debatten at gøre, ligger samme sted. Jeg har ikke hørt nogen god forklaring på det, ud over at det måske er de forkerte partier, der har foreslået det, og derfor skulle det ikke undre mig, om ikke det er noget af det, vi vil forsøge at få overbevist partierne om vil være en god idé at forsøge endnu en gang.

Men tak for den debat, der var. Jeg er som sagt ikke særlig tilfreds med de mange ubesvarede spørgsmål, det efterlader os med. Jeg havde håbet på, vi havde fået lidt klarere svar, men det kan jo klares under udvalgsbehandlingen.

Kl. 17:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning, og det er fra fru Lisbeth Bech Poulsen, værsgo.

Kl. 17:14

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Er Fru Lene Espersen utilfreds med, at folkeoplysningen generelt set ligger i Kulturministeriets ressort?

Kl. 17:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Lene Espersen (KF):

Nej, det er jeg bestemt ikke, men det har naturligvis gjort et stort indtryk på mig, at såvel den kontorchef, der har siddet med området, som vi diskuterer her i dag, som kulturministeren har udtalt, at de sådan set er ret kede af, at de har fået et område, som de ikke har nogen anelse om, hvad der foregår på.

Kl. 17:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke andre korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører i talerrækken er ordføreren for forslagsstillerne, fru Eva Kjer Hansen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 17:15

(Ordfører for forslagsstillerne)

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal starte med at takke ordførerne for de faldne bemærkninger, og jeg vil især gerne rette en tak til Dansk Folkeparti og Liberal Alliance for deres opbakning til beslutningsforslaget. Jeg synes så, at det er rigtig ærgerligt, at man ikke fra de andre partiers side har vist større imødekommenhed med hensyn til at se på, hvad der vil være det mest hensigtsmæssige fremover.

Jeg synes, at regeringen i denne sag har haft en ualmindelig arrogant optræden. Det er underligt, at der på intet tidspunkt er blevet rakt en hånd frem i forhold til netop at vise i praksis, at man ønsker det stærke sammenhold. Vi har spurgt kulturministeren uddybende om den her sag, og i svaret fra kulturministeren hedder det, at der ikke er noget princip om, at partier uden for finanslovaftalen skal ind-

drages, når der afsættes nye midler til EU-oplysning. Det er godt nok en arrogant måde at svare på, når man tænker på, at vi i 20 år har stået sammen om at finde ud af, hvordan vi skulle prioritere midler til EU-oplysning. Det kan godt være, at der ikke er noget princip om, hvordan man gebærder sig, men det her handler jo om et politisk håndværk og om at sætte handling bag alle de fine ord om, at man gerne vil det brede og konstruktive samarbejde på europaområdet. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi heller ikke har fået det uddybet i dag, men kun har bevæget os rundt i en overskrift, for kulturministeren har jo på intet tidspunkt i dag gjort os klogere på, hvorfor der var behov for at lave det her uden om nogle af de EU-positive partier. Vi har slet ikke fået uddybet de spørgsmål, vi har stillet, og det står stadig væk hen i det uvisse, hvorfor der skulle opbygges en parallel administration og være to særskilte puljer med stort set de samme kriterier for ansøgninger. Så jeg vil bare sige til kulturministeren, at jeg synes, man mangler at vise i praksis, at man også vil det stærke EU-sammenhold.

Jeg beklager, at ikke flere partier har ønsket at diskutere det her med at have den EU-faglige baggrund. Det er jo altså interessant, at vi har at gøre med at administrere nogle bevillinger, hvor både minister og embedsmænd erkender, at de slet ikke har den faglige kompetence på området – for nu igen at citere den omtalte kontorchef i Kulturministeriet:

Vi er jo ikke eksperter på europapolitik her i Kulturministeriet, men vi konstaterer, at man har lagt opgaven her, og det forvalter vi så efter.

Kulturministeren har sagt i en diskussion om tipsloven, at man så fortsat skal administrere en række støtteordninger, hvor man egentlig ikke har det faglige kendskab. Der er ikke megen konsistens fra ministerens side i forhold til ministerens ageren vedrørende de forskellige støtteordninger. Igen synes jeg faktisk, at ministeren godt kunne have været lidt mere i dybden i forhold til, hvorfor ministeren så synes, det er en opgave, man skal tage på sig.

Jeg var meget skuffet over ministerens kommentar til mit spørgsmål om opfølgning på projekterne. Jeg spurgte faktisk til effektmålinger på, hvad der kommer ud af projekterne, og ikke bare til evalueringer. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi kommer forbi det her med at tælle antallet af aktiviteter og antallet af deltagere, men får set på, hvad det egentlig flytter i den europapolitiske diskussion. Og igen synes jeg, det her er rigtig vigtigt, fordi regeringen har valgt at lave to parallelle puljer med stort set de samme formål. Så er det jo vigtigt at se, hvad der kommer ud af det.

Når jeg gør en del ud af det her, er det også, fordi jeg igen har eksempler på, at ministeren ikke har ønsket at svare ordentligt på spørgsmål. Vi har spurgt til, hvorfor en række af de projekter, der har fået bevillinger, lige præcis er blevet valgt. Det gælder Projekt UDENFOR og forskellige ungdomsprojekter, og den konservative ordfører nævnte også et par stykker. Der er det jo altså ikke nok bare at henvise til, at de opfyldte kriterierne, og at de blev vurderet ud af det samlede ansøgerfelt. Man må gå ind og svare på, hvad det konkret er for nogle aktiviteter, der skal foregå, og hvad det er man forventer af det. Men vi må så vende tilbage til det med opfølgende spørgsmål for at kunne få bedre indsigt i, hvad der egentlig kommer ud af de penge, som man fra regeringens side har valgt at håndtere på den måde, man har.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at jeg håber, at det er den ene gang, vi ser, at man gebærder sig sådan fra regeringens side, og at vi fremover vil opleve en helt anderledes imødekommenhed, som i praksis viser, at man fra regeringens side faktisk mener noget med det her brede og konstruktive samarbejde med de europapositionelle partier. Det mener jeg vi har brug for i den europapolitiske debat, vi skal have fremover, frem for at man på den her måde lukker nogle ude og egentlig ikke kan redegøre ordentligt for, hvorfor man har

ageret, som man har. Med disse ord vil jeg sige tak til ordførerne for debatten.

Kl. 17:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger.

Der er ikke nogen yderligere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om momsafløftning på 100 pct. for hotelovernatninger.

Af Hans Kristian Skibby (DF) m.fl.
(Fremsættelse 15.05.2012).

Kl. 17:21

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Vi starter med skatteministeren, værsgo.

Kl. 17:21

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand. Dansk Folkeparti har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, hvori regeringen opfordres til at fremsætte lovforslag om at øge momsfradraget ved hotelovernatninger fra 50 pct. til 100 pct. med virkning fra 1. januar 2013. Argumenterne for forslaget er at forbedre Danmarks konkurrenceevne på hotelområdet ved at gøre det mere attraktivt for udenlandske og danske forretningsrejsende at overnatte og holde konferencer i Danmark og herigennem sikre, at det fulde vækstpotentiale for hotel erhvervet herhjemme realiseres.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen er meget opmærksom på, at der er behov for at skabe vækst i dansk erhvervsliv bl.a. ved at forbedre konkurrenceevnen. Regeringen vil, som det også meget tydeligt fremgår af regeringens 2020-plan, øge arbejdsudbuddet og øge beskæftigelsen i Danmark markant og også styrke konkurrenceevnen gennem reformer. Regeringen har også taget initiativ til, at der skal nedsættes en produktivitetskommission, der skal kortlægge årsagerne til den lave vækst i produktiviteten siden midten af 1990'erne og på den baggrund komme med konkrete anbefalinger, der kan styrke produktiviteten og også konkurrenceevnen i Danmark.

Som en del af aftalen om finansloven for 2011 blev fradragsretten for hotelovernatninger hævet fra 25 pct. til 50 pct. med virkning fra 1. januar 2011. Fradragsretten på 25 pct. for restaurantydelse blev dog fastholdt. Dansk Folkeparti argumenterer for, at der på baggrund af væksten i hotelbranchen efter dette tiltag er al mulig grund til at forvente, at en fuld momsafløftning vil kunne finansieres gennem et øget provenu fra væksten i erhvervet. Væksten i hotel erhvervet afhænger – det tror jeg er vigtigt at holde sig for øje – af andre faktorer end graden af momsafløftning ved hotelovernatning af streng erhvervsmæssig karakter. Det drejer sig om faktorer som valutakursudviklingen, graden af rejselyst og investeringer i hotelproduktet og mange flere faktorer.

Regeringen vil derfor gerne se den fulde effekt af tiltaget fra 2011, inden der tages stilling til en eventuel yderligere forhøjelse af fradragsretten. Regeringen mener, at man skal være varsom med at finansiere forslag igennem dynamiske effekter. Forslaget kræver derfor konkret finansiering, hvilket stemmer overens med regeringens forsigtighedsprincip. Regeringen vil som sagt se den fulde effekt af den tidligere forhøjelse af fradragsretten, og regeringen mener ikke, at der i den nuværende økonomiske situation er rum til at finde finansiering til et forslag, der forventes at medføre et umiddelbart provenutab på ca. 360 mio. kr. om året. På den baggrund afviser regeringen beslutningsforslaget.

Kl. 17:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren. Der er en enkelt, der har bedt om korte bemærkninger, og det er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 17:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jamen jeg synes jo selvfølgelig, det er bedrøveligt, at vi har en skatteminister, som ikke har den store interesse i at støtte det her beslutningsforslag. Jeg anerkender jo blankt – det nævnte ministeren så godt nok ikke i sin tale – at vi for ikke så lang tid siden her i Folketinget har haft et lignende forslag, der var fremsat af Liberal Alliance. Men det, som jeg synes er den helt grundlæggende forskel, er jo, at vi faktisk anviser en finansiering af den udgift, som der vil være, i og med at man vil få et mindre provenu ind på moms osv. Vi har i begrundelsen, i motiveringen, for beslutningsforslaget jo også nævnt det med de dynamiske effekter. Vi mener, at vi faktisk med rette vil kunne sige, at der er en stor grad af sandsynlighed for, at man vil kunne få så mange dynamiske effekter ved at lave den her momssidestillelse, at man vil kunne få en langt større aktivitet i turismeerhvervet, og at man vil kunne tiltrække flere af de internationale konferencer og alt muligt andet. Og der synes jeg måske at skatteministeren skulle prøve at svare på, hvorfor det er, at man ikke vil anbefale et forslag som det her, når det nu er finansieret.

Kl. 17:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 17:26

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Først vil jeg i forhold til det med, at der i et forslag er en finansiering i form af nogle forventede potentielt positive sideeffekter sige, at det altså ikke er noget, der kan gøre det ud for en robust finansiering. Jeg anerkender, at forslagsstillerne i beslutningsforslaget også opstiller en buket af mulige ideer og alternative finansieringskilder – men det er nogle finansieringskilder, som er lidt mere vage og ukonkrete. Dette siger jeg blot for at sige, at det for regeringen er afgørende, at det er sådan, at der i forbindelse med nogle konkrete udgiftsdrivende forslag findes en finansiering, der er fast og robust, og at det ikke bare er noget, der bygger på nogle forventede positive sideeffekter.

I forhold til ønsket om at fremme turismen i Danmark og støtte hotelierhvervet vil jeg sige, at det er regeringens ambition at styrke turismen og også at sikre den gode konkurrencevilkår. Men netop dette forslag mener vi ikke der er rum til at prioritere lige nu.

Kl. 17:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hans Kristian Skibby for den anden korte bemærkning, værsgo.

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, nu har man jo kunnet læse i forskellige medier, at skatteministeren ikke har den helt store erhvervs erfaring inden for andre fag end politik. Det kan der være nogle fordele ved, ingen tvivl om det, og jeg anerkender så at sige, at vi har en skatteminister, der er relativt dygtig og kompetent. Men jeg synes jo også, at skatteministeren, frem for at han bare afviser det her forslag, måske så skulle prøve at gå ind og kigge på nogle af de anbefalinger, der er kommet fra nogle af de folk, som til daglig arbejder inden for det danske turismeerhverv. Vi kan se, at der er forskellige af de her brancheorganisationer, bl.a. HORESTA, som det også nævnes i kommentarerne til beslutningsforslaget, som jo klart præciserer, at der er stor sandsynlighed for, at der i forbindelse med det her vil være nogle afledte dynamiske effekter, der er så store, at det faktisk vil betyde, at vi vil få flere job i Danmark. Og det er jo noget, som jeg ved ligger skatteministeren meget på sinde. Jeg går ud fra, at man ikke ønsker at fjerne danske job, men at man ønsker at skabe danske job. Netop turismeerhvervet og erhvervsturismeerhvervet, som jo er det, som det her konkret drejer sig om, er faktisk et erhverv, som det er meget svært at eksportere ud af Danmark. Anerkender skatteministeren ikke, at der er sund fornuft i det her forslag?

Kl. 17:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 17:28

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Først og fremmest tak for spydigheden forklædt som ros. Derefter vil jeg blot som en understregning sige, at der er visse af HORESTA's synspunkter, der er afspejlet i både beslutningsforslaget og i kommentarerne, som regeringen fuldt ud kan genkende, og at jeg synes, det er fint, at der er et godt samspil mellem interesseorganisationerne og Folketingets partier; det synes jeg er fornemt.

I forhold til spørgsmålet om det med den konkrete sunde fornuft i forbindelse med forslaget her vil jeg igen sige, at jeg ikke håber, at det er sådan, at ordføreren hører mig afvise forslaget blankt som værende ufornuftigt. Jeg siger blot, at regeringen ønsker at se den fulde effekt af det tiltag, der blev indført i 2011, før vi gør noget, og at vi ikke mener, der i den nuværende økonomiske situation er rum til at finde en robust finansiering til et udgiftsdrivende forslag som det her.

Jeg vil ikke sige, at der hermed er tale om en total afvisning for tid og evighed, men det er jo noget, der vil forudsætte en robust finansiering, og jeg synes også, vi skal vente og se, hvad det er, der bliver den endelige og fulde effekt af det forslag, der er blevet gennemført, før vi gør noget.

Kl. 17:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste taler i ordførerrækken er hr. Mads Rørvig fra Venstre. Værsgo.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. I Venstre synes vi, det her forslag er et utrolig sympatisk forslag. Vi gennemførte jo selv med finansloven for 2011 et forslag med Dansk Folkeparti, hvor vi hævdede afløftningen fra 25 pct. til 50 pct. Jeg er meget enig med skatteministeren i, at der er meget fornuft i det her forslag. Derfor kan man jo også undre sig over, at Socialde-

mokraterne og SF stemte imod det, dengang vi hævdede fra 25 til 50 pct.

Kl. 17:33

Men turismeerhvervet er et rigtig vigtigt erhverv for Danmark. Det tjener mange penge ind til Danmark. Vi mener dog, at før vi skal gå videre ad den her vej, skal vi – som skatteministeren også er inde på – lige høste lidt flere erfaringer med, hvad betydningen har været. Man kan også se i bemærkningerne til lovforslaget, at de tal, som HORESTA baserer sig på, kun er for tre kvartaler. Man har altså ikke engang et års erfaringer til at kunne belyse effekten.

Så er vi også lidt skeptiske over for den selvfinansierende effekt med dynamikken i det her forslag. Det er jo sådan, at nu kan man høre, at skatteministeren er begyndt at regne, som vi hele tiden har regnet i Venstre, nemlig efter gængse metoder – ikke mere med 12 minutter – så man skal passe på med at budgettere med dynamikken. Men et sympatisk forslag, som vi desværre ikke kan støtte.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen det er rigtigt, at de tal, som ligger til grund for det her beslutningsforslag, er tal, som kun dækker de tre af de fire kvartaler i året. Men hr. Mads Rørvig nævnte jo som begrundelse, at man ikke mente, at der var finansiering til rådighed for det her forslag, og ordføreren nævnte de dynamiske effekter, men jeg synes jo faktisk, at jeg egentlig har gjort en dyd ud af at beskrive begge dele i det her beslutningsforslag.

Vi påpeger nemlig, at der er stor sandsynlighed for, at der er så mange dynamiske effekter – så mange nye job i det her – at der faktisk vil være en win-win-situation, som det jo så berømt hedder, når vi kan se, at der skaffes flere arbejdspladser og et større provenu end det tab, vi får direkte på momsen. Men oven i det har vi jo faktisk anvist finansiering ved at sige, at nogle af de forslag, der bl.a. har været fremsat fra regeringspartier i den nuværende regering, hvor man jo bl. a. siger, at der kan være en besparelse set i forhold til projekter og rådgiverfunktioner over for ministerier osv. Så der er jo faktisk anvist finansiering af det her forslag.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Mads Rørvig (V):

Hr. Hans Kristian Skibby nævner selv kodeordet, når han siger: Der vil med stor sandsynlighed være det. Det er også derfor, vi gerne lige vil vente med at se, hvilken effekt der har været det seneste år, før vi kan regne med det fremadrettet.

I forhold til de andre finansieringsforslag, der er skitseret, så er det jo sådan meget på overskriftsniveau, hvor man kan sige, at den udgiftstunge del er på et meget specifikt niveau, nemlig at den skal fra 50 pct. til 100 pct., og det skal være fra den 1. januar 2013. Så hvis man gerne vil indføre udgiftskrævende forslag på meget specifikt niveau, så synes jeg, der skal anvises finansiering på et lige så specifikt niveau.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen altså, jeg synes, at ordføreren går lidt rundt om den varme grød, for det er da rigtigt, at set i forhold til en finanslov osv. er vores finansieringsforslag nogle overskrifter. Men det er jo altså sådan, at når man laver en økonomisk plan og der er et flertal for det, så skal man selvfølgelig også finde pengene inden for de områder. Det er jo sådan set bare derfor, vi siger, at der faktisk er regeringspartier, der har støttet, at man kan finde det antal millioner, der skal til, bl.a. ved også at lave nogle andre besparelser på nogle af de støtteordninger til det danske erhvervsliv, som vi har andre steder.

Det kan godt være, at det ikke er noget, som Venstre er tilhænger af, men derfor synes jeg jo ikke, at ordføreren skal sige, at det er en løssluppen finansiering. Det er jo faktisk et konkret finansieringsforslag, der ligger, og oven i det ligger der så pointen med, at der også er så store økonomiske fordele ved det set i forhold til, at man andre steder i systemet vinder på, at der bliver større handel i restauranter og flere taxature og en øget omsætning generelt.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Mads Rørvig (V):

Jeg er jo langt hen ad vejen enig med hr. Hans Kristian Skibby. Det ville også være en skam, hvis vi skulle bruge energien på at tale os væk fra hinanden, for som HORESTA også påpeger i det notat, som står i bemærkningerne til forslaget, så har man allerede set de positive effekter af, at Venstre og Dansk Folkeparti i samarbejde netop hævdede den fra 25 pct. til 50 pct.

Men som der også står i notatet, så baserer HORESTAs konklusioner sig ikke engang på et år, og vi vil gerne lige se, hvordan det virker, før vi kan budgettere med samme selvfinansierungsgrad, som Dansk Folkeparti lægger op til her i forslaget.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:35

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Det beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, som vi nu skal behandle, har til formål at forbedre Danmarks konkurrenceevne på hotelområdet og herigennem skabe større vækst og flere arbejdspladser. Den målsætning kan Socialdemokraterne selvfølgelig tilslutte sig, for vi er meget optaget af at skabe vækst og arbejdspladser ved bl.a. at sikre en bedre konkurrenceevne.

Desværre er forslagets egentlige effekt forbundet med stor usikkerhed, fordi vi ingen steder har belæg for, at væksten i hotelhvervet alene afhænger af prisen på en hotelovernatning. Og det skaber grundlæggende usikkerhed omkring finansieringen af det her forslag. Derfor mener Socialdemokraterne, at det vil være økonomisk uansvarligt at gennemføre forslaget.

Forslaget går helt konkret ud på at give virksomheder mulighed for at fratrække 100 pct. af momsen på hotelovernatninger. Efter de gældende regler kan virksomheder allerede i dag fratrække hele 50 pct. af momsen, når udgifterne er af streng erhvervsmæssig karakter. De gældende regler blev besluttet som led i finansloven for 2011, hvor fradragsretten blev hævet fra 25 til 50 pct. Det er korrekt, at vi siden da har set en stigning i omsætningen af hotelydelser på ca. 3,4 pct. i 2011. Men at den vækst alene kan tilskrives den mere fordelag-

tige fradragsret, kan man ikke vide med sikkerhed. Skatteministeren nævnte i sin tale, at faktorer som valutakursudvikling, graden af rejselest, graden af investeringer i hotelproduktet og antallet af internationale kongresser og salgs- og markedsføringsindsatsen også påvirker konkurrenceevnen og væksten i hotelervhvervet.

Derfor har jeg svært ved at følge Dansk Folkepartis argument om, at en fuld fradragsret vil kunne finansieres gennem et øget provenu i erhvervet. Det ved vi simpelt hen ikke på nuværende tidspunkt. Vi ved derimod, at forslaget forventes at koste vores fælles statskasse et tab på cirka 360 mio. kr. årligt, og det er penge, som vi – specielt set i lyset af den nuværende økonomiske situation – ikke kan risikere at mangle.

Jeg indledte min tale med at rose forslaget formål, nemlig at forbedre Danmarks konkurrenceevne og skabe vækst og flere arbejdspladser. Det gjorde jeg, fordi de selv samme målsætninger udgør kernen i regeringens 2020-plan. Men for at regeringens 2020-plan skal kunne holde vand – selv når bølgerne i samfundsøkonomien går højt – er det strengt nødvendigt, at vores økonomiske politik er fast og sikker, og det bidrager det her forslag ikke til. Derfor kan Socialdemokraterne ikke støtte forslaget. Jeg skulle samtidig meddele SF's holdning, men nu er han her, så han får selv mulighed for at meddele, hvad SF's holdning er til forslaget.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var selvfølgelig ventet, at vi fik den her grammofonplade at høre fra Socialdemokraterne. Men hr. Thomas Jensen brugte argumentet om, at det var økonomisk uforvarsligt at hæve den her momsfradragssats til 100 pct., som er det, den er for alle mulige andre brancher. Det skal man jo lige huske. Det her med, at man kun kan momsfløfte 50 pct., er faktisk en særordning, der er for hotellerne.

Men ordføreren siger ordret, at det vil være økonomisk uforvarsligt at hæve momsfradragssatsen til 100 pct. Det er den praksis, de har i de omkringliggende lande. Når vi skal have store konferencer til Danmark, til København i særdeleshed, så slås man med Stockholm, Berlin og London, hvor de har den udvidede fradragsrettighed. Vil det sige, at Socialdemokraterne også mener, at det er økonomisk uforvarsligt i de lande, hvor man tilbyder de her bedre konkurrencevilkår? For det er jo Danmark, der går glip af de store konferencer og dermed mange overnatninger i Danmark, fordi vi har en fordyrende udgift set i forhold til momsen.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Thomas Jensen (S):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvordan andre og omkringliggende lande har indrettet deres moms- og afgiftsstruktur; det er jo somme tider et lands specifikke ting, der gør sig gældende, når den tilrettelægges. Med hensyn til den danske afgiftsstruktur synes jeg, at den afløftning, der ligger nu, kan se ganske fornuftig ud, men lad os nu lige først komme til at kende den endelige effekt af den, når den har virket et par år.

Derudover vil jeg så sige, at regeringen heller ikke ligger på den lade side. I vores 2020-plan har vi jo en række initiativer til, hvordan vi skal få produktiviteten, konkurrenceevnen og væksten og dermed skabelsen af arbejdspladser tilbage i dansk økonomi. Det gælder også inden for turismeområdet, som vi også har debatteret her for nylig, og hvor jeg håber rigtig meget på, at en bedre konkurrenceevne

turismemæssigt, bl.a. på markedsføringsområdet og sådan nogle ting ude i den store vide verden, kan være med til at bringe flere hotelovernatninger til Danmark.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, det er lidt tragisk, at ordføreren siger, at han ikke vil gøre sig klog på, hvad der foregår i andre lande. Altså, vi har saftssene haft mange debatter her i Folketinget, hvor man også fra Socialdemokraternes side har sagt: Jamen sådan gør de i Sverige, sådan gør de i Tyskland, og sådan gør de i Norge, og hvorfor kan Danmark ikke følge med? Det er sådan den evige grammofonpladeretorik, vi jo har kunnet høre i mange af de debatter, der har været i Folketinget i de sidste 10 år. Og så siger ordføreren her, 6 måneder efter at man har fået indflydelsen og magten og nærmest også æren her i Danmark, at nu vil han ikke gøre sig klog på, hvad der foregår i andre lande.

Mener ordføreren ikke, at det er legitimt, at man kigger på, hvordan det foregår? Hvorfor er det, vi taber til Stockholm? Hvorfor er det, vi taber til Berlin? Hvorfor er det, vi taber til London. Det er da sådan nogle ting, som man som ordfører er nødt til at sætte sig ind i, inden man bare går herved og afviser et forslag som det her. Jeg synes, at ordføreren måske skulle genoverveje sin holdning.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Thomas Jensen (S):

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkepartis ordfører bevæger sig meget inden for hi-fi, i hvert fald skal vi høre om grammofonplader, og jeg vil sige, at det er første gang, jeg har holdt en tale som den her, så det er i hvert fald en første afspilning af grammofonpladen, og hvis Dansk Folkeparti fremsætter forslaget igen, skal jeg nok gå op og sige cirka det samme.

Lad mig i forhold til vores nabolande og i forhold til hotelovernatninger og turisme, der virkelig kan bringe nogle hotelovernatninger til Danmark, sige, at jeg tror, at vi skal gøre os klart, hvad det er, man ude i verden ser på, når man beslutter sig for at komme til Danmark og dermed tage ophold med hotelovernatning. Jeg tror, vi skal kigge på det nordiske samarbejde, og jeg tror, vi skal kigge på, at man ude i verden tænker på Danmark, Sverige, Norge og til dels også Finland og Island – de lande, som er med i Nordisk Råd f.eks. – som et hele, og måske skulle vi sørge for at lave en samlet markedsføringsindsats, for når amerikanerne vil til Norden, så kan det godt ske, at de både vil se den lille havfrue, opleve den stockholmske skærgård og tage videre til Oslo og se nogle ting der.

Så jeg tror, at vi også skal gøre noget fælles nordisk for at sælge os til verden for på den måde at få nogle flere hotelovernatninger.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:42

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne spørge til, hvad der ifølge Socialdemokraterne egentlig er begrundelsen for, at der kun bør være 50 pct. momsafløftning på hotelovernatninger. Altså, hvis virksomheder bruger deres penge på alt muligt andet, på varer, på tjenesteydelser, kan de trække 100 pct.

fra – så er der 100 pct. momsafløftning. Hvad er begrundelsen for, at hoteludgifter som det eneste skal være den undtagelse, hvor der kun er 50 pct. momsafløftning?

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:42

Thomas Jensen (S):

I den her konkrete sag er det, at vi mister et provenu på 360 mio. kr., og med den økonomiske situation, som vi har i Danmark, og også set i lyset af den skattereform, som vi har lagt frem, og som vi håber at Folketingets partier vil gå aktivt ind og forhandle om, kan vi altså bare se, at de forskellige skrue, vi kan skrue på i dansk økonomi for at hente et provenu, er af et begrænset antal. Vi har den her momsafløftning på det her niveau; vi kender ikke den endelige effekt af den endnu, den er nylig indført, så lad os nu lige først lade den virke et stykke tid og så se, hvad effekten af den er, for så er vi klogere, og så kan vi se på det derefter.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:43

Ole Birk Olesen (LA):

Men der må da være en anden begrundelse end simpel pengenød i statskassen for, at man forskelsbehandler med hensyn til de ting, som virksomheder kan købe. På de fleste ting er der 100 pct. momsafløftning, men lige præcis med hensyn til hotelovernatninger er der så 50 pct. momsafløftning.

Der må da være en begrundelse, for ellers kunne man jo nedsætte momsafløftningen på alt det andet til også være 50 pct., og så kunne man have skaffet penge til skattereformen osv. Der må da være en begrundelse for, at man forskelsbehandler på den måde. Og det er den begrundelse, jeg gerne vil have hr. Thomas Jensen til at komme ud med – at åbne sit hjerte og fortælle, hvorfor der skal være denne forskel.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Thomas Jensen (S):

Nu er det sådan, at hr. Ole Birk Olesen og jeg nok har en vidt forskellig tilgang til det, der er fælles, og til det at skabe den offentlige sektor. Hr. Ole Birk Olesen har jo en tilgang til det, der hedder, at den offentlige sektor skal være mindst mulig, så derfor kerer hr. Ole Birk Olesen sig ikke så meget om at skaffe et provenu til at bygge den offentlige sektor op for.

Der vil jeg sige, at vi har en god, velfungerende offentlig sektor, og den skal vi hele tiden sørge for at gøre bedre, men vi har også brug for et provenu, for at få den til at fungere. Og derfor er det meget relevant som skatteordfører at se på, når man ser på sådan et forslag her, om det er noget, der er fornuftigt. Der kan man sige, at vi ikke har den viden endnu; der er lige lavet ændringer for ganske kort tid siden, så lad os nu få opbygget den viden. Og så vil jeg sige, at det vil være træls og meget, meget surt, hvis man skal ud at finde besparelser for 360 mio. kr., hvis man leger den leg med momsafløftningen.

Så lad os nu tage det skridt for skridt og se på, hvad der har været effekten af den seneste momsafløftning, og så må vi på baggrund af det træffe de videre beslutninger.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det den radikale ordfører, fru Lotte Rod.

Kl. 17:45

Kl. 17:45

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Min gode, men også travle kollega hr. Nadeem Farooq kunne ikke være her, så jeg har lovet at læse lidt op for ham.

Dansk Folkeparti ønsker via dette beslutningsforslag at få regeringen til at øge momsfradraget for hotelovernatninger fra 50 pct. til 100 pct. Vi forstår godt argumenterne for at øge momsfradraget, for et sådant initiativ vil trække i retning af en bedre dansk konkurrenceevne på hotelområdet. Denne forbedring opnås ved at gøre det mere attraktivt for udenlandske og danske forretningsrejsende at overnatte og holde konferencer i Danmark.

I Det Radikale Venstre er vi – og det er regeringen også – meget fokuserede på at forbedre rammevilkårene for dansk erhvervsliv. Det afspejles også i regeringens 2020-plan, hvis primære sigte er at øge arbejdsudbuddet og beskæftigelsen i Danmark markant og herigenem styrke konkurrenceevnen. Vi noterer derfor med tilfredshed, at fradragsretten for hotelovernatninger i forbindelse med finansloven 2011 blev hævet fra 25 pct. til 50 pct. med virkning fra den 1. januar 2011. Det er vigtigt for partierne i regeringen at se den fulde effekt af dette tiltag, inden vi tager stilling til en yderligere forhøjelse af fradragsretten.

Med disse bemærkninger vil Radikale Venstre stemme imod dette beslutningsforslag.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og herefter er det SF's ordfører, hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Da der er allerede er blevet sagt meget om, hvad indholdet i forslaget er, skal jeg lade være med at gentage det. Men som den socialdemokratiske ordfører også var inde på, er vi i disse dage og år i en vanskelig tid med økonomisk krise. Derfor er der også behov for, at man er påpasselig med midlerne. Og det er klart, at når man med det her forslag vil bruge 360 mio. kr., har man selvfølgelig også behov for at se, hvad man i givet fald får for pengene.

Som Venstres ordfører i øvrigt også henviste til, har man allerede fordoblet den afløftning, der er, pr. 1. januar 2011. Jeg synes derfor, det også må være rimeligt, at man venter og ser på den fortsatte udvikling og ikke ene og alene baserer en ny politik på det, der foregik sidste år.

Væksten i hotel erhvervet er, som også ministeren var inde på, afhængig af en lang række faktorer, som ikke kun har noget med momsafløftning at gøre. Derfor må man også se på, hvordan udviklingen bliver i valutakurser, rejseøst og andet. Det afhænger jo f.eks. også af, hvordan folk vælger at bruge deres efterlønsmidler, ligesom man kan gøre sig alle mulige andre overvejelser.

Ikke alene på baggrund af økonomien, men også på baggrund af, at vi fra SF's side ikke kan støtte indholdet i forslaget, skal jeg meddele, at vi ikke støtter det samlede forslag.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Kl. 17:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det er ikke overraskende, at flere af ordførerne har nævnt i deres ordførertale, at en af begrundelserne er, at man ønsker at se det samlede tal for hele 2011. Det er jo i og for sig også fair nok, i og med at da vi udarbejdede det her prospekt, havde vi kun tallene for de ni første måneder af 2011.

Men nu er det så heldigt, at vi har fået tallene for 2011, for alle fire kvartaler, og der kan jeg da fortælle SF's ordfører, at de danske hoteller i 2011 har oplevet en fremgang på 903.000 overnatninger sammenlignet med i 2010, altså hvor man øgede momsafløftningen fra 25 til 50 pct. Samtidig udgør de udenlandske overnatninger ud af de her nye overnatninger faktisk en stigning på 489.000 overnatninger på danske hoteller; det svarer til en stigning på 10 pct.

Samlet set betyder det – og det var det, som ordføreren var inde på, nemlig de økonomiske udfordringer – at det faktisk har øget den danske eksportindtægt med 782 mio. kr. i 2011, at det har givet ekstra indtægter til statskassen på 321 mio. kr., og at det har skabt 1.000 nye job. Er det fakta nok for SF?

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:49

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det var enormt mange tal, som Dansk Folkepartis ordfører fik lirket af her i en flot remse, og al ære og respekt for det, men jeg vil gerne se tallene, og dem må vi tage op i den videre udvalgsbehandling.

Jeg synes heller ikke nødvendigvis, at man på baggrund af 9 måneder eller nu 12 måneder kan vurdere, hvorvidt et forslag i sidste ende vil være en gevinst for det samlede samfund. Det synes jeg er lidt vanskeligt at vurdere, også ud fra de her tal. Så jeg vil gerne se på det i den videre udvalgsbehandling, og det glæder jeg mig til.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu behøver man jo ikke at være økonom for at vide, at det selvfølgelig giver et momstab. Det er jo også derfor, vi har fået tallene fra Skatteministeriet, som beskriver det momstab, der ville være, hvis man indførte en fuld momsafløftning. Når man kigger på tallene for hele 2011, kan man se, at det har genereret de her 1.000 nye job inden for hotelbranchen, at det samtidig har givet eksportindtægter i Danmark på over 780 mio. kr., og at det har genereret et overskud til statskassen på 321 mio. kr., og det er jo tal, der kommer fra brancheorganisationerne.

Godt nok er vi ikke økonomer, men synes SF ikke, at det er fair og legitimt? Argumentet var, at man ville afvise det, fordi tallene var for 9 måneder. Nu kommer tallene så for 12 måneder, og så afviser man dem, fordi de er for 12 måneder. Men vi kan jo ikke komme længere end 12 måneder, det siger det almindelige regnestykke; der findes ikke mere end 12 måneder på et år.

Vil SF ikke anerkende, at det ser ud til at være sådan, at hvis man fik det her gennemført, ville det faktisk betyde flere danske job, og at det ville betyde et nettoprovenu til den danske statskasse? Er det ikke det, der er sagens kerne?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:51

Jonas Dahl (SF):

Jeg har ikke grund til at betvivle den remse, som ordføreren har lært udenad, det synes jeg er flot. Men jeg synes bare også, at man må forholde sig til det. Nu må vi jo tage de her tal, men problemet er også, at der har været problemer i branchen tidligere. Det var sådan set baggrunden for, at man i sin tid løftede momsen af; det tror jeg også at ordføreren er bekendt med. Men vi bliver også bare nødt til at se tallene over en lidt længere periode end nødvendigvis 9 måneder eller 12 måneder, før vi i hvert fald fra SF's side er villige til bare at begynde at diskutere det.

Vi kan ikke føre den økonomiske fatamorganapolitik, som man har ført fra bl.a. Dansk Folkepartis side de sidste 10 år. Så sent som i går kunne vi se, at det var meget svært at afæske Dansk Folkepartis formand et svar på, hvad det egentlig er for en økonomi og økonomisk plan, som Dansk Folkeparti læner sig op ad. Derfor synes jeg også, at man skal se det her i et større samlet billede.

Men vi glæder os til udvalgsbehandlingen, og så må vi se, hvad man der kan få frem. Jeg er helt sikker på, at branchen også vil komme i deputation.

Kl. 17:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:52

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forsøgte at få et svar fra det andet regeringspartis ordfører på spørgsmålet om, hvorfor det egentlig skal være sådan, at man kun kan afløfte 50 pct. moms som virksomhed, når man køber hotelydelser, mens man kan afløfte 100 pct., hvis man køber alle mulige andre ydelser.

Hvis en virksomhed køber rengøring hos en anden virksomhed, er der 100 pct. momsafløftning; hvis en virksomhed køber advokatbistand, er der 100 pct. momsafløftning; hvis en virksomhed køber håndværkerydelser, er der 100 pct. momsafløftning. Hvorfor er det vigtigt, hvorfor er det rigtigt og godt, at der kun er 50 pct. momsafløftning, hvis virksomheden køber hotelovernatninger til konferencer og seminarer og forretningsrejser?

Kl. 17:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:52

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at det, der er interessant i det spørgsmål, som hr. Ole Birk Olesen stiller, er det sidste ord. For det, der netop var baggrunden for, at man i sin tid løftede det af, var, sådan som jeg har forstået det, at der lige pludselig var enormt mange forretningsrejser og enormt mange ture, som man måske kunne diskutere det faglige indhold af.

Det var baggrunden for, at man i sin tid, sådan som jeg har forstået det, rent faktisk sagde: O.k., her er altså et problem, her er noget, vi er nødt til at forholde os til. Og man fjernede derfor momsafløftningen, fordi der dybest set var for meget svindel.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:53

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for svaret. Det var jo et svar, og jeg sætter pris på at få et svar.

Så er spørgsmålet bare: Kan det virkelig passe, at vi skal lave en helt anden momsafløftningsregel, fordi der måske er nogle, der bruger det til lidt fryns? Kan det virkelig passe, eller bør vi måske i stedet så bare sige, enten at man her må have en mere striks kontrol fra skattemyndighedernes side med, hvordan tingene udbetales, eller at det godt kan være, at man en gang imellem går glip af en krone i statskassen, og det er så noget, man en gang imellem må acceptere?

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes specielt, at det sidste er interessant, nemlig at man fra Liberal Alliances side siger: Nå, hvis der er lidt fryns og lidt snyd, er det jo bare en krone til statskassen, der forsvinder. Altså, den der DREAM-model, som vi i går aftes fik omdøbt til keep on dreaming, får da en helt ny betydning nu, for det er jo det der drømmeland, man kan bevæge sig mod. Man kan allerede se – hvad hedder det? – folk tage af sted med elskerinden til Bahamas. Det har for mig at se bare ikke rigtig noget med en fornuftig afløftning af momsen at gøre.

Derfor vil jeg sige, at hvis der er et fagligt indhold, så lad os da diskutere det. Men hr. Ole Birk Olesen ved godt, at der var massive problemer med det, og at det var baggrunden for, at man i sin tid åbnede op for den her diskussion.

Jeg synes bare ikke, at lidt fryns, som det blev formuleret, er o.k., når det drejer sig om, at man i givet fald gør det for at snyde skattevæsenet. Jeg synes faktisk, at det er rimeligt, at folk betaler deres skat. Uanset hvordan ens forhold i øvrigt er, skal man betale efter reglerne. Det tror jeg gælder for alle, og derfor er jeg ikke enig i, at det bare er o.k., at der er en lille smule fryns. Men hvis man på en eller anden måde kan sikre sig mod det, så lad os diskutere det i det videre udvalgsarbejde. Det er jeg da sådan set åben over for.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 17:55

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak til Dansk Folkeparti for forslaget. Det ligner lidt et forslag, som vi fra Liberal Alliances side har haft oppe her. Det er i hvert fald en delmængde af det forslag, som vi har haft oppe her, og derfor kan jeg da godt med det samme starte med at meddele, at vi støtter forslaget.

Et af de finansieringsforslag, som Dansk Folkeparti lægger frem, nemlig at der skal spares på konsulentbistanden i staten, er sådan set et forslag, som vi allerede havde med som et ændringsforslag til finansloven. Og vi noterede os også med glæde dengang, at Dansk Folkeparti stemte for det ændringsforslag, så her er alt fryd og gammen.

Forslaget gør op med den uligestilling, som der i dag er på momsafløftningsområdet. Det er jo sådan, at virksomheder kan afløfte al moms på alle andre varer og tjenesteydelser, men hvis de har udgifter til hotelovernatninger som følge af f.eks. forretningsrejser, medarbejderseminarer, konferencer osv., kan de kun afløfte 50 pct.

Det er en uligestilling, som gør, at virksomhederne ikke bruger deres penge optimalt. En optimal udnyttelse af ressourcerne forud-

sætter, at der er en lige behandling fra skattemyndighedernes side, sådan at virksomhederne kan spørge: Hvad får vi mest ud af pr. forbrugt krone, uagtet hvad der måtte være at tage af skattehensyn?

Når det ene beskattes hårdere end det andet, betyder det, at det, der beskattes hårdere, bliver forbrugt mindre, det bliver der købt mindre af hos virksomhederne. Og dermed træffer de ikke det, der i en forretningsmæssig forstand er en optimal beslutning om anvendelse af de ressourcer, de har. Derfor skal vi gøre op med uligestillingen.

Det høje momsniveau, vi har i Danmark, fører også til, at virksomheder beslutter sig for at lægge deres køb af hotelovernatninger i udlandet frem for i Danmark. Når de f.eks. skal afholde et medarbejderseminar, er det væsentlig billigere for dem at lægge det medarbejderseminar på et hotel eller et conferencecenter i udlandet, end det er at gøre det i Danmark, og det er der sådan set ikke noget godt at sige om. Det er simpelt hen bare dårligt for det danske samfund og i øvrigt også for den danske statskasse.

Så vi støtter forslaget helhjertet og siger tak for det.

Kl. 17:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 17:58

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Dansk turisme er et vigtigt erhverv. Sidste år omsatte erhvervet for over 75 mia. kr., heraf 30 mia. kr. fra udlændinges forbrug, samtidig med at det genererede ca. 110.000 årsværk i Danmark. Det er et vigtigt erhverv for vores beskæftigelse, et vigtigt erhverv for vores vækst i samfundet, også i fremtiden. Derfor skal vi sikre erhvervet de bedst mulige vilkår.

Den aftale, vi lavede med Dansk Folkeparti i den tidligere VK-regering, hvor vi lavede momsafløftning på 50 pct. for erhvervsovernatninger, har genereret vækst i turismeerhvervet, har genereret omsætning, har genereret arbejdspladser. Sagen er den, at alle de lande, som vi konkurrerer med, har fuld momsafløftning på hotelovernatninger. De overnatninger giver øgede indtægter i den danske statskasse, hvis vi får dem til at blive i Danmark, samtidig med at det skaber arbejdspladser i hele Danmark og ikke kun i dele af Danmark.

Derfor kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget fra Dansk Folkepartis side. Vi har selv arbejdet med det i mange år og synes, at det er et vigtigt element i at få væksten tilbage i Danmark, at vi satser på de erhverv, hvor vi kan se at der er et udviklingspotentiale, og det er der inden for turismeindustrien. Så Det Konservative Folkeparti støtter forslaget her.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:00

(Ordfører for forslagsstillerne)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil da gerne kvittere for debatten her i Folketinget. Det er relativt længe siden, at vi i Dansk Folkeparti udarbejdede det her beslutningsforslag, og der er løbet meget vand i åen siden. Der har også været en behandling i Folketinget af et andet forslag, som omhandlede nogenlunde det samme, men hvor der var en større økonomisk ændring, da det også gjaldt for restaurationsbesøg osv.

Jeg vil gerne kvittere for den debat, der har været. Jeg synes selvfølgelig også, at det er interessant at få lejlighed til at diskutere noget

så vigtigt som et dansk erhverv, der ikke kan udflydes. Det er jo sådan, at det danske turismeerhverv, som også hr. Brian Mikkelsen nævnte, med omkring 110.000 årsværk faktisk er et af de største erhverv, vi har i Danmark.

Det er også et af de steder, hvor vi kan se, at der har været en vækst. Den vækst kan blive endnu større. Til trods for at vi i nogle år har oplevet stagnation og mindre købekraft, har man netop i turismeerhvervet kunnet se, både i erhvervsturismen med konferencer osv. og ved, at der har været flere almindelige turistbesøg, at der har været en større omsætning – der har været en større tilgang til den danske turismebranche.

Jeg har noteret mig, at skatteministeren nævnte, at regeringen, som der også står i regeringsgrundlaget, har nedsat den her produktivitetskommission, som måske vil kunne komme ind på nogle af de elementer, der ligger i det her beslutningsforslag. Jeg kan selvfølgelig håbe på, at det i den sidste ende for en gangs skyld, kunne man sige, er fornuften, der vil sejre i regeringen, og at det vil kunne betyde, at vi vitterlig vil kunne se en ligestilling af det danske turismeerhverv med alle mulige andre erhverv i Danmark. For det er altså en konkurrenceforvridende situation, vi har, når danske virksomheder ikke har den samme refusionsmulighed som i andre sammenhænge med hensyn til den momsafløftning, der finder sted.

Jeg har noteret mig, at flere af ordførerne har stillet sig tvivlende over for det, fordi vi kun har talmateriale for de tre første kvartaler af 2011. De ville gerne have tallene for et helt år, inden de ville tage stilling.

Så har jeg jo så fået tallene fra HORESTA, fra branchen, og de viser, at de danske hoteller i 2011 har oplevet en fremgang på 903.000 overnatninger sammenlignet med 2010, og at antallet af udlændinge, der overnatter her, udgør 489.000 af de her overnatninger. Det er en stigning på 10 pct., og det er det højeste antal udenlandske hotelovernattende gæster i de seneste 20 år i Danmark.

Man kunne jo sagtens foranlediges til at tro, at en af de væsentlige årsager til den her stigning er, at vi netop i 2011 på Dansk Folkepartis initiativ fik indført, at momsafløftningen blev hævet fra 25 pct. til de 50 pct.

Men det er ikke nok med det, for de opgørelser, som vi nu har fået, viser jo også, at det øgede antal udenlandske overnattende gæster har medført en ekstra eksportindtægt i Danmark på 782 mio. kr. – altså vel at mærke penge udefra og ind i Danmark til betalingsbalancen. Det har samtidig medført ekstra indtægter til statskassen på 321 mio. kr., og beskæftigelseseffekten har været, at der er kommet 1.000 nye job i Danmark.

Det er rigtigt, at vi har nogle tal fra Skatteministeriet, der siger, at vi ved at indføre det her selvfølgelig vil få et momsprovenutab. Det er jo også korrekt, men der er vores pointe jo blot, at provenutabet er langt mindre end den gevinst, vi får. Deraf kommer diskussionen om de dynamiske effekter.

Vi var forberedt på, at regeringen ville bruge det som en undskyldning, og derfor har vi valgt oven i at sætte en konkret finansiering ind. Vi foreslår en finansiering gennem nedbringelse af de statslige konsulenthonorarer. Det er noget, som flere af de nuværende regeringspartier faktisk tidligere selv har foreslået, så det synes vi sådan set måtte være noget af det mest fornuftige at bruge, fordi det da er noget, som regeringspartierne selv tidligere har ment. Samtidig har vi sagt, at man kan vælge at sanere i nogle af de erhvervstilskud, som i forvejen tilgår det danske erhvervsliv.

Vi må i dag desværre konstatere, at det har været skønne, spildte kræfter. Men i Dansk Folkeparti er vi optimistiske mennesker, og vi tror faktisk på, at det inden længe, måske når der engang skal være årsmøder og kongresser i regeringspartierne, hvor man har behov for at få en fjer i hatten osv., jo kunne være, at en vækstpakke netop kunne komme til at indeholde en del af det her forslag, som vi har behandlet her i dag.

Jeg tror faktisk på, at det er noget, som regeringen allerinderst ønsker. Jeg tror også på, at det er noget, som nogle i regeringen allerede ser på og arbejder med. Det er så en påstand, men den må komme an på en senere prøve.

Dansk Folkeparti er glade for støtten fra Liberal Alliance, og vi er også meget glade for støtten fra Det Konservative Folkeparti. Vi vil selvfølgelig også håbe på, at støtten på et senere tidspunkt vil komme fra et flertal her i Folketinget, så man faktisk kan få skabt nogle job, som bliver i Danmark. Det synes vi sådan set at Danmark fortjener.

Kl. 18:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 17.04.2012).

Kl. 18:05

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Fødevareministeren.

Kl. 18:06

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Tak, formand. Beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti har til formål at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der forbyder menneskers seksuelle omgang med dyr, og som indebærer, at overtrædelse skal straffes på linje med andre overtrædelser af dyreværnsloven. Ifølge beslutningsforslaget skal det fremgå af lovforslaget, at det er selve den seksuelle handling, der forbydes, således at den overtrædelse af loven ikke er betinget af, at dyret udsættes for smerte m.v. Lovforslaget skal desuden indebære, at enhver form for seksuel udnyttelse af dyr, herunder fremstilling og udbredelse af dyrepornografi, skal forbydes.

Som forslagsstillerne også har nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der tale om en delvis genfremsættelse af en række tidligere beslutningsforslag. Senest havde vi i maj og i august 2011 lejlighed til at drøfte emnet, og også i maj 2010 tog vi stilling til to beslutningsforslag om spørgsmålet. De tidligere beslutningsforslag er alle blevet forkastet af et bredt flertal i Folketinget. Det er altså ikke noget nyt emne, der er på dagsordenen.

Lad mig starte med at slå fast, at det er hævet over enhver tvivl, at dyr, der er i menneskers varetægt, skal behandles forsvarligt og omsorgsfuldt. Det tror jeg at vi alle er enige om. Jeg tror også, at vi alle kan tilslutte os, at mishandling og vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er en meget alvorlig sag, som samfundet skal slå hårdt ned på. Det gælder naturligvis også, hvis der er tale om mis-

handling, vanrøgt eller uforsvarlig behandling i forbindelse med seksuel omgang med dyr.

Det, som vi vel nok ikke er helt enige om, er, hvordan samfundet skal beskytte dyr mod at lide overlast som følge af seksuel omgang med mennesker. Her er det regeringens holdning, at vi allerede har den lovgivning, der skal til.

Som reglerne er i dag, er menneskers seksuelle omgang med dyr allerede forbudt efter dyreværnslovens § 1, hvis dyret derved udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe. Herudover indeholder dyreværnslovens § 17 et forbud mod at bruge dyr til filmoptagelser eller lignende, hvis dyret i den forbindelse udsættes for væsentlig ulempe. Straffen for vanrøgt og uforsvarlig behandling er efter dyreværnslovens § 28 bøde eller fængsel i op til 1 år, mens straffen for mishandling af dyr er fængsel i op til 1 år og i gentagelsestilfælde op til 2 års fængsel.

For så vidt angår seksuel omgang med andres dyr, følger det af straffelovens § 264, der handler om husfredskrænkelser, at det er strafbart uberettiget at skaffe sig adgang til en fremmeds hus eller et andet ikke frit tilgængeligt sted. Det er altså ikke tilladt uberettiget at gå ind på en anden persons indhegnede mark eller i en anden persons stald, uanset om formålet er at have seksuel omgang med vedkommendes dyr eller ej.

Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, straffes med fængsel indtil 6 måneder. Desuden følger det af dyreværnslovens § 20, stk. 1, at en dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, har pligt til at anmelde forholdet til politiet, medmindre forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Dyreværnslovgivningen indeholder således allerede i dag en beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne og andres dyr seksuelt. Det gælder også, hvis der skulle være tale om misbrug i organiseret eller kommercielt regi. Forslaget om at kriminalisere enhver seksuel omgang med dyr vil derfor alene have betydning i de tilfælde, hvor den seksuelle omgang med dyret ikke er i strid med dyreværnsloven, fordi den ikke volder dyret smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe.

Efter min mening er der ikke grundlag for sådan et forbud. Jeg mener, at langt de fleste allerede nu også uden et mere generelt forbud tager afstand fra mennesker, der har seksuel omgang med dyr. Et generelt forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr vil næppe hverken forøge eller formindske denne afstandtagen.

Hertil kommer, at det vil være forbundet med betydelige vanskeligheder for politi og domstole at håndhæve et generelt forbud, da politiet vil have meget svært ved at løfte bevisbyrden i tilfælde, hvor dyret ikke har pådraget sig fysiske skader.

Kl. 18:11

Spørgsmålet om at kriminalisere enhver seksuel omgang med dyr har også allerede været behandlet på et mere overordnet etisk plan. Det er jo ikke en sag, som ikke er blevet endevendt alle vegne her i Folketinget.

Som den tidligere justitsminister har været inde på, da spørgsmålet om et generelt forbud sidst var til behandling her i Folketinget, blev Det Dyreetiske Råd i 2005 bedt om en udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr for at sikre en samlet gennemgang og vurdering af de undersøgelser, der foreligger om emnet. Det Dyreetiske Råd afgav sin udtalelse i november 2006. Et stort flertal af rådets medlemmer fandt, at der ikke er behov for lovgivning, som forbyder privatpersoners seksuelle omgang med egne dyr. For så vidt angår seksuel omgang med andres dyr og seksuel omgang med dyr i organiseret og kommercielt regi, f.eks. dyresexshow eller dyrebordeller, kunne der imidlertid efter rådets opfattelse være et behov for lovgivningsmæssige initiativer, hvis den nuværende lovgivning ikke yder tilstrækkelig beskyttelse.

Siden dengang har Justitsministeriet, som jo tidligere havde ressortansvaret for dette område, gennemført to undersøgelser om em-

net. Som opfølgning på behandling af beslutningsforslag B 176 og B 213 fra 2010 blev Rigspolitiets samt Reden, Sexarbejdernes Interesseorganisation og Den Danske Dyrlægeforening bedt om at oplyse, om de var bekendt med eksistensen af seksuel omgang med dyr i organiseret eller kommercielt regi, herunder dyresexshow, dyrekubber og dyrebordeller og i givet fald om udbredelsen af det fænomen. Rigspolitiet og foreningerne oplyste, at fænomenet dem bekendt enten ikke forekommer eller alene forekommer i ekstremt sjældne tilfælde. Retsudvalget blev orienteret om disse oplysninger i september 2010.

Som opfølgning på beslutningsforslag B 102 fra foråret 2011 foretog Justitsministeriets Forskningskontor en spørgeskemaundersøgelse blandt praktiserende dyrlæger i Danmark, hvor man spurgte dyrlægerne om deres eventuelle mistanker om eller kendskab til tilfælde, hvor mennesker havde seksuel omgang med dyr.

Undersøgelsen viste, at en forholdsvis lille del af de medvirkende dyrlæger, dvs. 17 pct., i løbet af deres tid som praktiserende dyrlæger havde haft bare en mistanke om, at dyr, de havde undersøgt, havde været genstand for seksuel omgang med et menneske. For de dyrlæger, der havde haft sådan en mistanke, havde langt de fleste kun haft mistanken en eller to gange. Samlet set havde 78 dyrlæger haft mistanken 130 gange. Det kan måske lyde som et stort tal, men det skal altså ses i sammenhæng med, at dyrlægerne i gennemsnit havde praktiseret i 23 år. Kun 7 pct. af alle dyrlægerne i undersøgelsen havde fået havde en mistanke om seksuel omgang mellem dyr og mennesker bekræftet.

Samlet set tror jeg, at vi må konkludere, at seksuel omgang mellem dyr og mennesker er et meget sjældent fænomen.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget kommer forslagsstillerne ind på det generelle forbud mod seksuel omgang med dyr, der enten er gennemført eller er under overvejelse i nogle af Danmarks nabolande, særlig de tanker, man gør sig om spørgsmålet i Sverige. Fødevareministeriet er bekendt med de svenske overvejelser om et eventuelt forbud. Emnet blev også drøftet på den høring om menneskers seksuelle omgang med dyr, som det danske Folketings Retsudvalg holdt i 2011.

I en betænkning fra november 2011 om en ny svensk dyreværnslov indgår der en anbefaling om et generelt forbud mod seksuel omgang med dyr. Anbefalingen i den svenske betænkning bygger på en bred vifte af forskellige argumenter, men bygger i vidt omfang på et synspunkt om risikobegrænsning, altså på, at menneskers seksuelle omgang med dyr måske ikke i alle tilfælde fører til, at dyret lider overlast, men at der er risiko for overlast, og at det kan et forbud modvirke.

Til det er der vel at indvende, at mange forskellige menneskelige handlinger kan føre til risiko for forskellige former for skade. Det fører dog ikke nødvendigvis til, at de pågældende aktiviteter kategorisk bør forbydes. Det er i den forbindelse også vigtigt at minde om, at det efter gældende danske regler allerede er forbudt at have seksuel omgang med dyr, hvis dyret derved lider skade.

Desuden kan jeg nævne, at risikosynspunktet ikke er nyt. Faktisk er det et synspunkt, som Det Dyreetiske Råd i sin udtalelse fra 2006 også har taget højde for; man har både understreget i udtalelsen, at seksuel omgang med dyr kan indebære en risiko for, at dyrene kan lide overlast, og at personer, der ønsker at have seksuel omgang med dyr, derfor påtager sig et stort ansvar, som de skal holdes fast på.

Det er min opfattelse, at den gældende lovgivning giver god mulighed for at holde de pågældende fast på deres ansvar, og Det Dyreetiske Råd anbefaler som bekendt heller ikke et generelt forbud. Sammenfattende er det regeringens opfattelse, at dyreværnsloven og straffeloven allerede i dag indeholder en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger egne eller andre menneskers dyr seksuelt. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:16

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg sige tak til ministeren for en meget grundig redegørelse. Den er jeg meget glad for. Det er jo altid et godt udgangspunkt for en debat, at vi er kommet godt omkring tingene.

Det er rigtig, at det er en sag, der har været oppe mange gange i Folketinget, men det nye er jo netop den her undersøgelse, som Justitsministeriets Forskningskontor er kommet med. Som ministeren siger, er det omkring 17 pct. af dyrlægerne, der har oplevet eller haft mistanke om seksuelt misbrug af dyr. Jeg synes faktisk, at det er et meget højt tal, modsat ministeren, som syntes, det var et lavt tal. For det, man skal lægge i det, er jo, at der er betydelige mørketal i det. Jeg kan ikke forestille mig, at folk, der har misbrugt dyr, ringer til dyrlægen med det samme. Jeg kunne forestille mig, at de nok var lidt mere lede ved det og måske lod dyret lide endnu mere derhjemme.

Jeg vil høre, om ministeren kan bekræfte, at det faktisk var nøjagtig samme resultat, som en undersøgelse i Norge viste før den danske, hvilket resulterede i, at man i Norge lavede et forbud mod seksuelt misbrug af dyr. Det kan jo virke lidt sjovt, at de norske politikere og den norske stat kan se, at det er et problem, at der er et så stort antal dyrlæger, der har haft mistanke om seksuel udnyttelse, mens ministeren siger, at det faktisk er et ret lavt antal. Jeg synes da, at det er lidt sjovt, at man kan have den modsatte argumentation.

Kl. 18:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:18

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi træffer beslutning i Danmark om, hvad vi synes. Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at de her 17 pct. var dyrlæger, der havde haft en mistanke, og at de i gennemsnit havde tilset dyr i 23 år. Jeg tør slet ikke tænke på, hvor mange tusinde dyr en dyrlæge kan nå at tilse på 23 år.

Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at når man så spørger Rigspolitiet, Reden, Sexarbejdernes Interesseorganisation og Dyrlægeforeningen siger de, at dyreseks, -shows, -klubber og -bordeller ikke er noget, de kender til. Så samlet set må jeg sige, at jeg ikke mener, at der er grundlag for det her. Folketinget har behandlet det her beslutningsforslag så mange gange i forskellige afskygninger, og jeg kan ikke se, at noget er ændret ved det.

Kl. 18:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:19

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes, det sidste var et lidt tomt argument. Jeg ved ikke, om man kunne forestille sig et bordel, hvor der var kvinder til højre og grise og heste til venstre. Jeg synes, det lyder lidt søgt, at man spørger sexarbejdere, om de har oplevet dyreseks. Det tror jeg ikke er så realistisk.

Jeg vil gerne spørge ind til noget andet, som ministeren sagde i sin redegørelse, og det var, at hun mente, at man var dækket ind af den nuværende lovgivning. Der må jeg sige at jeg er stærkt uenig. Jeg synes jo, at der er en meget uklar lovhjemmel, når man siger, at dyr skal have lidt væsentlig ulempe eller være udsat for smerte. Hvem ved det? Man kan jo af naturlige grunde ikke spørge dyret.

Nu lader det alligevel til, at ministeren også tager afstand fra seksuel udnyttelse af dyr, men hvorfor kan man så ikke blive enig om at lave en klar lovhjemmel, som en gang for alle siger, at det synes vi ikke er acceptabelt i det danske samfund?

Så kan man altid være uenig om, hvorvidt eller i hvor stort omfang det forekommer, men kunne vi ikke bare en gang for alle sige, at det vil vi ikke acceptere i stedet for at skulle have en så uklar i lovhjemmel, som politiet i øvrigt har svært ved at bruge, fordi de netop også har svært ved at finde ud af, om det er foregået eller ej, for hvordan beviser man lige, at et dyr er blevet misbrugt?

Kl. 18:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:20

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen hjemmelen bliver da ikke klarere af, at man laver et generelt forbud. Der, hvor usikkerheden opstår, er i spørgsmålet om, hvorvidt der overhovedet er foregået noget med det dyr. Derfor kan jeg ikke se, at vi på nogen måde kan gøre det klarere.

Det må jo bero på en vurdering blandt eksperter, der tilser dyret, om det har været udsat for seksuel omgang, og om det har lidt skade af det. Jeg kan ikke se, at der kan være nogen som helst forskel på, om man har den ene hjemmel eller den anden hjemmel. Det vil stadig væk bero på den konkrete situation.

Kl. 18:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til fødevareministeren. Og så er det Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:21

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Lovforslagsændringerne i dette beslutningsforslag er stort set identiske med dem, der var i B 176, som vi behandlede her i salen i maj 2010. Ligesom dengang er vi i Venstre selvfølgelig enige med forslagsstillerne i, at man naturligvis ikke skal mishandle dyr, og at man ikke skal påføre dyrene smerte, angst, lidelse, varige men eller anden form for væsentlig ulempe. Det skal man naturligvis ikke; det tager vi skarpt afstand fra.

Som det allerede i dag er klart beskrevet i dyreværnslovens § 1, er sådanne overgreb på dyr forbudt og kan straffes. Det fremgår også af dyreværnslovens § 17, at det er forbudt at bruge dyr til filmoptagelser, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe. I Venstre synes vi, at der således er lovgivningsmæssig hjemmel til at skride ind over for personer, som misbruger dyr som her beskrevet.

Det står anført i beslutningsforslaget, at et forbud kunne have en præventiv effekt, men her må man nok sige, at det i forvejen er så få mennesker, der bruger dyr på den her måde, at det næppe vil have en sådan præventiv effekt.

Jeg tror desuden, at de fleste, nærmest alle, er udmærket klar over, at i vores samfund og i vores kulturkreds er de her omtalte handlinger nogle, som vi alle tager skarpt afstand fra. Et forbud ville desuden være meget vanskeligt for politiet at håndhæve, og vi synes ikke, at man skal indføre noget, som ikke kan håndhæves. Derfor kan vi i Venstre ikke støtte forslaget.

Så skulle jeg hilse fra Liberal Alliance, som ikke havde mulighed for at være her, og sige, at de også afviser forslaget.

Kl. 18:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Kl. 18:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil starte med at sige, at det jo er dejligt at høre, at Venstre også tager skarpt afstand fra misbrug og seksuel udnyttelse af dyr. Men så er det bare, jeg ikke forstår, hvorfor man ikke vil være med til at lave en klar hjemmel i loven, hvori vi udtrykkeligt siger, at vi ikke vil acceptere, at man udnytter dyr, i stedet for den vage formulering i dag, at man skal undersøge, om dyret har lidt smerte eller haft angst eller været udsat for væsentlig ulempe, for det kan man jo netop ikke nemt konstatere.

Ministeren sagde i øvrigt, at man så kunne få nogle eksperter ud for at vurdere det, men de kan vel ikke lige rykke ud en halv dag eller 2 dage efter, og så er det nok endnu sværere.

Hvad er det, der gør, at Venstre ikke vil være med til at lave en klar lovhjemmel, sådan at politiet hurtigt og nemt kan rykke ud og redde dyr?

Kl. 18:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:23

Erling Bonnesen (V):

Jamen som jeg også klart sagde i min ordførertale og faktisk mere end en gang, tager vi ligesom stort set alle andre skarpt afstand fra disse handlinger. Og som jeg også markerede i ordførertalen, mener vi også, at der er en god og dækkende lovgivning på området nu, sådan at politiet, som jo altså er myndigheden på området, netop kan gribe ind i de her sager, når der er behov for det. Det er sådan set svaret på det.

Kl. 18:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Når nu man mener, at lovgivningen er så god og så dækkende, kunne man så forestille sig, at den blev rullet ud på andre områder? I dag har vi jo en klar lovhjemmel, der siger, at man f.eks. ikke må misbruge en handicappet seksuelt. Kunne man så godt forestille sig en lov om, at hvis den handicappede ikke har lidt angst eller været udsat for væsentlig ulempe eller smerte, må man godt seksuelt misbruge og voldtage vedkommende? Svaret er selvfølgelig: Nej, det må man ikke. Her har vi en klar lovhjemmel, der siger, at det vil vi ikke acceptere, det er forbudt.

Hvorfor er det, at det skal være så vagt, når det handler om sex med dyr? Hvorfor kan vi ikke have den samme klare lovhjemmel her? For jeg går ikke ud fra, at Venstre synes, det er o.k. at lave en paragraf, der siger, at det er o.k., hvis man misbruger et barn eller en handicappet, hvis de i øvrigt ikke udsættes for væsentlig ulempe. De kan jo heller ikke nødvendigvis fortælle, at de er blevet misbrugt. Er det så i orden? Det er det selvfølgelig ikke. Jeg forstår bare ikke, hvorfor man ikke kan se, at vi skal have en klar lovhjemmel på dyrevelfærdsområdet.

Kl. 18:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Erling Bonnesen (V):

Spørgeren nåede jo faktisk selv at levere svaret. Nej, naturligvis er det ikke det. Så svaret er allerede givet. Der er ikke behov for yderligere.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Orla Hav som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 18:25

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Det er hævet over enhver tvivl, at man skal være ordentlig over for de dyr, man påtager sig ansvaret for. Det er også hævet over enhver tvivl, at det at udsætte dyr for seksuelle overgreb ikke er et tema, som vi på nogen måde har nogen sympati for. Men hvis man færdes uden for Christiansborg, møder man ikke sjældent udsagnet om, at Folketinget lovgiver og blander sig i for meget. Det meste af tiden forsøger jeg at gendrive det, fordi der ofte er gode argumenter for at beskæftige sig med et emne. Det har jeg imidlertid meget, meget svært ved i forhold til det emne, som Dansk Folkeparti nu igen har sat på Folketingets dagsorden.

Vi taler om et forslag, der nu for tredje gang inden for 2 år skal behandles her i Tinget. Begge de foregående gange har et stort flertal afvist, at der skulle være grundlag for at lovgive.

Vi behandler et emne, der i samme periode har været behandlet i Det Dyreetiske Råd, som ministeren gjorde rede for. Resultatet var, at et stort flertal af disse indsigtfulde folk i dyrespørgsmål ikke fandt grundlag for at gennemføre lovgivning.

Vi behandler et emne, der i samme periode har været behandlet i to undersøgelser fra Justitsministeriets side, og her slår man fast, at blot mistanke om seksuel omgang med dyr og mennesker forekommer så sjældent, at det ikke giver anledning til fagligt belæg for at lovgive.

Vi behandler et emne, nemlig dyrevelfærd, der her i Tinget gentagne gange prioriteres endog meget højt – heldigvis. Hertil kommer, at vi allerede i dag har en lovgivning, der beskytter dyr mod overgreb – heldigvis.

På den baggrund kan jeg ikke forstå Dansk Folkepartis bevægelse til igen at sætte dette emne på Tingets dagsorden. Måske skal vi søge i helt andre lag i det menneskelige sind end hensynet til dyr. Er det ønsket om at skabe mistro, mistænksomhed eller anden afstandskabende adfærd mellem mennesker, der driver det her ønske om igen og igen at sætte det her på dagsordenen? Disse begrundelser kan give anledning til at pege fingre ad andre.

Socialdemokratiet finder, at vi som samfund er dækket ind lovgivnings- og videnskæssigt, når det gælder dagsordenspunktet, og vi afviser beslutningsforslag nr. B 78.

Kl. 18:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:27

Dennis Flydtkjær (DF):

Det var da en noget overraskende argumentation, man kunne høre til sidst, nemlig at det insinueres, at Dansk Folkeparti skulle fremsætte det her forslag gang på gang alene ud fra et ønske om at pege fingre ad andre. Så kan jeg da oplyse hr. Orla Hav om, at det overhovedet ikke er derfor. Det er, fordi vi tænker meget på dyrenes ve og vel i modsætning til hr. Orla Hav, kan jeg næsten forstå på det, som synes, at vi måske kunne se på, om der var andre steder, hvor der var mere behov for bedre lovgivning.

Vi genfremsætter jo det her, fordi vi synes det er vigtigt, og fordi vi synes, det er helt unaturligt, at man ikke har en klar hjemmel i lovgivningen. Jeg ved ikke, om hr. Orla Hav har forberedt sig så meget på debatten, det lyder det ikke til, men grunden til, at det er blevet genfremsat, er, at der er lavet en undersøgelse, der viser, at ca. en

femtedel af dyrlægerne har oplevet eller har haft mistanke om, at et dyr er blevet seksuelt misbrugt. Jeg ved ikke, om man ikke kunne forestille sig, at der var et pænt stort mørketal, i og med at folk ikke render hen til dyrlægen med det. Så det kunne godt være, at det var mere udbredt, end man lige regnede med.

Så er det bare, at jeg igen vil spørge: Mener hr. Orla Hav ikke, at det sender et forkert signal til folk om, at det er o.k. når der er sådan en uklar lovhjemmel? I den rapport, jeg henviser til, er der jo bl.a. en dyrlæge, der skriver, at han er blevet ringet op af folk, der spørger, om det er o.k. at have sex med sine dyr, fordi folk ikke er helt klar over, om det er o.k. eller ej.

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:29

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sige til hr. Dennis Flydtkjær, at jeg også hørte ministerens redegørelse for det talmateriale, der foreligger. Ministeren gjorde rede for, at det var dyrlæger, som havde fundet de her ganske få tilfælde i en periode på 23 år, hvor de havde praktiseret. Det er så negligerbare tal, at det er helt uforståeligt, at det gøres til et kæmpe stort problem. Jeg synes, at det er ærgerligt, at man bliver ved med at bære det her frem på en formodning om, at der nok er nogle mørketal eller nogle mørkemænd, der er ude at gøre et eller andet forfærdeligt.

Jeg tror, at vi alle tager afstand fra det her tema. Jeg tror, at vi alle sammen gerne vil have, at man behandler dyr ordentligt. Og vi er lovgivningsmæssigt dækket ind på det her felt. Det har Folketinget sagt gentagne gange, og det er oven i købet blevet udtalt af Det Dyreetiske Råd, som består af de mest indsigtsfulde folk på området. Derfor er det, at jeg ikke forstår, at man bliver ved med at rode rundt i det her emne.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:30

Dennis Flydtkjær (DF):

For alle vore nabolande er det åbenbart ikke så unaturligt. Jeg kan nævne, at bl.a. Norge, Tyskland, Storbritannien, Holland, og Sverige er på vej med et forbud. Jeg kan også nævne flere delstater i USA, men det er så ikke lige vores naboer.

Danmark bliver det eneste land her i Skandinavien, som kommer til at lade det være tilladt. Vi bliver sådan et lille slaraffenland, hvor til folk kan komme og misbruge dyr. Når alle andre lande måske godt kan se, at der er et problem, og derfor har taget skarp afstand fra det, forstår jeg bare ikke, hvorfor regeringspartierne ikke også godt kan se, at der kan være et problem, altså når samtlige nabolande rundtomkring og i øvrigt også lande, der ligger længere væk, har et forbud – når de kan se, at der er et problem.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:30

Orla Hav (S):

Det kunne være, at det er, fordi den danske lovgivning allerede er så robust. Der er jo ikke nogen her, der står og siger, at det her er acceptabelt. Det er det, hr. Dennis Flydtkjær sådan forsøger at pådutte os. Det siger vi jo ikke.

Derimod siger vi, at der er en lovgivning, der allerede tager højde for at beskytte dyrene i dag, og det synes vi er både glædeligt og ordentligt. Der er ikke nogen, der har sympati for det her tema, og jeg forstår stadig væk ikke, at det her igen og igen skal fremsættes af Dansk Folkeparti, fordi man frygter nogle mørkemænd et eller andet sted. Det kan jeg simpelt hen ikke få ind i mit hoved.

Kl. 18:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Lotte Rod.

Kl. 18:31

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

I Det Radikale Venstre har vi også drøftet det her forslag, og vi har forsøgt at leve op til alle fordomme om radikale og prøvet at kigge på argumenterne fra både den ene og den anden side.

På den ene side er det helt afgørende for os, at dyr bliver behandlet godt, og at man har de regler, der skal til, for at dyr ikke bliver misbrugt. På den anden side er vi i Det Radikale Venstre helt principielt modstandere af at lave overlovgivning og lave symbollovgivning.

Som reglerne er i dag, er menneskers seksuelle omgang med dyr allerede forbudt efter dyreværnslovens § 1, hvis dyret derved udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe. Derudover er det forbudt at trænge sig ind på en anden mands grund og udnytte hans dyr.

Med det sagt er det her jo et forslag, som har været behandlet tidligere, det er blevet grundigt undersøgt, og der findes allerede lovgivning på området, der dækker det. Derfor kan vi i Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 18:32

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt af flere, at det ikke er første gang, vi behandler det her beslutningsforslag. Det er sådan set fremsat af Dansk Folkeparti stort set hvert eneste år, siden jeg kom i Folketinget. Den forandring, der er sket de senere år, er, at hvor man i de første forslag lagde meget vægt på de dyrevelfærdsmæssige argumenter, er man nu nået frem til, at det er selve den seksuelle handling, der skal forbydes, uanset om dyrene lider nogen skade eller ej. Så synes jeg måske, det fortaber sig lidt i det uvisse, hvad der er formålet med beslutningsforslaget.

Der er jo rigtig, rigtig mange dyrevelfærdsmæssige problemer forbundet med den måde, vi omgås dyr på. Det gælder den måde, vi udnytter og bruger dyr på i produktionen af fødevarer og i produktionen af skind, hvor vi på en række områder – og jeg medgiver, at der kunne Dansk Folkeparti godt have en pointe – jo har en særlovgivning, som griber ind over for nogle konkrete problemer, som har vist sig i praksis, men som regel i forhold til nogle problemer, som er ganske omfattende og omfatter rigtig, rigtig mange dyr hver eneste dag.

Der er også rigtig mange dyrevelfærdsmæssige problemer i det forhold, der er mellem mennesker og dyr i det private liv – jeg kommer tilbage til noget af det, tror jeg, under den forespørgsel, der kommer senere – hvor der findes mange eksempler på, at den måde, mennesker og dyr omgås på, måske godt kunne være skadelig for dyrene. Og der er også nogle gange, hvor man siger, at sådan burde et forhold mellem mennesker og dyr ikke være, men hvor man må konstatere, at man altså ikke er i stand til at påvise nogen egentlig

objektiv skade på dyret. Jeg tror i virkeligheden, at hvis man skulle være helt ærlig, foregår der betydelig mere dårlig behandling af dyr i det private liv, som er begrundet i alt muligt andet end seksualitet.

Jeg har godt lagt mærke til, at Dansk Folkeparti i bemærkningerne forsøger at skabe en stemning af, at det er en meget omfattende problemstilling, vi står over for. Jeg medgiver sådan set på den ene side, at det er rigtigt, at der er mørketal i det her; det er der ingen tvivl om.

På den anden side må jeg jo nok sige, at de tal, der så kommer frem, ikke overbeviser mig om, at det er et kæmpestort problem, og det overbeviser mig slet ikke om, at vi har at gøre med et voldsomt dyrevelfærds-mæssigt problem, som vi bør gribe ind over for lovgivningsmæssigt.

Jeg har tidligere sagt det: jeg synes måske, at det bliver lidt underligt, når man bag det her aner, at det i virkeligheden måske mere er seksualmoral, end det er dyrevelfærd, det handler om. Men kan have mange opfattelser af, hvad der er rigtigt og forkert inden for seksuallivet, og der er jo ikke nogen tvivl om, at menneskers seksuelle omgang med dyr er omgivet med megen afstandtagen fra samfundet. Jeg synes sådan set ikke, jeg behøver at lægge noget til der. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at det er meget omfattende og rammer nogle mennesker meget hårdt, men jeg vil godt sige, at der er meget langt fra, at vi har nogle moralske holdninger til andre menneskers seksualitet, og til, at vi så skal gå ind og forbyde det, fordi vi synes, det er noget griseri, eller hvad vi nu synes.

Jeg vil bare sige, at jeg ikke synes, det er rimeligt og seriøst at sammenligne den måde, vi behandler dyr på, med den måde, vi behandler mennesker på. Jeg kunne nævne mange eksempler på ting, vi gør ved dyr helt bevidst uden næsten at bekymre os det fjerneste om det, som vi selvfølgelig aldrig kunne drømme om at udsætte mennesker for. Så der er altså ikke nogen tvivl om, at der er en klar forskel.

I Enhedslisten har vi ikke noget imod at kigge på, om der kunne være konkrete elementer, hvor man kunne sige der var behov for en opstramning af lovgivningen, hvis man vel og mærke kunne sandsynliggøre, at det ville have en positiv effekt på dyrevelfærden.

Men det, der er problemet, mener jeg, er, at de bevismæssige vanskeligheder, som Dansk Folkeparti peger på i forhold til, om dyrene lider skade, i øvrigt er et generelt problem i forhold til mange dyrevelfærdsproblemer.

Den bevismæssige vanskelighed bliver efter min opfattelse ikke mindre af, at man forbyder selve det mennesker har seksuel omgang med dyr. I hvert fald tror jeg, det ville kræve en meget omfattende overvågning og politiindsats, hvis man skulle komme ret langt med det her. Og jeg må indrømme, at jeg ikke synes, der er sammenhæng mellem problemets omfang og det, som det ville kræve. Så Enhedslisten er stadig væk afvisende over for det her beslutningsforslag.

Kl. 18:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 18:37

Dennis Flydtkjær (DF):

For et par uger siden var der en historie, der blev beskrevet på www.ekstrabladet.dk. Jeg kan ikke huske datoen i hovedet, for jeg har ikke fået historien med hened i salen, men den handlede om, at en mand var gået ind i en anden persons have og havde misbrugt hunden. De melder det selvfølgelig til politiet. Politiet melder så tilbage, at de ikke kan gøre noget i forhold til dyremishandling, men at de vil gøre noget i forhold til blufærdighedskrænkelser, da han selvfølgelig har stået uden tøj på, plus at han er trængt ind på en anden persons grund. Men det med at have misbrugt dyret mente de ikke de havde en klar lovhjemmel til at gøre noget ved.

Når hr. Per Clausen så sætter spørgsmålstegn ved, om der er behov for at lave en ændring for at give en klar lovhjemmel, vil jeg spørge, om hr. Per Clausen ikke kan se, at det i sådan et tilfælde som det her er helt tudetosset. Altså, politiet kan godt se, at det er sket, og ved, hvem der har gjort det, men de vælger selv at sige til ejeren: Ved du hvad, det kan vi desværre ikke gøre noget ved, for vi har ikke en klar lovhjemmel.

Det skriger jo til himlen om, at der er brug for, at der sker en lille opstramning, for at man får et bedre incitament til at kunne gå ind og tage fat i de her sager.

Kl. 18:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:38

Per Clausen (EL):

Politiets handling her må jo være baseret på det grundsynspunkt, at dyret ikke har lidt skade, for hvis dyret havde lidt skade, er der jo en lovhjemmel til at gribe ind. Og jeg nærer da tillid til, at politiet har undersøgt den sag ordentligt, jeg vil i hvert fald ikke i det her tilfælde udtrykke nogen som helst form for manglende tillid til politiet.

Så vil jeg måske advare mod at bruge Ekstra Bladet som sandhedsvidne, også i den her slags sager. Det er ikke så længe siden, at vi i Ekstra Bladet, tror jeg det var, kunne læse, at ministre nu havde fået deres løn forhøjet med 31 pct. Det viste sig så, at det bare var, fordi journalisterne fra Ekstra Bladet ikke rigtig var i stand til at læse lovtæksten. Så jeg tror, at vi skal passe på med at lovgive på baggrund af enkeltstående historier fra Ekstra Bladet.

Kl. 18:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:39

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi ikke altid kan bruge journalisterne i aviserne som sandhedsvidner. Men det er trods alt dér, mange af os får indblik i, hvad der foregår rundt i samfundet, da det er dem, der kan bringe artiklerne og bringe sagerne op.

Men hvad angår den her sag, kan jeg i hvert fald fortælle, at der stod i artiklen – og jeg har selv været i kontakt med ejeren, som fortalte det – at hunden stod og skreg; det var derfor, hun blev opmærksom på det. Den var bundet hårdt op ad et træ, og der går jeg da ud fra, at man rimelig klart må kunne sige, at hunden om ikke andet så i hvert fald har lidt af angst, som også er et af kriterierne i dyreværnslovens § 1. Så umiddelbart synes jeg da, at der er grund nok til at mene, at der var tale om overskridelse af dyreværnslovens § 1, men det har man åbenbart ikke vurderet fra politiets side.

Så vil jeg gerne ind på noget af det andet, som hr. Per Clausen sagde, nemlig om, hvad argumentationen skulle være for det. Jeg er egentlig ligeglad med, om den er, at dyr har lidt smerte – det kan være et rigtig godt argument og også det vigtigste – eller om den er dannet ud fra en seksualnorm, hvis man kan kalde det det.

Så vil jeg spørge hr. Per Clausen, om han mener, at det er naturligt, at dyr og mennesker har sex sammen. Jeg kan forstå på hr. Per Clausen, at det er ligegyldigt, hvis de ikke har lidt smerte, må man godt rende rundt og gøre det. Er det tilfældet, at man synes, det er meget naturligt? Dyr er jo i menneskets varetægt, og det er os, der har ansvaret for, at de har det godt, da vi er meget mere intelligente og overlegne. Er det så o.k., at man bare misbruger sin øgede intelligens til at misbruge dyr?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:40

Per Clausen (EL):

Til det første om den konkrete sag vil jeg sige, at jeg sagde, at jeg ikke ville udtrykke mistillid til politiet i den her sag, men jeg vil da heller ikke afvise, at politiet kan begå fejl. Hvis det er tydeligt for enhver, at dyret har lidt skade eller lidt af angst, er der tale om en overtrædelse af dyreværnslovgivningen, og så bør der jo gribes ind fra politiets side.

Til det andet vil jeg bare sige, at jeg har meget lidt lyst til, at vi her i Folketinget gennemfører en lovgivning om, hvilke former for seksuelle handlinger vi betragter som naturlige og normale. Jeg er meget nervøs for, at det kunne gå i Danmark, som det er gået i nogle amerikanske stater, hvor man har sodomiparagraffer. Jeg vil bare sige, at de altså nogle steder omfatter handlinger, som faktisk af de fleste mennesker opfattes som helt almindelige seksuelle handlinger mellem mennesker.

Problemet er, hvis man begynder at lovgive om, hvilken form for seksualitet der er normal og tilladt; gør man det, tror jeg, at man kommer ud i noget snavs.

Jeg tror, at det er afgørende at holde fast i, at der ikke må ske misbrug, mishandling af dyr, hverken når det handler om at opnå seksuel nydelse, eller når det handler om at producere fødevarer.

Kl. 18:40

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 18:41

Orla Hav (S):

Med formandens tilladelse er jeg nødt til at forsøge at lappe lidt på min dårlige hukommelse – jeg beklager. Jeg skulle hilse fra SF'erne og sige, at SF også afviser forslaget. SF havde ikke mulighed for at være her i dag.

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

[Lyddudfald] ... om Enhedslistens ordfører har en kommentar til det.

Kl. 18:42

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare udtrykke tilfredshed med, at jeg i den sag er enig med regeringspartierne. Det glæder mig, hver eneste dag det sker. Men jeg er selvfølgelig også glad for at være enig med Venstre og måske endda også De Konservative, for så er vi jo godt kørende i dag, hvad det angår – altså hvad angår enigheden.

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det den konservative ordfører, fru Lene Espersen.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Ligesom de ordførere, der har været heroppe tidligere, vil jeg også summe behandlingen af det her beslutningsforslag op til to ting.

For det første skal det være hævet over enhver tvivl, at dyr, der er i menneskers varetægt, skal behandles både forsvarligt og omsorgsfuldt. Mishandling, vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er alvorlige forseelser, og dem skal samfundet slå hårdt ned på.

For det andet vil jeg sige, at den her sag jo har været behandlet gentagne gange i Folketinget, også i min tid som justitsminister, den-

gang dyrevelfærdsområdet og dyreværnssager lå i Justitsministeriet. Og jeg må sige, at der ikke er kommet meget frem ved Folketingets behandling i dag, som jeg ikke har hørt talrige gange før.

Jeg føler mig fuldt ud dækket ind af de bemærkninger og den meget grundige gennemgang, som fødevareministeren har givet, og af begrundelsen for, hvorfor regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Og med præcis den samme begrundelse vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:43

(Ordfører for forslagstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg sige tak for debatten, selv om den ikke har udviklet sig helt, som jeg havde håbet på. Sådan er det jo nogle gange, og det må man tage med. Jeg synes, det er ærgerligt, at der ikke er lidt mere opbakning til at få lavet en klar lovhjemmel i det her tilfælde, for jeg synes, at det er en meget vag paragraf.

Når man ser på dyreværnslovens § 1, ser man, at der står:

»Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe«.

Det er jeg sådan set fuldstændig enig i, men problemet er jo bare, at det er utrolig svært at bevise for den udøvende magt, altså politiet.

Dyret kan jo naturligvis ikke svare på, om det er blevet misbrugt. Hvem skal komme og sige, om det gjorde ondt på det? Hvordan finder man ud af, om det har været angst? Det er jo ret umuligt, og jeg synes da, det kunne være oplagt, at vi greb muligheden for at få lavet en klar lovhjemmel om, at det her synes vi ikke er o.k.

Alle rundt om i salen her udtrykker jo enighed om, at der skal tages afstand fra seksuel udnyttelse af dyr, men jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi ikke kan stå sammen om at sende et klart signal om, at det her vil vi ikke være med til.

Det er sådan, at dyrene er under menneskenes ansvar, så derfor er det også vores ansvar, at de behandles anstændigt og ikke misbruges seksuelt. For de kan jo netop ikke selv sige fra over for de her ting. Det er simpelt hen vores ansvar at sørge for, at de bliver behandlet ordentligt.

Som jeg nævnte i et af mine spørgsmål: Kunne man forestille sig, at man kunne bruge dyreværnslovens § 1 om væsentlig ulempe og smerte på f.eks. en retarderet eller en handikappet person? De kan jo heller ikke selv sige fra. Skulle det så være o.k., at man misbrugte dem? Der tror jeg at vi alle sammen ville sige nej, men jeg synes alligevel, det er en god sammenligning. Hvorfor skal man acceptere det ét sted, når man så et andet sted vælger at sige, at så er en vag paragraf er god nok? Jeg synes, det er ret tyndt, at vi ikke kan sende et klart signal om, at det her er uacceptabelt.

Så vil jeg hurtigt lige nævne den her dyreundersøgelse fra Justitsministeriets Forskningskontor, som i august 2011 afsluttede en undersøgelse. Flere partier har jo sagt, at det her bare er en genfremsettelse, og at man ikke forstår, hvorfor Dansk Folkeparti bliver ved med at fremsætte det. Men det gør vi jo, fordi der er kommet den her nye rapport, som fortæller, at 17 pct. af dyrlægerne har haft mistanke om eller har oplevet, at dyr er blevet misbrugt på den ene eller den anden måde.

Det synes jeg da er et ret højt tal, og som sagt er der helt klart også et stort mørketal i det her. Jeg tror, det er langt flere, end man regner med, der har misbrugt et dyr, for hvorfor skulle man gå til en læge, hvis man kan se, at dyret har lidt overlast? Jeg tror, de fleste ville være lede ved det og lade være med at gå til lægen og i stedet lade dyret lide og måske til sidst gå bort.

Som jeg også nævnte – jeg tror, det var for fødevareministeren – er det i øvrigt nøjagtig samme resultat af undersøgelsen, som man har fået i Norge, og som dér var basis for, at man så kunne lave det her forbud.

Jeg har fundet nogle eksempler i den rapport, som jeg egentlig havde planlagt jeg ikke ville sige hernede, for de er lidt vulgære, og jeg er heller klar over, om man må bruge de ord, der står i rapporten, hernede i salen. Men jeg har faktisk besluttet mig for at læse nogle af dem op, for de viser lidt, hvor ulækkert det her på en eller anden måde er. Og jeg vil læse dem op for at overbevise de mennesker, som her i salen giver sådan lidt indtryk af, at man ikke føler, at det foregår, eller sætter spørgsmålstegn ved, om det overhovedet er et problem.

Nogle af de ting, som dyrlægerne har skrevet, er, at de har haft oplevelser om det. En af dyrlægerne skriver, at en hund havde et kondom hængende ud af anus, det var et tilfælde, han havde oplevet – formanden må stoppe mig, hvis det bliver nogle for træls ord, men det er altså nogle voldsomme tilfælde, der står om i rapporten. Der var også en hund, der var blevet mishandlet og var død, og under obduktionen fandt man sæd i endetarmen på hunden. Der er tre tilfælde, hvor de skriver om, at dyr var nødt til at blive aflivet. Der var endda et andet tilfælde – det er så lidt mere makabert – og jeg citerer, hvad der ordret står i spørgeundersøgelsen:

»Ejeren led overlast. En mand, der fik en hanhund til at indføre penis i sin endetarm, hvorved de hang sammen i næsten en time. Det var angiveligt meget pinefuldt for ham (manden), så det prøver han nok ikke igen.«

Et andet eksempel:

»Manden ringede bestyrtet og fortalte, at konen ikke kunne komme fri af hunden, og hvad han skulle gøre.«

Altså, det er noget, der foregår derude. Det er ikke bare en myte, og det er ikke bare noget, vi i Dansk Folkeparti jævnligt prøver at piske op til en stor sag. Det er altså et problem, som jeg synes vi burde tage seriøst, ligesom man har gjort det i en række andre lande.

Det er jo sådan, at næsten alle vores nabolande nu har lavet et forbud mod dyreseks, hvor Danmark kommer til at stå tilbage som et slags slaraffenland, hvor man kan gå hen og finde et dyrebordel eller en anden ting, hvor man så kan få lov til at misbruge dyr i fred og ro. Både i Norge, Tyskland, Storbritannien og Holland har man indført det her generelle forbud, og Sverige er som sagt på vej.

Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at vi skal stå som det sidste land, der er en slags fristed for de her ubehagelige ting. I Dansk Folkeparti føler vi, at det simpelt hen er uacceptabelt, og derfor vil vi nok også blive ved med at tage kampen op fremover. Det er heldigvis sådan i Folketinget, at man kan blive ved med at kæmpe for de sager, man nu står for.

For os er det helt klart, at seksuel udnyttelse af dyr er uacceptabelt. Derfor mener vi også, at man i en kommende lovgivning – som der desværre ikke er udsigt til – skal lave en klar lovhjemmel om, at al seksuel udnyttelse af dyr er uacceptabel, og at det ikke blot skal være som i dag, hvor det er betinget af lidelse eller smerte.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 18:48

Lotte Rod (RV):

Jeg vil gerne bede hr. Dennis Flydtkjær om at forholde sig til, at det her er overlovgivning. Jeg synes egentlig, at ordføreren selv har argumenteret for det ved i flæng at tale om misbrug af dyr, altså seksuelt misbrug af dyr, for misbruget er jo allerede forbudt.

Kl. 18:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:49

Dennis Flydtkjær (DF):

Mennesket er jo en overlegen race i forhold til mange dyr, og der mener jeg også, at det er misbrug, hvis man går hen og bruger sin overlegne intelligens til at udnytte dyr, om det så er en hund, en kat eller en hest, eller hvad det er.

Jeg synes, at det er uacceptabelt, at vi har sådan en uklar lovgivning, hvor man skal ind og definere, om dyret har lidt smerte, om det har haft angst og om det har oplevet væsentlig ulempe. Jeg synes ikke, det er tydeligt nok, at der er den lovhjemmel. Det, jeg ønsker, er bare, at man giver en klar lovhjemmel til politiet, så de kan gribe ind i de her sager.

En af sagerne – som godt nok ikke har været for en domstol endnu – var den, jeg nævnte fra Ekstra Bladet, og den er blevet politianmeldt, men er ikke færdigbehandlet. Den har politiet jo selv afvist, fordi de ikke havde en klar lovhjemmel.

Det er sådan set bare det, jeg ønsker, nemlig at man klart tager afstand fra det i lovgivningen. Det handler ikke om, at man skal have en eller anden overlovgivning, som rammer alt for skævt. Det er overhovedet ikke det, jeg mener. Jeg synes bare ikke, det er acceptabelt, at mennesket udnytter sin intelligens til seksuel udnyttelse af dyr for egen vindings skyld.

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lotte Rod.

Kl. 18:50

Lotte Rod (RV):

Men jeg har svært ved at se, hvor det er, der skulle komme andre sager, og derfor køber jeg heller ikke det her argument omkring, at lovgivningen skulle være uklar. Tværtimod synes jeg, at lovgivningen er fuldstændig klar, når der står, at menneskers seksuelle omgang med dyr er forbudt, hvis dyret dermed udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.

Jeg vil gerne spørge hr. Dennis Flydtkjær: Hvad er det så for nogle ord, man skulle tilføje ud over de her? Altså, hvad er det, der vil være misbrug, og som ikke er dækket af ord som smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe?

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu er det selvfølgelig lidt frækt at stille spørgsmål tilbage, for jeg ved godt, at fru Lotte Rod ikke har mulighed for at stille spørgsmål igen den anden vej. Men hvordan skal man spørge et dyr, om det har lidt angst? Hvordan skal man spørge, om det har oplevet lidelse og smerte? Det kan være ret svært at bevise, og jeg vil vove at påstå, at de færreste dyr ønsker sig at blive misbrugt af et menneske.

Når f.eks. en hund er i løbetid, er den det jo i et par uger, altså, den er ikke i løbetid, hvor den har menstruation, men i brunst – jeg ved faktisk ikke, hvad man kalder det for en hund. Der er en periode på de første 9-10 dage. Så er der en periode, hvor den gerne vil parre sig med hanhunden, og så er der en periode til sidst, hvor den igen afviser hanhunden. Det sker jo hver syvende måned, det er altså en ret kort periode i løbet af 1 år, hvor en hund er parringsklar.

Den periode, hvor den ikke er det, har den nogle slimhinder, der ikke udvider sig og ikke producerer slim. Jeg tror ikke, at en hund synes, det er specielt hyggeligt at blive misbrugt af et menneske i det tidsrum. Og den kan ikke selv sige fra, den kan ikke komme og sige, at den har lidt væsentlig ulempe, eller at den har haft smerter. Men i forhold til dens natur og den cyklus, den har, er det jo ganske unaturligt. Derfor synes jeg også, man burde indføre en klar regel om, at det her vil man bare ikke acceptere, at det er unaturligt, og derfor skal det ikke være noget, som skal kunne forekomme i Danmark.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

22) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til fødevareministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om domstolenes mulighed for at frakende folk, der findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, retten til at have med dyr at gøre?

Af Dennis Flydtkjær (DF), Pia Adelsteen (DF), Kim Christiansen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 13.04.2012. (Omtrykt). Fremme 17.04.2012. Eventuel afstemning udsættes til onsdag den 6. juni 2012).

Kl. 18:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til onsdag, den 6. juni 2012.

Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Dennis Flydtkjær, for begrundelsen.

Kl. 18:52

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Baggrunden for forespørgslen er jo, at vi oplever en stigende tendens til, at der foregår rigtig meget dyremishandling, og at det også ser ud til, at det er en opadgående tendens. Jeg vil prøve at nævne lidt statistik her i min begrundelse for forespørgslen, så vi har noget at tage udgangspunkt i.

Hvis man kigger på antallet af anmeldelser om dyremishandlinger, var det på 842 i 2009 og steg så til 882 i 2010; altså en stigende tendens. Hvis man ser på antallet af sigtelser for overtrædelse af dyreværnsloven, er der også sket en stigning. På de 2 år er det steget fra 632 anmeldelser til 695 anmeldelser. Hvis man kigger på domfældelserne, er de er steget fra 474 i 2009 til 542 – igen en stigende tendens. Men når man kommer til at se på frakendelsen af retten til at have med dyr at gøre, altså domfældelser ifølge dyreværnslovens § 29, er det kun sket 40 gange på 3 år. Hvis man ser på antallet af domfældelser – nu har jeg ikke tallet for 2008 – vil jeg skyde på, at

det samlede antal ligger på 1.500 domfældelser, og det er altså kun 40 gange, paragraffen er blevet anvendt.

Det kunne samtidig være spændende i forespørgselsdebatten at kigge på gennemsnitssagsbehandlingstiden, for den er også stigende. I 2010 var den på 578 dage, mens den i de nyeste tal, jeg har fået fra første halvår 2011, er helt oppe på 621 dage. Det er efter min mening virkelig lang tid.

Det er egentlig ikke en lovændring, jeg er ude efter i forespørgselsdebatten, men at vi alle sammen måske kunne blive enige om, at det er uacceptabelt, at der går så lang tid, inden de sager bliver opklaret, for vi kan nok roligt tro, at hvis det er en anmeldelse om en hest eller et andet dyr, der sulter, det drejer sig om, kan dyret godt være død et par gange, inden man finder ud af at få givet en domfældelse og får fjernet dyret.

I øvrigt er, så vidt jeg er orienteret, tendensen til, at man vanrøget sine dyr, også stigende her under krisen, fordi man ikke nødvendigvis får fodret sine heste osv., fordi man ikke har de samme midler til det. Det kunne også være en mulig del af debatten.

Det er min indgangsvinkel til det.

Kl. 18:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak for begrundelsen. Så er det fødevareministeren for besvarelsen.

Kl. 18:54

Besvarelse

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Spørgeren har bedt mig om at oplyse om domstolenes mulighed for at frakende personer, der findes skyldige i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, retten til at have med dyr at gøre.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg mener, at der skal skrides hårdt ind over for personer, som mishandler eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Der kan derfor være situationer, hvor en overtrædelse af dyreværnsloven har så grov en karakter, at det er berettiget fra samfundets side at tage helt særlige virkemidler i brug, og frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr er sådan et helt særligt virkemiddel.

Dyreværnsloven indeholder allerede i dag regler om rettighedsfrakendelse. Det vil jeg vende tilbage til. Men når vi taler om rettighedsfrakendelse, vil jeg også gerne fremhæve, at frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i en række tilfælde reelt vil betyde, at den pågældende hindres i at udøve sit hidtidige erhverv, altså når det drejer sig om mennesker, der arbejder med dyr af den ene eller den anden grund.

Der er ikke tvivl om, at der kan forekomme situationer, hvor selv en vidtgående sanktion som en rettighedsfrakendelse er berettiget, men det bør kun komme på tale, når en samlet vurdering af alle sagens forhold gør det påkrævet.

Det er min opfattelse, at vi med de nuværende regler har nogle gode muligheder for at gribe ind over for dem, der gør sig skyldige i uforsvarlig behandling af dyr, ligesom vi i dag har tilstrækkelige muligheder for at benytte rettighedsfrakendelsen som virkemiddel.

Jeg vil, som der er bedt om i forespørgslen, gøre rede for de gældende regler på området samt redegøre for politiets, anklagemyndighedens og Fødevarestyrelsens erfaringer på området.

Om den gældende ret kan jeg oplyse, at den generelle regel om frakendelse af retten til at holde dyr i dyreværnssager findes i dyreværnslovens § 29. Ifølge den bestemmelse kan personer, der ved dom findes skyldige i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, frakendes retten til for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder personer, der

tidligere har gjort sig skyldige i uforsvarlig behandling af dyr, og som på ny findes skyldige i en overtrædelse.

Der er i dyreværnsloven også bestemmelser, som giver mulighed for at frakende retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, hvis man ved dom findes skyldig i bl.a. mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport.

Det følger herudover af hundelovens § 12 a, at retten til at beskæftige sig personligt med hunde kan frakendes ved dom, hvis f.eks. den pågældende har anvendt en hund til angreb på eller som en trussel mod mennesker eller dyr; og her er det jo mere noget med at bruge dyret som et våben.

En rettighedsfrakendelse kan ske for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum. I praksis vil det oftest være 2, 3 eller 5 år. Det er retten, der efter en konkret vurdering afgør, om betingelserne for rettighedsfrakendelse er opfyldt.

Anklagemyndigheden skal altid overveje, om der skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, når der rejses en straffesag om grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr.

Sager, hvor anklagemyndigheden overvejer at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse, har siden 2000 skullet forelægges Rigsadvokaten. Forelæggelsesordningen er netop lavet for at sikre, at der i videst muligt omfang bliver nedlagt påstand om, at man skal have frakendt retten.

Rigsadvokaten har foretaget en manuel gennemgang af de forelagte sager om rettighedsfrakendelse og har på den baggrund oplyst, at der er modtaget underretning om, at i årene fra 2000 til 2011 er der sket rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29 over for 153 personer i anledning af grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr. Herudover er 49 personer blevet frifundet for anklagemyndighedens rettighedsfrakendelsespåstand.

Det er endvidere oplyst, at domstolene i årene 2000-2011 gennemsnitligt har fulgt anklagemyndighedens frakendelsespåstand i 76 pct. af sagerne. Altså, når en sag kommer for retten, vil der i 76 pct. af tilfældene ske en frakendelse af retten til at holde dyr. Det skal understreges, at de her oplysninger beror på en manuel gennemgang, så der er jo en vis usikkerhed forbundet med oplysningerne, men det er linjen i det.

Kl. 18:59

Om politiets behandling af sager om rettighedsfrakendelse har Rigspolitiet oplyst, at sagerne behandles af de enkelte politikredse. Til brug for kredsens arbejde er der udarbejdet en manual, der skal understøtte behandlingen af dyreværnssager. Manualen er udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for politiet, anklagemyndigheden og veterinærmyndighederne.

I flere politikredse er der endvidere etableret velfungerende samarbejder i dyreværnssager mellem bl.a. dyrlæger, landboforeninger, lokale dyreinternater, vildtplejestationer, zoologiske haver og Dyrenes Beskyttelse.

Når en dyreværnssag indledes, rekvirerer politiet som udgangspunkt dyrlægeassistance fra Fødevestyrelsen eller en privatpraktiserende dyrlæge. Hvor overtrædelsen antages at kunne udgøre grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, indhenter politiet en supplerende udtalelse fra Fødevestyrelsen eller Det Veterinære Sundhedsråd med henblik på en vurdering af spørgsmålet.

Fødevestyrelsen har oplyst, at der i hovedparten af de sager, hvor der er en formodning om groft uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, bliver tilkaldt en dyrlæge fra Fødevestyrelsen, der bistår med den veterinærfaglige viden. Dyrlægen vil som led i denne bistand udarbejde en veterinærfaglig udtalelse til brug for sagen. Denne udtalelse beskriver den dyreværnsmæssige situation i det konkrete tilfælde.

Som jeg indledte med at sige, er det min holdning, at der skal skrides hårdt ind over for personer, der mishandler eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Der findes allerede i dyreværnslo-

ven og i hundeloven regler om frakendelse af retten til at have med dyr at gøre.

Jeg synes, det er vigtigt hele tiden at få understreget, at det er en meget indgribende sanktion, når man bliver frakendt retten til at have med dyr at gøre, og at den bør komme på tale i situationer, hvor en samlet vurdering af alle sagens forhold gør den berettiget.

Så jeg mener sådan set, at vi med de nuværende regler på området har gode muligheder for at gribe ind over for personer, der behandler dyr uforsvarligt. Jeg mener også, at vi har mulighed for at benytte rettighedsfrakendelsen som sanktion.

Jeg synes, det er vigtigt i forhold til spørgsmålet om sagsbehandlingstiden i sager om rettighedsfrakendelse at sige, at i en alvorlig sag, som en rettighedsfrakendelse er, skal alle sagens aspekter, som det fremgår, undersøges nøje, og det kan jo betyde, at når man skal indhente attester osv. fra eksperter som Det Veterinære Sundhedsråd, Fødevestyrelsen, dyrlæger osv., kan det tage tid.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at det ligger mig meget på sinde som minister med ansvaret for dyrevelfærd, at vi sørger for, at vi har nogle klare regler, og at reglerne bliver overholdt, for at passe på vores dyr. Det ligger mig også meget på sinde, at man bliver straffet, hvis ikke man kan finde ud af at overholde de her regler. Men vi skal heller ikke gå over gevind.

Det er vigtigt, at det er domstolene, der træffer beslutning om, hvorvidt man skal frakendes retten til at holde dyr. Jeg ville meget nødig have, at det var sådan, at vi her i Folketinget konsekvent sagde, at ved overtrædelser skal man bare frakendes retten, for der kan være nogle ganske særlige forhold, der kan gøre sig gældende i konkrete sager.

Så samlet set mener jeg om spørgsmålet, der handler om folk, der kan miste retten til at holde dyr, at vi er godt dækket ind af den nugældende lovgivning. Jeg mener, vi har muligheden for at komme efter dem, der ikke kan finde ud af at behandle deres dyr ordentligt, og at vi i de grove tilfælde også har muligheden for at sørge for, at de slet ikke kan holde dyr enten for resten af livet eller for en nærmere bestemt periode.

Kl. 19:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fødevareministeren. Så er det ordfører for forespørgerne, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 19:04

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg takke for redegørelsen fra fødevareministeren. Jeg kan starte med at sige, at målet med forespørgselsdebatten og en eventuel kommende vedtagelse sådan set ikke er, at vi skal ændre lovgivningen, for vi har jo dyreværnslovens § 29, som fødevareministeren også har redegjort for. Jeg synes faktisk, det er en ganske udmærket bestemmelse, da den giver mulighed for, at man kan fratage folk retten til at have med dyr at gøre, hvis der er tale om grov mishandling af dyr. Problemet er bare, at den stort set ikke bruges.

Som jeg redegjorde for i min indledning til forespørgselsdebatten, er den kun brugt 40 gange på 3 år, og det er utrolig lidt, specielt når man ser på, hvor mange domfældelser, der har været i samme periode. Alene i 2009 var der 474 domfældelser, i 2010 var der 542, og hvis man, som jeg sagde i min indledning, tager det tredje år med og regner med, at det har været på de ca. 500, som er medianen af de to, er det i alt 1.500 domfældelser på 3 år. Ud af disse tilfælde har man så kun 40 gange brugt muligheden for at frakende nogen retten til at have med dyr at gøre, og det synes jeg da er meget lidt, specielt

når vi ser på nogle af de eksempler på domfældelser, hvor man ikke har benyttet muligheden.

Der var f.eks. en sag fra Esbjerg, som blev godt beskrevet i Jydsk-Vestkysten – jeg mener, det var tilbage i januar i år, men det kan være, jeg tager fejl – om et par, som boede i en etageejendom på tredje sal, og som havde besluttet sig for, at de ville skille sig af med deres hund. Men i stedet for at gå hen og bruge 600-800 kr. ved dyrlægen havde de valgt selv at skære halsen over på hunden og smide den ned i affaldsskaktten fra tredje sal, så den brækkede benet, da den ramte bunden af skakten. Men den døde uheldigvis ikke af det, og da man fandt den her hund tre dage efter, havde den selvfølgelig lidt utrolig meget, hvorefter den blev aflivet en dyrlæge. I et sådant tilfælde burde man jo frakende ejerne retten til at have med dyr at gøre, men det valgte man ikke at gøre. Og det synes jeg er helt utroligt, for hvis man ikke skal frakende folk retten til at have med dyr at gøre i sådanne tilfælde, hvornår skal man så gøre det?

Der var også en sag fra Nordsjælland for kort tid siden, hvor en person havde stået med sin hundehvalp og kastet den op i luften, sådan at den faldt ned og ramte jorden. Jeg ved ikke, om han var alkoholpåvirket eller på stoffer, men han havde i hvert fald stået og underholdt sig med det gentagne gange. Heldigvis var der kommet nogen forbi, som havde fået stoppet personen i at gøre det, men han endte med at få en symbolsk bøde. De tog hunden fra ham midlertidigt, men han fik den tilbage igen. Hvis den var blevet frataget ham endeligt, havde de fundet en anden ejer – hvilket de forhåbentlig gør – men alligevel er der ikke noget i vejen for, at manden går hen dagen efter og køber en ny hund.

Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, når man på den måde tydeligt viser, at man ikke er moden nok til at have et dyr i sin varetægt, for som vi blev enige om i den sidste debat, er det jo menneskers ansvar at behandle dyrene ordentligt. I sådanne tilfælde synes jeg jo, det er oplagt, at man benytter den gode regel, som jeg tror vi er enige om er god, altså dyreværnslovens § 29, men man benytter den bare ikke nok efter min mening.

Der var en sag her den 9. maj, hvor det blev anmeldt til politiet af nogle naboer, at der lå nogle døde hundehvalpe i forhaven ved et hus ude i Østjylland. Da politiet kom, fandt de ud af, at der ganske rigtigt lå nogle døde hunde, og at manden inde i sit hus havde 20 hunde, som var fuldstændig indsmurt i afføring. De valgte så at bryde låsen op, tage hundene med og undersøge sagen nærmere. Men 10 dage efter fik manden så hundene tilbage igen, selv om man tydeligt kunne se, at han ikke kunne tage vare på så mange hunde; de blev ved med at avle med hinanden, have lange negle og sådan nogle ting. Og jeg synes da, det er rigtig ærgerligt, hvis man går ud og griber ind, som man rigtignok skal, men så bare lader dyrene komme tilbage igen for at blive vanrøgtet.

Der har også været mange eksempler på hestehandlere, som sulter dyrene. Nogle af dem kommer typisk rundt på kræmmermarkeder osv., hvor de kører i sådan en karrusel med de her heste, som bl.a. sulter, så man kan se ribbenene på dem. De binder dem også forkert på ulovlige måder. Det har de kørt indslag om i nogle medier, bl.a. i TV 2/Midt-Vest.

Det viser sig, at der er en masse anmeldelser på vej, men når sagsbehandlingstiden er på 621 dage, kan de her heste altså nå at sulte ihjel mange gange, og man kan nå at gøre mange ting meget værre.

Jeg synes da, det er lidt ærgerligt, når vi egentlig har en udmærket lovgivning, at vi ikke gør noget fra Folketingets side. Vi kunne måske sende nogle signaler om det eller i hvert fald få ministeren til at kigge på, om man kunne bruge den lovgivning, vi har, mere og eventuelt også få sat sagsbehandlingstiden ned.

Jeg er også godt klar over, at alle partier herinde nok ikke som udgangspunkt synes, vi skal ændre på lovgivningen. Og det er også derfor, jeg egentlig bare opfordrer til, at vi med en fælles vedtagelse

måske kunne sende et signal om, at vi gerne vil have, at den lovgivning, der er, bliver brugt endnu mere, og at man bruger noget krudt på at få sagsbehandlingstiden sat ned, så den ikke er på 621 dage, noget, som jeg synes er uacceptabelt.

Som afslutning vil jeg på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Dyreværnslovens § 29 indeholder en mulighed for, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller groft uforsvarlig behandling af dyr, kan frakendes retten til at have med dyr at gøre, men Folketinget konstaterer desværre, at denne bestemmelse ikke bruges ret ofte. Der er i perioden 2008-2010 ved dom sket rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29 alene til 40 personer.

Ydermere konstaterer Folketinget, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid af dyreværnssager er steget fra 578 dage i 2010 til 621 dage i 2011, altså en stigende tendens.

Folketinget pålægger derfor regeringen at foretage de nødvendige ændringer, så dyreværnslovens § 29 benyttes oftere, samt at tage initiativ til at få sagsbehandlingstiden ned.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 73).

Kl. 19:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det fremlagte forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Der er lige en kort bemærkning fra fru Lotte Rod.

Kl. 19:10

Lotte Rod (RV):

Jeg er nysgerrig efter at høre, om det vigtigste for hr. Dennis Flydtkjær er at straffe de mennesker, som har gjort noget ved deres dyr, eller om det er at sørge for, at det ikke kommer til at ske igen.

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:10

Dennis Flydtkjær (DF):

Det vigtigste er altid, at der ikke opstår de her sager, og det er klart udgangspunktet.

Vi må desværre konstatere, at der er nogle, der bare ikke kan finde ud af at have med deres dyr at gøre, men man finder som regel altid først ud af det, når det er for sent. Så er det bare, jeg synes, man skulle udvide den her lovparagraf, § 29, til også at fratage dem retten til at have med dyr at gøre, så vi på den måde bedre sikrer, at det trods alt ikke sker igen.

I nogle tilfælde får de en bøde, men selv om de får en bødestraf for det, kan de jo gå ud og købe en ny hund. Der er det bare nogle gange, vi er nødt til at indse, at der er nogle mennesker, der bare ikke er modne nok – hvis man kan sige det sådan – til at have med dyr at gøre. Derfor er man nødt til at fratage dem retten til at have med dyr at gøre i 2, 3 eller 5 år, som ministeren også redegør for er det typiske antal år at gøre det i.

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lotte Rod.

Kl. 19:11

Lotte Rod (RV):

Når jeg spørger, er det jo, fordi jeg synes, vi faktisk har et ret stærkt system i Danmark, hvor det netop bliver prøvet ved domstolene. Og de sager, der er faldet, er jo faldet, fordi der enten er indført et regel-

mæssigt tilsyn efterfølgende, eller fordi man har set, at der er blevet rettet op, sådan at der ikke længere har været nogen problemer. I de tilfælde mener hr. Dennis Flydtkjær vel så heller ikke det giver mening at fratage dem retten, eller hvad?

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:11

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg ser det jo ikke som et enten-eller. I de grove tilfælde bør man selvfølgelig frakende folk retten til at have med dyr at gøre, men tilsyn er jo også et fint redskab de steder, hvor det drejer sig om mindre forseelser, altså at man følger op på, om det sker igen.

Jeg ser det som sagt ikke som enten-eller, jeg synes bare, man skulle bruge det noget mere, for der er rigtig mange, ca. 500 domfældelser om året, og så giver det jo ikke så meget mening, hvis det et pågældende år kun er omkring 13 gange, man bruger det.

Vi kan jo alle sammen se de grove tilfælde, der foregår rundt omkring, og

hvor man ikke benytter det. Og det skriger jo til himlen, for det er oplagt, at man fratager de her mennesker retten til at have med dyr at gøre, fordi de simpelt hen ikke er modne nok til at håndtere dem.

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Dennis Flydtkjær. Det er hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 19:12

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. I Venstre mener vi, at der skal skrides hårdt ind over for de personer, som mishandler eller på anden måde behandler dyrene uforsvarligt. Det kan der ikke herske nogen tvivl om! Der kan være situationer, hvor en overtrædelse af dyreværnsloven har en så grov karakter, at det er berettiget at tage helt særlige virkemidler i brug.

Frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr er et helt særligt virkemiddel i de her meget særlige situationer, men en automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre er unødvendig og uhensigtsmæssig.

Dyreværnsloven indeholder allerede i dag hjemmel til, at den, der er skyldig i mishandling eller grov og uforsvarlig behandling af dyr, kan frakendes retten til at beskæftige sig med dyr for bestandig. Det beror på domstolenes konkrete vurdering, om en person skal frakendes retten, og den straf skal selvfølgelig pålægges, når det er berettiget og ikke i alle mulige andre tilfælde.

Vi ønsker ikke at afskære domstolene muligheden for konkret at afgøre, om den enkelte sags omstændigheder berettiger til, at der skal ske en frakendelse. Vi er i Venstre trygge ved den bestemmelse, der i dag er i lovgivningen.

Vi er også tilfredse med, at domstolene skal afgøre disse spørgsmål, og at man her har mulighed for at nuancere afgørelsen og tage alle de forskellige forhold og nuancer i betragtning, som der jo er i disse sager. Venstre ser derfor ikke behov for at ændre den nuværende lovgivning på området.

Så skulle jeg hilse fra Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance og sige, at de også er på samme linje som den, jeg har tegnet her fra Venstres side.

Så har jeg hørt på vandrørerne, at der lidt senere her under behandlingen fra den socialdemokratiske ordfører bliver oplæst et forslag til vedtagelse, som jeg har en forventning om vi kan støtte. Tak.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er ikke det, der høres på vandrørerne, vi forhandler efter, så vi må lige afvente, at der kommer noget konkret. Men tak til Venstres ordfører. Hr. Orla Hav som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 19:14

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Allerførst vil jeg gerne have lov at sige tak til ministeren for en udmærket gennemgang af det her område. Jeg vil gerne gentage det, som jeg tror jeg har sagt i forbindelse med det tidligere punkt, at hvis det er sådan, at man påtager sig et ansvar over for dyr på hobbyplan eller forretningsmæssigt, så skal man behandle sine dyr ordentligt. Det er hævet over enhver tvivl og enhver diskussion.

Vi har en lovgivning, der kan sikre dyrene, hvis mennesket ikke er sig sit ansvar bevidst, og vi har et samarbejde mellem veterinærmyndigheder og politi, som er velfungerende, og vi har en række folkeligt engagerede organisationer, som på levende og aktiv måde varetager dyrenes tarv, hvis noget svigter. Alt i alt synes vi fra socialdemokratiske side, at vi er dækket ind med lovgivningen.

Jeg skal på vegne af Socialdemokraterne, De Radikale, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen er enig i, at der skal skrides hårdt ind over for personer, som mishandler eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Folketinget konstaterer samtidig, at dyreværnsloven og hundeloven allerede indeholder regler om frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr.

Folketinget bemærker desuden med tilfredshed, at anklagemyndigheden i dyreværns sager altid skal overveje, om der skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, når der rejses en straffesag for mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Folketinget finder, at frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr er en indgribende sanktion, der alene bør anvendes i tilfælde, hvor en samlet vurdering af forholdene i den enkelte sag gør det påkrævet.

Folketinget finder på den baggrund, at de nuværende regler i tilstrækkeligt omfang giver mulighed for at frakende personer retten til at beskæftige sig med dyr, og at de gældende regler derfor bør fastholdes.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den fremsatte forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger. Det plejer at være sådan, at vi får et fysisk stykke papir. Nu bruges den nye teknologi jo også her, så det var en iPad, forslaget blev læst op fra, men det må bare formidles videre til sekretariatet, så vi kan få det formidlet til alle folketingsmedlemmer, sådan at man kan stemme om det.

Fru Lotte Rod som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 19:17

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

I dag diskuterer vi domstolenes mulighed for at skride ind over for personer, der mishandler dyr, og for at fratage dem retten til at have med dyr at gøre.

Det er væmmeligt, når dyr mishandles. Derfor er det vigtigt, at vi sørger for, at det ikke sker, og det er godt, at vi har en god dyre-

værnslov i Danmark. § 29 sikrer, at personer, der findes skyldige i mishandling eller grov og uforsvarlig behandling af dyr, midlertidigt eller for bestandig frakendes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr.

Der findes også regler for, at man kan frakende en person retten til at transportere dyr, og der er bestemmelser i hundeloven om, at man kan fratage en person retten til at have hund, hvis man har brugt den f.eks. som en trussel mod mennesker eller dyr. I Det Radikale Venstre synes vi, det er godt, at det er domstolene, der efter en konkret vurdering afgør, om betingelserne for rettighedsfrakendelse er opfyldt. De kigger bl.a. på sagens faktiske omstændigheder og personlige forhold, f.eks. om tidligere straffe for overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

Ved at have domstolene ind over sikrer vi, at man ikke frakender nogle retten til at have dyr, hvis det kan løses med regelmæssige tilsyn, eller hvis forholdene allerede er blevet forbedret. Desuden er det jo allerede sådan, at anklagemyndigheden i straffesager om grov og uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr skal overveje, om man skal kræve, at personen får frataget retten til at have med dyr at gøre. Det synes vi er en god måde at gøre det på.

Samlet set er det altså Det Radikale Venstres opfattelse, at vi med de gældende regler har gode muligheder for at gribe ind over for personer, der mishandler dyr. Vi støtter derfor de regler, der findes.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til den radikale ordfører. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:19

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal også takke for, at hr. Dennis Flydtkjær og Dansk Folkeparti har taget den her debat op. Det er jo rigtigt, at vi med jævne mellemrum hører om sager, hvor vi synes, at sagsforløbet, i hvert fald som det bliver beskrevet, ser mærkeligt ud, og at det kan være en lille smule uforståeligt, at der ikke gribes hårdere og mere effektivt ind.

Det er jo ganske ofte sådan, at der er andre elementer i en sag end dem, der måske fremgår af mediernes dækning. Derfor kan det såmænd være, at myndighedernes og domstolenes afgørelser er fornuftige, selv om de virker, som om de er lidt slatne og ikke tager nok hensyn til dyrevelfærden.

Det er jo selvfølgelig også muligt, at der begås fejl af myndighederne, og at der ikke tages initiativer til at rejse de nødvendige sager ved domstolene. Det er jo noget af det, som man f.eks. kan finde ud af, ved, hvis det er sådan, at der er nogle konkrete sager, at man så prøver at spørge ind til dem og få nogen redegørelser for, hvad der er de bagvedliggende årsager.

Jeg mener sådan set, at før vi begynder at diskutere at lave reglerne og lovgivningen om, skal vi være sikre på, at der er et problem med den praksis, der eksisterer, hvis vi får sagerne beskrevet til bunds. Derefter skal vi selvfølgelig også have fundet ud af, om det, der skal gøres noget ved, hvis der er nogle problemer, er et spørgsmål om, hvorvidt retsgrundlaget og regelgrundlaget er utilstrækkeligt, eller om det er et spørgsmål om, at det ikke administreres med den fornødne iver og nidkærhed. Og det kan jo sagtens være.

Det kan også være en diskussion om, hvordan politiet og andre myndigheder prioriterer deres kræfter. Nu har jeg ikke noget med politiforliget og politiet at gøre andet end lige præcis inden for dyrevelfærdsområdet, så for mig er det jo nemt nok at stille krav om, at politiet skal prioritere dyrevelfærd og sager om dyremishandling over alt andet. Men jeg er sikker på, at hvis man ved et uheld kommer til at støde ind i sin retsordfører, vil jeg ikke være den eneste, der vil blive mødt med, at der også er andre vigtige og væsentlige

spørgsmål, der skal løftes. Så det skal selvfølgelig også ses i en prioriteringssammenhæng.

Men der skal ikke være nogen tvivl om, at det bør være sådan, at man griber hårdt og effektivt ind over for mennesker, som har dyr i deres varetægt, hvad enten det er professionelt eller mere fritidsorienteret. Hvis de ikke behandler deres dyr ordentligt, skal der selvfølgelig gribes ind, og der skal gribes ind med de nødvendige midler. Men jeg er også enig med dem, der siger, at en egentlig beslutning om, at man frakendes retten til at beskæftige sig med dyr, selvfølgelig skal være forbeholdt de særlig slemme tilfælde og vel i virkeligheden også være forbeholdt de særlig slemme tilfælde, hvor der ikke rigtig er håb om, at andre tiltag kan gøre en forskel.

Der må vi også sige, at en række af de tilfælde, vi hører om dyremishandling, som kan virke meget, meget voldsomme, godt kan dække over, at de mennesker, som er involveret i de dyremishandlingssager, faktisk i de konkrete situationer er i en akut social og psykisk tilstand, som ikke er deres normaltilstand, men er en undtagelse, og hvor det derfor ville være urimeligt, synes jeg, hvis vi skridder til en permanent fratagelse af retten til at holde dyr.

Derfor må jeg sige, at når det kommer til de konkrete beslutninger, er det jo rigtig godt og fornuftigt, at vi har regler til at sikre, at det er domstolene, der tager stilling. Domstolene er jo i stand til at foretage en helhedsvurdering. Det er jo ikke altid, at den helhedsvurdering fører til en dom, der, hvis man kender en sag fra mediernes, fremstår som særlig fornuftig, men det er nu mit indtryk, at når man går ind og kigger på sagen i sin helhed, er det, der er nået frem til, som regel ikke helt tåbeligt.

Men der skal ikke være nogen tvivl om, at selv om Enhedslisten er enig i det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte – og det er jo heldigt at vi er enige i det – om, at reglerne og lovgivningen, som den er nu, efter vores opfattelse er tilfredsstillende, er vi helt indstillet på, at hvis der er konkrete sager, som virker uforklarlige, og hvor det ser ud, som om sagerne er blevet underprioriteret i forhold til den alvor, sagerne burde behandles med, eller hvis der er tale om sager, hvor man synes, at myndighederne har handlet forkert, at der følges op.

Der skal selvfølgelig fra vores side være en interesse og et engagement, der gør, at vi følger op på den slags sager og sørger for at få forklaringer og redegørelser. Og hvis de forklaringer og redegørelser ikke er tilfredsstillende, skal vi selvfølgelig sikre os, at der bliver grebet ind, sådan at der fremadrettet ydes den absolut optimale effektive indsats.

Derfor vil jeg bare igen sige, at jeg synes, at det er rigtig godt, at vi får anledning til at diskutere de her ting, fordi det endnu en gang giver anledning til at understrege, at der faktisk er bred opbakning i Folketinget til, at der i de her sager, der handler om mishandling af dyr, skal gribes ind med de fornødne midler, sådan at man kan få det stoppet og sikret, at det ikke fortsætter.

Med de ord vil jeg bare sige, at vi selvfølgelig støtter det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte.

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Per Clausen. Jeg ved ikke, om fødevareministeren eller hr. Dennis Flydtkjær vil have ordet.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet. Og afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted onsdag, den 6. juni 2012.

Kl. 19:24

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 6. juni 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:24).
